

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี
ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

นางสาวอภิษฐา เขาว์อรัญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

PROPOSED GUIDELINES FOR DEVELOPING MEASUREMENT AND ASSESSMENT IN
BASIC KEYBOARD COURSES FOR UNDERGRADUATE MUSIC PROGRAMS IN PUBLIC
HIGHER EDUCATION INSTITUTES IN BANGKOK AND ITS VICINITY

Miss Aphittha Chaoarun

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Music Education

Department of Art, Music and Dance Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล
วิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี
ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล

โดย

นางสาวอภิษฐา เชาวร์ธัญ

สาขาวิชา

ดนตรีศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร.ดนิญา อุทัยสุข

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร.ดนิญา อุทัยสุข)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.ชนิดา ตังเดชะหิรัญ)

อภิษฐา เชาวร์ธัญ : การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาคีย์บอร์ด
พื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล.

(PROPOSED GUIDELINES FOR DEVELOPING MEASUREMENT AND ASSESSMENT IN
BASIC KEYBOARD COURSES FOR UNDERGRADUATE MUSIC PROGRAMS IN PUBLIC
HIGHER EDUCATION INSTITUTES IN BANGKOK AND ITS VICINITY) อ. ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร.ดนิญา อุทัยสุข, 287 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการวัดประเมินผลและนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและ
ประเมินผลวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต
กรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีกลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ผู้สอนประจำ
รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน 11 ท่าน เครื่องมือการวิจัยประกอบไปด้วย แบบบันทึกเอกสารและ แบบสัมภาษณ์
วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติเชิงบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า 1) การวัดและประเมินผลรายวิชาส่วนใหญ่มีความครอบคลุมเนื้อหาทางการเรียนการ
สอนที่ครบถ้วน แต่ยังขาดเครื่องมือ วิธีการและ เกณฑ์ที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านไม่ว่าจะเป็นการ
คิดวิเคราะห์ ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี และ จิตพิสัย 2) แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา
คีย์บอร์ดพื้นฐาน สำหรับกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ตามแนวทางทฤษฎีการวัด
และประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)
สามารถสรุปได้ดังนี้ (1) ควรกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปประยุกต์ใช้กับ
สาขาอาชีพของตนเองได้ เพื่อกระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียน (2) วิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผล
ควรกำหนดเกณฑ์การประเมินแบบบูรบริค เกณฑ์แบบกว้าง (Holistic rubric) เพื่อความยืดหยุ่นของสถานการณ์การ
วัดประเมินผล อีกทั้งเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียน (3) ควรดำเนินการวัดประเมินผลทั้ง 3 ช่วงเวลาคือ ก่อน
เรียน ระหว่างเรียน และ หลังเรียน เพื่อศึกษาถึงพื้นฐานความรู้เดิม และ พัฒนาการของผู้เรียน (4) การสรุปผลการ
ประเมินขั้นสุดท้ายควรนำเสนอข้อมูลรายละเอียดของระดับคะแนน พร้อมทั้งคำอธิบายเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียน
สามารถนำไปพัฒนาตนเองต่อไปได้ในอนาคต

ภาควิชา ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา ปลายมือชื่อนิสิต _____
สาขาวิชา ดนตรีศึกษา _____ ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก _____
ปีการศึกษา 2555 _____

5483468527 : MAJOR MUSIC EDUCATION

KEYWORDS : BASIC KEYBOARD COURSES / MEASUREMENT AND ASSESSMENT /
HIGHER EDUCATION

APHITTHA CHAOARUN : PROPOSED GUIDELINES FOR DEVELOPING MEASUREMENT
AND ASSESSMENT IN BASIC KEYBOARD COURSES FOR UNDERGRADUATE MUSIC
PROGRAMS IN PUBLIC HIGHER EDUCATION INSTITUTES IN BANGKOK AND
VICINITY . ADVISOR : DNEYA UDTAISUK, Ph.D., 287 pp.

The purposes of this research were to study the current state of, and the proposed guidelines for, developing measurement and assessment in basic keyboard courses for undergraduate music programs in public higher education institutes in Bangkok and its vicinity. The research methodology was survey research. The key informants were 11 keyboard teachers of undergraduate basic keyboard courses. The instruments used were data recording forms and interview forms. The data were analyzed by content analysis and descriptive statistics.

The research results showed that: 1) The processes and tools of measurement and assessment in basic keyboard courses covered all the course content; however, there was still a lack of tools, methodology, and rubric criterion corresponding to all three learning objectives including analyzing skills, musical instrument practicum, and learning attitude; and 2) guidelines for developing measurement and assessment in basic keyboard courses for the Education Program and the Fine Arts Program according to the Authentic Assessment Theory and the Flow Theory can be listed as follows: (a) the learning objectives should specify the application of basic knowledge in keyboard course to be applied in each music expertise field for learning motivation in students; (b) the measurement and assessment process should include a holistic rubric description that is flexible and adaptable to match each individual unique learning environment in order to promote learning attitudes; (c) the assessment process should have 3 steps comprising per-class assessment, in-class assessment, and post-class assessment in order to determine the basic knowledge and improvement of each individual student; and (d) the grading process should present additional information and a description concerning the grading points received in order to improve the self-development of each student.

Department : Art Music and Dance Education

Student's Signature_____

Field of Study : Music Education_____

Advisor's Signature_____

Academic Year : 2012_____

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วย ความกรุณาให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ อาจารย์ ดร.ตนิญา อุทัยสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้คำชี้แนะในด้านวิธีการคิดและเป็นที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและแก้ไขตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ชนิตา ตังเดชะหิรัญ กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ได้ให้คำปรึกษา และคำแนะนำ ต่างๆ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขในข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย หิรัญลักษณ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ตันจันทรพงศ์, อาจารย์ ดร.รามสุร สีตลายัน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน คุณภาพโครงสร้างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนนาล มีนะนันท์ อาจารย์อัญชญา สุตรมตาร อาจารย์ ภัทรวีร์ เทียนชัยอนันต์ อาจารย์สุมิตา อังศวานนท์ อาจารย์อลิสรา วัชรประภาพงษ์ อาจารย์ ทรงกฤษณ์ คมสัน อาจารย์วัฒนา ศรีสมบัติ อาจารย์ภัสชา น้อยสอาด อาจารย์ปริญญาพันธ์ พร้อมสุขกุล อาจารย์วีวรรณ โทนชัย อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน และขอขอบพระคุณคณาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่สละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และติดต่อประสานงานในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายอภิเชษฐ เชาวร์อรัญ นางปริญดา เชาวร์อรัญ นางสาว อภิญญา เชาวร์อรัญ นายประสิทธิ์ คำพานิช และ นางขวัญใจ คำพานิช ผู้เป็นบิดา มารดา คุณตา คุณยาย และพี่สาวของผู้วิจัย รวมทั้งเพื่อนๆ ครูบาอาจารย์ทุกท่านที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนด้านการศึกษาในการทำวิจัยจนประสบผลสำเร็จ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	8
วัตถุประสงค์.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	8
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	11
นิยามศัพท์.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
ตอนที่ 1 การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา.....	16
1.1 รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ.....	16
1.2 หลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษา.....	18
1.3 การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา.....	20
ตอนที่ 2 วิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน.....	27
2.1 จุดประสงค์การเรียนการสอนของวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน.....	27

บทที่	หน้า
2.2	29
2.3	30
2.4	31
2.5	
อุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล.....	32
ตอนที่ 3	35
3.1	35
3.2	36
3.3	38
ตอนที่ 4	45
4.1	
(Authentic Assessment).....	45
4.2	
Csikszentmihalyi).....	48
4.3	50
ตอนที่ 5	52
ตอนที่ 6	55
3	58
กรอบการดำเนินการวิจัย.....	58
ขั้นที่ 1	
กับการวิจัย.....	60
ขั้นที่ 2	
(Purposive Sampling).....	60
ขั้นที่ 3	63
ขั้นที่ 4	65
ขั้นที่ 5	66

บทที่	หน้า
แผนการดำเนินงานวิจัย (มิถุนายน 2555 - เมษายน 2556).....	67
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ตอนที่ 1 การศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	69
ตอนที่ 2 การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และ เอกสารประมวลรายวิชา.....	72
ตอนที่ 3 การสร้างโครงสร้างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ด พื้นฐาน.....	93
ตอนที่ 4 การประเมินคุณภาพโครงสร้างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน.....	102
ตอนที่ 5 กานำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน หลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล.....	115
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	140
สรุปผลการวิจัย.....	144
อภิปรายผลการวิจัย.....	159
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	165
รายการอ้างอิง.....	167
ภาคผนวก.....	173
ภาคผนวก ก.....	174
ภาคผนวก ข.....	176
ภาคผนวก ค.....	179
ภาคผนวก ง.....	182
ภาคผนวก จ.....	196
ภาคผนวก ฉ.....	200
ภาคผนวก ช.....	205
ภาคผนวก ซ.....	208

	หน้า
ภาคผนวก ฉ.....	225
ภาคผนวก จ.....	239
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	287

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	17
แสดงการแจกแจงสาระการเรียนรู้ในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานจำแนกตามพฤติกรรม การเรียนรู้ของ บลูม และ คณະ.....	
2	22
สรุปรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain).....	
3	24
รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain).....	
4	26
รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain).....	
5	28
เปรียบเทียบจุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานของหลักสูตร ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ และ หลักสูตรศิลปศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ และดนตรีบัณฑิต.....	
6	30
แสดงขอบเขตสาระเนื้อหา รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี.....	
7	34
สรุปลักษณะความแตกต่างของจุดประสงค์รายวิชา และ ขอบเขตสาระเนื้อหา กลุ่ม สาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิต บุคลากรสายอาชีพดนตรี.....	
8	37
แสดงการสังเคราะห์ หลักการ และ องค์ประกอบการทางการวัดและประเมินผล จากแนวทางของ ไทเลอร์, ซาอิส และ วิกกินส์.....	
9	39
แสดงการสังเคราะห์ แนวทางและหลักการทางการวัดประเมินผลดนตรี และ องค์ประกอบทางการวัดและประเมินผล ตามแนวทางของ เอเปียล ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน ฌูรท์ สุทธิจิตต์ และ คณะกรรมการนักรับการศึกษาดนตรีแห่งชาติ ของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	
10	51
สรุปประเด็นทฤษฎีสำคัญในการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐาน.....	

ตารางที่	หน้า
11	73
12	74
13	75
14	75
15	76
16	77
17	78
18	79
19	80
20	82
21	83
22	84
23	85
24	86
25	87
26	89
27	91
28	91
29	92
30	95

ตารางที่	หน้า
31	แสดงโครงร่างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านการจัด สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล..... 96
32	แสดงโครงร่างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านการใช้ เครื่องมือการวัดและประเมินผล..... 97
33	แสดงโครงร่างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านวิธีการวัด และประเมินผล..... 98
34	แสดงโครงร่างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านช่วงเวลา การวัดและประเมินผล..... 99
35	แสดงโครงร่างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ด้าน ขอบข่ายสาระของการวัดและประเมินผล..... 100
36	แสดงโครงร่างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านวิธีการ สรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย..... 101
37	แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน..... 102
38	แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ..... 104
39	แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผล..... 105
40	แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีการในการวัดและประเมินผล..... 107
41	แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล..... 109
42	แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านขอบเขตสาระการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน..... 111

ตารางที่		หน้า
43	แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญวิธีการสรุปผลการประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานขั้นสุดท้าย.....	112
44	แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านการ กำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน.....	119
45	แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านการจัด สถานการณ์ทางการวัดประเมินผล.....	122
46	แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านเครื่องมือ ทางการวัดประเมินผล.....	125
47	แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านวิธีการทาง การวัดประเมินผล.....	129
48	แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านช่วงเวลา การวัดประเมินผล.....	132
49	แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านขอข่าย สารการวัดประเมินผล.....	135
50	แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านวิธีการ สรุปผลการประเมินผลขั้นสุดท้าย.....	138

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ลำดับชั้นของรูปแบบการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain).....	21
2	ลำดับชั้นของรูปแบบการเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain).....	23
3	ลำดับชั้นของรูปแบบการเรียนการสอนด้านจิตพิสัย (affective domain).....	25
4	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความท้าทาย และ พื้นฐานทักษะความรู้เดิม.....	50
5	แนวโน้มของประเด็นทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาวิจัยการนำเสนอแนวทางการวัดและ ประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย

การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นมุ่งเน้นที่จะทำการยกระดับคุณภาพการศึกษาในประเทศไทยเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ สมรรถนะในศาสตร์สาขาที่ตนทำการศึกษา อีกทั้งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณในวิชาชีพของตน (แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10, 2554: ออนไลน์; สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) ซึ่งการจัดการหลักสูตร และการเรียน การสอนในระดับอุดมศึกษานั้น ล้วนมีหลักการ วัตถุประสงค์ และ ปรัชญาทางการศึกษาที่แตกต่างกันไปตามบริบททางการเรียนการสอน และจุดมุ่งหมายทางการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตร หลักสูตรการเรียนการสอนจึงเป็นจุดเริ่มต้นในการกำหนดองค์ประกอบทางการเรียนการสอนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเนื้อหาสาระวิชา การดำเนินการทางการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม ประสบการณ์การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน อีกทั้งวิธีการวัดประเมินผล ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนรู้

การวัดและการประเมินผลเป็นหนึ่งในกระบวนการที่สำคัญในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร และการสอนอันประกอบไปด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการวัดประเมินผล (Tyler, 1970 อ้างถึงใน หอม คลายานนท์, 2534) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านข้างต้นนี้ต่างมีความสัมพันธ์ และ สอดคล้องซึ่งกันและกัน การวัดและประเมินผลนั้น เปรียบเสมือนเป็นขั้นตอนที่ใช้ตรวจสอบถึงความสำเร็จ หรือ ล้มเหลวของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรซึ่งการวัดและประเมินผลที่ดีและมีประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่กระบวนการตรวจสอบที่มีความน่าเชื่อถือ ถูกต้อง และ แม่นยำนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์และ สอดคล้องกับทั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อผลการวัดและประเมินที่ออกมาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทั้งหลักสูตรการเรียนการสอน และ กระบวนการทางการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ดังจะเห็นได้ว่าการวัดประเมินผลนั้นเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการตรวจสอบองค์ประกอบอื่นๆในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอย่างครอบคลุม สามารถกล่าวได้ว่าการวัดและประเมินผลนั้นมีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา

โดยเฉพาะกระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลนอกจากเป็นข้อมูลตอบกลับของหลักสูตรการเรียนการสอนต่างๆ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลตอบรับนี้กลับไปพิจารณาแก้ไข และ ปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรได้อย่างถูกต้องแล้ว การวัดและการประเมินผลยังเป็นข้อมูลตอบกลับในกระบวนการเรียนการสอน ถึงพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนได้ทราบถึงความก้าวหน้าของตนเอง อีกทั้งทิศทางในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนให้ตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่ได้ตั้งไว้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545) นอกจากนั้น การวัดและการประเมินผลทางการศึกษายังเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนา ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบัน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน ระยะเวลาในการเรียนรู้หรือแม้กระทั่งการปรับแก้จุดประสงค์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียน เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอน

หลักสูตรการเรียนการสอนดนตรีเป็นอีกหลักสูตรหนึ่งที่มีการเปิดการเรียนการสอนในระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา เนื่องจากทั้งรัฐบาล และ บุคคลทั่วไปไม่มีความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการเรียนดนตรี ว่าดนตรีนั้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาการทางด้านอารมณ์ ภาษา ร่างกาย ปัญญา และจิตใจ (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2544) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้พหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) ของ ฮาร์วาร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) ที่กล่าวไว้ว่า มนุษย์มีเชาวน์ปัญญา 8 ด้านด้วยกัน ซึ่งเชาวน์ปัญญาทางด้านดนตรีนั้นก็ได้อยู่ในเชาวน์ปัญญาพื้นฐานของมนุษย์เช่นเดียวกัน (ทศนา แคมมณี, 2553) ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาทั้งในมหาวิทยาลัยภาครัฐ และ ภาคเอกชนมีการเปิดหลักสูตรดนตรีขึ้นหลากหลายหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต และ ดุริยางคศาสตรบัณฑิตในหลากหลายสาขาวิชา เช่น สาขาการแสดงดนตรี สาขาดนตรีศึกษา สาขาการประพันธ์เพลง สาขารัฐกิจดนตรี เป็นต้น

การวัดประเมินผลในหลักสูตรการเรียนการสอนดนตรีนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนด้วยกันคือ การวัดผลและประเมินผลเนื้อหาดนตรี การวัดผลและประเมินผลทักษะดนตรี และการวัดผลและประเมินผลเจตคติทางดนตรี (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2544) โดยการวัดผลและประเมินผลการเรียนดนตรีทั้ง 3 ส่วนนี้ต่างมีเป้าหมายในการวัดประเมินผลที่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ซึ่งสามารถแจกแจงรายละเอียดการวัดผลและประเมินผลดนตรีทั้ง 3 ส่วนพอสังเขปดังนี้

1. การวัดผลเนื้อหาดนตรี ประกอบไปด้วยองค์ประกอบพื้นฐานของดนตรี และ วรรณคดี ดนตรี ซึ่งสาระการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับทฤษฎี เนื้อหาสาระทางดนตรีโดยตรง เช่น ประวัติศาสตร์ดนตรี หลักการประสานเสียง ทฤษฎีดนตรี เป็นต้น การวัดผลประเมินผลเนื้อหาดนตรีนี้ สามารถกระทำได้ในรูปแบบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement-test) โดยครูผู้สอนอาจ เป็นผู้กำหนดแบบทดสอบเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชานั้นๆ

2. การวัดผลทักษะดนตรี ประกอบไปด้วยทักษะพื้นฐานคือ การฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การอ่าน และ การสร้างสรรค์ ซึ่งการเรียนการสอนทักษะดนตรีนั้นเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับการปฏิบัติ เพราะฉะนั้นการประเมินผลการเรียนการสอนจึงสามารถกระทำได้ในลักษณะของการสังเกต การให้คะแนน เป็นต้น โดยมีการกำหนดรูปแบบการประเมิน และ เกณฑ์การประเมิน ไว้อย่างละเอียดรอบคอบ

3. การวัดผลเจตคติดนตรี ประกอบไปด้วยความชอบ รสนิยม ทักษะคิด ความซาบซึ้งในดนตรี ซึ่งเป็นเรื่องที่ว่าด้วยทัศนคติ และ เจตคติ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สามารถอบรม ถ่ายทอดให้แก่กันได้ การวัดผลเจตคติทางดนตรีโดยมากจึงมักอยู่ในรูปแบบของการสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น

ดังจะเห็นได้ว่าการวัดผลและประเมินผลทางดนตรีนั้นสามารถแจกแจงการวัดประเมินผล การเรียนออกมาได้ถึง 3 ส่วนด้วยกัน ในแต่ละส่วนของการวัดประเมินผลต่างมีวัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และ วิธีการวัดประเมินผลที่แตกต่างกันออกไป เพื่อการวัดผล และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ได้ผลการประเมินออกมาตรงตามสภาพจริง ซึ่งการวัดประเมินผลที่มี ประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่ผลการวัดประเมินที่มีทั้งความเที่ยง และความตรงตามจุดประสงค์การเรียน การสอน และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนและหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องอาศัย เครื่องมือการวัดประเมินผลที่หลากหลายเพื่อสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ในแต่ละรูปแบบ ซึ่งผู้วัดประเมินผลสามารถทำได้โดยยึดแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544; O'Malley, 1996) โดยการวัดประเมินผล ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) นี้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอน สู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ซึ่งได้ระบุไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ และ การวัดประเมินผลการ เรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้นจะต้อง "มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นทักษะทางการปฏิบัติ การคิดแก้ไขปัญหาตามสภาพจริง" (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) ซึ่งเหล่านี้ทำให้การวัดและประเมินผลต้องเน้นการวัดประเมินตามสภาพ

จริงด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งหมายถึง เครื่องมือ และ กระบวนการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การบันทึก การใช้แบบทดสอบ อีกทั้งยังควรกระทำในระยะเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ พัฒนาการทางการเรียนการสอนของผู้เรียนในตอนท้าย

วิลเลียม โจเซฟ วิกส์ บามาร์ (2005) ได้ทำการศึกษาศาภาพการวัดและประเมินผลทักษะปฏิบัติดนตรีในประเทศออสเตรเลีย อีกทั้งนำผลการศึกษาที่ได้มาพัฒนารูปแบบการวัดประเมินผลทักษะปฏิบัติดนตรีในประเทศออสเตรเลียโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) เป็นแนวทางในการนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลทางดนตรี เนื่องจากทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้เป็นทฤษฎีที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมา เพื่อใช้อธิบายถึงหลักการ องค์ประกอบ และ กระบวนการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยโดยเฉพาะ อีกทั้งยังเป็นทฤษฎีที่มุ่งเน้นให้ตลอดกระบวนการการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีความพึงพอใจ ทักษะที่ดีตลอดการเรียนรู้ ซึ่งนับได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้มีความสอดคล้องกับหลักการทางการเรียนรู้ที่สำคัญ ตัวอย่างเช่น ทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้ที่ดีนั้นควรเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับอิสระทางด้านความคิด ปฏิบัติ และ บรรยากาศทางการเรียนรู้ควรเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้เป็นต้น โดยในการศึกษาศาภาพการวัดและประเมินผลในประเทศออสเตรเลียนั้น บามาร์ ได้ค้นพบว่าระบบการวัดประเมินผลทักษะปฏิบัติดนตรีนั้นยังไม่มีมาตรฐานที่ดีเท่าที่ควร กล่าวคือ การวัดประเมินผลยังคงเป็นการวัดประเมินที่ไม่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของรูปแบบ และ แนวทางการวัดประเมินผล อีกทั้งเรื่องระยะเวลาในการวัดและประเมินผลที่น้อยครั้งจนเกินไป ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาศักยภาพทางดนตรีเท่าที่ควร สืบเนื่องไปจนถึงความไม่มั่นใจ ไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ และ ไม่ได้รับการจัดการเรียนการสอนดนตรีที่ถูกต้องเต็มประสิทธิภาพ และ เหมาะสมกับผู้เรียน

วิชาชีพบอร์ดพื้นฐานนั้นเป็นอีกหนึ่งรายวิชาที่หลักสูตรดนตรีในสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต ในทุกสาขาวิชา เช่น การแสดงดนตรี ดนตรีแจ๊ส ดนตรีศึกษา เป็นต้น ต่างให้ความสำคัญ กำหนดให้เป็นรายวิชาที่ผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทเปียโนบอร์ดนี้ เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพทางดนตรีได้ในหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นพื้นฐานการประพันธ์เพลง การเรียบเรียงเสียงประสาน (หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551) อีกทั้งหากพิจารณาจากเครื่องดนตรีในตระกูลอื่นๆแล้วจะ

พบว่า เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดมีความพิเศษมากกว่าเครื่องดนตรีในตระกูลอื่นๆ ตัวอย่างเช่น

- 1) สามารถผลิตเสียงได้ทั้งทำนอง และ เสียงประสาน ในเวลาเดียวกัน
- 2) ช่วงเสียงที่สามารถผลิตได้มากกว่า 7 ช่วงเสียงในปัจจุบัน
- 3) ระดับเสียง ความดัง เบา ของเสียงที่สามารถสร้างได้อย่างชัดเจนเป็นต้น (สมพงษ์ วงศ์ดี, 2554)

ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในปัจจุบันพบว่า งานวิจัยทางการวัดและประเมินผลทางดนตรีในประเทศไทยนั้นยังไม่มีผู้ให้ความสนใจในการศึกษาไม่มากนัก ไม่ว่าจะเป็นการวัดประเมินผลเนื้อหาดนตรี ทักษะดนตรี หรือ เจตคติทางดนตรี (ครรชิต สุวภาคย์รังสี, 2546) โดยเฉพาะการวัดประเมินผลทักษะดนตรีที่ในปัจจุบันยังมีลักษณะที่กระจายตัว ไม่มีทฤษฎีหรือหลักการที่ใช้ในการอ้างอิงหรือพิจารณาประกอบในกระบวนการวัดและประเมินผล อีกทั้งยังไม่มีรูปแบบหรือวิธีการที่แน่นอนหรือเป็นมาตรฐานยอมรับในวงการดนตรีศึกษา ซึ่งต่างกับงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทักษะดนตรีในต่างประเทศ ที่มีการศึกษาวิจัยการวัดและประเมินผลทักษะดนตรีในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น สภาพการวัดประเมินผลทักษะปฏิบัติดนตรีในปัจจุบัน รูปแบบการวัดประเมินผลทักษะปฏิบัติดนตรีที่เหมาะสมและครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือแม้กระทั่ง การสร้างแบบมาตรฐานการวัดประเมินผลทักษะดนตรีตามประเภทของเครื่องดนตรี เช่น การรวมวงดนตรี การประเมินผลการสอนดนตรีของครูดนตรี หรือ การพัฒนาการประเมินการแสดงดนตรีเป็นต้น (Duncan, 2009; Antmann, 2007; Barkley, 2006; Wrigley Bama, 2005; Norrington, 2006)

จากการศึกษางานวิจัยทางการวัดและประเมินผลดนตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำทฤษฎีการสอนและการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) มาประกอบการศึกษาวิจัยการวัดและประเมินผลทักษะดนตรีในประเทศไทย ประกอบกับแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นทฤษฎีร่วม เนื่องจากผู้วิจัยได้เล็งเห็นว่า ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้เป็นทฤษฎีที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยโดยตรงดังที่ได้กล่าวมาในข้างต้น อีกทั้ง เพื่อให้การศึกษาวิจัยสอดคล้องกับแนวทางการเรียนการสอนในประชาคมอาเซียน จึงได้นำแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) มาร่วมพิจารณาประกอบการศึกษาวิจัยการวัดและประเมินผลในครั้งนี้ เพื่อค้นหาและนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพให้กับวงการดนตรีศึกษาของประเทศไทยอย่างครอบคลุมโดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการศึกษาค้นคว้าไว้ทั้งหมด 7 ประเด็น

ตามแนวทางของทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) และ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งประกอบไปจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล เครื่องมือการวัดประเมินผล วิธีการวัดประเมินผล ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล ขอบข่าย และ ค่าน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล และ วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย โดยทั้ง 7 ประเด็นการศึกษาต่างมีความสำคัญ และ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสามารถกล่าวโดยสรุป คือ

1. จุดประสงค์การเรียนการสอน ที่ซึ่งเปรียบได้กับหลักการ หรือสิ่งยึดเหนี่ยวทางการเรียนการสอนที่ใช้กำหนดแนวทางในกระบวนการจัดการศึกษาทั้งระบบว่าควรเป็นไปในแนวทางใดมีขอบเขตในการจัดการเรียนรู้อย่างไร ดังนั้นจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้น ของกระบวนการวัดและประเมินผลที่ใช้กำหนดแนวทางของการวัดและประเมินให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทั้งความเที่ยงและความตรงของการวัดและประเมินผลให้ได้มากที่สุด (Tyler, 1970 อ้างถึงในหอม คลายานนท์, 2534)

2. สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล คือสถานการณ์ที่ผู้วัดประเมินผลจัดให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยสถานการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อการวัดและประเมินผลนี้ ต้องมีลักษณะที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ต้องการทำการวัดและประเมินผล (Tyler, 1970 อ้างถึงในหอม คลายานนท์, 2534)

3. เครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการวัดและประเมินผล ควรมีความสัมพันธ์วิธีการในการวัดและประเมินผล โดยส่งเสริมซึ่งกันและกันให้การวัดและประเมินผลดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก และ รวดเร็วภายในเวลาอันจำกัดในกระบวนการทางการเรียนการสอน (Sheridan and Byrne, 2002)

4. วิธีการทางการวัดและประเมินผล ที่สามารถดำเนินการวัดประเมินผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ โดยสมควรดำเนินการโดยมีวิธีที่หลากหลาย เนื่องจากแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ต่างมีกระบวนการ และ จุดเน้นที่แตกต่างกันไป เพื่อผลการวัดประเมินที่มีความน่าเชื่อถือและครอบคลุม วิธีการทางการวัดและประเมินผลจึงควรมีความหลากหลายสอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนรู้

5. ช่วงเวลาในการทำการวัดและประเมินผลควรดำเนินการในช่วงเวลาที่หลากหลาย เพื่อวัดผลการพัฒนาของผู้เรียน เพื่อสามารถให้ข้อมูลตอบกลับเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขทั้งกระบวนการทางการเรียนการสอนและ ตัวผู้เรียนเองได้อย่างทันที่

6. ขอบข่าย และ ค่าน้ำหนัก ในกระบวนการวัดและประเมินผล สมควรมีความสัมพันธ์กับ จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน และ สาระทางการเรียนการสอน อีกทั้งเป็นแนวทางในการกำหนด อัตราส่วน มาก - น้อยของการให้คะแนน การออกแบบการวัดประเมินผล ทั้งด้านวิธีการ เครื่องมือ และ ช่วงเวลา ที่สามารถตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

7. วิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย ไทเลอร์ (Tyler, 1970) ได้กล่าวไว้ว่าวิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายนี้สมควรเป็นการสรุปผลที่มีสัดส่วนของการวิเคราะห์ผลการประเมินผลกับการประเมินที่ออกมาในลักษณะของ สัญลักษณ์ หรือ ตัวเลข อย่างเหมาะสม เนื่องจากการวัดและการประเมินผลที่ดี ควรมีข้อมูลเชิงวิเคราะห์ประกอบการให้ข้อมูลตอบกลับแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปประเมินตนเอง และ พัฒนาตนเองได้อย่างถูกต้อง ตรงตามผลการประเมิน

จากความสำคัญและปัญหาที่ได้กล่าวมาในข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน ประกอบกับทัศนะจากผู้เชี่ยวชาญในการประยุกต์นำ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) และ การวัดประเมินผลตามสภาพจริงมาสร้างแนวทาง ในการวัดประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี โดยเลือกเก็บข้อมูลจาก อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรี และ การวัดประเมินผลทางการศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาของ รัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล เพื่อให้ได้ข้อมูลการวัดและประเมินผลที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน และ ครอบคลุมในทุกบริบททางการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา การวัดและประเมินผลในด้าน จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน สถานการณ์ในการวัดและ ประเมินผล เครื่องมือการวัดประเมินผล วิธีการวัดประเมินผล ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล และ วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย ของวิชา ศึกษาศาสตร์พื้นฐาน เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาเป็นหลักการในการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการวัด ประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน สำหรับพฤติกรรมกรเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัย ที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามแนวทางการมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ที่มุ่งเน้นพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน อีกทั้งเป็นแนวทางการวัด ประเมินผลที่มีมาตรฐาน และ ประสิทธิภาพ สะท้อนกลับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนศึกษาศาสตร์ พื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

คำถามการวิจัย

1. สภาพการวัดและประเมินผลวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีลักษณะอย่างไร

2. แนวทางในการพัฒนาการวัดผลและประเมินผลวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามหลักการทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) และ แนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ควรมีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการวัดและประเมินผลวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

2. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการวัดผลและประเมินผลวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลจำนวนทั้งสิ้น 12 หลักสูตรจาก 10 สถาบันการศึกษา ซึ่งสามารถจัดกลุ่มตามลักษณะสาขาวิชาได้ทั้งหมด 2 กลุ่มดังนี้ (รายละเอียดรายชื่อมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของ สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล แสดงในภาคผนวก ค)

1.1. กลุ่มสาขาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) โดยลักษณะของสาขาวิชาเป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางศิลปะ ดนตรี และ จิตวิทยาการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนประกอบไปด้วยรายวิชาทางวิชาชีพครู และ วิชาเอกของศาสตร์สาขาทั้งมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการผลิตบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับสังคมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ [ศธ.], 2554)

1.1.1. หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1.2. หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.1.3. หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1.2. กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นศึกษาระยะและวิธีการของศาสตร์ทางดนตรีทั้งในเชิงวิชาชีพ และ กึ่งวิชาชีพ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพทางดนตรีได้ โดยกลุ่มสาขาวิชานี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 หลักสูตรย่อยคือ กลุ่มสาขาศิลปศาสตร์ กลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ และ กลุ่มสาขาดุริยางค์ศาสตร์และดนตรี

1.2.1. กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ลักษณะของสาขาวิชาเน้นการจัดการเรียนการสอนด้านศาสตร์บริสุทธิ์ทางด้านศิลปศาสตร์ โดยมุ่งศึกษาระยะและวิธีการของศาสตร์สาขาวิชานั้นๆเป็นหลัก (ศธ., 2549)

1.2.1.1. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์

1.2.1.2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏจันทรเกษม

1.2.1.3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏนครปฐม

1.2.1.4. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1.2.1.5. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏพระนคร

1.2.2. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะ หรือ ศิลปกรรมศาสตร์ ลักษณะของสาขาวิชานี้เน้น การศึกษาในลักษณะของศาสตร์เชิงประยุกต์ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ (ศธ., 2549)

1.2.2.1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

1.2.2.2 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา

1.2.3. กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ และ ดนตรี ลักษณะของสาขาวิชาเป็น ศาสตร์ที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรทางดนตรีอาชีพออกสู่สังคมไทย การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นรายวิชา ทางสาขาวิชาเอกทางดนตรีโดยเฉพาะ สัดส่วนของรายวิชาที่เปิดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นรายวิชา สายวิชาชีพมากกว่าสายวิชาการ (ศธ., 2553)

1.2.3.1. หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล

1.2.3.2. หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

2.1. อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐานที่ทำการสอนใน สถาบันอุดมศึกษา ที่เป็นกลุ่มประชากร (ข้อ 1) จำนวน 12 ท่าน

2.2. คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการวัดประเมินผลทักษะ ดนตรีโดยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 ท่าน

3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขอบเขตในการศึกษาสภาพการวัดประเมินผลและ แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐานระดับปริญญาในหลักสูตรดนตรี ของสถาบันอุดมศึกษา โดยมีขอบเขตสาระการพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลแบ่งออกเป็น 7 ด้านด้วยกันดังนี้

3.1. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

3.2. สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

3.3. เครื่องมือการวัดประเมินผล

- 3.4. วิธีการวัดประเมินผล
- 3.5. ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 3.6. ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผล
- 3.7. วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

4. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยในการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาจากประมวลรายวิชา และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาบอร์ดพื้นฐาน โดยสามารถจำแนกออกได้ทั้งหมด 8 ด้านคือ

- 4.1. การดูแลรักษาเครื่องดนตรี
- 4.2. ท่าทางการนั่งและการวางมือ
- 4.3. บันไดเสียง
- 4.4. ทริยแอด
- 4.5. ทางเดินคอร์ด
- 4.6. การอ่านโน้ต
- 4.7. เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น
- 4.8. การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. สภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานระดับปริญญาตรีในหลักสูตรดนตรี ทำการสรุปอ้างอิงข้อมูลจากสภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยสถาบันมีการจำกัดจำนวนรับ นิสิต และ นักศึกษาในการเข้าศึกษาอย่างแน่นอน

2. รายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานระดับปริญญาตรี ทำการสรุปอ้างอิงข้อมูลจากรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานลำดับที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเท่านั้น

3. การสำรวจสภาพการวัดและประเมินผลรายวิชา และการนำเสนอแนวทางการพัฒนา รายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานหลักสูตรดนตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามกลุ่มสาขาวิชา 2 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

4. การนำเสนอแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้นผู้วิจัยทำการนำเสนอเป็นแนวทางการปฏิบัติการวัดประเมินผล รายวิชา พร้อมทั้งนำเสนอตัวอย่างการออกแบบเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับ แนวทางการนำเสนอ

นิยามศัพท์

สภาพการวัดและประเมินผล หมายถึง ความครอบคลุมของกระบวนการวัดและประเมินผล กับจุดประสงค์ของรายวิชาที่บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ในกลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี รวมถึงสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลในด้านจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน สถานการณ์ ในการวัดและประเมินผล เครื่องมือการวัดประเมินผล วิธีการวัดประเมินผล ช่วงเวลาการวัดและ ประเมินผล ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล และ วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ สิ้นสุดท้าย

สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล หมายถึง บริบท สภาพแวดล้อม ปัจจัยต่างๆที่ผู้สอน จัดให้ผู้เรียนเพื่อทำการวัดและประเมินผลทางการเรียน ตัวอย่างเช่น การสอบเดี่ยว การสอบกลุ่ม เป็นต้น

วิธีการวัดผลและประเมินผล หมายถึง วิธีการที่ผู้สอนนำมาใช้ในกระบวนการวัดประเมินผล ทั้งการวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (Formal Assessment) และ การวัดและประเมินผลแบบ ไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) ตัวอย่างเช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ เป็นต้น

ขอบข่ายและค่าน้ำหนัก หมายถึง ขอบเขตสาระเนื้อหาที่ถูกกำหนดไว้ในประมวลรายวิชา โดยมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน อีกทั้งการลำดับความสำคัญของอาจารย์ผู้สอน ในการกำหนดอัตราส่วนของสาระเนื้อหาต่อคะแนนที่ทำการวัดและประเมินผล

วิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย หมายถึง รูปแบบของการนำเสนอผลการประเมินผล ขั้นสุดท้ายของกระบวนการเรียนการสอน ทั้งการเผยแพร่ผลการประเมินให้ผู้เรียนได้รับทราบ และ ผลการประเมินที่ไม่ได้มีการเผยแพร่ให้ผู้เรียนได้รับทราบ โดยวิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายนี้ ตัวอย่างเช่น ผลการประเมินแบบตัดเกรด A B C D ผลการประเมินในรูปแบบของคำร้อยละ หรือ คะแนนดิบพร้อมกับคำอธิบายช่วงคะแนนนั้นๆ เป็นต้น

วิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน หมายถึง รายวิชาปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีศึย์บอร์ดลำดับที่ 1 ที่ผู้เรียนในหลักสูตรดนตรี ระดับอุดมศึกษาทุกคนต้องทำการศึกษา

หลักสูตรดนตรี หมายถึง ชุดเอกสารที่ระบุถึงองค์ประกอบต่างๆในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาในหลักสูตรการเรียนการสอนดนตรี เช่น ชื่อปริญญา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย รายวิชา หน่วยกิต การวัดและประเมินผลในภาพรวม เป็นต้น

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หมายถึง สถาบันการศึกษาของรัฐที่เปิดสอนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล โดยมีการจำกัดจำนวนรับ นิสิต และ นักศึกษาในการเข้าศึกษาอย่างแน่นอน

แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล หมายถึง ข้อเสนอแนะสำหรับการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล ตามแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) โดยมีเนื้อหาการนำเสนอแนวทางประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 หลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน และ ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน 2) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล 3) เครื่องมือการวัดประเมินผล 4) วิธีการวัดประเมินผล 5) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล 6) ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล และ 7) วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

กลุ่มสาขาวิชา หมายถึง กลุ่มสาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรี โดยมีการจำกัดจำนวนรับ นิสิต และ นักศึกษาในการเข้าศึกษาอย่างแน่นอน โดยแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีวัตถุประสงค์ และ รายละเอียดของสาขาวิชาแตกต่างกันไป ในนี้สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี ซึ่งได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตรบัณฑิต กลุ่มสาขาวิชาศิลป หรือ ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชา ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรีบัณฑิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสภาพการวัดประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน และ ประยุกต์เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดอื่นให้กับผู้สอนในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการวัดผลและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลประกอบการสำรวจและการจัดทำแนวทางการพัฒนาการวัดผลและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานที่ครอบคลุมประเด็นต่างๆที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในงานวิจัย โดยสามารถจำแนกประเด็นของการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

- 1.1. รายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
- 1.2. หลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษา
- 1.3. การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 2 วิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

- 2.1. จุดประสงค์การเรียนการสอนของวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน
- 2.2. ขอบเขตเนื้อหาวิชาวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน
- 2.3. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน
- 2.4. การวัดประเมินผลการเรียนรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน
- 2.5. รายวิชาทักษะศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ตอนที่ 3 การวัดประเมินผล

- 3.1 ความหมายของการวัดประเมินผลทางการศึกษา
- 3.2 การวัดประเมินผลทางการศึกษา
- 3.3 การวัดและประเมินผลดนตรี

ตอนที่ 4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผลพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย

- 4.1 แนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
- 4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ของ ชิกเซนตมีไฮล์ (Csikszentmihalyi)
- 4.3 หลักการและทฤษฎีในการวัดประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้นมุ่งเน้นทำการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในศาสตร์สาขาของตน อีกทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบอาชีพ โดยปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาไม่เพียงแต่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรมในสาขาวิชาชีพตนเท่านั้น แต่ยังได้มีความพยายามในการยกระดับระบบการเรียนการสอนให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกันในแต่ละสถาบัน กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจึงได้เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาของตนเอง อีกทั้งมีทักษะ และ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรมในการประกอบอาชีพของตนเอง

1.1 รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (Qualifications Framework) คือ ความเชื่อมโยงของระบบการศึกษาระหว่างประเทศ เป็นระบบที่เปรียบได้กับกรอบแนวความคิด แนวทางการจัดการศึกษาที่ซึ่งกำหนดมาตรฐาน หรือ เกณฑ์ขั้นต่ำให้กับกระบวนการทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยพื้นฐานนั้นกรอบมาตรฐานคุณวุฒิจะได้รับการพัฒนาขึ้นในระดับชาติเป็นหลัก เพื่อแสดงถึงภาพรวมของระบบการศึกษาในชาตินั้นๆ (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, สมสุข ธีระพิจิตร และ วัชณีย์ เชาว์ดำรง, 2552) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของระดับการศึกษา ตัวชี้วัด จุดประสงค์ของการศึกษาในระดับนั้นๆ รวมทั้งคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ เป็นต้น

การจัดการเรียนการสอนตามแนวทางกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติได้ระบุไว้ว่า ระบบการเรียนการสอนสมควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีสติปัญญา และ ทักษะในสาขาวิชาชีพของตน โดยบัณฑิตควรได้รับการจัดการเรียนการสอนอย่างครบถ้วนในพฤติกรรมทางการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และ จิตพิสัย (Affective Domain) โดยจากการศึกษาวิจัยของ ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน และ คณะ ได้อธิบายพฤติกรรมทางการเรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะไว้พอสังเขปดังนี้

1.1.1. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านวิชาการตามสาขาวิชาของตน มีพื้นฐานความรู้เพียงพอต่อการประกอบวิชาชีพ มีความรู้เท่าทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลง อีกทั้งสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความรู้นั้นๆให้เกิดเป็นหน่วยความรู้ใหม่ของตนเองได้

1.1.2. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติงานได้ตามวิชาชีพของตนที่ได้ทำการศึกษา มา สามารถเชื่อมโยงความรู้ในเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาเข้ากับทักษะการปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้เป็นอย่างดี อีกทั้งต้องมีทัศนคติที่ดีต่อภาระหน้าที่ในสาขางานอาชีพของตนเอง

1.1.3. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย มุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม และ ทัศนคติที่ดีต่อสายงานอาชีพของตนเองให้เกิดขึ้นแก่บัณฑิตทุกคน

เพราะฉะนั้นในกระบวนการวัดและประเมินผลทางการศึกษาจึงสมควรที่จะทำการวัดและประเมินสาระความรู้ของผู้เรียนให้ครอบคลุมพฤติกรรมทางการเรียนการสอนทั้ง 3 ด้านเพื่อการวัดประเมินผลที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนการสอนอีกทั้งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามแนวทางกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานได้กำหนดขอบเขตสาระการเรียนการสอนไว้ทั้งหมด 8 สาระด้วยกัน ซึ่งสามารถจำแนกออกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการแจกแจงสาระการเรียนรู้อันอยู่ในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานจำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ของ บลุ่ม และ คณะ

ลำดับ ที่	รายการ	พฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)	พฤติกรรมการเรียนรู้ด้าน ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)	พฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
1)	การดูแลรักษาเครื่องดนตรี		✓	✓
2)	ท่าทางการนั่งและการวางมือ		✓	
3)	บันไดเสียง	✓	✓	
4)	ทริยแอด	✓	✓	
5)	ทางเดินคอร์ด	✓	✓	
6)	6.1) การอ่านโน้ต	✓	✓	
	6.2) การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน	✓	✓	
7)	เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น		✓	
8)	การใช้เครื่องดนตรีประกอบการ สอน	✓	✓	✓

1.2 หลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษา

การเรียนการสอนดนตรีของสถาบันอุดมศึกษานั้นเกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2500 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในคณะครุศาสตร์ โดยมีการเปิดการเรียนการสอนวิชาสังคีตนิยมขึ้นเป็นรายวิชาเลือก จากนั้นในปี พ.ศ. 2504 หลักสูตรดนตรีได้เกิดการเรียนการสอนเป็นหลักสูตรวิชาโท ปี พ.ศ. 2516 จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรเป็นโปรแกรมดนตรีศึกษา และในปี พ.ศ. 2520 ได้พัฒนาหลักสูตรโปรแกรมดนตรีศึกษาเป็นสาขาการสอนวิชาเฉพาะทั้งดนตรีไทย และ ดนตรีสากล สาขาวิชาดนตรีได้รับการจัดตั้งเป็นภาควิชาดนตรีศึกษาในปี พ.ศ. 2536 โดยเปิดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาดนตรีไทย ดนตรีสากล และ สาขาดนตรีศึกษา ในภาควิชาดนตรีศึกษาขึ้น (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2554 : ออนไลน์; นัทธี เชียงชนะ, 2550)

หลังจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีขึ้น มหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐ และ เอกชนต่างเริ่มมีการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีขึ้นอีกมากมาย โดยแต่ละกลุ่มสาขาวิชานั้นต่างก็มีวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรดนตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนั้นมีทั้งหมด 10 แห่งรวมเป็น 12 หลักสูตรด้วยกัน โดยสามารถจำแนกตามลักษณะสาขาวิชาได้ทั้งหมด 2 กลุ่มด้วยกันคือ

1.2.1. กลุ่มสาขาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนคือมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่มีความรอบรู้ในศาสตร์สาขาทั้งทางดนตรี และการศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพทางการศึกษาได้อย่างสร้างสรรค์ เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย (หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552; หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551)

1.2.2. กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี การศึกษาของกลุ่มสาขาวิชานี้มีลักษณะที่มุ่งเน้นศึกษาสาระและวิธีการของศาสตร์ทางดนตรีทั้งในเชิงวิชาชีพ และ กึ่งวิชาชีพสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 หลักสูตรย่อยคือ กลุ่มสาขาศิลปศาสตร์ กลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ และ กลุ่มสาขาดุริยางค์ศาสตร์และดนตรี

1.2.2.1 กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ ในทักษะวิชาชีพของตนเอง ท้นต่อกระแสโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน ลักษณะการเรียนการสอนมุ่งเน้นจัดการศึกษาศาสตร์บริสุทธิ์ทางศิลปะ และ ดนตรีให้กับ

ผู้เรียน โดยมุ่งเน้นที่กระบวนการในการทำให้เกิดองค์ความรู้ เพื่อผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจสาระการเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วน และ ถูกต้อง (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2554; หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2549: ออนไลน์)

1.2.2.2 กลุ่มสาขาวิชาศิลปะ หรือ ศิลปกรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาให้สามารถนำทักษะความรู้ที่ได้ศึกษามาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีที่มีคุณค่าคงความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย ลักษณะการเรียนการสอนมุ่งเน้นจัดการเรียนรู้ทางศาสตร์เชิงประยุกต์ให้กับผู้เรียน กล่าวคือ มุ่งเน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะ ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดนตรีในชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้กับ การสร้างสรรค์ผลงานหรือการพัฒนาทักษะทางดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์ (หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551 และ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2555: ออนไลน์)

1.2.2.3 กลุ่มดุริยางคศาสตร์ และ ดนตรี มีวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาทางสายวิชาชีพดนตรีโดยตรง โดยการเรียนการสอนมุ่งเน้นทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรี หรือ ตามสาขาวิชาเอกของตนเอง วัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะความรู้ที่ได้ศึกษาไปใช้ประกอบอาชีพสายดนตรีได้โดยตรง อีกทั้งสามารถพัฒนาทักษะ ต่อยอดความรู้ทางดนตรีของตนเอง สามารถสร้างสรรค์งานทางดนตรีให้ทันต่อกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน (หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548 : ออนไลน์)

สามารถสรุปได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลนั้นมีอยู่ 12 หลักสูตร จาก 10 สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการจำแนกหลักสูตรดนตรีที่เปิดการเรียนการสอนทั้งหมดตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา จึงสามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มสาขาวิชาด้วยกัน คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายวิชาชีพดนตรี ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มสาขาวิชาย่อยด้วยกันคือ กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตรบัณฑิต กลุ่มสาขาวิชาศิลปะ หรือ ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาดนตรี หรือ ดุริยางคศาสตรบัณฑิต (รายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลแสดงในภาคผนวก ข)

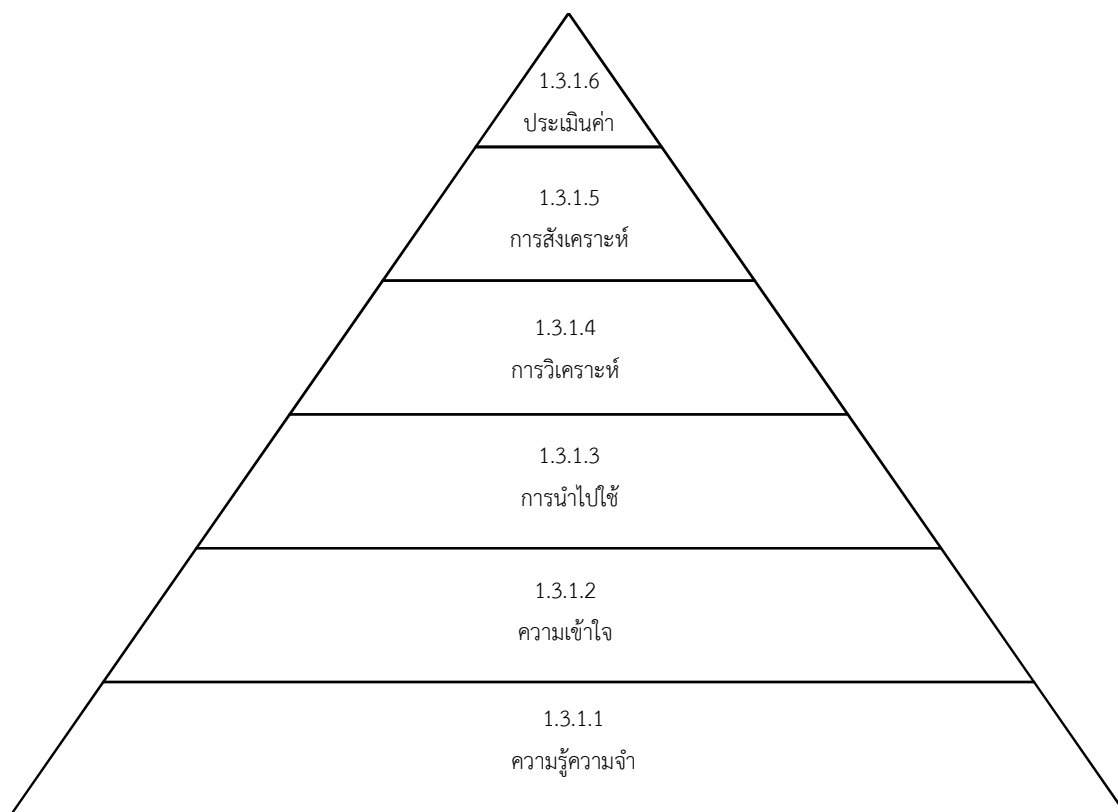
1.3 การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา

การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และ ทักษะทางสาขาดนตรีมากพอเพื่อผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความสามารถที่ได้จากการเรียนการสอนไปปรับประยุกต์ใช้ได้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

ซึ่งสาระทางดนตรีดังที่ได้กล่าวนั้นในการจัดการเรียนการสอน หากพิจารณาจากวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนนั้น สามารถจำแนกเป็นรูปแบบทางการเรียนการสอนได้ 3 รูปแบบตามการจำแนกพฤติกรรมทางการศึกษาของบลูมและคณะ (Bloom and Krathwohl, 1956) คือ 1) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) 2) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain) และ 3) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) ซึ่งทางการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานนั้นประกอบไปด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ประเภท ซึ่งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างครบถ้วนในพฤติกรรมทางการเรียนรู้ โดยสามารถสรุปได้ดังตาราง และ แผนภาพต่อไปนี้

1.3.1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะทางสมอง สติปัญญาของผู้เรียน (ทศนา แชมมณี, 2553; พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2545)

รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัยในทางดนตรีนั้นเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาความรู้ในด้าน สาระเนื้อหา ทฤษฎี หรือแม้กระทั่งประวัติศาสตร์ทางดนตรีต่างๆ ที่ต้องอาศัยศักยภาพของระบบสมองในการช่วยจดจำแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ รวมทั้ง ความสามารถในการวิเคราะห์ทางทฤษฎี การตีความ เป็นต้น พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนี้มักพบเจอบ่อยครั้งในการเรียนการสอน สาระทางดนตรี ดังนั้นหากพิจารณาตามสาระทางดนตรี ตามแนวทางของ ฮอฟเฟอร์ อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนี้สามารถกระจายตัวอยู่ในสาระทางดนตรีได้เกือบทั้งหมดแต่ที่ มีความเชื่อมโยง และสามารถเห็นได้ชัดเจนมากที่สุดก็คือเรื่องของ การอ่าน และ การอธิบายดนตรี เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยนี้สามารถสรุปลำดับขั้นในการทำงาน 6 ขั้นตอน ซึ่งในแต่ละขั้นต่อนั้นสามารถจำแนกแยกย่อยออกเป็นส่วนต่างๆ ได้อีกมากมายตามลักษณะของการทำงานทางความคิด ดังสามารถสรุปได้ในภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 ลำดับชั้นของรูปแบบการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain)

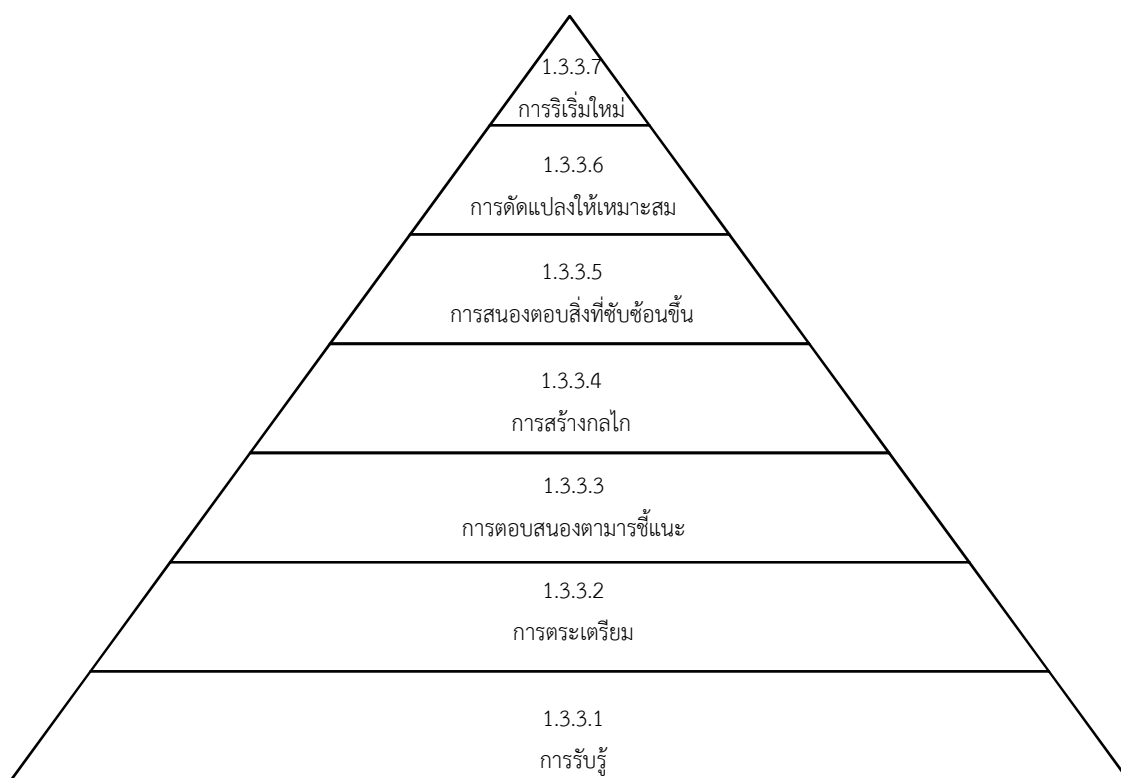
โดยขั้นตอนในการทำงานของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยทั้ง 6 ขั้นตอนดังแสดงในแผนภาพข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นตอนกับการเรียนการสอนรายวิชาทางดนตรี ซึ่งสามารถสรุป และ อธิบายได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 สรุปรูปแบบการเรียนรู้การสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

ลำดับ	ชื่อ		รายละเอียด	ดนตรี
1.3.1.6	การประเมินค่า (evaluation)	เกณฑ์ภายใน	เป็นลำดับขั้นสูงสุดของพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย คือ ความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งๆหนึ่ง โดยใช้วิธีการ และ เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยการประเมินค่านี้ผู้เรียน จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ และ วิจารณ์ญาณในการตัดสินคุณค่าของสิ่งๆนั้น	การตัดสินคุณค่า การวัดหรือประเมินผลต่างๆ ซึ่งทางดนตรี หากเป็นสาระดนตรี การประเมินอาจสามารถกระทำได้โดย กำหนดเกณฑ์การประเมินผลไว้เป็นแนวทาง โดยเชื่อมโยงจาก จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นต้น
เกณฑ์ภายนอก				
1.3.1.5	การสังเคราะห์ (synthesis)	สังเคราะห์ข้อความ	ความสามารถในการรวมชุดข้อมูลที่แตก แยกแยกออกให้ เป็นสิ่งใหม่ที่มีความแตกต่างจากความรู้เดิมที่ได้เรียนมา	การสังเคราะห์หรือสามารถพบเห็นได้มากในงานทางการ สร้างสรรค์ต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมช่วยในการสร้างสรรค์ ผลงานชิ้นหนึ่งๆ
สังเคราะห์แผนงาน				
สังเคราะห์ความสัมพันธ์				
1.3.1.4	การวิเคราะห์ (analysis)	วิเคราะห์ความสำคัญ	ความสามารถในการแยกแยะ จำแนกจัดประเภทหมวดหมู่ ของข้อมูล และสามารถระบุถึงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของ ข้อมูลแต่ละชุดได้	ความสามารถในการจัดแบ่งหมวดหมู่ของบทเพลงตามยุค สมัยทางดนตรี หรือ การจัดแบ่งกลุ่มประเภทเครื่องดนตรีตาม ลักษณะการบรรเลง เป็นต้น
วิเคราะห์ความสัมพันธ์				
วิเคราะห์หลักการ				
1.3.1.3	การนำไปใช้ (application)		ความสามารถที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปใช้แก้ปัญหา ในสถานการณ์ซึ่งสถานการณ์นั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับ สถานการณ์ที่เคยพบเห็นมาก่อน	การนำเทคนิค หรือความรู้ต่างๆที่ได้ศึกษาไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ตัวอย่างเช่นการสอนดนตรีของนักศึกษาวิชาเอก ดนตรีที่นำความรู้จากการเรียนในห้องเรียนไปใช้สอนในชีวิตจริง เป็นต้น
1.3.1.2	ความเข้าใจ (comprehension)	การแปลความ	ความสามารถในการแปลความหมาย จับใจความสำคัญ โดยผู้เรียนสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ได้ศึกษาออกมาในรูปแบบของ ตนเอง สามารถขยายความสิ่งที่ตนได้ศึกษาได้ละเอียดมาก ยิ่งขึ้น เป็นต้น	ในทางดนตรีนั้น ความเข้าใจอาจหมายถึงความเข้าใจในสาระ ทางดนตรี สามารถอธิบายและขยายความทฤษฎีได้ในภาษาของ ตนเอง สามารถขยายความหลักการหรือทฤษฎีนั้นๆให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เป็นต้น
การตีความ				
การขยายความ				
1.3.1.1	ความรู้ความจำ (knowledge)	เรื่องเฉพาะ	ความสามารถในการคงไว้ หรือ รักษาไว้ซึ่งข้อมูล เรื่องราว ต่างๆ ที่ผู้เรียนได้รับอย่างถูกต้องและแม่นยำ	ทางดนตรีความรู้ความจำคือทักษะในการจดจำบทเพลง หรือ คำศัพท์ นิยามศัพท์ทางดนตรีต่างๆ รวมทั้งความรู้ในองค์รวมของ ทฤษฎีทางดนตรี เป็นต้น
วิธีดำเนินการ				
ความรู้รวบยอด				

1.3.2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สัมพันธ์โดยตรงกับทักษะเชิงปฏิบัติต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของอวัยวะในร่างกายไม่ว่าจะเป็นระบบความสัมพันธ์ของประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ซึ่งเป็นระบบการทำงานที่นอกเหนือจากสมอง กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนา ด้านทักษะพิสัยนั้นตัวอย่างเช่น การเล่นดนตรี การเล่นกีฬา เป็นต้น (ทิตินา แคมมณี, 2553)

ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัยจึงเป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านทักษะ การปฏิบัติ และ การแสดงออกของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนการสอนดนตรีโดยตรง หากพิจารณาตามแนวทางการเรียนการสอนดนตรีของ ฮอฟเฟอร์ จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับ การเรียนการสอนกิจกรรมทางดนตรีเกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการแสดงดนตรี หรือ การสร้างสรรค์ดนตรี เป็นต้น โดยมีลำดับขั้นตอนในการเกิดทักษะ 7 ระดับขั้นด้วยกันดังสามารถสรุปได้ในภาพที่ 3 ต่อไปนี้

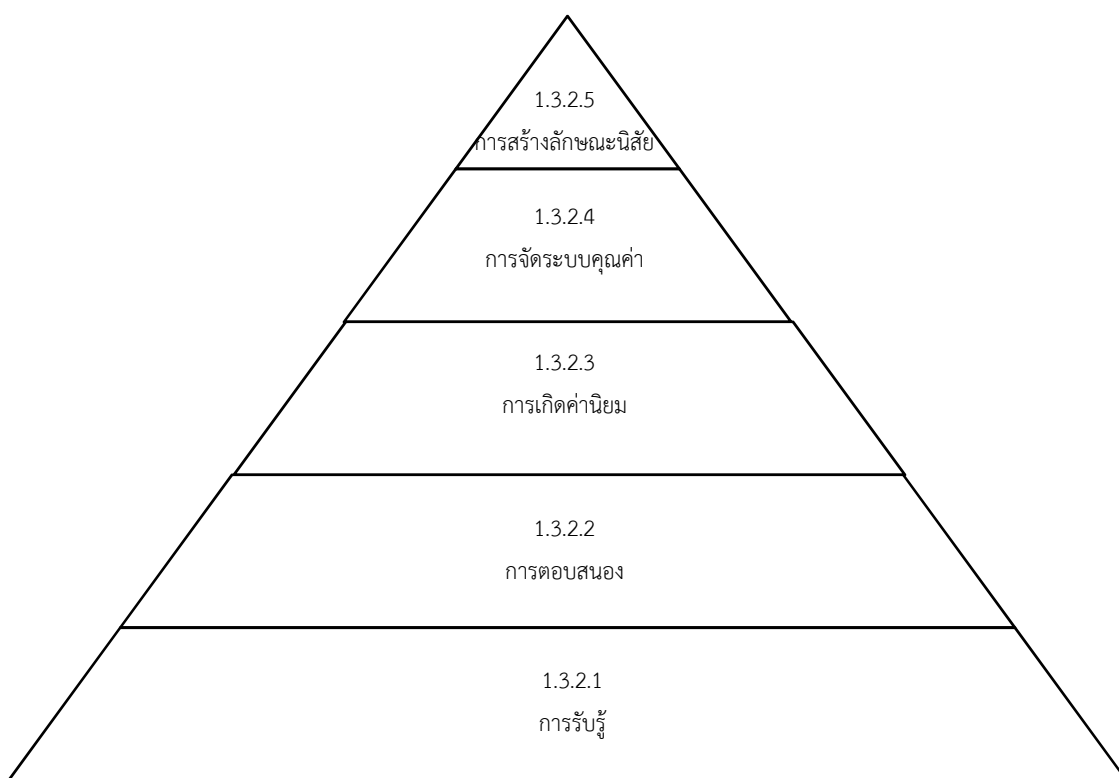
ภาพที่ 2 ลำดับขั้นของรูปแบบการเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain)

ตารางที่ 3 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain)

ลำดับ	ชื่อ	รายละเอียด	ดนตรี
1.3.3.7	การริเริ่มใหม่ (Origination)	การริเริ่มใหม่ เป็นการนำทักษะที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาไปสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ๆขึ้น	ขั้นการริเริ่มใหม่เป็นขั้นสูงสุดของพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย กล่าวคือการนำทักษะความรู้ ทั้งหมดมาสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ เช่น การประพันธ์เพลงเป็นต้น
1.3.3.6	การดัดแปลงให้เหมาะสม (Adaptation)	เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติ เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ ใหม่ๆ หรือเมื่อพบปัญหาที่ทำให้ต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงต่อ กระบวนการเป็นต้น	เป็นขั้นที่สูงขึ้นมาจากความชำนาญในการปฏิบัติ โดยเป็นการนำสิ่งเก่ามาประยุกต์ใช้ให้ เกิดความแตกต่างออกไปได้ ทางดนตรีอาจเปรียบเทียบได้กับการด้นสด (Improvisation) เป็นต้น
1.3.3.5	การสนองตอบสิ่งที่ ซับซ้อนขึ้น (Complex Overt Response)	การปฏิบัติสิ่งที่มีความยุ่งยากและซับซ้อนมากขึ้น โดยสามารถแสดง ให้เห็นชัดเจนว่ามีทักษะเพียงพอในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ	เป็นขั้นที่ผู้เรียนเริ่มมีความชำนาญในการปฏิบัติกิจกรรมหนึ่งมากเพียงพอที่จะปฏิบัติ กิจกรรมที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ทางดนตรีมักเห็นได้ในรูปแบบของนักดนตรีที่สามารถ ปฏิบัติได้อย่างชำนาญ เป็นต้น
1.3.3.4	การสร้างกลไก (Mechanism)	คือการนำความรู้ที่ได้ศึกษามาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ใหม่ๆที่ นอกเหนือจากสถานการณ์ที่เคยพบเจอมาแล้ว	เป็นขั้นที่ผู้เรียนเริ่มนำความรู้ที่ได้ศึกษามาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับตนเองมาก ที่สุด เช่นเทคนิคการฝึกซ้อมที่ได้ศึกษา นำมาปรับ หรือเลือกเฉพาะที่ส่งผลดี และสร้างความ มั่นใจให้กับตนเองเป็นต้น
1.3.3.3	การสนองตอบตามการ ชี้แนะ (Guided Response)	เป็นขั้นแรกของการพัฒนาทักษะปฏิบัติโดยตรง มุ่งเน้นการ แสดงออกทางทักษะที่ซับซ้อนขึ้น ควบคู่ไปกับการแนะนำจากผู้สอน	เป็นขั้นที่ผู้เรียนเริ่มได้เล่นเครื่องดนตรีในลักษณะที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับ อยู่ในความดูแล และการประเมินของผู้สอนอย่างใกล้ชิด
1.3.3.2	การเตรียม (Set)	การเตรียมพร้อมตนเองในสิ่งที่จะต้องปฏิบัติ และสิ่งใหม่ๆ การ เรียนรู้ใหม่ๆ	ขั้นเตรียมทางดนตรีอาจเปรียบได้กับการเตรียมความพร้อมก่อนแสดงดนตรี อาจ ด้วยการตีมน้ำอุ่นของนักร้องเป็นต้น
1.3.3.1	การรับรู้ (Perception)	เป็นขั้นแรกของการกระทำ การรับรู้ถึงสิ่งแวดล้อม หรือกิจกรรม ทักษะที่ จะเกิดขึ้นเป็นลำดับต่อไป	ขั้นเริ่มแรก เปรียบได้กับการปูพื้นฐาน ทำความรู้จักกับสิ่งที่กำลังจะศึกษา เช่นการ เรียกชื่อเครื่องดนตรี หรือ การได้รับบทเพลงการบ้าน เป็นต้น

1.3.3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจเป็นสำคัญ เช่น ความชอบ ทักษะคติ เป็นต้น ซึ่งการเรียนการสอนในลักษณะนี้ต้องอาศัยการปลูกฝังคุณลักษณะต่างๆให้เกิดขึ้น (ทิตานา แวมมณี, 2553; พิชิต ฤทธิจรรยา, 2545)

โดยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัยในทางดนตรีนั้น เป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนต้องได้รับการปลูกฝังค่านิยม หรือ สิ่งเร้าอยู่อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวที่ผู้เรียนเห็นถึงคุณค่าและยอมรับในค่านิยมที่เกิดขึ้นของตน ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีต่างๆ ตลอดกระบวนการทางการจัดการเรียนการสอนเครื่องดนตรีนั้นๆ ผู้เรียนจะเริ่มซึมซับ ทำความรู้จักกับตัวบทเรียนหรือเทคนิคต่างๆที่ผู้สอนป้อนให้แก่ผู้เรียน หรืออาจเป็นบทเรียน หรือเทคนิคที่ผู้เรียนพบเจอแล้วนำมาทดลองใช้ก็เป็นได้ ซึ่งประกอบไปด้วยระดับขั้นตอนการพัฒนา 5 ระดับด้วยกันดังปรากฏในภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 3 ลำดับขั้นของรูปแบบการเรียนการสอนด้านจิตพิสัย (affective domain)

ตารางที่ 4 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain)

ลำดับ	ชื่อ		รายละเอียด	ดนตรี
1.3.2.5	การสร้างลักษณะนิสัย (characterization by a value complex)	การสร้างลักษณะนิสัย ชั่วคราว	เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำค่านิยมที่ถูกจัดระบบมาใช้ดำเนินชีวิตอย่างถาวร โดยค่านิยมนั้นๆส่งผลต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม จึงสามารถกล่าวได้ว่าเป็นขั้นที่ผู้เรียนสร้างค่านิยมให้กลายเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของตนเอง	การนำทักษะความรู้ที่ได้ศึกษามาสร้างเป็นลักษณะนิสัยของตนเอง เป็นขั้นต่อจากการจัดระบบคุณค่า เช่น การฝึกซ้อม บันทึกลงเสียงทุกครั้งก่อนฝึกซ้อมบทเพลง เริ่มแรกอาจเป็นเทคนิคที่ครูผู้สอนแนะนำ แต่ผู้เรียนมีการกระทำอย่างสม่ำเสมอจนติดเป็นลักษณะนิสัยเฉพาะตัว และอาจนำไปถ่ายทอดให้กับผู้เรียนในรุ่นต่อไป เป็นต้น
		การสร้างลักษณะนิสัย ถาวร		
1.3.2.4	การจัดระบบคุณค่า (organization)	การสร้างความคิดรวบ ยอดของคุณค่า	เป็นขั้นที่ต่อเนื่องมาจากการเกิดค่านิยมกล่าวคือเมื่อผู้เรียนเล็งเห็นถึงคุณค่าของพฤติกรรมนั้นๆแล้วผู้เรียนได้นำค่านิยมที่ยึดถือมาจัดระบบให้เป็นหมวดหมู่โดยยึดหลักความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ขั้นของการจัดระบบคุณค่านี้นักจะออกมาในรูปแบบของหลักปรัชญาชีวิตที่ผู้เรียนยึดถือ	ขั้นของการรับรู้ถึงความสำคัญของสิ่งที่ศึกษาและนำหลักการหรือสิ่งที่ได้เรียนมายึดถือเป็นแนวทาง ทางดนตรีมักพบบ่อยครั้งในการเรียนทักษะปฏิบัติดนตรี ซึ่งเป็นการถ่ายทอดที่ใช้เวลาค่อนข้างยาวนาน ผู้เรียนมักซึมซับพฤติกรรมของผู้สอนจนกลายเป็นสิ่งที่ผู้เรียนยึดถือปฏิบัติในเวลาต่อมา โดยมากมักเป็นเรื่องของการฝึกซ้อม หรือลักษณะการถ่ายทอดบทเพลง เป็นต้น
		การจัดค่านิยมให้เป็น ระบบ		
1.3.2.3	การเกิดค่านิยม (valuing)	ยอมรับในคุณค่า	เป็นขั้นที่ผู้เรียนเห็นถึงคุณค่าของปฏิกริยาตอบกลับต่อสิ่งเร้านั้นๆและนำมายึดถือปฏิบัติต่อไป	เมื่อผู้เรียนได้รับรู้ บทเพลงหรือเทคนิคใหม่ๆที่ผู้สอนป้อนให้แล้ว ผู้เรียนมีความยินยอมที่จะทำการศึกษาอย่างเต็มที่ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนเล็งเห็นถึงคุณค่าของประสบการณ์ใหม่ๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อฝึกซ้อมบันไดเสียงก่อนบทเพลง ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึว่าการฝึกซ้อมบทเพลงสามารถฝึกได้นานมากยิ่งขึ้น จนเกิดเป็นค่านิยมที่จะยึดถือปฏิบัติต่อไป
		ชื่นชอบในคุณค่า		
		สร้างคุณค่า		
1.3.2.2	การตอบสนอง (responding)	ยินยอมที่จะตอบสนอง	เมื่อผู้เรียนเกิดการรับรู้ และมีความรู้สึกสนใจในสิ่งเร้านั้นๆแล้ว ขั้นของการตอบสนองนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เกิดปฏิกริยาตอบกลับต่อสิ่งเร้านั้นด้วยความเต็มใจ	เป็นขั้นต่อจากการรับรู้เมื่อผู้เรียนรับรู้ถึงบทเพลง หรือบทเรียนใหม่ๆ แล้วผู้เรียนเริ่มมีความรู้สึกยินดีที่จะฝึกซ้อม ศึกษาต่อ หรือ เห็นคุณค่าของเทคนิคการซ้อมและยินยอมที่จะเริ่มยึดถือปฏิบัติตามเป็นต้น
		เต็มใจที่จะตอบสนอง		
		พึงพอใจที่จะตอบสนอง		
1.3.2.1	การรับรู้ (receiving or attending)	ทำความเข้าใจ	เป็นขั้นเริ่มแรกที่ผู้เรียนเกิดการรับรู้ต่อสิ่งเร้าหรือปรากฏการณ์ต่างๆเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงถึงพฤติกรรมเริ่มทำความเข้าใจกับสิ่งเร้า เกิดความรู้สึกสนใจและเต็มใจที่จะทำการศึกษา	ขั้นนี้สามารถเห็นได้ชัดเจนเมื่อผู้เรียนเริ่มทำความเข้าใจกับบทเพลงใหม่ๆ หรือแม้กระทั่งเริ่มเรียนดนตรีในเริ่มแรก เป็นขั้นที่ผู้เรียนเริ่มทำความเข้าใจกับประสบการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้น และ เกิดความสนใจที่จะรับรู้บทเพลง หรือ บทเรียนนั้นเข้ามาฝึกซ้อม วิเคราะห์ ในลำดับต่อไป
		เต็มใจรับรู้		
		เลือกรับสิ่งเร้าที่ต้องการ		

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษานั้นเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ในการประกอบอาชีพทางสายดนตรี โดยในกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นหลักสูตรดนตรีสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 องค์ประกอบด้วยกันคือ กิจกรรมดนตรี (Activities) ซึ่งประกอบไปด้วย ทักษะทางการแสดงดนตรี ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการอธิบาย ทักษะทางการสร้างสรรค์ดนตรี และ ผลการเรียนรู้ (Outcomes) ซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถทางดนตรี ความรู้ความเข้าใจในดนตรี ความเห็นคุณค่าของดนตรี (Abeles & et al., 1995) โดยทั้งกิจกรรมดนตรี และ ผลการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนการสอนสามารถจำแนกออกเป็นรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ได้ 3 รูปแบบด้วยกันคือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) และ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain) ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนใน 3 รูปแบบนี้มีความแตกต่างกันทั้งในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ทักษะที่ผู้เรียนใช้ อีกทั้ง วิธีการสอน การวัดประเมินผล สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ซึ่งหากผู้สอน มีความรู้ความเข้าใจ สามารถกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดเนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน และ การวัดประเมินผล ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบพฤติกรรมทั้ง 3 รูปแบบแล้วนั้นการเรียนการสอน จะเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนอย่างแท้จริง

ตอนที่ 2 วิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

การพัฒนาการวัดผลและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลนั้นจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจถึงจุดประสงค์การเรียนการสอน เพื่อใช้ในการกำหนด ขอบเขตสาระเนื้อหาที่จะจัดการเรียนการสอน อีกทั้ง ใช้ในการคัดเลือกสื่อการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และ หลักในการวัดประเมินผลที่มีความถูกต้องตรงตามจุดประสงค์การเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้มาประกอบการพัฒนาการวัดผลและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดที่มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

2.1.จุดประสงค์การเรียนการสอนของวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

รายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศได้มีการเปิดการเรียนการสอนขึ้นอย่างแพร่หลายในหลักสูตรการเรียนการสอนดนตรี ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี แม้ว่าจะหลักสูตรกลุ่มสาขาวิชา หรือ แต่ละมหาวิทยาลัยจะมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันออกไป

(หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552; หลักสูตรสาขาวิชาดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2554; หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551 ; หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี ฉบับปี พ.ศ. 2548 คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548; หลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2549) แต่สามารถสรุปจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนรายวิชาคีย์บอร์ดเบื้องต้นของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ดังแสดงในตารางที่ 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานของหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และ หลักสูตรศิลปศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ และ ดนตรีบัณฑิต

สาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์	สาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี
เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่การดูแลบำรุงรักษาเครื่องดนตรี ทำทาง การนั่ง การวางมือ การดูแล และ ทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรี คีย์บอร์ดประกอบการสอน	เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจใน สามารถต่อยอดความรู้ทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดเพื่อสายงานทางดนตรีในด้านอื่นๆต่อไป ตัวอย่างเช่น การประพันธ์เพลง การบรรเลงร่วมระหว่างเครื่องดนตรีเดี่ยว และ เปียโนบรรเลงประกอบ เป็นต้น

จากตารางที่ 5 สามารถสรุปได้ว่า จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนรายวิชาคีย์บอร์ดในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลของ 2 กลุ่มสาขานั้น มีจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกันคือ ผู้เรียนสามารถนำทักษะความรู้ในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดพื้นฐานนี้ไปปรับใช้ในสายอาชีพของตนเอง รวมทั้งสามารถต่อยอดความรู้เองได้ ซึ่งหากกล่าวถึงการวัดและประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ สามารถกล่าวได้ว่า กลุ่มสาขาวิชา 2 กลุ่มต่างมีจุดประสงค์ยืนอยู่บนหลักการของสาขาวิชาของตน กล่าวคือ สาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์นั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดประกอบการสอนได้ ส่วนกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ทักษะคีย์บอร์ดพื้นฐานนี้ประกอบการฝึกซ้อม หรือการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีได้

2.2. ขอบเขตเนื้อหาวิชาทักษะศึย์บอร์ดพื้นฐาน

วิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานเป็นการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี โดยตรงดั่งนั้นในการเรียนการสอนศึย์บอร์ดพื้นฐานนั้นขอบเขตสาระเนื้อหาการเรียนรู้อิงเน้นที่ทักษะพื้นฐานในการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทศึย์บอร์ด เพื่อผู้เรียนสามารถนำทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับเครื่องดนตรีในหมวดหมู่ศึย์บอร์ดตามสาขาวิชาซีพของตนเองได้ (หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552; หลักสูตรสาขาวิชาดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2554; หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551 ; หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี ฉบับปี พ.ศ. 2548 คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548; หลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม, 2549) ซึ่งขอบเขตสาระเนื้อหาในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 การดูแลรักษาเครื่องดนตรี คือการเก็บ ดูแลรักษา การติดตั้งเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง รวมทั้งข้อควรระวังในการเก็บรักษาเครื่องดนตรี

2.2.2 ท่าทางการนั่ง และ การวางมือ คือ ตำแหน่งการนั่ง และ ตำแหน่งการวางมือที่เหมาะสมในการเล่นเครื่องดนตรี รวมถึงหลักในการควบคุม นิ้วมือ ข้อมือ และ แขน ในขณะที่เล่นเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง

2.2.3 บันไดเสียง คือ การฝึกไล่บันไดเสียง และ อาเพจจิโอ ในบันไดเสียงเมเจอร์ และ ไมเนอร์ 1-2 ช่วงเสียง

2.2.4 ทริยแอด หรือ คอร์ด 3 เสียง คือรูปแบบของคอร์ดพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วยโน้ตทั้งหมด 3 เสียงด้วยกัน ซึ่งเรื่องของทริยแอดนี้เป็นสาระพื้นฐานในการต่อยอดความรู้ในการศึกษาเรื่องคอร์ดขั้นสูงต่อไป

2.2.5 ทางเดินคอร์ด คือการศึกษาหลักการใช้ทางเดินคอร์ดขั้นพื้นฐาน โดยคอร์ดที่ทำการศึกษายังคงอยู่ในขอบเขตของ ทริยแอด หรือคอร์ด 3 เสียง อีกทั้ง ศึกษาแนวทางการใช้คอร์ดในรูปแบบพลิกกลับ

2.2.6 ทักษะการอ่านโน้ต สามารถแบ่งได้เป็น 2 สาระย่อยคือ ทักษะการอ่านโน้ตเบื้องต้น และ ทักษะการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน (Sight reading) ซึ่งหมายถึง การฝึกทักษะการอ่านโน้ตดนตรี และ ทักษะการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน

2.2.7 เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น คือ การศึกษากลวิธีในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดเบื้องต้นเพื่อส่งเสริมให้การบรรเลงมีความไพเราะมากยิ่งขึ้น

2.2.8 การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน คือ การศึกษากลวิธีในการประยุกต์ใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ดกับการจัดการเรียนการสอนดนตรีในห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นการเรียนการสอนแบบกลุ่ม

ขอบเขตสาระการเรียนการสอนข้างต้นเป็นสาระเนื้อหาพื้นฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ตรงกัน โดยสาระเนื้อหาเหล่านี้ถูกจัดแบ่งและลำดับความยากง่ายลงในแต่ละรายวิชาที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ซึ่งรายละเอียดในสาระการเรียนการสอนจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งจากการศึกษาประมวลรายวิชาในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ประเมินพบว่าขอบเขตสาระเนื้อหาที่ปรากฏในรายวิชาทักษะคีย์บอร์ดพื้นฐาน มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีนั้นครอบคลุมสาระเนื้อหาดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงขอบเขตสาระเนื้อหา รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

ขอบเขตสาระเนื้อหา รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน	สาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์	สาขาวิชาที่มุ่งเน้น ผลิตบุคลากรสาย อาชีพดนตรี
1. การดูแลรักษาเครื่องดนตรี	✓	✓
2. ทำทางการนั่ง และการวางมือ	✓	✓
3. บันไดเสียง	✓	✓
4. ทริยแอด	✓	✓
5. ทางเดินคอร์ด	✓	✓
6. การอ่านโน้ต	✓	✓
7. เทคนิคประกอบการบรรเลงเบื้องต้น	✓	✓
8. การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	✓	

2.3 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนทักษะดนตรีนั้นควรเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย อีกทั้งสมควรมีความเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน (ณรุทธ์ สุทจจิตรต์, 2544)

เนื่องจากทักษะดนตรีไม่ใช่หมายถึงการบรรเลงบทเพลงเพียงอย่างเดียว แต่สาระการเรียนการสอนยังสามารถเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นๆในหลักสูตรดนตรีอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น ประวัติศาสตร์ดนตรี สุนทรียศาสตร์ เป็นต้น และที่สำคัญที่สุดคือการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะดนตรีเป็นรายวิชาที่ให้ความสำคัญกับการฝึกพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีอีกด้วย เพราะฉะนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงควรมีความหลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงสาระเนื้อหาวิชาเข้ากับทักษะการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

การเรียนการสอนวิชาคีบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีนั้น เนื่องจากผู้เรียนในรายวิชาคีบอร์ดพื้นฐานเป็นผู้เรียนในสาขาวิชาเอกดนตรี สื่อการเรียนการสอนที่ใช้จึงไม่มีความหลากหลายเท่าใดนัก สืบเนื่องจากช่วงอายุ และ พื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีมาก่อนอยู่แล้ว สื่อการเรียนการสอนที่ใช้พื้นฐานในการเรียนการสอนปัจจุบันจึงประกอบไปด้วย (สุมิดา อังศวานนท์, ชนิดา ตังเดชะหิรัญ, เพ็ญมา ณ เฉิน, ณรงค์วัฒน์, กิตติรัช สำเภาทอง, สัมภาษณ์, กรกฎาคม 2555)

2.3.1. เครื่องดนตรีประเภทคีบอร์ด ได้แก่ คีบอร์ดไฟฟ้า อิเล็กโทรน เปียโน เป็นต้น

2.3.2. ตำราเรียน ได้แก่ หนังสือแบบฝึกหัด หรือ เอกสารประกอบการเรียน โน้ตเพลง เป็นต้น

ซึ่งหากพิจารณาตามลักษณะกลุ่มสาขาวิชาแล้วนั้น อาจพบว่ากลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต มีความต้องการในการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนรายวิชาคีบอร์ดพื้นฐานมากกว่ากลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี เนื่องจากสาระการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับวิธีการสอน และ การใช้เครื่องดนตรีประเภทคีบอร์ดประกอบการสอนด้วย ดังนั้น สื่อการเรียนการสอนสำหรับสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์นั้น อาจรวมไปถึง แผนภูมิตัวโน้ต ชาร์ทเพลง การ์ดตัวโน้ตด้วย เป็นต้น

2.4 การวัดประเมินผลการเรียนรายวิชาคีบอร์ดพื้นฐาน

การวัดและการประเมินผลเป็นหนึ่งในกระบวนการสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน เพราะการวัดและประเมินผลนั้นเป็นขั้นตอนที่เปรียบได้กับกระแสดอรับของการเรียนการสอนทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็น หลักสูตร ผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน (Ralph W. Tyler, 1970) เหล่านี้ล้วนได้รับการวัดประเมินผลทั้งสิ้น ซึ่งการวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพนั้นควรยึดหลักในการปฏิบัติดังนี้

2.4.1 วัดและประเมินผลให้ตรงกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน คือ การวัดและประเมินผลการศึกษาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนการสอนที่กำหนดไว้โดยผู้สอนอาจยึดตามหลักสูตร หรือ จุดประสงค์การเรียนการสอนที่กำหนดไว้เป็นสำคัญ

2.4.2 เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพ คือ การเลือกใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนรู้ อีกทั้งมีทั้งความเที่ยงตรง และหลากหลาย เป็นต้น

2.4.3 ความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของผู้ที่ทำหน้าที่ในการวัดและประเมินผล กล่าวคือผู้ทำการวัดและประเมินผลต้องทำใจให้เป็นกลาง ตัดความชอบ หรือ อคติส่วนตัวออกในระหว่างกระบวนการวัดและประเมินผล

2.4.4 ความถูกต้องของการแปลผลการวัดและประเมิน คือการแปลผลการวัดประเมินโดยยึดเกณฑ์ในการวัดประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน อีกทั้งวิธีการแปลผลที่ถูกต้อง และ แม่นยำ

สามารถกล่าวได้ว่า การวัดและประเมินผลเป็นอีกกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญทั้งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และ กระบวนการเรียนการสอน เพราะการวัดและประเมินผลนั้นเป็นทั้งข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียนการสอน และ ข้อมูลตอบกลับของการเรียนการสอนที่สามารถบอกได้ถึงพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปจัดระบบและวางแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสม อีกทั้งยังเป็นข้อมูลตอบกลับถึงพัฒนาการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในการวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพนั้นควรเป็นการวัดประเมินผลตามสภาพจริง คือ สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนการสอน และ วัดได้ตรงกับสาระเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนได้ กล่าวคือในการวัดและประเมินผลในรายวิชาหนึ่งๆควรมีวิธีการวัดประเมินผลมากกว่า 1 วิธี เพื่อความสอดคล้องกับพฤติกรรมทางการเรียนรู้ทั้ง 3 รูปแบบ อีกทั้งยังควรมีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ และ ควรกำหนดเกณฑ์พื้นฐานการวัดประเมินผลที่เป็นมาตรฐานแน่นอน และสามารถอ้างอิงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ (Tyler, 1970; วาสนา ประवालพฤกษ์, 2544; พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545)

2.5 รายวิชาทักษะศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลนั้นมีทั้งหมด 15 แห่ง ประกอบไปด้วย 20 หลักสูตรด้วยกัน (รายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาศึย์บอร์ด แสดงในภาคผนวก ค)

โดยรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานได้เปิดการเรียนการสอนทั้งในรูปแบบของ รายวิชาบังคับ และ รายวิชาเลือก ซึ่งนิสิต นักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรดนตรีทุกเครื่องดนตรี และ ทุกสาขาวิชาเอก สามารถลงทะเบียนเรียนได้ จำนวนหน่วยกิต และ รายวิชาในลักษณะต่อเนื่อง มีความแตกต่างกันไปตามมหาวิทยาลัยที่ทำการเปิดการเรียนการสอน โดยมีจำนวนรายวิชาที่เปิดการเรียนการสอนอยู่ระหว่าง 1-4 รายวิชา ซึ่งเป็นลักษณะของการเรียนแบบต่อเนื่องคือ ผู้เรียนจะต้องทำการศึกษาให้ผ่านในรายวิชาลำดับที่ 1 เสียก่อนจึงจะสามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาตัวต่อมาได้ สารเนื้อหาในรายวิชานั้นโดยมากให้ความสำคัญกับทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีศึย์บอร์ดขั้นพื้นฐาน โดยเริ่มตั้งแต่ เรื่องของ ลักษณะท่าทางการนั่ง และการวางมือที่ถูกต้อง บันไดเสียง เป็นต้น การวัดประเมินผลโดยมากมักเป็นการทดสอบภาคปฏิบัติ การให้คะแนนการบ้านการฝึกซ้อมรายครั้งในการเรียนการสอน โดยผู้สอนทำการกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลโดยยึดตามโครงสร้างหลักสูตร และ จุดประสงค์การเรียนการสอนในรายวิชา

จากการศึกษาประมวลรายวิชาของมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรี รายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานพบว่า สารการเรียนการสอนโดยมากขึ้นอยู่กับพื้นฐานเดียวกัน คือการเรียนการสอนในเรื่องของ บันไดเสียง อาเพจจีโอ ทางเดินคอร์ด บทเพลง และ แบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับสาขาวิชาเอกของตน และ การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ด สามารถสรุปความแตกต่างของกลุ่มสาขาวิชา 2 กลุ่มสาขาวิชาคือ ครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี ได้ดังตารางที่ 7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7 สรุปลักษณะความแตกต่างของจุดประสงค์รายวิชา และ ขอบเขตสาระเนื้อหา กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

สาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์	สาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี
จุดประสงค์รายวิชา	
มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดขั้นพื้นฐาน และการนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนดนตรีตามสถาบันการศึกษาต่างๆ	เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจใน สามารถต่อยอดความรู้ทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดต่อไปได้ อีกทั้งสามารถใช้ทักษะความรู้ในการบรรเลงคีย์บอร์ดขั้นพื้นฐานนี้สร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีตามสายอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ขอบเขตสาระเนื้อหา	
ทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดเบื้องต้น ทักษะการอ่านโน้ตดนตรี และการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน ทำทางการนั่งและการวางมือที่ถูกต้อง การไล่บันไดเสียง ทริยแอด ทางเดินคอร์ดเบื้องต้น รวมทั้ง วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี และ วิธีการสอนดนตรีโดยใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ดประกอบการสอน	ทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดเบื้องต้น ทักษะการอ่านโน้ต และการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน ทำทางการบรรเลงเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง การไล่บันไดเสียง ทริยแอด ทางเดินคอร์ดเบื้องต้น รวมทั้ง วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี และ เทคนิคเบื้องต้นในการบรรเลง เช่น ความดัง+เบา เป็นต้น

ดังแสดงในตารางที่ 7 สามารถสังเกตได้ว่ากลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์นั้น มุ่งเน้นการศึกษาทักษะคีย์บอร์ดพื้นฐาน ประกอบกับ เทคนิค และ วิธีการใช้เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดประกอบการสอน ขอบเขตสาระเนื้อหาวิชาจึงประกอบด้วยเรื่องของวิธีการสอนโดยใช้เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดเพิ่มเติม และในส่วนของกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีนั้นมีจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ทางทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง สามารถนำทักษะความรู้ที่ศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับสายงานอาชีพของตนในอนาคตต่อไป ขอบเขตการเรียนการสอนจึงไม่ได้มีการศึกษาในเรื่องของการนำเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดไปประยุกต์ใช้กับการสอนในชั้นเรียนดังเช่นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์

ตอนที่ 3 การวัดประเมินผล

การวัดประเมินผลทางการศึกษานั้นเป็นหนึ่งในสิ่งประกอบสำคัญในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และ กระบวนการจัดการเรียนการสอนอันประกอบไปด้วย การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การคัดสรรสาระการเรียนรู้ที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ต่างๆ จากนั้นจึงเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งต้องมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และขั้นสุดท้ายคือ การวัดประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบได้กับข้อมูลตอบกลับของระบบการเรียนการสอนว่าในกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

3.1 ความหมายของการวัดประเมินผลทางการศึกษา

ทางการศึกษานั้นการวัดผล และ การประเมินผลทางการศึกษานั้นมักเกิดขึ้นคู่กัน กล่าวคือ ในขั้นแรกมักเกิดการวัดผลขึ้น ซึ่งมักได้ค่าของการวัดผลออกมาในรูปแบบของตัวเลขหรือคะแนน เป็นต้น จากนั้นจึงเกิดการประเมินผลขึ้นซึ่งเปรียบได้กับการนำค่าคะแนนหรือผลของการวัดผลที่ได้มาตีค่า ออกมาในรูปของข้อมูลเชิงคุณภาพว่ามีคุณภาพดีมากน้อย เพียงใด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการประเมินผลบางครั้งอาจไม่จำเป็นที่จะต้องอ้างอิงข้อมูลหรือค่าคะแนนจากการวัดผลที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณก็ได้ ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่าการประเมินผลนั้นสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ลักษณะด้วยกัน (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2544; พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545; Angelo and Cross, 1993) ซึ่งต่างมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันไป โดยสามารถอธิบายบทบาทหน้าที่พอสังเขปได้ดังนี้

1) การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการในการตัดสินค่าของผลการศึกษา โดยมักได้ผลการวัดออกมาในรูปแบบของระบบตัวเลข โดยใช้เครื่องมือวัด และ กฎเกณฑ์ที่มีความเหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลของการวัดผลที่ใช้แทนข้อมูลคุณภาพนั้นๆ

2) การประเมินผล (Evaluation) หรือ การประเมินค่า หมายถึง การประเมินผลที่มุ่งนำเสนอผลการวัดเชิงปริมาณมาใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินคุณภาพของการวัดผลทั้งหมดว่ามีคุณภาพมาก น้อย เพียงใด เปรียบได้กับการให้ความหมายว่าดี หรือ ไม่ดีอย่างไรนั่นเอง

3) การประเมินผล (Assessment) เป็นการประเมินผลที่เปรียบได้กับกระบวนการในการวัดและประเมินผลของผู้เรียน โดยมุ่งเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศทั้งเชิงปริมาณ และ คุณภาพอย่างเป็นระบบ และนำข้อมูลเหล่านั้นมาเรียบเรียงใหม่ ให้เห็นถึงคุณลักษณะของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น จุดด้อย สิ่งที่ควรปรับปรุงพัฒนา จึงสามารถกล่าวได้ว่าการประเมินผล (Assessment) นี้

หมายถึงกระบวนการในการวัดและประเมินผลผู้เรียน ซึ่งรวมกระบวนการวัดผล (Measurement) และประเมินผล (Evaluation) ไว้ด้วยกันนั่นเอง

ซึ่งในปัจจุบันการวัดประเมินผลในประเทศไทยยังคงมุ่งเน้นในการดำเนินการวัดผลและประเมินผลในรูปแบบของการวัดผลโดยได้ข้อมูลออกมาในรูปแบบของตัวเลข จากนั้นจึงนำข้อมูลนั้นมาทำการประเมินผล (Evaluation) โดยการตัดสินคุณค่าว่าผลการเรียนของผู้เรียนนั้นมีคุณภาพมากน้อยเพียงใดอยู่ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว การวัดประเมินผลทางการศึกษานั้นควรเป็นการวัดประเมินผลที่มุ่งเน้นนำเสนอข้อมูลตอบกลับทางการเรียนการสอนของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลตอบกลับนั้นๆไปพัฒนาตนเองต่อไปได้ในอนาคต ซึ่งตรงกับการประเมินผล (Assessment) นั่นเอง

3.2 การวัดและประเมินผลทางการศึกษา

การวัดและประเมินผลทางการศึกษานั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบ รวมทั้งกระบวนการทางการวัดประเมินผลเป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้สอนสามารถดำเนินการวัดประเมินผลการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวทางการวัดประเมินผลทางการศึกษาของนักการศึกษา 3 ท่าน อันประกอบไปด้วย ไทเลอร์ ซาฮีส และ วิกกินส์ (Tyler, 1970; Zais, 1976; Wiggins, 1989) มาประกอบการวิเคราะห์สร้างกรอบ และองค์ประกอบในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยสามารถสรุปเป็นแนวทางทางการวัดและประเมินผลของนักการศึกษาทั้ง 3 ท่าน พร้อมทั้งสังเคราะห์ออกมาเป็นหลักการ แนวทาง และองค์ประกอบทางการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ดังตารางที่ 8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แสดงการสังเคราะห์ หลักการ และ องค์ประกอบการทางการวัดและประเมินผลจากแนวทางของ ไทเลอร์, ซาอิส และ ไมเคิล โอมัลเล

ราฟาเอล ไทเลอร์ (Tyler, 1970)	โรเบิร์ต ซาอิส (Zais, 1976)	วิกกินส์ (Wiggens, 1989)	ผลการสังเคราะห์หลักการและกระบวนการ การวัดและประเมินผลทางการศึกษา
3.1.1. องค์ประกอบการวัดประเมินผล			
<p>1) วิเคราะห์จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน หรือ หลักสูตร ให้ได้มาซึ่งขอบเขตสาระวิชา</p> <p>2) การกำหนดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผล ที่ส่งเสริมการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ต้องการวัดผลของผู้เรียน</p> <p>3) การค้นหาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล</p> <p>4) การกำหนดวิธีการในการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับเครื่องมือวัด และประเมินผล</p> <p>5) การกำหนดวิธีการจัดอันดับ หรือ วิธีการสรุปผลการวัดและประเมินผล</p>	<p>1) การวิเคราะห์จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่นบริบททางสังคม ภาพรวมของหลักสูตร และ จุดประสงค์รายวิชา ให้มีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน</p> <p>2) การวิเคราะห์เนื้อหาทางการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง ความลึกซึ้ง และความสำคัญ ของสาระวิชา</p> <p>3) การดำเนินการวัดและประเมินผล โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆจากกัน คือ การประเมินผลหลักสูตร และ การประเมินผลผู้เรียน</p>	<p>1) การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนการสอน เพื่อสามารถกำหนดกรอบทางการวัดประเมินผลเป็นแนวทางกว้างๆ</p> <p>2) การวิเคราะห์ สาระการเรียนรู้ ประกอบกับจุดประสงค์การเรียน</p> <p>เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างสาระเนื้อหา และจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน</p> <p>3) การดำเนินการวัดและประเมินผลก่อน และระหว่างเรียน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย</p> <p>4) การดำเนินการประเมินผลขั้นสุดท้าย และ การนำไปใช้</p>	<p>1) ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน และ การวัดประเมินผลรายวิชา</p> <p>2) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของผู้เรียน</p> <p>3) เครื่องมือการวัดประเมินผลที่หลากหลาย</p> <p>4) วิธีการวัดประเมินผลที่สอดคล้อง และส่งเสริมประสิทธิภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล</p> <p>5) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผลที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับสาระการเรียนการสอน</p> <p>6) ขอบข่าย และ คำนวณน้ำหนักของ สาระการวัดประเมินผล อ้างอิงตามลำดับความสำคัญของจุดประสงค์</p> <p>7) วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย</p>
3.1.2 แนวคิดในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา			
<p>1) การวัดและการประเมินผลควรมีทั้งความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) ของเครื่องมือ</p>	<p>1) การวัดและประเมินผลควรมีทั้งความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity)</p>	<p>1) ความตรงตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ วัดในสิ่งที่ควรจะวัด</p> <p>2) ความยุติธรรมของผู้วัดและประเมินผล ต้องมีความเป็นกลาง เพื่อผลการวัดและประเมินที่ได้ที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถสะท้อนกลับผลการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ</p>	<p>1) เครื่องมือ และ วิธีการวัดประเมินผลควรมีความเที่ยง (Reliability) และ ความตรง (Validity)</p> <p>2) ความยุติธรรม และ ความเป็นกลางของผู้ทำการวัดและประเมิน เป็นอีกปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผลของการประเมินมีความน่าเชื่อถือและถูกต้องตรงตามสภาพความเป็นจริง</p>

3.3 การวัดและประเมินผลดนตรี

การวัดและการประเมินผลทางดนตรีเป็นการตัดสินพฤติกรรมของผู้เรียนในกระบวนการทางการเรียนการสอน โดยการวัดและการประเมินผลทางดนตรีนั้นสามารถจำแนกตามสาระ และลักษณะของการเรียนการสอนออกมาได้เป็น 3 รูปแบบด้วยกันคือ การวัดประเมินผลสาระดนตรี การวัดประเมินผลทักษะดนตรี และ การวัดประเมินผลเจตคติทางดนตรี ซึ่งการวัดประเมินผลทั้ง 3 ประเภทต่างมีจุดประสงค์ วิธีการในการวัดและประเมินผลที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะของสาระการเรียนการสอน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, 2555; Music Educators National Conference, 1996; Abeles, Hoffer and Klotman, 1995)

ในที่นี้ผู้วิจัยได้นำแนวทางการวัดประเมินผลของ นักวิชาการทางดนตรีศึกษา 2 ท่าน และองค์กรทางดนตรีศึกษา 1 องค์กร ประกอบไปด้วย เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน (Abeles et al., 1995) ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, 2555) และ คณะกรรมการนักการศึกษาดนตรีแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (Music Educators National Conference, 1996) มาประกอบการศึกษาหาแนวทาง หลักการ และ องค์ประกอบที่เหมาะสมในการวัดประเมินผลดนตรี โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุป และ สังเคราะห์ผลได้ดังตารางที่ 9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงการสังเคราะห์ แนวทางและหลักการทางการวัดประเมินผลดนตรี และ องค์ประกอบทางการวัดและประเมินผล ตามแนวทางของ เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ และ คณะกรรมการนัการศึกษาดนตรีแห่งชาติของประเทศไทยสหรัฐอเมริกา

เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน (Abeles et al., 1995)	ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2544, 2555)	คณะกรรมการนัการศึกษาดนตรีแห่งชาติของประเทศไทยสหรัฐอเมริกา (MENC, 1996)	สังเคราะห์หลักการและกระบวนการ การวัดและประเมินผลทางการศึกษา
3.2.1.แนวทางและหลักการทางการวัดประเมินผลดนตรี			
3.2.1.1 กระบวนการทางการวัดประเมินผลดนตรี			
<p>1) ครูผู้สอนควรกำหนดขอบเขตการดำเนินการ ประเมินผลตามทักษะ และ สาระการเรียนรู้ที่ ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้</p> <p>2) ยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้รับการวิเคราะห์ เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นแนวทางในการ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลทางดนตรี</p> <p>3) ใช้วิธีการและเครื่องมือการวัดประเมินผลที่ หลากหลายทั้งการประเมินอย่างเป็นทางการ และ ไม่เป็นทางการ ตามความแตกต่างกันตามลักษณะ ทางการเรียนการสอน</p>	<p>1) จุดประสงค์หลักในการวัด และ ประเมินผลทางดนตรีต้องเป็นการตัดสิน คุณค่า และ นำเสนอผลการเรียนรู้ของ ผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และ น่าเชื่อถือ</p> <p>2) ควรมีความครบถ้วนในสาระทางการ เรียนการสอนที่ผู้เรียนได้รับการศึกษาเล่า เรียนไป</p> <p>3) การวัดประเมินผลควรมีความสะดวก และเหมาะสม มีความเป็นไปได้ ในการ ปฏิบัติจริง</p>	<p>1) การวัดและประเมินผลทางดนตรีควรมี มาตรฐานการประเมินที่แน่นอน เป็นรูปธรรม สามารถสะท้อนทักษะ และ สาระการเรียนรู้ทาง ดนตรีที่สำคัญได้อย่างครบถ้วน</p> <p>2) การวัดและประเมินผลทางดนตรีควรเป็นสิ่ง ง่าย กระตุ้น ให้การจัดการเรียนการสอนดำเนิน ไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3) การวัดและการประเมินผลควรมีเทคนิคการ วัดและประเมินที่หลากหลาย ไม่ยึดติดเพียงแค่ การใช้แบบทดสอบในชั้นเรียนเท่านั้น</p>	<p>การวัดและประเมินผลทางดนตรีนั้นสามารถ ดำเนินไปตามแนวทาง และ หลักการโดยสรุปได้ดังนี้</p> <p>1) ความสอดคล้องของจุดประสงค์ทางการเรียน การสอน และ การวัดประเมินผล อีกทั้งตรงตาม ขอบเขตสาระเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียน การสอนไป</p> <p>2) การวัดและประเมินผลควรเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนเกิดความท้าทาย และ ความต้องการในการ พัฒนาศักยภาพของตนเอง</p> <p>3) การวัดและการประเมินผลสมควรอยู่บนพื้นฐาน ของความเป็นจริง สามารถกระทำได้ในระยะเวลา อันจำกัด</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

<p>เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน (Abeles et al., 1995)</p>	<p>ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, 2555)</p>	<p>คณะกรรมการนักการศึกษาคนตรี แห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (MENC, 1996)</p>	<p>สังเคราะห์หลักการและกระบวนการ การวัดและประเมินผลทางการศึกษา</p>
<p>3.2.1.1 กระบวนการทางการวัดประเมินผลคนตรี (ต่อ)</p>			
<p>4) วิธีการในการวัดและประเมินผลทั้งสาระคนตรี ทักษะคนตรี และ เจตคติคนตรี ควรมีความเชื่อมโยง และ สามารถบูรณาการเข้าหากันได้ 5) ผู้สอนไม่ควรมุ่งสอนเพียงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำ การวัดประเมินผลได้ดีเท่านั้น</p>	<p>4) การวัดและประเมินผลที่ดีควรเป็นสิ่ง เร้าให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นใน การพัฒนาศักยภาพทางการเรียนการ สอนของตนเองอยู่ตลอดเวลา</p>	<p>4) กระบวนการทางการวัดและประเมินผลทาง คนตรี ควรเปิดกว้างให้ผู้ที่มีความรู้ ความสนใจ ร่วมทำการ วัดประเมินผล และ ตัดสินคุณค่า ของผู้เรียน โดยเฉพาะการวัดประเมินผลทาง ทักษะคนตรี</p>	<p>4) การวัดและการประเมินผลควรมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม และ สภาพความเป็นจริง</p>
<p>3.2.1.2 แนวคิดในการวัดประเมินผลคนตรี</p>			
<p>1) การวัดและประเมินผลทางคนตรี ควรมีการกำหนด เกณฑ์การวัดและประเมินผลไว้เพื่อเป็นแนวทางใน การตัดสินคุณค่า และเกณฑ์การวัดและประเมินผล ควร มีทั้งความเที่ยง (Validity) และ ความตรง (Reliability) เพื่อผลของการประเมินที่มีประสิทธิภาพ และน่าเชื่อถือ</p>	<p>1)รูปแบบการวัดและประเมินผล ควรมี ความหลากหลาย มีทั้งความเที่ยง (Validity) และความตรง (Reliability) เหมาะสมกับลักษณะพฤติกรรมทางการ เรียนการสอน 2) ควรมีการวัดประเมินผลตามสภาพ จริง เช่น การวัดประเมินผลในสภาพการ เรียนการสอนที่เป็นอยู่จริง, การวัดผล จากภาระงาน เป็นต้น</p>	<p>1) การวัดและประเมินผลทางคนตรีควรเป็นการ วัดและประเมินผลตามสภาพจริง สามารถ สะท้อนทักษะ ของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน สถานการณ์ทางการวัดประเมินควรมี ความสมจริง หรือ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่ สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด 2) การวัดและประเมินผลทางคนตรีควรมีทั้ง ความเที่ยง (Validity) และ ความตรง (Reliability) ของเครื่องมือ และวิธีการทางการ วัดและประเมินผล</p>	<p>1) การวัดและการประเมินผลควรมีทั้ง ความเที่ยง (Validity) และความตรง (Reliability) ของ เครื่องมือ วิธีการ และ เกณฑ์ในการวัดประเมินผล อีกทั้ง ควรมีความหลากหลายเหมาะสมกับ พฤติกรรมทางการเรียนรู้ และจุดประสงค์ทางการ เรียนรู้</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

<p>เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน (Abeles et al., 1995)</p>	<p>ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, 2555)</p>	<p>คณะกรรมการนักการศึกษาดนตรี แห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (MENC, 1996)</p>	<p>สังเคราะห์หลักการและกระบวนการ การวัดและประเมินผลทางการศึกษา</p>
<p>3.2.2. วิธีการ และ เครื่องมือ ในการวัดและประเมินผลทางดนตรี</p>			
<p>วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลทางดนตรีควรมีความหลากหลาย และ สอดคล้องกับลักษณะของการเรียนการสอนทางดนตรี ดังต่อไปนี้</p> <p>1) สาระเนื้อหาทางดนตรี วิธีการและเครื่องมืออาจเป็นแบบทดสอบ หรือการถามตอบ โดยครอบคลุมเนื้อหาการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้รับการศึกษาไป</p> <p>2) ทักษะทางดนตรี วิธีการและเครื่องมือมักอยู่ในรูปแบบของแบบสังเกต เป็นส่วนใหญ่ ไว้เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินคุณค่า เครื่องมือที่นิยมนำมาใช้ในการวัดประเมินทักษะทางดนตรีคือ แบบประสังเกตแบบจัดอันดับ (rating scale) เป็นต้น การวัดประเมินผลทักษะดนตรีสมควรกระทำทั้งแบบเป็นทางการ และ ไม่เป็นทางการตลอดกระบวนการจัดการเรียนรู้</p> <p>3) เจตคติทางดนตรี วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลมักอยู่ในรูปแบบของการสัมภาษณ์ และการสังเกต เป็นต้น</p>	<p>เครื่องมือ และ วิธีการในการวัดและประเมินผลประเมินผลควรมีความหลากหลาย สอดคล้องกับพฤติกรรมทางการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้</p> <p>1) การวัดประเมินผลทางสาระดนตรีควรครอบคลุมสาระการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ศึกษา อีกทั้งจัดลำดับความสำคัญตามสัดส่วนที่เหมาะสม</p> <p>2) การวัดประเมินผลทางทักษะดนตรีสมควรเป็นการวัดผลโดยผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล เป็นต้น</p> <p>3) การวัดประเมินผลเจตคติทางดนตรี มักได้มาจากการสังเกต และ สัมภาษณ์ ในช่วงเวลาตลอดระยะเวลาการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น</p>	<p>เครื่องมือ และ วิธีการในการวัดและประเมินผลทางดนตรีสามารถจำแนกได้ตามพฤติกรรมทางการเรียนดังนี้</p> <p>1) การวัดประเมินผลทางสาระดนตรี อาจกระทำได้โดยใช้ แบบทดสอบ และ ควรประกอบด้วยแบบทดสอบ เช่น งานวิเคราะห์บทเพลง ประยุกต์เข้ากับการวัดประเมินทักษะดนตรี เป็นต้น</p> <p>2) การวัดประเมินผลทางทักษะดนตรี สามารถกระทำได้โดยวิธีการสังเกต เป็นส่วนใหญ่ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเทคนิคการวัดประเมินผลทักษะดนตรีควรมีความหลากหลาย ตัวอย่างเช่นการวัดประเมินผลโดยการสังเกตจากบุคคลภายนอก การทำการประเมินโดยการแบ่งกลุ่มย่อย (Studio Class) หรือแม้กระทั่งการประเมินตนเอง เป็นต้น</p> <p>3) การวัดประเมินผลเจตคติทางดนตรี มักได้มาจากการสังเกต และ การสัมภาษณ์ตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน</p>	<p>วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลทางดนตรี สมควรส่งเสริม และสอดคล้องซึ่งกันและกัน เพื่อผลักดันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการวัดประเมินผลทางดนตรี โดยสามารถสรุปเป็นแนวทางได้ดังนี้</p> <p>ความหลากหลายของเครื่องมือ วิธีการ และ เทคนิคการวัดประเมินผล ซึ่งในที่นี้หมายถึงรวมถึง ภาระงานนอกเหนือจาก การจัดการสอบวัดผลแบบเป็นทางการ ควรกระทำการวัดและประเมินผลทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการในจำนวนที่มีความเหมาะสม</p> <p>1) เครื่องมือ และ วิธีการทางการวัดและประเมินผล ต้องสอดคล้อง และ เหมาะสมกับพฤติกรรมทางการเรียนรู้ของผู้เรียน</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

<p>เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน (Abeles et al., 1995)</p>	<p>ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, 2555)</p>	<p>คณะกรรมการนักการศึกษาดนตรี แห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (MENC, 1996)</p>	<p>สังเคราะห์หลักการและกระบวนการ การวัดและประเมินผลทางการศึกษา</p>
<p>3.2.3. ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลทางดนตรี</p>			
<p>ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลทางดนตรีมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนการสอน และควรมีการกระทำใน ช่วงเวลาที่ หลากหลาย เพื่อตรวจสอบพัฒนาการ และ ระดับผล การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นระยะ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ช่วงเวลา การวัดและประเมินผล ไม่ควรกระทำบ่อยจนเกินไป หรือ น้อยครั้งจนเกินไป เนื่องจากอาจส่งผลให้ผู้เรียน เกิดความเบื่อหน่าย กัดต้น หรือเสียเวลาไปกับ การเตรียมตัวสอบมากจนเกินไป</p>	<p>ช่วงเวลาการวัดและประเมินผลทางดนตรีควรมีการกระทำในหลากหลายช่วงเวลา อีกทั้งควรมี การวางแผนการให้มีความเหมาะสมมากที่สุด ไม่เช่นนั้นหากการวัดและประเมินผลกระทำผิด ช่วงเวลา อาจส่งผลสืบเนื่องให้ผู้เรียนเสียเวลากับ การเตรียมตัวสอบมากจนเกินไป</p> <p>โดยในกระบวนการทางการวัดและ ประเมินผลทางดนตรี สามารถกระทำได้โดยวาง กรอบการวัดและประเมินผลเป็นแนวทาง กำหนดชิ้นงานและรายละเอียด เป็นภาพรวมไว้ แต่ในทางปฏิบัติจริง อาจสามารถมีความยืดหยุ่น ของชิ้นงาน หรือ การวัดประเมินผลได้ตาม สภาพแวดล้อม และ บริบททางการเรียนการสอน</p>	<p>ช่วงเวลาการวัดและประเมินผลทาง ดนตรีควรมีการกระทำในหลากหลาย ช่วงเวลาของพฤติกรรมทางการเรียน การ สอนทั้ง 3 ลักษณะโดยช่วงเวลาการวัดและ ประเมินผล ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบของ การสอบวัดผลเสมอไป แต่หมายรวมถึงการ ฝึกซ้อม และทำการประเมินตนเองของ ผู้เรียน หรือการจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน การรับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น</p>	<p>ช่วงเวลาการวัดและประเมินผลทางดนตรี สามารถกระทำได้ในหลากหลายระยะเวลา อาจมีการกำหนดการวัดประเมินผลหลักไว้เป็น กรอบแนวความคิด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องขึ้นอยู่กับ พื้นฐานของความเหมาะสม ไม่มากครั้งจนกัดต้น ผู้สอบ หรือไม่น้อยครั้งจนเกินไปจนทำให้ผู้สอบ หมดความกระตือรือร้นได้ อีกทั้งกรอบหรือแนว ทางการวัดและประเมินผลควรมีความ ยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ทางการ เรียนการสอน</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

<p>เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน (Abeles et al., 1995)</p>	<p>ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2544, 2555)</p>	<p>คณะกรรมการนักการศึกษาคนตรี แห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (MENC, 1996)</p>	<p>สังเคราะห์หลักการและกระบวนการ การวัดและประเมินผลทางการศึกษา</p>
<p>3.2.4. การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย</p>			
<p>การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายสำหรับการวัดและประเมินผลทางดนตรี ควรเป็นการประเมินผลทั้งเชิงคุณภาพ และ ปริมาณ โดยมีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน สามารถอธิบายถึงผลการประเมินที่อยู่ในรูปแบบของข้อมูลเชิงปริมาณให้กับผู้เรียนได้</p>	<p>การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายสามารถกระทำได้ 2 ลักษณะด้วยกันคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การตัดสินผลการประเมินแบบอิงเกณฑ์ คือการตัดสินผลการประเมินโดยมีการกำหนดระดับการให้คะแนนเพื่อตัดเกรด หรือ ตัดสินผลการให้คะแนนไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว 2) การตัดสินผลการประเมินแบบอิงกลุ่มคือ การตัดสินผลการประเมินโดยยึดลำดับคะแนนของผู้เรียนในกลุ่มการเรียนการสอนนั้นๆเป็นเกณฑ์ในการตัดเกรด หรือตัดสินผลการเรียน 	<p>การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายอาจอยู่ในรูปแบบ 2 รูปแบบดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรายงานผลคะแนนแบบตัดเกรด หรือ สัญลักษณ์แทนค่าคะแนนทั้งหมด 2) การรายงานผลคะแนนที่แสดงประวัติทางการวัดและประเมินผลของผู้เรียนตั้งแต่ต้นภาคการศึกษาจนกระทั่งปลายภาคการศึกษา <p>โดยการตัดสินผลการประเมินผลขั้นสุดท้ายนี้อาจกระทำได้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือกระทำโดยใช้ทั้ง 2 รูปแบบผสมผสานกันได้ตามความเหมาะสม</p>	<p>การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย ควรเป็น การตัดสินที่ชัดเจน คือการตัดเกรด หรือ การกำหนดสัญลักษณ์ทางการประเมินผลไว้ เพื่อความชัดเจน และ ยังเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดความต้องการในการพัฒนาศักยภาพทางการเรียนการสอนของตนเอง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ควรมีการระบุรายละเอียดของการตัดสินผลการประเมินนั้นๆไว้แยกตามจุดประสงค์หลักทางการเรียนการสอน เพื่อเป็นข้อมูลตอบกลับให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงสิ่งที่ควรปรับปรุง และ พัฒนาต่อยอดความรู้ของตนเอง</p>

จากการสังเคราะห์แนวทางและหลักการทางการวัดประเมินผลดนตรี และ องค์ประกอบทางการวัดและประเมินผล ตามแนวทางของ เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน ฌูร์ทซ์ สุทธิจิตต์ และ คณะกรรมการนักการศึกษาดนตรีแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถสรุปได้ว่า การวัดประเมินผลทางดนตรีนั้น แบ่งออกได้เป็น 3 แนวทาง ตามลักษณะของพฤติกรรมทางการเรียนรู้ดนตรี คือ สาระดนตรี ทักษะดนตรี และ เจตคติทางดนตรี โดยการวัดและประเมินผลตามลักษณะพฤติกรรมทั้ง 3 ลักษณะนี้ ต่างขึ้นอยู่กับหลักการพื้นฐานเดียวกันคือ

- 1) เป็นข้อมูลตอบกลับของจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนอย่างครอบคลุม อีกทั้งการกำหนดจุดประสงค์ควรมีความเป็นรูปธรรมมากที่สุด โดยเฉพาะการวัดและประเมินทักษะดนตรี เพื่อความชัดเจนของพฤติกรรมที่ต้องทำการวัดและประเมินผล
- 2) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผลควรเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ช่วยกระตุ้น สร้างความกระตือรือร้นในกระบวนการทางการวัดประเมินผลให้เกิดแก่ผู้เรียนมากกว่าความเบื่อหน่าย และ ท้อแท้
- 3) ควรมีความหลากหลายของเครื่องมือ วิธีการ รวมทั้งช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล อีกทั้งควรมี ความเที่ยง (Validity) และ ความตรง (Reliability) ของเครื่องมือ วิธีการ ในการวัดและประเมินผล
- 4) การวัดและประเมินผลควรขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง และ ความสะดวก สอดคล้องกับธรรมชาติในการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ทางดนตรี
- 5) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลควรดำเนินการอย่างหลากหลาย เหมาะสมและสอดคล้องกับพฤติกรรมทางการเรียนการสอน มีการกำหนดกรอบการดำเนินการไว้ล่วงหน้า แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นควรมีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ทางการเรียนการสอน
- 6) ขอบข่าย และ ค่าน้ำหนักของกระบวนการวัดและประเมินผลสามารถกำหนดไว้เป็นแนวทางการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงลำดับความสำคัญของสาระการเรียนรู้ อีกทั้งการกำหนดขอบข่ายและค่าน้ำหนักในการวัดและประเมินผลอาจเกิดจากการลงความคิดเห็นของทั้งผู้สอน และ ผู้เรียน ตามความเหมาะสมก็เป็นได้
- 7) ผลของการวัดและประเมิน ควรมีการนิยาม เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบกับสัญลักษณ์การตัดสินค่าการเรียนการสอน เพื่อเป็นข้อมูลตอบกลับให้ผู้เรียนสามารถนำไปพัฒนาตนเองได้อย่างถูกต้อง และ ตรงประเด็น

ตอนที่ 4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผลพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย

ดังที่ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลทางการศึกษา และการวัดประเมินผลทางดนตรีในตอนที่ 3 สามารถสรุปได้ว่าการวัดและการประเมินผลทางดนตรีนั้นควรมี แนวทางการวัดประเมินผลที่หลากหลาย ทั้งในด้านของเครื่องมือ และ วิธีการทางการวัดและการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อีกทั้งการวัดและประเมินผลที่ดียังสมควรเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองนั้น สามารถเกิดขึ้นได้จากหลายๆ ปัจจัยด้วยกัน หนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของผู้เรียนนั้นคือระดับความท้าทายที่สัมพันธ์กับทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) (Getzels and Csikszentmihalyi, 1976) ผู้วิจัยจึงได้นำแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) มาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

4.1 แนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นวิธีการประเมินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการวัดประเมินผลทางการเรียนการสอนออกมา โดยเป็นวิธีการวัดและประเมินผลที่เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกถึงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ ทั้งกระบวนการ (Process) และ ผลผลิต (Product) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งยังเป็นการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกผ่านทางปฏิบัติทักษะ (Performance) มากกว่าการวัดประเมินผลการเรียนรู้แบบเก่าที่มักเป็นการประเมินผลด้านความรู้ความจำเสียเป็นส่วนใหญ่ (สมศักดิ์ ภูวิภาดรรชนี, 2544; O'Malley, 1996; Wiggins, 1989) โดยการวัดประเมินผลตามสภาพจริงนี้มีลักษณะสำคัญทั้งหมด 10 ข้อด้วยกันโดยสามารถจำแนกได้ 4 ประเด็นด้วยกันคือ

1) ประเด็นที่เกี่ยวกับครูผู้สอน

- การดำเนินการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ครูผู้สอนต้องจัดผลการแสดงผลการวัดประเมิน ให้สามารถนำมาวิเคราะห์ และ วิจารณ์ได้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากการวัดและประเมินผลที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของการตัดสินใจต่างๆ ได้ (สมศักดิ์ ภูวิภาดรรชนี, 2544)

- การดำเนินการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ครูผู้สอนต้องดำเนินการวัดและประเมินผล โดยสามารถตรวจสอบที่มาที่ไปของผลการวัดและประเมินได้ สามารถอธิบายถึงเหตุ และ ผล ความเป็นมาของผลการตัดสินนั้นๆได้ (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544; Wiggins, 1989)

2) ประเด็นที่เกี่ยวกับผู้เรียน

- การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด อีกทั้งรวมถึงการแสดงออกทั้งความรู้และความสามารถของผู้เรียนในสถานการณ์ที่ถูกจัดให้เหมือนกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวันมากที่สุด (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544)

- การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางการวางแผน (Cooperative Planning) และทักษะการแก้ปัญหา (Problem-Solving) ซึ่งเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน (O'Malley, 1996)

- การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีจุดมุ่งหมายในการให้ข้อมูลตอบกลับทางการศึกษาแก่ผู้เรียน เพื่อผู้เรียนสามารถนำไปเป็นแนวทางในศึกษาหาความรู้ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจึงไม่ได้อยู่ที่การจัดลำดับช่วงคะแนน หรือ จัดกลุ่มผู้เรียนแต่อย่างใด (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544; O'Malley, 1996; Wiggins, 1989)

3) ประเด็นที่เกี่ยวกับขอบเขตสาระการวัดประเมินผล

- การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงนั้นจะประกอบด้วยการจัดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการดำเนินชีวิตประจำวันให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุด หรือในบางกรณีอาจเป็นการวัดและประเมินผลจากสถานการณ์จริงเลยก็เป็นได้ (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544) เช่น การเข้าชมการแสดงดนตรี หรือการขึ้นแสดงดนตรีตามกิจกรรม งานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น

- การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงเกี่ยวข้องกับการบูรณาการศาสตร์สาขา และ พฤติกรรมทางการเรียนรู้ต่างๆเข้าหากันซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการดำเนินชีวิตประจำวัน มิใช่เป็นการยึดเหียดความรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนมากกว่าการศึกษาเพื่อตอบโจทย์ชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้น (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544; Wiggins, 1989)

4) ประเด็นที่เกี่ยวกับกระบวนการวัดประเมินผล

- การวัดประเมินผลตามสภาพจริง ต้องมุ่งเน้นทั้งกระบวนการ และ ผลผลิต การวัดและประเมินตามสภาพจริงจึงกระทำในช่วงเวลาที่หลากหลาย เพื่อวัดผลกระบวนการ เกิดซึ่งพฤติกรรมทางการเรียนรู้ที่ต้องการ (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544; Wiggins, 1989)

- การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการวัดประเมินผลที่ใช้เทคนิค วิธีการ และ เครื่องมือทางการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมทางการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านของพฤติกรรมทางการเรียนรู้ (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544; Wiggins, 1989)

- การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลร่วมกับผู้สอน มีอิสระทางความคิดซึ่งกันและกัน ซึ่งผู้เรียนมีสิทธิในการรับรู้เกณฑ์การประเมินผล เพื่อสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาหาความรู้ในกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544)

ในการเรียนการสอนดนตรีเป็นกระบวนการทางการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้พัฒนาทักษะความรู้ทั้ง 3 ด้านไปพร้อมๆกันเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัย เนื่องจากการเรียนการสอนดนตรีนั้นเกี่ยวข้องกับทักษะการปฏิบัติดนตรีโดยตรง อีกทั้งก็ยังมี ความเชื่อมโยงกับหลักการ ทฤษฎีทางดนตรีต่างๆ ที่จำเป็นอย่างยิ่งในการคิด วิเคราะห์ไปพร้อมๆกัน แต่ทั้งหมดนี้ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องมีทัศนคติ เจตคติที่ดีตลอดการเรียนการสอน หรือ แม้กระทั่งการวัดประเมินผลก็ตาม เนื่องจากทัศนคติ และ เจตคติที่ดีนั้นจะนำมาซึ่งความกระตือรือร้น ความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม และ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จึงอาจกล่าวได้ว่าสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นอย่างมาก การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงมาเป็นทฤษฎี แนวทางประกอบการศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน อีกทั้ง นำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐานต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกนำหลักการทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่สามารถใช้ประกอบการศึกษาเพื่อพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานออกมาทั้งหมด 3 ประเด็นด้วยกัน กล่าวคือ

4.1.1 การวัดและประเมินผลวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานต้องมุ่งเน้นการแสดงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำการวัดและประเมินผลตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน ทั้งการวัดประเมินแบบเป็นทางการ (Formal Assessment) และ การวัดประเมินแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนเป็นระยะ

4.1.2 การวัดและประเมินผลวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนที่มีมาไม่เท่ากัน อีกทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียน และ ผู้สอนในเรื่องเกณฑ์การวัดประเมินผล เพื่อให้กระบวนการทางการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับบริบทและผู้เรียนรายบุคคลมากที่สุด

4.1.3 การวัดและประเมินผลวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ควรมีความหลากหลายของเครื่องมือ วิธีการ ภาระงาน และ ช่วงเวลาทางการเรียนการสอน ที่มีความเหมาะสม และ สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนรู้ของแต่ละจุดประสงค์การเรียนการสอนนั้นๆ

จากประเด็นหลักการทางการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานตามสภาพจริง 3 ประเด็นดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ยึด 3 ประเด็นนี้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบการศึกษาสภาพปัจจุบันในการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ด อีกทั้ง การนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานต่อไป

4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ของ ซิกเซนตมีไฮล์ (Csikszentmihalyi)

ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้ได้รับการคิดค้น ศึกษาวิจัยโดยซิกเซนตมีไฮล์ (Csikszentmihalyi, 1976) นักจิตวิทยาชาวฮังการี ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาเพื่อความสนุกสนาน และ ความคิดสร้างสรรค์ โดยทฤษฎีที่ ซิกเซนตมีไฮล์ คิดค้น และเป็นที่ยอมรับแพร่หลายมากที่สุดคือ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) (School of behavioral & organizational sciences Claremont graduate university, 2012 : ออนไลน์) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้รับการคิดค้นจากประเด็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาลำดับชั้นในการเรียนรู้ของพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย กระบวนการศึกษาวิจัยได้ทำการศึกษาผ่านทางการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยผลการศึกษาลำดับชั้นในการเรียนรู้ได้ค้นพบว่าในการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยนั้น

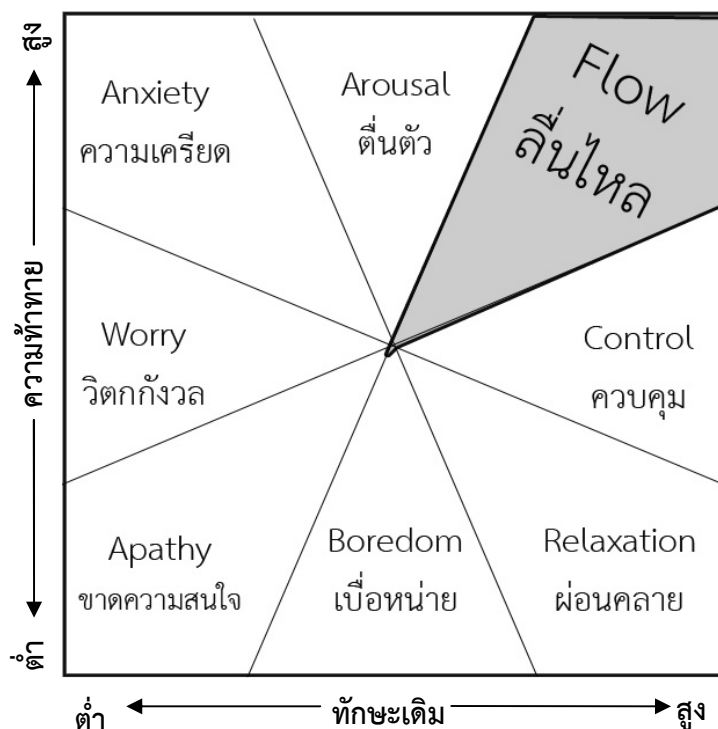
ปัจจัยด้านบวกที่ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นคือเรื่องของความสนุกสนาน ทักษะที่ดีต่อการเรียนรู้ อีกทั้งเรื่องของความท้าทาย ซึ่งสัมพันธ์กับประสบการณ์ทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนเข้ามาเกี่ยวข้อง (Snyder and Lopez, 2002)

ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) และการเรียนรู้ทางดนตรีนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน หากแปลความหมายของคำว่า *Flow* ตามพจนานุกรมจะได้ความหมายที่สื่อถึงความลื่นไหล ซึ่งการแสดงทางดนตรีนั้น สิ่งสำคัญอันดับต้นคือการแสดงที่มีความต่อเนื่อง ลื่นไหลตลอดการแสดง หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ได้ระบุไว้ว่าการเรียนรู้ในขั้นเริ่มแรกนั้นจะเกิดขึ้นพร้อมๆกับความเครียดในการทำความรู้จักกับสิ่งใหม่ๆ จากนั้นหากได้รับสิ่งเร้าที่ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการทางการเรียนรู้ที่ดีแล้วนั้น ความรู้สึกสนุกสนาน ทักษะที่ดี ความต้องการในการต่อยอดความรู้ เป็นต้น (Csikszentmihalyi, 1976, 1990 อ้างถึงใน Wrigley, 2005) สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเป็นปัจจัยลำดับต่อๆมาตามลำดับขั้นการเรียนรู้โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย โดยปัจจัยต่าง ๆ นั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงซึ่งกันและกันตลอดกระบวนการทางการเรียนรู้ โดยลำดับขั้นการเรียนรู้อย่างราบรื่น ประกอบด้วยมิติทางการเรียนรู้ 9 มิติการเรียนรู้ด้วยกัน (Jackson, 2004) (รายละเอียดทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) แสดงแนบท้ายในภาคผนวก ง)

จากหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกหลักการ และ ประเด็นที่มีความน่าสนใจ และ มีความสัมพันธ์กับรายวิชาศัลยกรรมพื้นฐานออกทั้งหมด 2 ประเด็นการศึกษาด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

4.2.1. ความท้าทายซึ่งสัมพันธ์กับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ความสมดุลนี้จะผันแปรตามทัศนคติความเข้าใจตนเองของผู้เรียนแต่ละคน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะมีเกณฑ์การตัดสินความสามารถของตนเอง และ ระดับความท้าทายที่สามารถรับได้แตกต่างกันออกไป ซึ่งทักษะที่เชื่อมโยงไปยังความท้าทายของผู้เรียนนั้นโดยมากมักไม่ใช่ทักษะที่ผู้เรียนมีอยู่จริง แต่จะเป็นระดับทักษะที่ผู้เรียน "คิดว่า" ตนเองมี เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะกระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสดงทักษะจริงของผู้เรียนออกมาอย่างเต็มศักยภาพ โดยข้อสำคัญของการกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพที่แท้จริงออกมานั้นต้องมีความสอดคล้องกับระดับความท้าทายดังแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความท้าทาย และ ความรู้เดิมของผู้เรียนดังภาพที่ 4 ต่อไปนี้

ภาพที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความท้าทาย และ พื้นฐานทักษะความรู้เดิม

แปลจาก The Creative Vision: A Longitudinal
(Getzels, J.W., and Csikszentmihalyi, 1976)

4.2.2. ทักษะที่ดีตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล นอกจาก ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) จะให้ความสำคัญกับระดับความท้าทายที่ต้องเกิดขึ้นอย่างสมดุลกับทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนแล้วนั้น ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ยังได้ระบุไว้ว่าตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลนั้นยังจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องมีทัศนคติที่ดีตลอดกระบวนการทางการเรียนรู้ ถึงจะถือว่าประสบความสำเร็จถึงลำดับขั้นสูงสุดของทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)

จากประเด็นการศึกษาทางทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ทั้ง 2 ประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำประเด็นทั้ง 2 ข้างต้น เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบการศึกษาสภาพปัจจุบันในการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ด อีกทั้ง การนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานต่อไป

4.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

หากทำการพิจารณารายละเอียดของลำดับขั้นการเรียนรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) กับการวัดและประเมินตามสภาพจริงนี้จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์กันโดยตรง ผู้วิจัย

จึงได้นำแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎี การเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้มาประกอบการศึกษาเพื่อนำเสนอแนวทางการวัดและ ประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มสาขาการ เรียนการสอนดนตรีทั้ง 2 กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี โดยสามารถสรุปประเด็นทฤษฎีตามลำดับ ความสำคัญในการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานได้ตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 สรุปประเด็นทฤษฎีสำคัญในการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชา คศึกษาศาสตร์พื้นฐาน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล รายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน	การวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	ทฤษฎีการเรียนรู้ อย่างราบรื่น
1) เน้นการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย	✓	✓
2) ความแตกต่างระหว่างบุคคล	✓	
3) ความหลากหลายขององค์ประกอบทางการวัดและ ประเมินผล	✓	✓
4) ความท้าทายซึ่งสัมพันธ์กับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน		✓
5) ทักษะที่ติดต่อตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน		✓

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยมาจากแนวทางทฤษฎีการวัดและ ประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ทั้ง 5 ประเด็น ดังนั้นสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

4.3.1 การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เป็น รากฐานของการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์ ซึ่งหมายถึงผู้วิจัยได้มุ่งเน้น นำเสนอแนวทางการวัด และประเมินผลในพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยเป็นหลัก ตัวอย่างเช่น ทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรี ประเภทคีย์บอร์ด การฝึกไล่บันไดเสียง ทักษะการอ่านโน้ตดนตรี เป็นต้น

4.3.2 ความหลากหลายขององค์ประกอบทางการวัดประเมินผล โดยในการวัดและ ประเมินผลด้านทักษะพิสัยนั้นสิ่งที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นเป็นลำดับต่อมาคือ องค์ประกอบทางการวัดและ

ประเมินผลที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น เครื่องมือการวัดประเมินผล วิธีการ สถานการณ์ทางการวัด ประเมินผล เป็นต้น

4.3.3 ความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นลำดับต่อจากความหลากหลายของ องค์ประกอบทางการวัดประเมินผล ซึ่งต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เนื่องจาก เป็นเครื่องดนตรีที่ต้องปฏิบัติเป็นรายบุคคล การวัดและประเมินผลจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อผลการวัดประเมินที่ออกมาตรงตามสภาพความเป็นจริง

4.3.4 ความท้าทาย ซึ่งเป็นหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) เป็น ปัจจัยหลักของการนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐานในครั้งนี้ ความท้าทาย นี้ต้องมีความสอดคล้องกันกับระดับความสามารถทักษะเดิมของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ความลื่นไหล หรือ Flow เกิดขึ้นในกระบวนการทางการวัดประเมินผล

4.3.5 ทักษะคิด และ เจตคติที่ดีตลอดกระบวนการวัดประเมินผล เป็นปัจจัยลำดับสูงสุด อีกทั้งเป็นปัจจัยหลักอีกปัจจัยหนึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นให้เกิดขึ้นในกระบวนการวัดและ ประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐาน ทักษะคิดที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความ กระตือรือร้นในการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นการกำจัดความรู้สึกด้านลบ ที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิด ความเครียด กัดดัน ออกจากกระบวนการทางการวัดและประเมินผล

ดังจะเห็นได้ถึงความสัมพันธ์และสอดคล้องกันระหว่างทฤษฎีการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริงรวมถึงทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการและแนวคิด ของทั้ง 2 ทฤษฎีนี้มากำหนดเป็นกรอบในการนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด พื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวรรณกรรมและข้อมูลในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการวัดประเมินผลใน การเรียนการสอนรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล แสดงให้เห็นว่า สภาพการวัดผลทักษะดนตรีใน ประเทศไทยในปัจจุบันยังเป็นการวัดและประเมินผลที่ไม่มีแนวทางยึดถืออย่างชัดเจน ผลที่ตามมาคือ การวัดประเมินผลที่ไม่ครอบคลุมจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน และไม่สอดคล้องกับพฤติกรรม ทางการเรียนรู้ในรายวิชาด้านทักษะพิสัย ซึ่งต่างกับการวัดประเมินผลในต่างประเทศที่ปัจจุบันได้มี

การศึกษาทฤษฎีที่มีความเฉพาะเจาะจงเหมาะสมกับพฤติกรรมทางการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัยออกมาเพื่อนำเป็นแนวทาง และหลักการที่เหมาะสมสำหรับกระบวนการทางการศึกษาต่อไป โดยทฤษฎีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และ มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับการเรียนการสอนดนตรีคือ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ตลอดทั้งกระบวนการทางการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผลทางดนตรี และ ทฤษฎีที่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลทางดนตรี ได้ดังนี้

มีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาสภาพการวัดประเมินผลทางดนตรี และ ทำการพัฒนาวิธีการ และ เครื่องมือในการวัดประเมินผลเพื่อให้ความสอดคล้องกับกระบวนการทางการเรียนรู้ดนตรี ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันในการวัดและประเมินผลดนตรีในประเทศไทยยังไม่มีรูปแบบที่แน่ชัด อีกทั้งยังไม่มีทฤษฎี หรือ หลักการอ้างอิงที่น่าเชื่อถือมายึดเป็นแนวทางในการดำเนินการวัดประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้ (ครรชิต สุวภาคังสี, 2546; นฤมล สร้อยพวง, 2551; วรณาดันเทียว, 2553; Sheridan and Byrne, 2002) ซึ่งส่งผลให้บุคลากรทางดนตรี หรือแม้กระทั่งบุคลากรทางการศึกษาในศาสตร์สาขาวิชาด้านศิลปะ และ ดนตรีหันมาให้ความสนใจในการพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีความเหมาะสม และ สามารถส่งเสริมกระบวนการทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาของตน โดยผลการวิจัยพบว่าการวัดและประเมินผลที่ดี มีประสิทธิภาพนั้นควรเป็นการวัดประเมินผลที่ยึดอยู่บนพื้นฐานของแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งควรมีการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อวัดประเมินพฤติกรรมทางการเรียนรู้ที่หลากหลายในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้แบบการประเมินตนเองสำหรับผู้เรียน การวัดประเมินผลผ่านทางแฟ้มสะสมผลงาน หรือการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีที่มีความสอดคล้องกับศาสตร์สาขาของตนมาเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดทางการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ (ศจี จิระโร, 2551; อมรรัตน์ สร้อยสังวาล, 2551; เสาวพงศ์ ยมาพัฒน์, 2550)

งานวิจัยต่างประเทศได้มีการคิดค้นวิธีการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละช่วงวัย อีกทั้งสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าการวัดและการประเมินผลทางดนตรีที่ดีนั้น ควรคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อม บริบทที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ไม่ว่าจะป็นทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งสมควรได้รับการพิจารณาเป็น

อันดับต้นๆ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานทางดนตรีที่ไม่เท่าเทียมกัน ภาระงาน หรือเกณฑ์การวัด ประเมินผลจึงควรกำหนดเป็นเพียงแนวทางกว้างๆเท่านั้นเพื่อสามารถยืดหยุ่นปรับให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนในการเรียนการสอน อีกทั้งวิธีการวัดและประเมินผล ช่วงเวลา ที่ควรมีความหลากหลาย สอดคล้องกับธรรมชาติของศาสตร์ทางดนตรี (Norrington, 1998; Antmann, 2007; Duncan, 2009)

งานวิจัยที่นำทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) มาทำการศึกษาเพื่อนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลทางทักษะดนตรีพบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้เป็นแนวทางการวัดประเมินผลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสในการแสดงศักยภาพทางการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น และ จินตนาการสร้างสรรค์งานทางดนตรีได้อย่างไร้ขอบเขต งานวิจัยของ วิกลีย์ (Wrigley, 2005) ได้ทำการศึกษาสภาพการวัดและประเมินผลทักษะดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศออสเตรเลีย โดยการวิเคราะห์เอกสารย้อนหลังบันทึกการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติดนตรีทั้งหมด 655 เล่ม ประกอบกับการสัมภาษณ์ อีกทั้งทำการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนอีก 375 คนเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวัดและประเมินผลทักษะดนตรี ผลการวิจัยพบว่า การวัดประเมินผลดนตรีในประเทศออสเตรเลียยังคงมีช่องว่างของการวัดประเมินผลอยู่มาก ทำให้ผลที่ออกมาไม่น่าเชื่อถือเท่าที่ควร อีกทั้งส่งผลกระทบต่อผู้เรียนบางกลุ่มที่เกิดความเบื่อหน่าย ไม่เห็นความสำคัญของการฝึกซ้อม หรือการวัดประเมินผล ผลการเรียนรู้ที่ออกมาจึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงได้เสนอรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะดนตรีโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) เข้ามาประกอบและเป็นแนวทางการวัดประเมินผล ซึ่งนอกจากเป็นทฤษฎีที่มีลักษณะของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนการสอนดนตรีแล้ว ยังพบว่าเป็นทฤษฎีที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการทางการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมตลอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งส่งผลดีต่อผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน การฝึกซ้อม และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย (Wrigley, 2005; O'Neill, 2011)

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่าแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) เป็นแนวคิดทฤษฎีที่น่าสนใจ สามารถนำมาประยุกต์ ปรับใช้กับกระบวนการทางการวัดและ

ประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ได้เป็นอย่างดี เพื่อเป็นแนวทางให้กระบวนการทางการวัดและประเมินผลทักษะดนตรีในปัจจุบันได้นำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน อีกทั้งยังเป็นแนวคิดทฤษฎีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลตอบกลับทางการวัดประเมินผลที่ยึดหลักการทฤษฎีนี้ไปวิเคราะห์ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไปได้ในอนาคต

ตอนที่ 6 กรอบการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางการวัดประเมินผลทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะทำการศึกษาสภาพปัจจุบันในการวัดและประเมินผลในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน เพื่อนำมาประกอบการนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีการวัดและประเมินผลที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทางการเรียนรู้ทักษะดนตรีมาร่วมประกอบการศึกษาการนำเสนอแนวทางดังต่อไปนี้

6.1 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางการวัดและประเมินผลทักษะดนตรี

ตามหลักการในการวัดและประเมินผลทักษะดนตรีของ เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอตแมน (Abeles, Hoffer and Klotman, 1995) ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, 2555) และ คณะกรรมการนั้การศึกษาดนตรีแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (Music Educators National Conference, 1996) ซึ่งผู้วิจัยได้ยกประเด็นสำคัญ ที่เป็นองค์ประกอบทางการวัดและประเมินผลทางดนตรีมาทั้งหมด 7 องค์ประกอบ เพื่อนำมากำหนดกรอบในการศึกษาสภาพปัจจุบัน อีกทั้ง การนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย

- 6.1.1 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน
- 6.1.2 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 6.1.3 เครื่องมือการวัดประเมินผล
- 6.1.4 วิธีการวัดประเมินผล
- 6.1.5 ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 6.1.6 ขอบข่าย และ ค่าน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล
- 6.1.7 วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

6.2 สาระการเรียนรู้ในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ประกอบกับ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชา สามารถสรุปสาระการเรียนรู้ในรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานออกมาได้ 8 สาระการเรียนรู้ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

6.2.1 การดูแลรักษาเครื่องดนตรี

6.2.2 ท่าทางการนั่ง และ การวางมือ

6.2.3 บันไดเสียง

6.2.4 ทริยแอด

6.2.5 ทางเดินคอร์ด

6.2.6 ทักษะการอ่านโน้ต สามารถแบ่งได้เป็น 2 สาระย่อยคือ ทักษะการอ่านโน้ตเบื้องต้น และ ทักษะการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน (Sight reading)

6.2.7 เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น

6.2.8 การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน

6.3 แนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ตามหลักการ แนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับ หลักการและแนวทางในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

6.2.1 การเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

6.2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล

6.2.3 ความหลากหลายของเครื่องมือ วิธีการ ในการวัดและประเมินผล

6.4 ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ของ ซิกเซนท์มีไฮล์ (Mihaly Csikszentmihalyi)

ตามแนวทางทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ของ มีไฮล์ ซิกเซนท์มีไฮล์ (Mihaly Csikszentmihalyi) ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับ หลักการและแนวทางในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

6.3.1 การเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

6.3.2 ความท้าทายซึ่งสัมพันธ์กับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

6.3.3 ทักษะการคิดที่ดีตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน

กรอบการวิจัย (ต่อ)

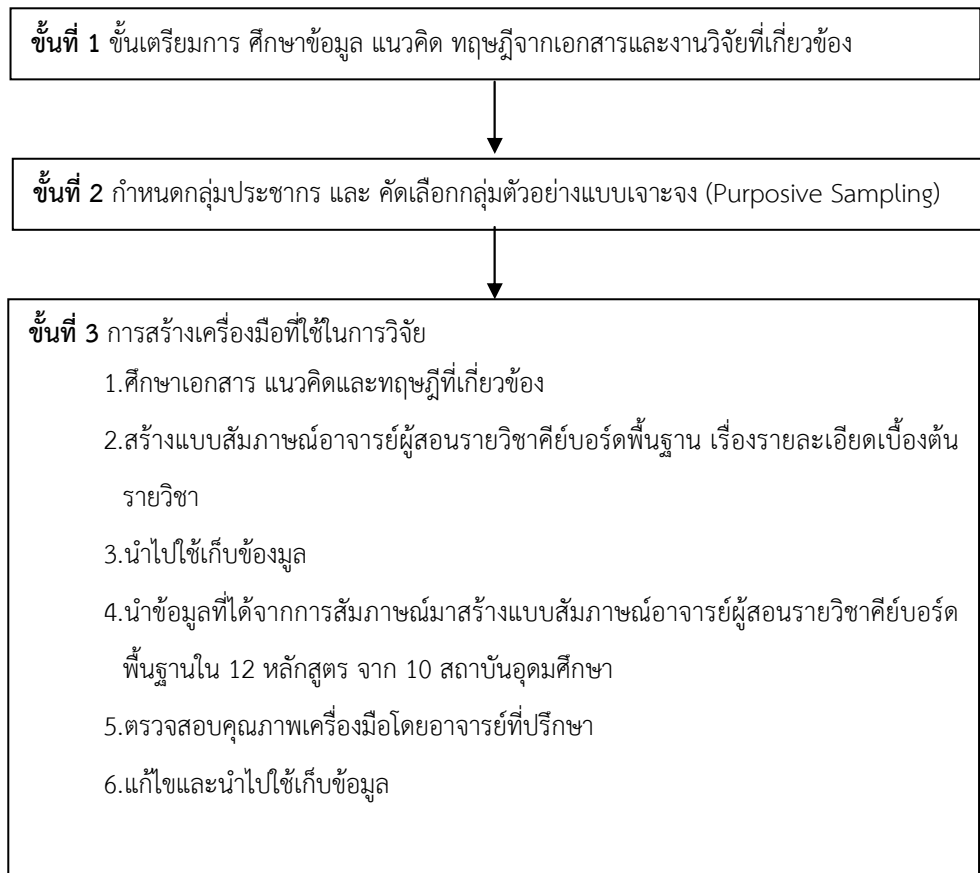

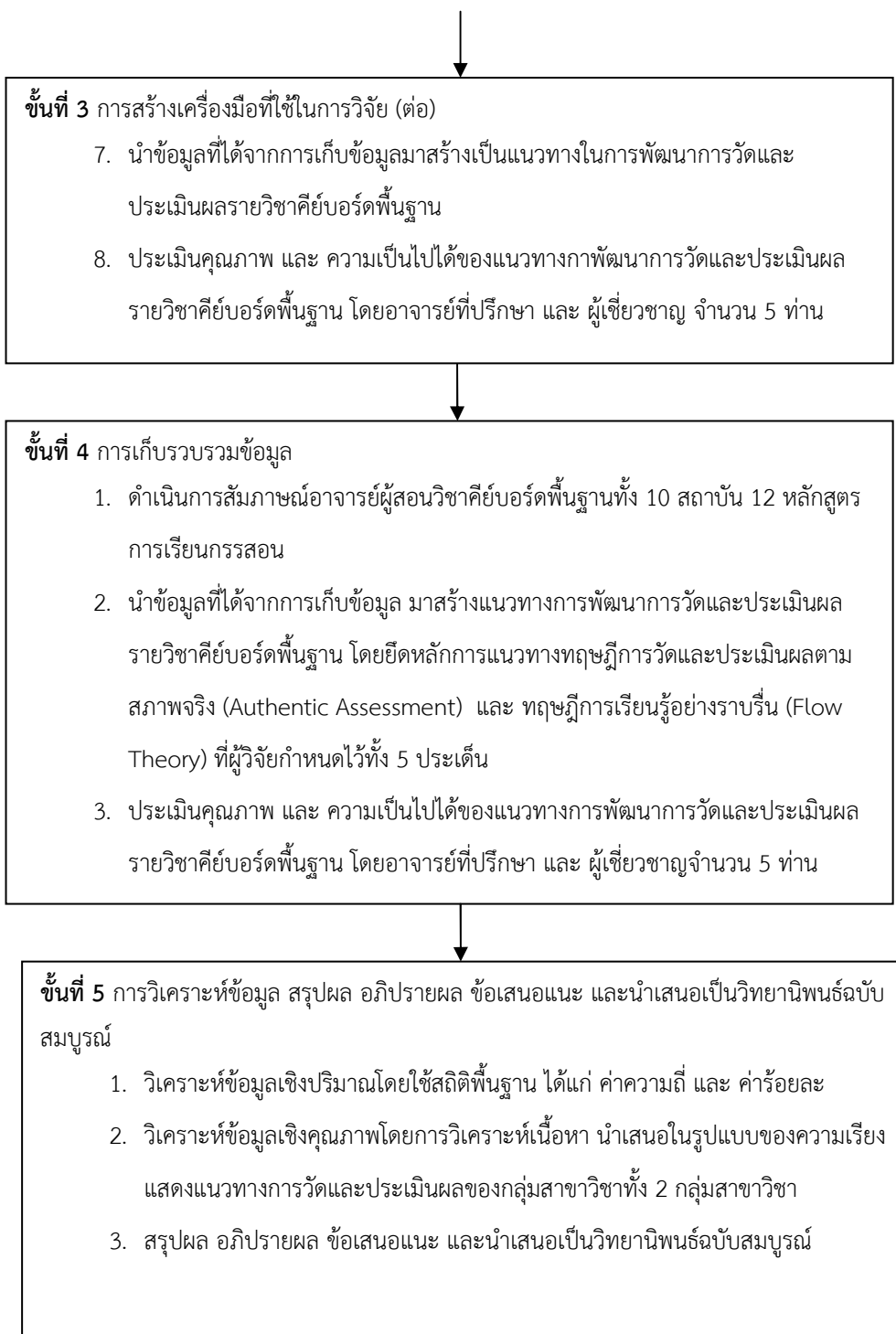
บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล มีระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกลุ่มประชากร และ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างกรอบการวิจัยโดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล ในด้านจำนวนรายวิชาและหน่วยกิต จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ขอบเขตเนื้อหาสาระ สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

1.2 ศึกษาแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

1.3 ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ของ ซิกเซนทมีไฮล์ (Csikszentmihalyi, 1976)

ขั้นที่ 2 กำหนดกลุ่มประชากรและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลจำนวนทั้งสิ้น 12 หลักสูตรจาก 10 สถาบันการศึกษา ซึ่งสามารถจัดกลุ่มตามลักษณะสาขาวิชาได้ทั้งหมด 2 กลุ่มดังนี้

2.1.1. กลุ่มสาขาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) โดยลักษณะของสาขาวิชาเป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางศิลปะ ดนตรี และ จิตวิทยาการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนประกอบไปด้วยรายวิชาทางวิชาชีพครู และ วิชาเอกของศาสตร์สาขาทั้งมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการผลิตบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับสังคมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ [ศธ.], 2554)

1) หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	คณะครุศาสตร์
2) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	คณะศิลปกรรมศาสตร์
3) หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต	คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2.1.2. กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นศึกษาระและวิธีการของศาสตร์ทางดนตรีทั้งในเชิงวิชาชีพ และ กึ่งวิชาชีพ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพระทางดนตรีได้ โดยกลุ่มสาขาวิชานี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 หลักสูตรย่อยคือ กลุ่มสาขาศิลปศาสตร์ กลุ่มสาขาศิลป์ และ ศิลปกรรมศาสตร์ และ กลุ่มสาขาดุริยางคศาสตร์และดนตรี

2.1.2.1 กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ลักษณะของสาขาวิชาเน้นการจัดการเรียนการสอนด้านศาสตร์บริสุทธิ์ทางด้านศิลปศาสตร์ โดยมุ่งศึกษาระและวิธีการของศาสตร์สาขาวิชานั้นๆเป็นหลัก (ศธ., 2549)

1) คณะมนุษยศาสตร์	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
2) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม
3) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐม
4) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนคร

2.1.2.2 กลุ่มสาขาวิชาศิลป์ หรือ ศิลปกรรมศาสตร์ ลักษณะของสาขาวิชาเน้นการการศึกษาในลักษณะของศาสตร์เชิงประยุกต์ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ (ศธ., 2549)

1) คณะศิลปกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
2) คณะศิลปกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา

2.1.2.3 กลุ่มดุริยางคศาสตร์ และ ดนตรี ลักษณะของสาขาวิชาเป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรทางดนตรีอาชีพออกสู่สังคมไทย การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นรายวิชาทาง

สาขาวิชาเอกทางดนตรีโดยเฉพาะ สัดส่วนของรายวิชาที่เปิดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นรายวิชาสายวิชาชีพมากกว่าสายวิชาการ (ศธ., 2553)

1) หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต	วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2) หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

2.2.1 อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานที่ทำการสอนในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร (ข้อ 1) จำนวน 12 ท่าน

2.2.2 คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการวัดประเมินผลทักษะดนตรี โดยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 ท่านโดยมีเกณฑ์การเชิญผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.2.2.1 เป็นผู้ที่จบการศึกษาด้านดนตรีศึกษา และ มีประสบการณ์ทางการสอนรายวิชาทางดนตรีศึกษามาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน

2.2.2.2 เป็นผู้ที่จบการศึกษาด้านการแสดงดนตรี และ มีประสบการณ์ทางการสอนรายวิชาเปียโน หรือเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน

รายนามผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบคุณภาพแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล

รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์	ผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีศึกษา
2) อาจารย์ ดร.คณินญา อุทัยสุข	ผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีศึกษา
3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย ทิรัญลักษณ์	ผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีศึกษา
4) อาจารย์ ดร.รามสุร สีตลาอัน	ผู้เชี่ยวชาญด้านการแสดง ดนตรี
5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ตันจันทร์พงศ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการแสดง ดนตรี

ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

3.1 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

3.2 แบบประเมินคุณภาพของโครงร่างแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชา ศิษย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

3.1 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผลทางการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อคำถามในแบบสอบถามต่อไป

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล โดยลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นคำถามประเภทปลายเปิด (Open-ended Form) และ ปลายปิด (Closed Form) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี โดยแบ่งออกเป็น

- 2.1 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน
- 2.2 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 2.3 เครื่องมือการวัดประเมินผล
- 2.4 วิธีการวัดประเมินผล
- 2.5 ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 2.6 ขอบข่าย และ ค่าน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล
- 2.7 วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา คีร์บอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต กรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขั้นที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และ ตรงตามเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสำรวจ

ขั้นที่ 4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และ ความตรงตามเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไข และ นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 แบบประเมินคุณภาพของแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา คีร์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผลดนตรี ทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) เพื่อกำหนด หัวข้อการประเมินในแบบการประเมินต่อไป

ขั้นที่ 2 สร้างแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผลดนตรีโดยลักษณะ ของแบบประเมินแบ่งเป็นคำถามประเภทปลายเปิด (Open-ended Form) และ ปลายปิด (Closed Form) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมิน แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชา คีร์บอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตร ดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล ซึ่ง ประกอบไปด้วย

2.1 ความสอดคล้องของแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชา คีร์บอร์ดพื้นฐานกับจุดประสงค์ การเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

2.2 ความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชา คีร์บอร์ดพื้นฐานไปใช้ใน กระบวนการทางการวัดประเมินผลรายวิชา คีร์บอร์ดพื้นฐานในสถานการณ์จริง

2.3 ความสอดคล้องของแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชา คีร์บอร์ดกับแนวความคิดจาก หลักการแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และทฤษฎี การเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ทั้ง 5 ประเด็นที่ผู้วิจัยกำหนดเป็นหลักการในการศึกษาวิจัย

เพื่อพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชา ศิษย์บอร์ตพื้นฐานระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และ ข้อเสนอเพิ่มเติมต่อแนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา ศิษย์บอร์ตพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขั้นที่ 3 นำแบบประเมินไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และ ตรงตามเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการวัดและประเมินผล

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และความตรงตามเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไข และ นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

4.1 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารดังนี้

- 4.1.1. หลักสูตรดนตรี จำนวนรายวิชา และ หน่วยกิตของวิชา ศิษย์บอร์ตพื้นฐาน
- 4.1.2. ประมวลการสอนวิชา ศิษย์บอร์ตพื้นฐาน
- 4.1.3. การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาอย่างไม่เป็นทางการ ในด้านของขอบเขต

สาระเนื้อหารายวิชา

4.2 สร้างแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนรายวิชา ศิษย์บอร์ตพื้นฐานทั้ง 12 สถาบันการศึกษาเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3 ดำเนินการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชา ศิษย์บอร์ตพื้นฐานทั้ง 12 สถาบันการศึกษา

4.4 รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา ศิษย์บอร์ตพื้นฐาน

4.5 นำเสนอโครงสร้างแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา ศิษย์บอร์ตพื้นฐานโดยเพิ่มเติมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผล อีกทั้งความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้วิจัย

4.6 นำแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา ศิษย์บอร์ตที่ได้นำเสนอ ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผลดนตรีจำนวนทั้งสิ้น 5 ท่านเพื่อทำการประเมินคุณภาพ และ ความเป็นไปได้

4.7 ปรับปรุง และ วิเคราะห์ผลการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์
พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑล ชั้นสุดท้าย

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับ สมบูรณ์

5.1 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานทั้งสิ้น 12
ท่าน มานำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และ ค่า
ร้อยละ

5.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ ข้อมูลที่ได้จาก
ทรงศนะจากผู้เชี่ยวชาญทางการวัดประเมินผลทักษะดนตรีทั้ง 5 ท่าน มา วิเคราะห์ และ
สังเคราะห์ เนื้อหา จากนั้นนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

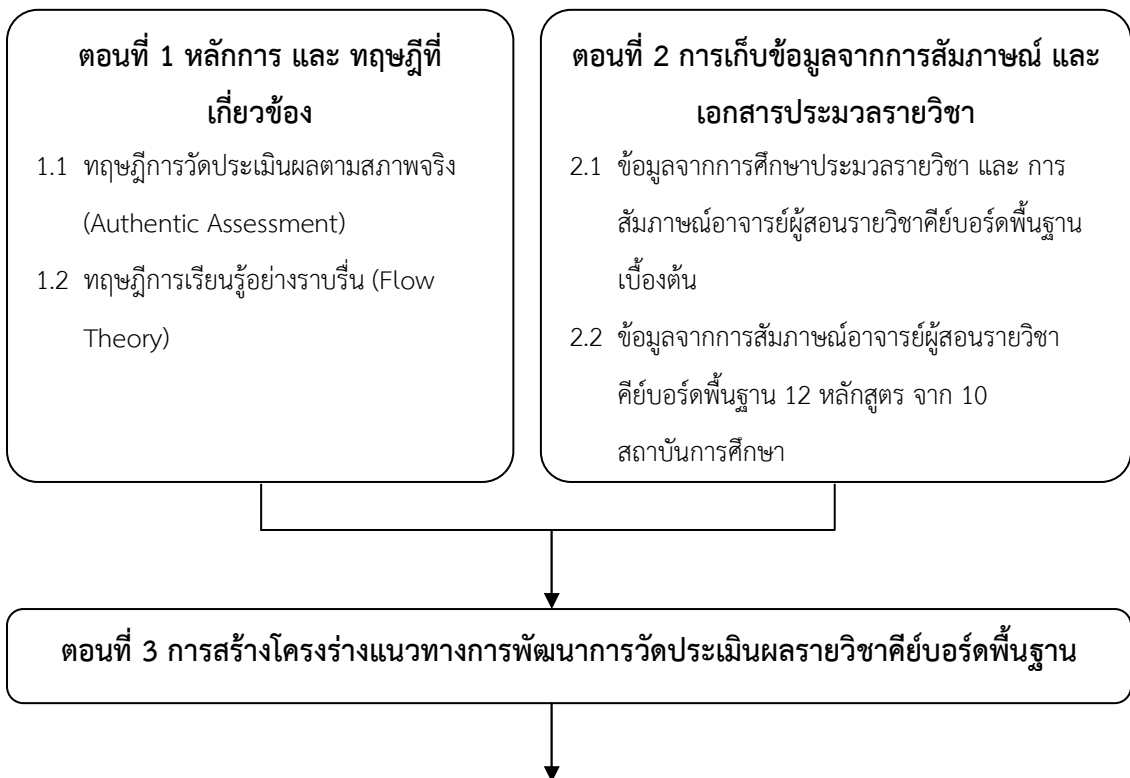
5.3 สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

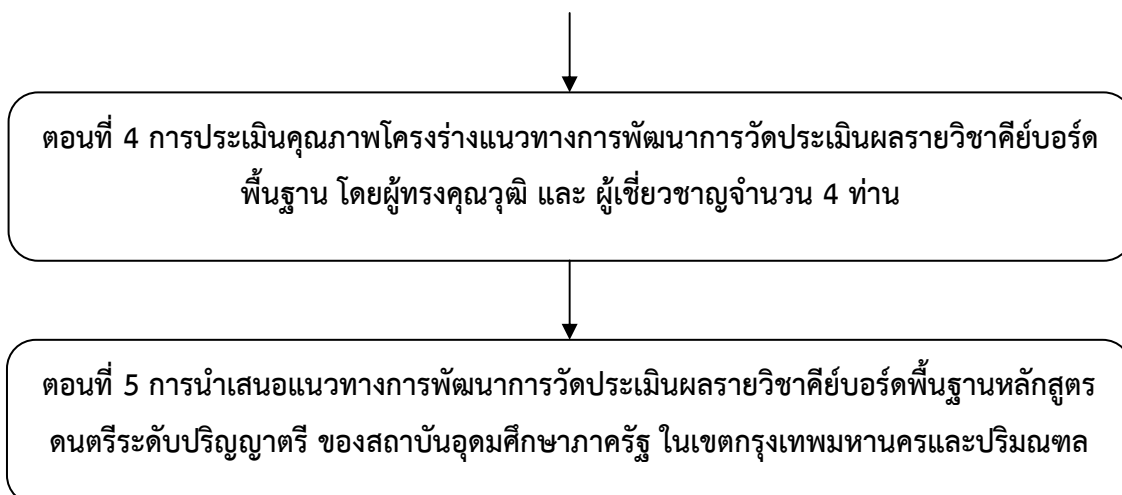

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต กรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการวัดและประเมินผลอีกทั้ง นำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรีของ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในด้านการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน สถานการณ์ในการวัด และประเมินผล เครื่องมือการวัดประเมินผล วิธีการวัดประเมินผล ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล ขอบข่าย และ คำนวณน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผลและ วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้น สุดท้าย ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของข้อมูลทางสถิติโดยนำเสนอ ผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบความเรียงและ ข้อมูลการนำเสนอแนวทางการวัดและ ประเมินผลรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานในรูปแบบของความเรียง โดยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงตามแผนภาพต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในขั้นแรกนี้ เพื่อสังเคราะห์หาหลักการทางทฤษฎีที่มีความเหมาะสม และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการวัดประเมินผลในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวัดประเมินผลที่มีความทันสมัยเป็นปัจจุบันอีกทั้งยังสอดคล้องกับการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นั่นคือทฤษฎีการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ประกอบกับทฤษฎีการเรียนรู้ อย่างราบรื่น (Flow Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทางด้าน ศิลปกรรมศาสตร์ หรือ การสอนทางด้านที่เน้นทักษะการใช้ร่างกายปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็น ดนตรี ศิลปะ นาฏศิลป์ เป็นต้น โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์หลักการที่สำคัญ และ มีความเหมาะสมกับการนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลในการวิจัยครั้งนี้ออกมาทั้งหมด 5 ข้อด้วยกัน อันประกอบไปด้วย

1.1 การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ซึ่งนับได้ว่าเป็นรากฐานของการวัดและประเมินผลวิชาศึย์บอร์ด ซึ่งหมายถึงการมุ่งเน้นนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยเป็นสำคัญ

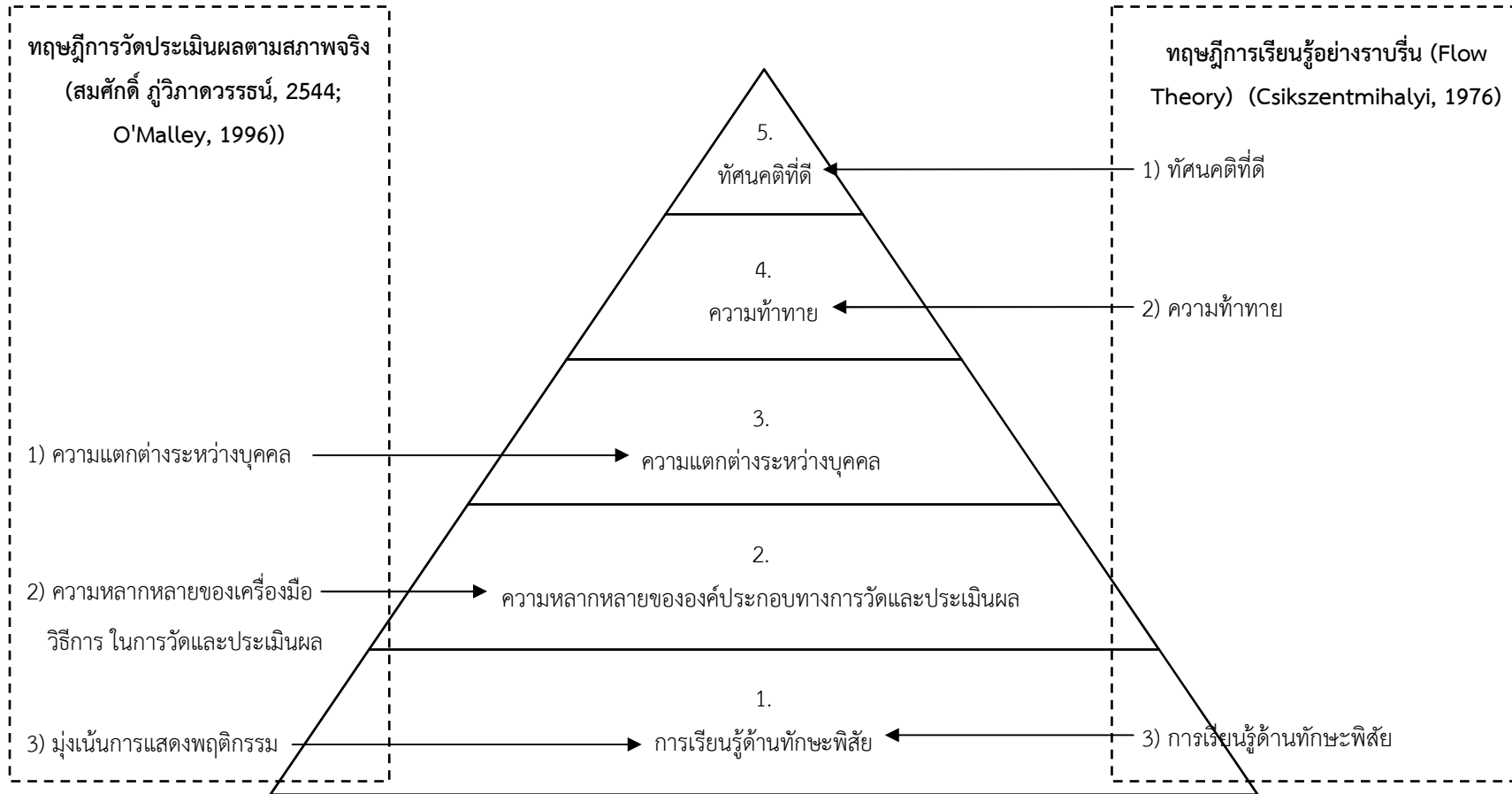
1.2 ความหลากหลายขององค์ประกอบทางการวัดประเมินผล คือในการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัยนั้นสิ่งที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นเป็นลำดับต่อมาคือ องค์ประกอบทางการวัดและประเมินผลที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอนของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา สารระเนื้อหาการวัดประเมินผล อีกทั้ง ความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน เป็นต้น

1.3 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งต้องคำนึงถึงทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน พัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เนื่องจากการเรียนการสอนในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานนี้เป็นการปฏิบัติเครื่องดนตรีรายบุคคล การวัดผลจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนเพื่อผลการวัดประเมินที่ออกมาตรงตามสภาพความเป็นจริง

1.4 ความท้าทาย ซึ่งเป็นหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) เป็นปัจจัยหลักของการนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในครั้งนี้ ความท้าทายนี้ต้องมีความสอดคล้องกันกับระดับความสามารถทักษะเดิมของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ความลื่นไหล หรือ Flow เกิดขึ้นในกระบวนการทางการวัดประเมินผล

1.5 ทักษะคิด และ เจตคติที่ดีตลอดกระบวนการวัดประเมินผล เป็นปัจจัยลำดับสูงสุด อีกทั้งเป็นปัจจัยหลักอีกปัจจัยหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นให้เกิดขึ้นในกระบวนการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ทักษะคิดที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นการกำจัดความรู้สึกด้านลบ ที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียด กัดดัน ออกจากกระบวนการทางการวัดและประเมินผล

จากหลักการทั้ง 5 ข้อข้างต้นนี้ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ออกมาจากทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) โดยมีแนวโน้มของประเด็นทฤษฎีดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 5 แสดงแนวโน้มประเด็นทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาวิจัยการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

ตอนที่ 2 การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และ เอกสารประมวลรายวิชา

การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และ เอกสารประมวลผลรายวิชานั้น เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของสภาพการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยข้อมูลที่ได้นั้นสามารถแบ่งออกเป็นทั้งหมด 2 ส่วนได้แก่คือ

2.1 การวิเคราะห์เอกสาร

การวิเคราะห์เอกสารในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลการวิเคราะห์หลักสูตร จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนรายวิชาศิษย์บอร์ตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงและ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างข้อมูลหลักสูตรที่กำหนด และ สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลจริง โดยผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากทั้งประมวลการสอนและ การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนแบบไม่เป็นทางการดังหัวข้อต่อไปนี้

2.1.1. มหาวิทยาลัยของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีเป็นวิชาเอก อีกทั้งมีการเปิดการเรียนการสอนในรายวิชาศิษย์บอร์ตพื้นฐาน

จากการศึกษาเอกสารด้านหลักสูตรประกอบกับประมวลรายวิชาของมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นกลุ่มประชากรพบว่า มีมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีเป็นวิชาเอกทั้งสิ้น 15 หลักสูตรการศึกษา จาก 11 สถาบันการศึกษา (รายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลแสดงในภาคผนวก ข) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นมีมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 12 หลักสูตรการศึกษา จาก 10 สถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในรายวิชาศิษย์บอร์ตพื้นฐานดังสามารถจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่เปิดการเรียนการสอนได้ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล ที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน

ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี จำแนกตามลักษณะกลุ่มสาขาวิชา

ครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี		
	ศิลปศาสตร์	ศิลป/ศิลปกรรมศาสตร์	ดนตรี/ ดุริยางคศาสตร์
1) หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	1) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1) หลักสูตรดุริยางคศาสตร์ -บัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล
2) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	2) หลักสูตรดุริยางคศาสตร์ -บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
3) หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม		
	4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม		
	5) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร		

2.1.2. สถานะรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี

ตารางที่ 12 ชื่อรายวิชาในภาษาไทย

ชื่อรายวิชา	ครุศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=8)	ความถี่
1) คีร์บอร์ด	3	-	3
2) คีร์บอร์ดพื้นฐาน	-	1	1
3) ทักษะคีร์บอร์ด	-	1	1
4) ปฏิบัติคีร์บอร์ด	-	1	1
5) ทักษะคีร์บอร์ดสำหรับการประพันธ์	-	1	1
6) เปียโนเบื้องต้น	-	1	1
7) เปียโนพื้นฐาน	-	1	1
8) เปียโนขั้นพื้นฐาน	-	1	1
9) เปียโนในฐานะทักษะดนตรีรอง	-	1	1
รวม	3	8	11

*หมายเหตุ เนื่องจากในกระบวนการเก็บข้อมูลผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน 12 ท่าน ผู้วิจัยสามารถดำเนินการเก็บข้อมูลได้จริง 11 ท่าน การรายงานผลสภาพปัจจุบันในการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานจึงมีกลุ่มประชากรทั้งสิ้น 11 ท่าน (N=11)

จากการศึกษาประมวลรายวิชา พบว่ารายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานเป็นวิชาที่ถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนดนตรีเป็นวิชาเอก มีสถานะรายวิชาเป็นทั้งรายวิชาบังคับ และ รายวิชาเลือกแบบมีเงื่อนไข โดยบางมหาวิทยาลัยเปิดการเรียนการสอนเป็นรายวิชาต่อเนื่องกันถึง 4 รายวิชา โดยจากการศึกษาประมวลรายวิชาเบื้องต้นพบว่าในหลักสูตรการเรียนการสอนปรากฏชื่อเรียกรายวิชาเป็นภาษาไทยแตกต่างกันไปถึง 9 ชื่อโดยในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์นั้นชื่อที่นิยมใช้มากที่สุดคือ คีร์บอร์ด ที่มีความถี่ในการใช้ถึง 3 หลักสูตรการเรียนการสอน และในส่วนของกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ดุริยางคศาสตร์นั้นมีการใช้ชื่อที่แตกต่างกันออกไปถึง 8 ชื่อของแต่ละหลักสูตรการเรียนการสอน

ตารางที่ 13 จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

จำนวนหน่วยกิตรายวิชา	ครุศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=8)	ความถี่
1) 2 หน่วยกิต	2	4	6
2) 1 หน่วยกิต	1	3	4
3) 3 หน่วยกิต	-	1	1
รวม	3	8	11

ด้านจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น พบว่ารายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานส่วนมากได้รับการกำหนดค่าน้ำหนักของหน่วยกิตไว้ที่ 2 หน่วยกิตต่อ 1 รายวิชาจำนวนทั้งสิ้น 6 สถาบันการศึกษาโดยเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ 2 สถาบันการศึกษา และ กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ดุริยางคศาสตร์ 4 สถาบันการศึกษา และค่าน้ำหนักของหน่วยกิตที่ 1 หน่วยกิต และ 3 หน่วยกิตจำนวนทั้งสิ้น 3 สถาบันการศึกษา และ 1 สถาบันการศึกษาตามลำดับ

ตารางที่ 14 สถานะรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

สถานะรายวิชาคีย์บอร์ด	ครุศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=8)	ความถี่
1) รายวิชาบังคับ	2	5	7
2) รายวิชาเลือก	1	3	4
รวม	3	8	11

ด้านสถานะของรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานนั้นพบว่า รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานโดยมากนั้นสถาบันการศึกษาส่วนมากกำหนดให้เป็นรายวิชาบังคับสูงสุดถึง 7 หลักสูตรโดยเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวนทั้งสิ้น 2 หลักสูตร และ กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ดุริยางคศาสตร์ทั้งสิ้น 5 หลักสูตร โดยถูกจัดอยู่ตามกลุ่มรายวิชาที่มีความแตกต่างกันไปตามโครงสร้างรายวิชาของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง และอีก 4 สถาบันการศึกษานั้นได้กำหนดให้รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานอยู่ในกลุ่มของรายวิชาเลือกแบบมีเงื่อนไข ซึ่งหมายถึงเป็นรายวิชาเลือกที่ผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการจัดการเรียนการสอนนั่นเอง

2.1.3. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

ตารางที่ 15 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน	ครุศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=8)	ความถี่
1) มีความรู้ความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดพื้นฐานได้ ทั้งเรื่องของบันไดเสียง การจับคอร์ดทางเดินคอร์ดพื้นฐาน	3	8	11
2) มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานของเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด	3	6	9
3) มีความรู้ความสามารถในการประยุกต์ใช้ให้เข้ากับการทำงาน การฝึกซ้อม ตามสาขาวิชาเอกของตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1	3	4
4) มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (จุดประสงค์เฉพาะกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์)	1	1	2

จากการศึกษาประมวลรายวิชา และ การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการนั้นพบว่า สถาบันการศึกษากำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานโดยหลักแล้วมีความต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดพื้นฐานได้ ทั้งเรื่องของบันไดเสียง การจับคอร์ด ทางเดินคอร์ดพื้นฐาน ในความถี่ที่ 11 สถาบันการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานของเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด ในความถี่ที่ 9 สถาบันการศึกษา มีความรู้ความสามารถในการประยุกต์ใช้ให้เข้ากับการทำงาน การฝึกซ้อม ตามสาขาวิชาเอกของตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในความถี่ที่ 4 สถาบันการศึกษา และมีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม จำนวนทั้งสิ้น 2 สถาบันการศึกษาโดยเป็นจุดประสงค์รายวิชาของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวน 1 หลักสูตรการเรียนการสอน และ เป็นจุดประสงค์การเรียนการสอนของกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ดุริยางคศาสตร์จำนวน 1 หลักสูตรการเรียนการสอน

2.1.4. ขอบเขตสาระเนื้อหา

จากการศึกษาประมวลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ประกอบกับการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการนั้น พบว่า เนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันการศึกษานั้นมีความคล้ายคลึงกันในทุกสถาบันการศึกษา โดยสามารถสรุปขอบเขตสาระเนื้อหาการเรียนการสอนได้ทั้งหมด 8 สาระเนื้อหาด้วยกันคือ 1) การดูแลรักษาเครื่องดนตรี 2) ท่าทางการนั่งและการวางมือ 3) บันไดเสียง 4) ทริยแอด 5) ทางเดินคอร์ด 6) การอ่านโน้ต 7) เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น 8) การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน(สาระเนื้อหาเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์)

ตารางที่ 16 ขอบเขตสาระเนื้อหา

ขอบเขตสาระเนื้อหา	ครุศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=8)	ความถี่
1) ท่าทางการนั่งและการวางมือ	3	8	11
2) บันไดเสียง	3	8	11
3) ทางเดินคอร์ด	3	8	11
4) การอ่านโน้ต	3	8	11
5) เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น	3	8	11
6) ทริยแอด	2	8	10
7) วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี	2	7	9
8) การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน (สาระเนื้อหาเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์)	1	1	2

โดยจากการศึกษาประมวลรายวิชา ประกอบกับการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการพบว่า สาระเนื้อหารายวิชาที่สถาบันการศึกษาทุกสถาบันกำหนดให้ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอน ประกอบไปด้วย ท่าทางการนั่งและการวางมือ บันไดเสียง ทางเดินคอร์ด การอ่านโน้ต และ เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น ส่วนเนื้อหาสาระในเรื่องของทริยแอดนั้นได้รับการจัดการเรียนการสอนใน 10 สถาบันการศึกษาโดยเป็นสาระเนื้อหาของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวน 2 สถาบันการศึกษา และ กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ จำนวน 8 สถาบันการศึกษา สาระวิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรีได้รับการจัดการเรียนการสอนใน 9

สถาบันการศึกษา เป็นของ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวน 2 สถาบันการศึกษา และ กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ จำนวน 7 สถาบันการศึกษาและ การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอนซึ่งเป็นสาระเนื้อหาเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์นั้นได้รับการจัดการเรียนการสอนอยู่ที่ 2 สถาบันการศึกษาโดยเป็นสาระของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวน 1 สถาบันการศึกษา และ กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ จำนวน 1 สถาบันการศึกษา

2.1.5. สื่อการเรียนการสอน

ตารางที่ 17 สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน	ครุศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=8)	ความถี่
1) เอกสารประกอบการเรียน	2	7	9
2) หนังสือแบบเรียนเปียโน อัลเฟรด เบสิก อะเดอท์ ออล อิน วัน คอर्स (Alfred's Basic Adult All-in-One Course, Book 1)	1	3	4
3) หนังสือแบบเรียนเปียโนฟิส พอร์ ซิลเดรน (Piano Piece for Children, Book1)	-	1	1
4) หนังสือแบบเรียนของสถาบันการศึกษาสร้างขึ้น	-	1	1
รวม			15

สื่อการเรียนการสอนที่ผู้สอนใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาคีบอร์ดพื้นฐาน นั้นเป็นไปในรูปแบบของเอกสารประกอบการเรียนเป็นรายหัวข้อสาระการเรียนรู้เป็นส่วนใหญ่ถึง 9 สถาบันการศึกษาโดยเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวน 2 สถาบันการศึกษา และกลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ดุริยางคศาสตร์จำนวน 7 สถาบันการศึกษา อีกทั้งสื่อการเรียนการสอนประเภทหนังสือแบบเรียนเปียโน อัลเฟรด เบสิก อะเดอท์ ออล อิน วัน คอर्स (Alfred's Basic Adult All-in-One Course, Book 1) 4 สถาบันการศึกษา โดยเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวน 1 สถาบันการศึกษา และหนังสือแบบเรียนเปียโนฟิส พอร์ ซิลเดรน

(Piano Piece for Children, Book1) และ หนังสือแบบเรียนที่ทางสถาบันการศึกษาสร้างขึ้นเอง ความถี่ละ 1 สถาบันการศึกษาตามลำดับ

2.1.6. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 18 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน	ครุศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=8)	ความถี่
1) จัดการเรียนการสอนกลุ่มใหญ่ (ผู้เรียนทั้งชั้น)	2	5	7
2) จัดการเรียนการสอนกลุ่มเล็ก (นิสิตนักศึกษาจำนวน 4-6 คน)	1	3	4
รวม	3	8	11

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานใน 12 หลักสูตรการศึกษา จาก 10 สถาบันการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นดำเนินไปในรูปแบบกลุ่มใหญ่เป็นส่วนมาก กล่าวคือนิสิต และ นักศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้พร้อมกันทั้งกลุ่มการเรียน จำนวนทั้งสิ้น 7 สถาบันการศึกษาโดยเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวน 2 สถาบันการศึกษา และ อีก 4 สถาบันการศึกษานั้นดำเนินการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบกลุ่มเล็ก คือผู้สอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 4 - 6 คนต่อครั้งโดยเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์จำนวน 1 สถาบันการศึกษา และ กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ดุริยางคศาสตร์ จำนวน 3 สถาบันการศึกษา

2.2 การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้สอนวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน

การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้สอนวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ และ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละโดย ผลการวิจัยพบว่า

2.2.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 19 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ครู* (n=3)	ศิลปิน** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
1) เพศ				
ชาย	1	1	2	18.2
หญิง	2	7	9	81.8
2) วุฒิการศึกษาสูงสุด				
ปริญญาตรี	-	-	-	-
ปริญญาโท	3	5	8	72.73
ปริญญาเอก (กำลังศึกษาต่อ)	-	3	3	27.27
3) สาขาที่สำเร็จการศึกษา				
ครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์	1	3	4	36.36
การแสดงดนตรี	1	3	4	36.36
ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา	1	1	2	18.18
ดนตรีวิทยา	-	1	1	9.1
4) เครื่องดนตรีเอก				
เปียโน (เครื่องดนตรีลิ้มนิ้ว)	1	6	7	63.64
เครื่องเป่าทองเหลือง	1	1	2	18.18
ซัปร้อง	1	1	2	18.18
5) ตำแหน่งปัจจุบัน				
อาจารย์ประจำ	2	8	10	90.91
อาจารย์ประจำและรับเชิญ	1	-	1	9.09

* หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี ซึ่งได้แก่ ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จาดตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ผู้สอน รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันการศึกษาภาครัฐสามารถสรุปผลได้ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานนั้นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 81.8 และเป็นเพศชายร้อยละ 18.2 จบการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่ในร้อยละ 72.73 และปริญญาเอก ร้อยละ 27.27 สาขาที่จบการศึกษาสูงสุดคือสาขาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ สาขาการแสดงดนตรีในจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 36.36 รองลงมาคือสาขาวิชาดนตรีชาติพันธุ์วิทยาที่ร้อยละ 18.18 และ ดนตรีวิทยาที่ร้อยละ 9.1 ตามลำดับ โดยอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีเครื่องดนตรีเอกเป็นเครื่อง เปียโนร้อยละ 63.64 รองลงมาคือเครื่องเป่าทองเหลือง และ ขั้บร้องในจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 18.18 โดยส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำในสถาบันการศึกษาร้อยละ 90.91 รองลงมาคือ ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำและรับเชิญร้อยละ 9.09

2.2.2 สถานภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ด

สถานภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่จะนำเสนอต่อไปนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานจาก 11 หลักสูตรการเรียนการสอน 10 สถาบันการศึกษา โดยทำการจำแนกหัวข้อการนำเสนอและการสัมภาษณ์ออกเป็น 7 หัวข้อคือ 1)จุดประสงค์การเรียนการสอน 2)ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผล 3)สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล 4)เครื่องมือการวัดประเมินผล 5)วิธีการวัดประเมินผล 6)ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล 7)วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนชั้นสุดท้าย

1) จุดประสงค์การเรียนการสอน

ตารางที่ 20 สภาพการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลปิน** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
1.1 จุดประสงค์ด้านพุทธิพิสัย				
1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด	3	1	4	36.36
1.1.2 มีความรู้ความเข้าใจในสาระรายวิชาคีย์บอร์ด เช่น โครงสร้างคอร์ด เป็นต้น	2	8	10	90.91
1.1.3 ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้กับรายวิชาด้านทฤษฎีดนตรีได้	2	5	7	63.64
1.2 จุดประสงค์ด้านทักษะพิสัย				
1.2.1 สามารถบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นได้ เช่น การอ่านโน้ต บันไดเสียง	3	8	11	100
1.3 จุดประสงค์ด้านจิตพิสัย				
1.3.1 เห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชาที่มีต่อการศึกษาดนตรี และ สาขาวิชาชีพของตน	3	8	11	100

* หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี ซึ่งได้แก่ ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า สภาพการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานนั้น ผู้สอนในสถาบันการศึกษาทุกท่านให้ความสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย ละ จิตพิสัย ควบคู่กันไป คือมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านโน้ต การฝึกบันไดเสียง และ เพื่อให้ผู้เรียนเล็งเห็นถึงคุณค่าความสำคัญของรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานที่มีต่อการศึกษา การต่อยอดความรู้ทางดนตรีตามสาขาวิชาชีพของตนเอง จุดประสงค์การเรียนการสอนที่ผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาคือ จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย คือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาระรายวิชาคีย์บอร์ด ในร้อยละ 90.91 รองลงมาคือ ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้กับรายวิชาด้านทฤษฎีดนตรีได้ ในร้อยละ 63.64 และ มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ดร้อยละ 36.36

2) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 21 แสดงสถานการณ์ในการจัดการวัดและประเมินผล

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลป** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
2.1 ลักษณะการจัดการวัดและประเมินผล				
2.1.1 การทดสอบแบบเดี่ยว	3	8	11	100
2.1.2 การทดสอบแบบกลุ่ม	-	-	-	-
2.2 การจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับทักษะความรู้เดิม				
2.2.1 มีการจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับทักษะความรู้เดิม	3	7	10	90.01
2.2.2 ไม่มีการจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับทักษะความรู้เดิม	-	1	1	9.09

* หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 21 แสดงลักษณะการจัดการวัดสถานการณ์ทางการวัดและการประเมินผล ผลปรากฏว่าผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในสถาบันการศึกษาภาครัฐทั้งหมดได้จัดสถานการณ์ทางการวัดและประเมินผลให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยในการจัดการวัดและประเมินผลนั้นผู้สอนส่วนมากทำการจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับทักษะความรู้เดิมร้อยละ 90.1 และมีผู้สอนที่ไม่ได้ทำการจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามรับทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนร้อยละ 9.09

3) เครื่องมือการวัดประเมินผล

สภาพการใช้เครื่องมือการวัดประเมินผลในรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันการศึกษาภาคภูมุนั้นปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 22 แสดงเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการวัดและประเมินผล

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลปิน** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
3.1 เครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย				
3.1.1 แบบฝึกหัด	2	1	3	27.27
3.1.2 ไม่มีการใช้เครื่องมือการวัดประเมินผล	1	7	8	72.73
3.2 เครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย				
3.2.1 เครื่องมือประเภทรายการ	3	7	10	90.91
3.2.2 รุบรีค (Analytic rubrics)	-	2	2	18.18
3.2.3 ไม่มีการใช้เครื่องมือการวัดประเมินผล	-	1	1	9.09
3.3 เครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย				
3.3.1 เครื่องมือประเภทรายการ	3	7	10	90.91
3.3.2 ไม่มีการใช้เครื่องมือประกอบการวัดประเมินผล	-	1	1	9.09

* หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าผู้สอนในรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐานใช้เครื่องมือประเภทแบบฝึกหัดในการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย หรือการคิดวิเคราะห์ในอัตรา ร้อยละ 27.27 จากจำนวนผู้สอนรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐานทั้งหมด 11 สถาบันการศึกษาของรัฐ ในส่วนของการวัดประเมินผลการเรียนรู้ในพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยนั้นผู้สอนส่วนมากใช้เครื่องมือประเภทรายการร้อยละ 90.91 และรุบรีค ร้อยละ 18.18 เป็นอันดับรองลงมา และ ร้อยละ 9.09 ไม่มีการใช้เครื่องมือประกอบการวัดประเมินผล และ การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยนั้นผู้สอนใช้เครื่องมือประเภทรายการร้อยละ 90.91 ในการวัดประเมินผล และผู้สอนร้อยละ 9.09 ไม่มีการใช้เครื่องมือประกอบการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

4) วิธีการวัดประเมินผล

ตารางที่ 23 แสดงวิธีการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลป** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
4.1 วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย				
4.1.1 การสัมภาษณ์	3	6	9	81.82
4.1.2 การทดสอบ	2	1	3	27.27
4.2 วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย				
4.2.1 การสังเกตการบรรเลงคีย์บอร์ดของผู้เรียน	3	8	11	100
4.2.2 การสังเกตการจัดสถานการณ์จำลอง	1	-	1	9.09
4.3 วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย				
4.3.1 การสังเกต	3	7	10	90.91
4.3.2 ไม่มีการวัดประเมินผล	-	1	1	9.09

* หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าผู้สอนในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานมีวิธีการในการวัดประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยโดยการสัมภาษณ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนเป็นส่วนมากถึงร้อยละ 81.82 รองลงมาผู้สอนใช้วิธีการดำเนินการทดสอบระหว่างเรียนในการวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในร้อยละ 27.27 และในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยนั้นผู้สอนทั้ง 11 สถาบันการศึกษาของรัฐใช้วิธีการสังเกตทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดของผู้เรียนในการวัดประเมินผลในพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย รองลงมาคือวิธีการสังเกตจากการจำลองสถานการณ์เสมือนจริง เช่นการจำลองสถานการณ์ทางการเรียนการสอนเพื่อวัดผลทักษะการนำเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดไปใช้ประกอบการสอนกลุ่ม หรือ การจำลองสถานการณ์ทางการแสดงดนตรีภายในชั้นเรียน เป็นต้น โดยการสังเกตการจำลองสถานการณ์เสมือนจริงนี้ผู้สอนจำนวนร้อยละ 9.09 ได้นำมาประกอบการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน และสุดท้ายคือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยนั้น ผู้สอนส่วนมากใช้วิธีการสังเกตความรับผิดชอบความตรงต่อเวลาของผู้เรียนในการวัดประเมินผลในร้อยละ 90.91 และผู้สอนอีกร้อยละ 9.09 ไม่มีการดำเนินการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

5) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 24 แสดงช่วงเวลาการวัดและประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลป** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
5.1 ช่วงเวลาวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย				
5.1.1 ระหว่างเรียน	3	6	9	81.82
5.2 ช่วงเวลาวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย				
5.2.1 ระหว่างเรียน	3	8	11	100
5.2.2 หลังเรียน	3	5	8	72.73
5.3 ช่วงเวลาวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย				
5.3.1 ระหว่างเรียน	3	7	10	90.91
5.3.2 ไม่มีการดำเนินการวัดประเมินผล	-	1	1	9.09

* หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 24 แสดงช่วงเวลาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานของผู้สอนทั้ง 11 สถาบันการศึกษาผลปรากฏว่าในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนั้น ผู้สอนส่วนใหญ่ดำเนินการวัดประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียนร้อยละ 81.82 ซึ่งจากการสัมภาษณ์นั้นพบว่า การวัดประเมินผลระหว่างเรียนในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนั้นเป็นการวัดประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) คือการวัดผลโดยไม่ได้นำคะแนนมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินผลการประเมินผลขั้นสุดท้ายในส่วนในช่วงเวลาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยนั้นพบว่า ผู้สอนทั้ง 11 สถาบันการศึกษาดำเนินการวัดประเมินทักษะการปฏิบัติคีย์บอร์ดในช่วงเวลาระหว่างเรียน รองลงมาคือการวัดประเมินผลหลังเรียนร้อยละ 73.72 และในส่วนของการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยนั้นพบว่า ผู้สอนส่วนมากในร้อยละ 90.91 นั้นดำเนินการวัดประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียน และร้อยละ 9.09 ไม่มีการดำเนินการวัดประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

6) ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล

ตารางที่ 25 แสดงขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลป** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
6.1 ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้าน พุทธิพิสัย				
6.1.1 โครงสร้างบันไดเสียง	2	7	9	81.82
6.1.2 โครงสร้างทริยแอด	2	5	7	63.64
6.1.3 ทำทางการนั่งและการวางมือ	2	3	5	45.45
6.1.4 โครงสร้างคอร์ด	2	1	3	27.27
6.1.5 คำศัพท์ดนตรี	1	1	2	18.18
6.1.6 การประพันธ์เพลงเบื้องต้น	1	-	1	9.09
6.2 ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้าน ทักษะพิสัย				
6.2.1 ทำทางการนั่งและการวางมือ	3	8	11	100
6.2.2 การอ่านโน้ต	3	8	11	100
6.2.3 เทคนิคการบรรเลงขั้นต้น	3	8	11	100
6.2.4 การเล่นบันไดเสียง	2	8	10	90.91
6.2.5 การเล่นทริยแอด	3	7	10	90.91
6.2.6 การเล่นคอร์ดพื้นฐาน	3	7	10	90.91
6.2.7 การเล่นทางเดินคอร์ด	1	5	6	54.55
6.2.8 การอ่านโน้ตแบบฉบับพลัน	2	3	5	45.45
6.2.9 การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	2	1	3	27.27
6.3 ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้าน จิตพิสัย				
6.3.1 ความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา	3	7	10	90.91

* หมายถึง กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 25 แสดงขอบเขตของสาระการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันการศึกษาของรัฐในพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ผลการสำรวจพบว่า

6.1. ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยที่ผู้สอนในรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานกำหนดให้เป็นสาระการเรียนการสอนมากที่สุดคือ สาระการเรียนรู้เรื่องโครงสร้างบันไดเสียงในอัตราร้อยละ 81.82 หรือ 9 สถาบันการศึกษา รองลงมาคือ สาระเรื่องโครงสร้างทริยแอดในอัตราร้อยละ 63.64 หรือ 7 สถาบันการศึกษา ทำทางการนั่งและการวางมือร้อยละ 45.45 หรือ 5 สถาบันการศึกษา โครงสร้างคอร์ดร้อยละ 27.28 หรือ 3 สถาบันการศึกษา คำศัพท์ดนตรีร้อยละ 18.18 หรือ 2 สถาบันการศึกษา และสุดท้ายคือ การประพันธ์เพลงเบื้องต้นในอัตราร้อยละ 9.09 หรือ 1 สถาบันการศึกษา และสุดท้ายคือ การประพันธ์เพลงเบื้องต้นในอัตราร้อยละ 9.09 หรือ 1 สถาบันการศึกษา ตามลำดับ โดยการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนี้ ดำเนินการวัดประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) หรือการวัดประเมินผลโดยไม่นำมาตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย ในทั้ง 11 สถาบันการศึกษา

6.2. ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยที่ผู้สอนในรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานกำหนดให้ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนมากที่สุดมีทั้งหมด 3 สาระการเรียนรู้ด้วยกันคือ ทำทางการนั่งการวางมือ การอ่านโน้ต และ เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้นในทั้ง 11 สถาบันการศึกษา สาระการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนเป็นอันดับรองลงมาคือ สาระการเรียนรู้ การฝึกเล่นบันไดเสียง ทริยแอด และ คอร์ดพื้นฐาน ในร้อยละ 90.91 หรือ 10 สถาบันการศึกษา โดยสาระการเรียนรู้ทั้ง 3 สาระการเรียนรู้ที่อยู่ในขอบเขตของบันไดเสียงเมเจอร์เท่านั้น ในสาระการเรียนรู้บันไดเสียงไมเนอร์นั้นพบเพียง 6 สถาบันการศึกษาจาก 10 สถาบันการศึกษา สถาบันการศึกษาเท่านั้นที่มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตลำดับที่ 1 สาระการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนรองลงมาคือ สาระการเรียนรู้เรื่องทางเดินคอร์ดโดยมีการจัดการเรียนการสอนร้อยละ 54.55 หรือ 6 สถาบันการศึกษา การอ่านโน้ตแบบฉับพลันร้อยละ 45.45 หรือ 5 สถาบันการศึกษา และ อันดับสุดท้ายคือสาระการเรียนรู้การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอนในอัตราร้อยละ 27.27 หรือ 3 สถาบันการศึกษา โดยการวัดประเมินผลสาระการเรียนรู้ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยนี้ ดำเนินการวัดประเมินผลแบบเป็นทางการ (Formal Assessment) ในทุกสาระการเรียนรู้

6.3. ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย พบว่าผู้สอนใน 11 สถาบันการศึกษามี 10 สถาบันการศึกษา หรือคิดเป็นร้อยละ 90.91 ดำเนินการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย โดยมี 1 สถาบันการศึกษาที่ไม่ได้ดำเนินการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสาระการวัดประเมินผลของทั้ง 10 สถาบันการศึกษานั้นเป็นการวัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา จากการเข้าเรียนทั้งสิ้น

7) วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

ตารางที่ 26 แสดงวิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้ายในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลปิน** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
7.1 การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล				
7.1.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลรายวิชา	2	6	8	72.83
7.1.2 ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลรายวิชา	1	2	3	27.27
7.2 ผู้เรียนรับทราบเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียน				
7.2.1 ก่อนการเรียนการสอน	2	8	10	90.92
7.2.2 ระหว่างการเรียนการสอน (รายครั้ง)	1	-	1	9.09
7.2.3 หลังการเรียนการสอน	-	-	-	-
7.3 เกณฑ์การสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย				
7.3.1 ระบบการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์	2	6	8	72.72
7.3.2 ระบบการประเมินผลแบบอิงกลุ่ม	1	2	3	27.27
7.4 ลักษณะการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย				
7.4.1 ระบบสัญลักษณ์ (1,2,3,4 หรือ A,B,C,D เป็นต้น)	3	8	11	100
7.4.2 ระบุเป็นตัวเลขจำนวนเต็ม	-	-	-	-
7.4.3 ระบุเป็นช่วงคะแนน	-	-	-	-
7.5 การนำเสนอผลการตัดสินการประเมินขั้นสุดท้าย				
7.5.1 ไม่มีการระบุรายละเอียดการวัดประเมินผล	3	8	11	100
7.5.2 มีการระบุรายละเอียดการวัดประเมินผลให้ผู้เรียนได้รับรู้	-	-	-	-

* หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 26 แสดงการตัดสินผลการวัดประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้ายพบว่า

7.1. การกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้ายนั้นพบว่า ผู้สอนร้อยละ 72.72 หรือ 8 สถาบันการศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น กำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียน และผู้สอนร้อยละ 27.27 หรือ 3 สถาบันการศึกษาไม่ได้ กำหนดให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนในรายวิชาศึย์บอร์ด พื้นฐาน

7.2. ผู้เรียนใน 11 สถาบันการศึกษาร้อยละ 90.92 หรือ 10 สถาบันการศึกษามีโอกาสรับทราบเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานตั้งแต่ต้นภาคการศึกษา หรือ ก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอน และ ผู้เรียนร้อยละ 9.09 หรือ 1 สถาบันการศึกษามีโอกาส ได้รับทราบเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานระหว่างการจัดการเรียนการสอนเป็นรายครั้ง

7.3. เกณฑ์การสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายผู้สอนร้อยละ 72.72 ได้ใช้ระบบการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายในระบบอิงเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์การจัดสินผลการเรียนที่ระดับ 90/100 คะแนนจำนวน 1 สถาบันการศึกษา และ 80/100 คะแนน 7 สถาบันการศึกษา และผู้สอน ร้อยละ 27.27 ใช้ระบบการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายในระบบอิงค้กลุ่ม ในการตัดสินผลการวัด ประเมินผลขั้นสุดท้ายในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

7.4. ลักษณะการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย พบว่าผู้สอนทั้ง 11 สถาบันการศึกษาใช้ระบบสัญลักษณ์ A B C D ในการเสนอผลการประเมินผลการเรียนให้กับผู้เรียน

7.5. การนำเสนอผลการประเมินขั้นสุดท้าย พบว่าผู้สอนทั้ง 11 สถาบันการศึกษา ไม่ได้ระบุนรายละเอียดของผลการวัดและประเมินผลการเรียนรายวิชาไว้ในใบแสดงผลการเรียน แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนที่มีข้อสงสัยสามารถเข้ามาตรวจสอบ สอบถามรายละเอียดการวัดประเมินผล ได้อย่างเปิดเผย

2.2.3 ความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะสำหรับการวัดและประเมินผลรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันการศึกษาของรัฐ

ตารางที่ 27 ปัญหาและอุปสรรคในการวัดประเมินผล

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลปิน** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
1) ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน/สอบ เช่นเครื่องคีย์บอร์ด ห้องซ้อม เป็นต้น	2	4	6	54.55
2) ขาดแคลนบุคลากร อาจารย์ผู้สอนรายวิชา	1	5	6	54.55
3) ระยะเวลาการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	2	2	4	36.36
4) คุณภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน	-	1	1	9.09

* หมายถึง กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 27 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน เรียงลำดับอุปสรรคปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ความขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน/การวัดประเมินผล ความขาดแคลนบุคลากร อาจารย์ผู้สอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานร้อยละ 54.55 หรือ 6 สถาบันการศึกษา รองลงมาคืออุปสรรคในเรื่องระยะเวลาทางการเรียนการสอนที่มีจำกัด ในร้อยละ 36.36 หรือ 4 สถาบันการศึกษา และอันดับสุดท้ายคือคุณภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันร้อยละ 9.09 หรือ 1 สถาบันการศึกษา

ตารางที่ 28 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาการวัดประเมินผล

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลปิน** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
1) เพิ่มหน่วยกิต ชั่วโมงเรียน	1	5	6	54.55
2) สนับสนุนงบประมาณ	1	2	3	27.27
3) เพิ่มบุคลากร อาจารย์ผู้สอน	1	2	3	27.27
4) เพิ่มรายวิชา	1	1	2	18.18

* หมายถึง กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 28 แสดงข้อเสนอแนะของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานในสถาบันการศึกษาของรัฐที่มีต่ออุปสรรคและปัญหาในการวัดประเมินผลรายวิชา พบว่าอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 54.55 เห็นสมควรในการเพิ่มจำนวนหน่วยกิต หรือ จำนวนชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติการให้มากขึ้น รองลงมาคือ เห็นสมควรในการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีศึกษาศาสตร์ หรือ การบำรุงรักษาเครื่องดนตรี ห้องซ้อมดนตรี เป็นต้น อีกทั้ง การรับบุคลากร อาจารย์ผู้สอนเพิ่ม ในร้อยละ 27.27 และสุดท้ายคือเห็นสมควรในการเพิ่มจำนวนรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน อีกร้อยละ 18.18

ตารางที่ 29 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของอาจารย์ผู้สอนในการกระตุ้นให้ผู้เรียนความกระตือรือร้น อีกทั้งทัศนคติที่ดี ต่อการวัดประเมินผลรายวิชา

รายการ	ครู* (n=3)	ศิลป** (n=8)	รวม (N=11)	ร้อยละ
1) พุดคุย แสดงความใกล้ชิดและเป็นกันเอง	2	7	9	81.82
2) ไม่กำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ตายตัว	3	4	7	63.64
3) ดำเนินการวัดประเมินผลตามพัฒนาการของผู้เรียน	3	4	7	63.64
4) แจงแจงเกณฑ์การวัดประเมินผลให้ผู้เรียนทราบตั้งแต่ต้นภาคการศึกษา	2	4	6	54.55
5) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดประเมินผล	2	4	6	54.55
6) เพิ่มบทเพลงเปียโนบรรเลงสี่มือ (Piano 4 hands)	1	1	2	18.18
7) จัดสอบซ่อม	-	2	2	18.18
8) จัดสอบย่อยระหว่างเรียนทุกสัปดาห์	-	1	1	9.09

* หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์

** หมายถึง คือ กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี

จากตารางที่ 29 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้สอนที่มีต่อกระบวนการจัดการวัดประเมินผลที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนการสอน และการสอบ อีกทั้งมีทัศนคติที่ดีตลอดกระบวนการทางการวัดประเมินผล สามารถลำดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

- 1) พุดคุยแสดงความใกล้ชิด และเป็นกันเองให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ร้อยละ 81.82 หรือ 9 สถาบันการศึกษา
- 2) ไม่กำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ตายตัว และ การจัดการวัดประเมินผลตามพัฒนาการ และ พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนร้อยละ 63.64 หรือ 7 สถาบันการศึกษา
- 3) แจกแจงเกณฑ์การวัดประเมินผลตั้งแต่ต้นภาคการศึกษา และ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดหรือแสดงความคิดเห็นต่อเกณฑ์การวัดประเมินผลรายวิชา ร้อยละ 54.55 หรือ 6 สถาบันการศึกษา

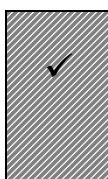
ตอนที่ 3 การสร้างโครงร่างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

การสร้างโครงร่างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นี้เป็นขั้นของการนำผลการเก็บข้อมูลในตอนที 2 ทั้งจากการศึกษาเอกสารจากประมวลรายวิชา และ การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน มาสร้างเป็นโครงร่างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่มีความเหมาะสมกับบริบทสังคมไทย สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์ทางการเรียนการสอนจริง อีกทั้งสอดคล้องกับทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) โดยผู้วิจัยได้สร้างโครงร่างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลนี้เป็น 7 หัวข้อด้วยกันคือ จุดประสงค์การเรียนการสอน สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล วิธีการวัดประเมินผล เครื่องมือการวัดประเมินผล ช่วงเวลาการวัดประเมินผล และ วิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย โดยทำการนำเสนอในรูปแบบตารางแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ผู้วิจัยค้นพบในสภาพปัจจุบันของการวัดประเมินผล และ ส่วนนำเสนอโครงร่างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผล ดังแสดงต่อไปนี้

สัญลักษณ์พิเศษเพิ่มเติมในตารางแสดงผลโครงสร้างแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล
รายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน

หมายถึง **ข้อค้นพบ**ที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน
ทั้ง 12 หลักสูตร ซึ่ง **สอดคล้องกับทฤษฎี**การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ/หรือ
การเรียนรู้แบบราบรื่น

หมายถึง **ข้อเสนอแนะ จากผู้วิจัย**เพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อค้นพบ ซึ่งก่อให้เกิด
ความ **สอดคล้องเพิ่มเติม**กับทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ/หรือ การ
เรียนรู้แบบราบรื่น

- A หมายถึง ทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic assessment)
- F หมายถึง ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)
- 1 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย
- 2 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
ของผู้เรียน
- 3 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยมุ่งเน้นพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้านทักษะ
พิสัย
- 4 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยมุ่งเน้นให้เกิดความท้าทายขึ้นกับผู้เรียน
- 5 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีตลอด
กระบวนการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 30 แสดงโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน

ข้อค้นพบ	ครูผู้สอน	ศิลปกรรมศาสตร์	ทฤษฎีอ้างอิง					อื่นๆ	ที่มาของ	
			A		F				ทฤษฎี	ผู้วิจัย
			1	2	3	4	5			
จุดประสงค์ด้านพุทธิพิสัย										
1) มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด	✓	✓						TQF	✓	
2) มีความรู้ความเข้าใจในสาระรายวิชาคีย์บอร์ด เช่น โครงสร้างคอร์ด เป็นต้น	✓	✓						TQF	✓	
3) ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้กับรายวิชาด้านทฤษฎีดนตรีได้	✓	✓						TQF	✓	
จุดประสงค์ด้านทักษะพิสัย										
4) สามารถบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นได้ เช่น การอ่านโน้ต บันไดเสียง	✓	✓			✓				✓	
5) เพิ่ม ประยุกต์ใช้และต่อยอดความรู้ตามสาขาวิชาเอกของตนเอง	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓
วัตถุประสงค์ด้านจิตพิสัย										
6) เห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชาที่มีต่อการศึกษาดนตรี และสาขาวิชาชีพของตน	✓	✓					✓		✓	

ตารางที่ 31 แสดงโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านการจัดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

ข้อค้นพบ	ระดับผู้สอน	ระดับประเมินผล	ทฤษฎีอ้างอิง					ที่มาของแนวทาง		
			A		F			อื่นๆ	ทฤษฎี	ปฏิบัติ
			1	2	3	4	5			
สถานการณ์วัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย										
1) จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคลเพื่อทดสอบความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนต่อสาระเนื้อหาในรายวิชา	✓	✓		✓					✓	
2) เพิ่ม จัดสถานการณ์ในลักษณะ กลุ่ม ในกรณีการวัดผลโดยวิธีการกำหนดชิ้นงานเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมให้มีการคิดวิเคราะห์ อภิปรายร่วมกันในกลุ่มผู้เรียน	✓	✓	✓							✓
สถานการณ์วัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย										
3) จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคลเพื่อสังเกตพัฒนาการ ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
สถานการณ์วัดประเมินผลด้านจิตพิสัย										
4) จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บข้อมูล วัดทัศนคติ เจตคติของผู้เรียน	✓	✓		✓			✓		✓	

ตารางที่ 32 แสดงโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล

ข้อค้นพบ	ครูศาสตร์	ศิลปกรรมศาสตร์	ทฤษฎีอ้างอิง						ที่มาของแนวทาง	
			A		F			อื่นๆ	ผู้สอน	ผู้วิจัย
			1	2	3	4	5			
เครื่องมือวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย										
1)แบบฝึกหัด เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจระหว่างเรียน	✓	✓		✓					✓	
2)เพิ่ม rubric ประกอบ ภาระงานนอกชั้นเรียน เช่นรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี เพื่อวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงความรู้ในบทเรียนกับการปฏิบัติจริง	✓	✓	✓	✓		✓				✓
เครื่องมือวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย										
3)เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) เพื่อตรวจสอบการวัดผลตามขอบเขตที่กำหนดไว้	✓	✓	✓	✓	✓				✓	
4)rubric เพื่อความเที่ยงตรงในการวัดผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	
5)เพิ่ม rubricแบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric) เพื่อความยืดหยุ่น สามารถปรับได้ตามความเหมาะสม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
เครื่องมือวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย										
6)เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)	✓	✓		✓			✓		✓	

ตารางที่ 33 แสดงโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านวิธีการวัดและประเมินผล

ข้อค้นพบ	ระดับผู้ เรียน	ศิลปกรรมศาสตร์	ทฤษฎีอ้างอิง						ที่มาของ แนวทาง	
			A		F			อื่นๆ	ทฤษฎี นิยม	ทฤษฎี สมัยใหม่
			1	2	3	4	5			
วิธีการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย										
1) สัมภาษณ์, สอบถาม เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจระหว่างเรียน	✓	✓	✓	✓					✓	
2) ทดสอบ เพื่อทดสอบความเข้าใจระหว่างเรียน	✓	✓	✓	✓					✓	
3) เพิ่ม ภาระงานนอกชั้นเรียน เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น	✓	✓	✓	✓		✓				✓
วิธีการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย										
4) สังเกต การบรรเลงคีย์บอร์ดเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓				✓	
5) เพิ่ม สอบถามพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อความยืดหยุ่นของเกณฑ์การวัดประเมิน	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓
6) สังเกต การจัดการทดลองการสอน หรือสถานการณ์ทางการแสดงดนตรี เพื่อวัดผลด้านการประยุกต์ใช้ทักษะกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	
วิธีการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย										
7) สังเกต ความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา	✓	✓	✓	✓	✓				✓	
8) เพิ่ม การสัมภาษณ์เพื่อวัดเจตคติต่อรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓

ตารางที่ 34 แสดงโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐาน ด้านช่วงเวลาการวัดและประเมินผล

ข้อค้นพบ	รูปลักษณ์	ศิลปะการประเมินผล	ทฤษฎีอ้างอิง					ที่มาของแนวทาง		
			A		F			อื่นๆ	ทฤษฎี	ปฏิบัติ
			1	2	3	4	5			
ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย										
1)ระหว่างเรียน เพื่อทดสอบความเข้าใจ เชื่อมโยงความรู้กับทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี	✓	✓						TQF	✓	
ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย										
2)ระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน	✓	✓			✓				✓	
3)เพิ่ม การสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	✓	✓			✓		✓			✓
4)หลังเรียน เพื่อวัดผลว่าผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด	✓	✓			✓	✓			✓	
ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย										
5)ระหว่างเรียน เพื่อสำรวจความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา	✓	✓						TQF	✓	

ตารางที่ 35 แสดงโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านขอบข่ายสาระของการวัดและประเมินผล

ข้อค้นพบ	ครูศาสตร์	ศิลปกรรมศาสตร์	ทฤษฎีอ้างอิง					ที่มาของแนวทาง		
			A		F			อื่นๆ	ผู้สอน	ผู้วิจัย
			1	2	3	4	5			
ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย										
1)ทำทางการนั่งการวางมือ, โครงสร้างบันไดเสียง ทริยแอด และ คอร์ด, อื่นๆ เช่น คำศัพท์ดนตรี	✓	✓						TQF	✓	
2)ลด สาระเนื้อหาเพิ่มเติมในด้านอื่นๆ เช่น ศัพท์ดนตรีขั้นสูง การประพันธ์เพลง เนื่องจากอาจเกิดความซ้ำซ้อน เกินขอบเขตจุดประสงค์รายวิชา	✓	✓						TQF		✓
ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย										
3)ทำทางการนั่งการวางมือ การเล่น บันไดเสียง ทริยแอด คอร์ดพื้นฐาน ทางเดินคอร์ด การอ่านโน้ตและ การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน เทคนิคพื้นฐาน การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	✓	✓		✓	✓				✓	
4) <u>ควร</u> จัดกลุ่มผู้เรียนตามสาขาวิชาเอกเพื่อ จัดการศึกษารวมทั้งการวัดประเมินผลได้ตรงตามสาขาวิชาเอกของผู้เรียน	✓	✓		✓	✓		✓			✓
ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย										
5) ความรับผิดชอบ, ตรงต่อเวลา	✓	✓						TQF	✓	
6) <u>เพิ่ม</u> การวัดผลด้านทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาคีย์บอร์ด	✓	✓					✓	✓		✓

ตารางที่ 36 แสดงโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน ด้านวิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย

ข้อค้นพบ	ครูศาสตร์	ศิลปกรรมศาสตร์	ทฤษฎีอ้างอิง					ที่มาของแนวทาง		
			A		F			อื่นๆ	ผู้สอน	ผู้วิจัย
			1	2	3	4	5			
1)สรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายในระบบตัวอักษร หรือสัญลักษณ์	✓	✓		✓			✓			
2)เพิ่ม การระบุช่วงค่าคะแนนดิบ ควบคู่กับระบบตัวอักษร เช่น A (91%) ระดับคะแนน= ตีมาก เป็นต้น เพื่อความชัดเจนของผลการประเมิน	✓	✓		✓		✓	✓	✓		
3) เพิ่ม ระบุจุดเด่น และ สิ่งที่ผู้เรียนควรทำการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ได้อย่างถูกต้อง	✓	✓		✓		✓		✓		

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานของ 2 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี คือ ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ดุริยางคศาสตร์ โดยจากผลการวิจัยข้างต้นนั้นเป็นการนำผลสำรวจจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานทั้ง 11 หลักสูตร 10 สถาบันการศึกษา มาประกอบกับหลักการ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทั้งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)โดยผู้วิจัย จากนั้นจึงนำโครงสร้างผลการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตข้างต้นนี้ ทำการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ดังแสดงในผลการวิจัยต่อไป

**ตอนที่ 4 การประเมินคุณภาพโครงสร้างแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์
พื้นฐาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน**

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบประเมินคุณภาพผลการวิจัยเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน โดยมีเกณฑ์ การเชิญผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลคือ เป็นผู้ที่ยังจบการศึกษาด้านดนตรีศึกษา และ มีประสบการณ์ทางการ สอนรายวิชาทางดนตรีศึกษามาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน และ เป็นผู้ที่ยังจบการศึกษาด้านการแสดง ดนตรี และ มีประสบการณ์ทางการสอนรายวิชาเปียโน หรือเครื่องดนตรีประเภทศึกษาศาสตร์มาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน โดยสามารถสรุปตามประเด็นต่างๆที่ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1.3.1. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

ตารางที่ 37 แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง
	1	2	3	4	5	
1. จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย						
1.1 ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรี คีย์บอร์ด	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
1.2 ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาระรายวิชาศึกษาศาสตร์ เช่น โครงสร้างคอร์ส เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	0	0.8
1.3 ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน เข้ากับรายวิชาทางด้านทฤษฎีดนตรีได้						
2. จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย						
2.1 ผู้เรียนสามารถบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นได้ เช่น การอ่านโน้ต การเล่นบันไดเสียง เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2.2 ผู้เรียนสามารถประยุกต์ และ ต่อยอดความรู้จากรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐานตามกลุ่มสาขาวิชาเอกของตนเองได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
3. จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านจิตพิสัย						
3.1 ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานที่มี ต่อการศึกษาดนตรี และสาขาวิชาชีพของตนเอง	+1	+1	+1	+1	0	0.8

จากตารางที่ 37 พบว่ากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น สอดคล้องกันในการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน โดยมี รายละเอียดดังนี้

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับได้แก่

1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีศึย์บอร์ด โดย ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0
2. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาระรายวิชาศึย์บอร์ด เช่นโครงสร้างคอร์ด เป็นต้น โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0
3. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานเข้ากับรายวิชา ทางด้านทฤษฎีดนตรีได้ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับ 1.0 ทั้ง 2 ข้อคือ

1. ผู้เรียนสามารถบรรเลงศึย์บอร์ดเบื้องต้นได้ เช่น การอ่านโน้ต การเล่นบันได เสียง เป็นต้น
2. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ และ ต่อยอดความรู้จากรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ตามกลุ่มสาขาวิชาเอกของตนเองได้

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านจิตพิสัยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 ว่า ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่มี ต่อการศึกษาดนตรี และสาขาวิชาชีพของตนเอง

1.3.2. สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 38 แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความสอดคล้อง
	1	2	3	4	5	
1. สถานการณ์วัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย						
1.1 จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อสาระเนื้อหารายวิชา	+1	0	+1	+1	+1	0.8
1.2 จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลในลักษณะกลุ่ม สำหรับการอภิปราย แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในชั้นเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
2. สถานการณ์วัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย						
2.1 จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อสังเกตพัฒนาการทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	+1	0	+1	+1	+1	0.8
3. สถานการณ์วัดประเมินผลด้านจิตพิสัย						
3.1 จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อเก็บข้อมูล วัดทัศนคติ และ เจตคติของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	0	0.8

จากตารางที่ 38 พบว่ากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในการจัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 ว่าควรมีการจัดสถานการณ์การวัดประเมินผลทั้งในรูปแบบของการสอบเดี่ยวรายบุคคลเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อสาระเนื้อหารายวิชา และจัดสอบ ในลักษณะกลุ่มสำหรับการอภิปราย แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในชั้นเรียน

สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 ว่า จัดสถานการณ์ทางการวัด ประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อสังเกตพัฒนาการทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียนเป็น รายบุคคล

สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 ว่าจัดสถานการณ์ทางการวัด ประเมินผลเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บข้อมูล วัดทัศนคติ และ เจตคติของผู้เรียน

1.3.3. เครื่องมือการวัดประเมินผล

ตารางที่ 39 แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผล

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง
	1	2	3	4	5	
1. เครื่องมือวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย						
1.1 แบบฝึกหัดเพื่อใช้วัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน ระหว่างการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
1.2 rubric ประกอบการวัดผลภาระงานนอกชั้นเรียน เพื่อ วัดทักษะการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงความรู้ในบทเรียน กับกรปฏิบัติจริงของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2. เครื่องมือวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย						
2.1 เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) เพื่อ ตรวจสอบการวัดผลตามขอบเขตที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	+1	0	0.8
2.2 rubric แบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric) ประกอบการวัดประเมินผล เพื่อความเที่ยงตรง และ ความยืดหยุ่นสามารถปรับเกณฑ์การวัดผลได้ตามความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	0	0.8
3. เครื่องมือวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย						
3.1 เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)	+1	+1	+1	+1	0	0.8

จากตารางที่ 39 พบว่ากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในด้านการใช้เครื่องมือในการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

เครื่องมือการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 คือการวัดประเมินผลโดยใช้แบบฝึกหัดประกอบ เกณฑ์การพิจารณาผลคะแนนประเภทรูบรีค

เครื่องมือการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 คือการวัดประเมินผลโดยใช้เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) ประกอบกับ รูบรีคแบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric)

เครื่องมือการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 คือการวัดประเมินผลโดยใช้เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)

1.3.4. วิธีการวัดประเมินผล

ตารางที่ 40 แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านวิธีการในการวัดและประเมินผล

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง
	1	2	3	4	5	
1. วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย						
1.1 การสัมภาษณ์และการสอบถาม เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจระหว่างเรียน	+1	+1	0	+1	+1	0.8
1.2 การทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจระหว่างเรียน	+1	+1	0	+1	+1	0.8
1.3 ภาระงานเพิ่มเติม เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นความกระตือรือร้นของผู้เรียน	+1	+1	0	+1	+1	0.8
2. วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย						
2.1 การสอบถามพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อกำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมในการวัดประเมินผลต่อไป	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2.2 การสังเกตการบรรเลงคีย์บอร์ดเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2.3 การสังเกต การจัดการทดลองการสอนหรือสถานการณ์ทางการแสดงดนตรี เพื่อวัดผลด้านการประยุกต์ใช้ทักษะกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง	0	+1	+1	+1	+1	0.8
3. วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย						
3.1 การสังเกต ความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน	-1	+1	+1	+1	0	0.4
3.2 การสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อวัดเจตคติต่อรายวิชา	-1	+1	+1	+1	0	0.4

จากตารางที่ 40 พบว่ากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในด้านวิธีการในการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิธีการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 คือวิธีการสัมภาษณ์เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจระหว่างเรียน การทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจระหว่างเรียน และ ภาระงานเพิ่มเติม เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นความกระตือรือร้นของผู้เรียน

วิธีการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเรียงตามลำดับได้แก่

1. การสอบถามพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อกำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมในการวัดประเมินผลต่อไป และการสังเกตการบรรเลงคีย์บอร์ดเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0

2. การสังเกต การจัดการทดลองการสอนหรือสถานการณ์ทางการแสดงดนตรี เพื่อวัดผลด้านการประยุกต์ใช้ทักษะกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8

วิธีการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.4 คือการสังเกตความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน และการสัมภาษณ์ สอบถามเพื่อวัดเจตคติและทัศนคติของผู้เรียน โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรคำนึงถึงระยะเวลาในการวัดประเมินผลที่อาจต้องใช้เวลาามากจนเกินไป

1.3.5. ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 41 แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญด้านช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความสอดคล้อง
	1	2	3	4	5	
1. ช่วงเวลาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย						
1.1 ดำเนินการวัดผลระหว่างเรียนเพื่อทดสอบความเข้าใจเชื่อมโยงความรู้กับทักษะทางการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2. ช่วงเวลาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย						
2.1 ดำเนินการวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	+1	+1	0	+1	+1	0.8
2.2 ดำเนินการวัดผลระหว่างเรียนเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2.3 ดำเนินการวัดผลหลังเรียนเพื่อวัดผลพัฒนาการของผู้เรียนว่ามีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
3. ช่วงเวลาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย						
3.1 ดำเนินการวัดผลระหว่างเรียนเพื่อสำรวจความรับผิดชอบความตรงต่อเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	1.0

จากตารางที่ 41 พบว่ากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในด้านช่วงเวลาในการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องที่ระดับ 1.0 ว่าควรดำเนินการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน เพื่อทดสอบความเข้าใจ ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ระหว่างทักษะการปฏิบัติ และ ทฤษฎีดนตรี

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเรียงตามลำดับได้แก่

1. การวัดประเมินผลก่อนเรียนที่ระดับความสอดคล้อง 0.8 เพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

2. การวัดประเมินผลระหว่างเรียน และ หลังเรียน ที่ระดับความสอดคล้อง 1.0 เพื่อตรวจสอบ และ วัดผลพัฒนาการของผู้เรียน

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 ว่าควรดำเนินการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยในช่วงเวลาระหว่างเรียนเพื่อสำรวจความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา

1.3.6. ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล

ตารางที่ 42 แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านขอบเขตสาระการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิต

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง
	1	2	3	4	5	
1. ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย 1.1 สาระการเรียนรู้เรื่อง วิธีการบรรเลงเปียโนเบื้องต้น ทำทางกรนังและการวางมือ โครงสร้างคอร์ด บันไดเสียง ทริยแอด และ คอร์ด อีกทั้งคำศัพท์พื้นฐานทางดนตรี	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2. ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านทักษะพิสัย 2.1 สาระการเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ เรื่อง ทำทางกรนังการวางมือ การเล่นบันไดเสียง ทริยแอด คอร์ดพื้นฐาน ทางเดินคอร์ด การอ่านโน้ต และการอ่านโน้ตแบบฉบับล้วน เทคนิคพื้นฐาน การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	-1	+1	+1	+1	+1	0.6
3. ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านจิตพิสัย 3.1 ดำเนินการวัดประเมินผลทั้งเรื่องของความตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ อีกทั้งการวัดผลด้านทัศนคติและเจตคติต่อรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิต	0	+1	+1	+1	0	0.6

จากตารางที่ 42 พบว่ากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิต โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 ในการจัดสาระการเรียนรู้เรื่อง วิธีการบรรเลงเปียโนเบื้องต้น ทำทาง

การนั่งและการวางมือ โครงสร้างคอร์ด บันไดเสียง ทริยแอด และ คอร์ด อีกทั้งคำศัพท์พื้นฐานทางดนตรี สำหรับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

ขอขยายสาระการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.6 ในการจัดสาระการเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ เรื่อง ท่าทางการนั่ง การวางมือ การเล่นบันไดเสียง ทริยแอด คอร์ดพื้นฐาน ทางเดินคอร์ด การอ่านโน้ต และการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน เทคนิคพื้นฐาน การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน

ขอขยายสาระการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.6 ในการวัดผลความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา และ ทักษะคิด เจตคติต่อรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

1.3.7. วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

ตารางที่ 43 แสดงระดับความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญต่อวิธีการสรุปผลการประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานขั้นสุดท้าย

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความสอดคล้อง
	1	2	3	4	5	
1. วิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายโดยใช้ระบบตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ประกอบกับการระบุช่วงคะแนนดิบควบคุม เช่น A(91%) เป็นต้น เพื่อความชัดเจนของผลการประเมิน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2. การสรุปผลการประเมินโดยระบุจุดเด่นและสิ่งที่ควรพัฒนาต่อไปให้ผู้เรียนได้รับทราบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ได้อย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0

จากตารางที่ 43 พบว่ากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในด้านวิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิธีการสรุปผลการประเมินผลด้านขั้นสุดท้าย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 ว่าการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย ควรทำในระบบตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ประกอบกับการระบุช่วงคะแนนดิบควบคุม เพื่อความชัดเจนของผลการประเมิน อีกทั้งควรมีการระบุจุดเด่นและสิ่งที่ควรพัฒนาต่อไปให้ผู้เรียนได้รับทราบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงผลสรุปค่าการประเมินคุณภาพของโครงร่างผลการวิจัยการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ซึ่งทั้งหมดทั้งสิ้นนี้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านได้แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังแสดงเป็นรายบุคคลดังนี้

1. ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4: การกำหนดจุดประสงค์รายวิชาใน มคอ.3 ควรมีการระบุรายละเอียดความชัดเจนของความสามารถผู้เรียนให้ชัดเจน เพื่อเป็นขอบเขตทางการเรียนการสอนให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน และ ผู้สอน

2. ด้านสถานการณ์การวัดประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2: สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลควรมีทั้งในรูปแบบของการวัดผลแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ เพื่อความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน อีกทั้งพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยอาจมีเพิ่มการสอบบรรเลงเครื่องดนตรีคู่เข้ามา เพื่อพัฒนาการด้านการบรรเลงร่วมกันของผู้เรียน

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3: สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย อาจมีการจัดการแสดงเล็กๆ ตอนปลายภาคการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการแสดงดนตรีมากยิ่งขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4: สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลควรมีความหลากหลาย เพื่อสอดคล้องกับหลักการความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

3. ด้านเครื่องมือการวัดประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2: เครื่องมือประเภทรายการ (check list) สำหรับการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยควรมีการระบุรายละเอียด ความสามารถ/ ทักษะ/ ข้อสังเกตเพิ่มเติมของผู้เรียนรายบุคคล อีกทั้งการสัมภาษณ์เพื่อวัดทัศนคติ และ เจตคติต่อรายวิชาในการวัดผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยอาจสามารถใช้คำถามปลายเปิดเพิ่มเติมจากการให้เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) เพื่อมิติความเข้าใจต่อทัศนคติ และ เจตคติของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4: อาจเพิ่มเครื่องมือการวัดประเมินผลในรูปแบบอื่นเข้ามาประกอบเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตัวอย่างเช่น สมุดบันทึกการซ้อม พัฒนาการสำหรับผู้เรียน, แฟ้มสะสมผลงาน, การประเมินตนเอง และ การประเมินโดยเพื่อนในชั้นเรียน เป็นต้น

4. ด้านวิธีการวัดประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1: การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย ควรมีการวัดผลด้านความพึงพอใจต่อรายวิชาของผู้เรียนเพิ่มเติม

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3: การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย อาจต้องคำนึงถึงระยะเวลาทางการเรียนการสอนอันจำกัดประกอบการกำหนดวิธีการวัดประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4: วิธีการประเมินผลควรมีความหลากหลาย ที่สำคัญสำหรับผู้สอนคือ แฟ้มสะสมผลงาน ประกอบกับการประเมินตนเองของผู้เรียน และการประเมินโดยเพื่อนในชั้นเรียน

5. ด้านช่วงเวลาการวัดประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2: การวัดประเมินผลในความเป็นจริงสมควรดำเนินการทั้ง 3 ช่วงเวลา ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และ หลังเรียน เพื่อความชัดเจนในกระบวนการทางการวัดและประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4: การวัดประเมินผลควรมีการวางแผนช่วงเวลาการวัดประเมินผลให้รัดกุม และ ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้

6. ด้านขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1: ควรมีการวัดประเมินผลด้านความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาเพิ่มเข้ามา เพื่อเป็นข้อมูลตอบกลับทางการเรียนการสอน

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4: การกำหนดสาระการเรียนรู้รายวิชาควรมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ควรมีความชัดเจนในจุดเน้นของสาระการเรียนรู้ว่าจะมุ่งเน้นให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย หรือ ทักษะพิสัยอย่างชัดเจน

7. ด้านวิธีการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4: การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย ควรมีความครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วน อีกทั้งควรมาจากผลการวัดผลที่มีความหลากหลายระหว่างการเรียนการสอน โดยทั้งครูผู้สอน ตัวผู้เรียน และ เพื่อนร่วมชั้นเรียนควรมีส่วนร่วมในการวัดประเมินผลด้วย

8. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2: การดำเนินการวัดประเมินผลสำหรับกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีควรมีความยืดหยุ่นสามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์หลักทางการเรียนการสอน โดยมีการคำนึงถึงศักยภาพ

และ พื้นฐานของผู้เรียน โดยมีหลักการเป็นแนวทางในการดำเนินการ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการปรับเปลี่ยน ย่อมสามารถกระทำได้ไปพร้อมๆกันหากอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลอันสมควร

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงผลการประเมินคุณภาพโครงการพัฒนาการวัดและประเมินผล รายวิชาศึกษาระดับพื้นฐาน พบว่าผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมาก ว่า โครงการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้ มีความเป็นไปได้ และสามารถนำไปปรับใช้ได้ สถานการณ์ทางการเรียนการสอนจริง โดยทั้งหมดทั้งปวง แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลนั้นยังสมควรเพิ่มเติมในเรื่องของความหลากหลายของเครื่องมือ วิธีการวัด ประเมินผล อีกทั้งความชัดเจนของจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน มีความยืดหยุ่นสามารถปรับ ใช้ได้กับบริบททางการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ที่ได้เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐานในหลักสูตร ดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลต่อไป

ตอนที่ 5 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐานหลักสูตร

ดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐานในหลักสูตร ดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันการศึกษาภาครัฐในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการ วัดประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐ แบ่งออกเป็น 2 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 5.1 การนำเสนอหลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลใน รายวิชาศึกษาระดับพื้นฐาน

ตอนที่ 5.2 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐานใน หลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล โดยผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางแบ่งออกเป็น 2 แนวทางด้วยกัน คือ 1) แนวทางการ พัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐานสำหรับกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือ ศึกษาศาสตร์ และ 2) แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐานสำหรับกลุ่ม สาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

โดยทั้ง 2 รูปแบบผู้วิจัยได้แบ่งรายละเอียดออกเป็น 7 ด้านด้วยกันคือ

- 5.2.1. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน
- 5.2.2. สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 5.2.3. เครื่องมือการวัดประเมินผล
- 5.2.4. วิธีการวัดประเมินผล
- 5.2.5. ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 5.2.6. ขอบข่าย และ ค่าน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล
- 5.2.7. วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

ตอนที่ 5.1 การนำเสนอหลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

การวัดประเมินผลทางการศึกษาเป็นหนึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอันประกอบไปด้วยจุดประสงค์การเรียนการสอน สาระการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล ซึ่งการวัดประเมินผลนี้นอกจากเป็นข้อมูลตอบกลับถึงความสำเร็จ หรือ ล้มเหลวของหลักสูตรการเรียนการสอนแล้วนั้น การวัดประเมินผลเป็นข้อมูลตอบกลับให้แก่ผู้เรียน และ ผู้สอนเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

การวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพนั้นสมควรเป็นการวัดประเมินผลที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างครอบคลุมในรายวิชานั้นๆ อีกทั้งสมควรอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการระหว่างรายวิชาซึ่งกันและกัน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการคิด วิเคราะห์ และ เชื่อมโยงความรู้ที่ได้ศึกษาให้เข้ากับการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั้งนี้ทั้งนั้นการวัดประเมินผลควรมีความยืดหยุ่น สามารถปรับแก้ไขได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และ บริบทของแต่ละสถาบันการศึกษา โดยในปัจจุบันนั้นมีความพยายามอย่างยิ่งในการพัฒนาการวัดประเมินผลให้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านไม่ว่าจะเป็นทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการปฏิบัติ และ เจตคติ ทักษะที่ดีต่อการเรียนรู้ โดยมีหลักการที่ว่า การวัดประเมินผลนั้นไม่ควรเป็นการวัดประเมินผลที่มุ่งตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่สมควรเป็นข้อมูลตอบกลับให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลนั้นๆไปพัฒนาตนเองต่อไปได้ในอนาคต

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการทฤษฎีทางการวัดประเมินผล 2 ทฤษฎีมาสังเคราะห์เพื่อสร้างเป็นแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลที่สามารถตอบโจทย์ของการวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบันได้ นั่นก็คือ ทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง

(Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์หลักการที่สอดคล้องและสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการนำเสนอรูปแบบการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานทั้งหมด 5 ข้อดังต่อไปนี้

1) การวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน หรือ รายวิชาที่มุ่งเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยควรให้ความสำคัญกับการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ซึ่งนับได้ว่าเป็นหัวใจของการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ด ซึ่งหมายถึงการมุ่งเน้นการแสดงออกในพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยเป็นสำคัญนั่นเอง (สังเคราะห์จากทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น)

2) การวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน หรือ รายวิชาที่มุ่งเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยควรให้ความสำคัญกับความหลากหลายขององค์ประกอบทางการวัดประเมินผล คือองค์ประกอบทางการวัดและประเมินผลที่มีหลากหลาย เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอนของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา สาธารณะหากการวัดประเมินผล อีกทั้ง ความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน เป็นต้น (สังเคราะห์จากทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น)

3) การวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน หรือ รายวิชาที่มุ่งเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยควรให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งต้องคำนึงถึงทักษะความรู้อิทธิพลของผู้เรียน พัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เนื่องจากการเรียนการสอนในรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานนี้เป็นการปฏิบัติเครื่องดนตรีรายบุคคล การวัดผลจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนเพื่อผลการวัดประเมินที่ออกมาตรงตามสภาพความเป็นจริง (สังเคราะห์จากทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง)

4) การวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน หรือ รายวิชาที่มุ่งเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยควรให้ความสำคัญกับความท้าทาย โดยความท้าทายนี้ต้องมีความสอดคล้องกันกับระดับความสามารถทักษะเดิมของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ความสิ้นไหล หรือ Flow เกิดขึ้นในกระบวนการทางการวัดประเมินผล (สังเคราะห์จากทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น)

5) การวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน หรือ รายวิชาที่มุ่งเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยควรให้ความสำคัญกับทัศนคติ และ เจตคติที่ดีตลอดกระบวนการวัดประเมินผล เป็นปัจจัยลำดับสูงสุด อีกทั้งเป็นปัจจัยหลักอีกปัจจัยหนึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

มุ่งเน้นให้เกิดขึ้น ทักษะที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้หรือร่นในการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นการกำจัดความรู้สึกด้านลบ ที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียด กัดดัน ออกไปจาก กระบวนการทางการวัดและประเมินผล (สังเคราะห์จากทฤษฎีการเรียนรู้ของราบิน)

ตอนที่ 5.2 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานใน หลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานใน หลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในรูปแบบของตารางแสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานสำหรับทั้ง 2 กลุ่มสาขาวิชา โดยลักษณะของตารางจะระบุหัวข้อแนวทางในประเด็นต่างๆ พร้อมทั้งมาของแนวทาง (แนวทางการวัดประเมินผล จากผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ผู้วิจัย ผู้เชี่ยวชาญ) การนำไปใช้ และ รูปแบบการนำไปใช้ ประกอบกับที่มาของแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน นอกจากนี้ผู้วิจัย ยังได้นำเสนอตัวอย่างของแบบการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานนำเสนอในภาคผนวก ญ ซึ่งแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่ผู้วิจัยนำเสนอในครั้งนี้ ผู้ที่สนใจในการ นำผลการวิจัยไปทดลองใช้ หรือใช้ในสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลจริง ควรทำการพิจารณาทำ ความเข้าใจถึงความเหมาะสม ปรับและประยุกต์ใช้ให้มีความเหมาะสมกับบริบททางการเรียนการสอน สภาพการวัดประเมินผลของตนเองต่อไป

สัญลักษณ์พิเศษในตารางแสดงผลแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

ผู้สอน	หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน
ผู้วิจัย	หมายถึง แนวทางการวัดประเมินผลที่ผู้วิจัยนำเสนอเพิ่มเติม
ผู้เชี่ยวชาญ	หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินประสิทธิภาพจากคณะผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
ครุฯ	หมายถึง กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึษาศาสตร์
ศิลปฯ	หมายถึง กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ หรือ ดนตรี
F	หมายถึง การวัดประเมินผลแบบเป็นทางการ (Formal Assessment)
IN	หมายถึง การวัดประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment)

5.2.1. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน

ตารางที่ 44 แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา	ที่มาของแนวทาง				การนำไปใช้		รูปแบบการนำไปใช้		หมายเหตุ
	ผู้สอน	ผู้ช่วยผู้สอน	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้เกี่ยวข้อง	ครูฯ	ศิลปะฯ	F	IN	
1.1 จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย ประกอบด้วย	✓		✓		✓	✓	✓	✓	TQF
1.1.1 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด			✓		✓	✓	✓	✓	TQF
1.1.2 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาระพื้นฐานในรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน เช่น โครงสร้างบันไดเสียง โครงสร้างคอร์ด	✓		✓		✓	✓	✓	✓	TQF
1.1.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์สาระเนื้อหาที่ได้ศึกษาเข้ากับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรีได้	✓		✓		✓	✓	✓	✓	TQF
1.2 จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วย	✓		✓		✓	✓	✓	✓	
1.2.1 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นที่ดี เช่น การอ่านโน้ต การฝึกไล่บันไดเสียง เป็นต้น	✓		✓		✓	✓	✓	✓	
1.2.2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปใช้ต่อยอดทักษะความรู้ ความเข้าใจ ตามสาขาวิชาเอกของตนเองได้	✓		✓		✓	✓	✓	✓	
1.2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางการปฏิบัติคีย์บอร์ดพื้นฐานไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนได้		✓	✓		✓		✓	✓	
1.3 จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านจิตพิสัย ประกอบด้วย	✓		✓		✓	✓	✓	✓	
1.3.1 เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชา ที่มีต่อการศึกษา การต่อยอดความรู้ด้านดนตรี ตามสาขาวิชาชีพของตนเอง			✓		✓	✓	✓	✓	

จากตารางที่ 44 แสดงแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์
พื้นฐานด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชา ผลการวิจัย
แสดงให้เห็นว่าการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนของทั้งกลุ่ม
สาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิต
บุคลากรสายอาชีพดนตรี (ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ดุริยาง
คศาสตร์) สมควรกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนให้ครบถ้วนใน
พฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิ
พิสัย พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย และ พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิต
พิสัย โดยทำการมุ่งเน้นที่พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยเป็นหลัก
เนื่องจาก รายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน เป็นรายวิชาที่ว่าด้วยทักษะการปฏิบัติ
เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดโดยตรง โดยสามารถสรุปจุดประสงค์การเรียน
การสอนในรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานแบ่งตามพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ดังนี้

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย

1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรี
ประเภทคีย์บอร์ด คือ การดูแลรักษาเครื่องดนตรี วิธีการใช้เครื่องดนตรี
เบื้องต้น เป็นต้น

3) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาระพื้นฐานในรายวิชา
ศึกษาศาสตร์พื้นฐาน เช่น โครงสร้างบันไดเสียง โครงสร้างคอร์ด เป็นต้น คือในการ
เรียนการสอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานนี้ นอกจากผู้เรียนจะได้รับการจัดการเรียน
การสอนที่มุ่งเน้นให้เกิดทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีแล้วนั้น ผู้เรียนจะยัง
ได้รับการศึกษาเชิงทฤษฎี เพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์ในสิ่งที่ปฏิบัติ เปรียบได้กับ
การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจถึงแก่นของเนื้อหา มากกว่าการมุ่งให้ผู้เรียน
เพียงปฏิบัติเครื่องดนตรีได้เท่านั้น

4) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์เนื้อหาที่ได้ศึกษาเข้ากับรายวิชาทาง
ทฤษฎีดนตรีได้ กล่าวคือ เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำ
ทักษะ ความรู้ ความเข้าใจที่ได้ศึกษาจากรายวิชาศึกษาศาสตร์ไปประยุกต์ บูรณา
การเข้ากับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรีได้นั่นเอง

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย

1) เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นที่ดี เช่น การอ่าน
โน้ต การฝึกไล่บันไดเสียง เป็นต้น

2) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปใช้ต่อยอดทักษะความรู้
ความเข้าใจตามสาขาวิชาเอกของตนได้ กล่าวคือ นอกจากผู้เรียนจะ-

ได้รับการศึกษาให้สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดในระดับเบื้องต้นได้แล้วนั้น ผู้เรียนยังจะได้รับการศึกษาที่ส่งเสริมให้สามารถนำทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดนี้ไปประยุกต์ใช้ ต่อยอดตามสาขาวิชาเอกของตนเองได้ ตัวอย่างเช่นการใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ดในการเทียบเสียงของนักร้อง หรือการใช้เครื่องดนตรีประกอบการบันทึกเสียง เป็นต้น

3) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางการปฏิบัติคีย์บอร์ดพื้นฐานในประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนได้ ซึ่งจุดประสงค์ข้อนี้จัดได้ว่าเป็นจุดประสงค์การเรียนการสอนของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ ซึ่งการจัดการศึกษาสำหรับจุดประสงค์ในข้อนี้เน้น ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการนำทักษะการปฏิบัติคีย์บอร์ดนี้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ นั่นเอง

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านจิตพิสัย

1) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชา ที่มีต่อการศึกษา การต่อยอดความด้านดนตรี ตามสาขาวิชาของตน ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดประสงค์การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่นที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีตลอดกระบวนการทางการเรียนรู้ โดย -

จุดประสงค์การเรียนการสอนในข้อนี้เน้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชา มีความต้องการที่จะต่อยอดความรู้ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อใช้ส่งเสริมในการเรียน หรือ การประกอบอาชีพตามสาขาวิชาเอกของตนได้ต่อไปในอนาคต นั่นเอง

5.2.2. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐาน ด้านการจัดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลรายวิชา

ตารางที่ 45 แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐาน ด้านการจัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผล

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา	ที่มาของแนวทาง				การนำไปใช้		รูปแบบการนำไปใช้	
	ผู้สอน	ผู้วิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ		ครูฯ	ศิลปะฯ	F	IN
			สอดคล้อง	เพิ่มเติม				
2.1 สถานการณ์การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย		✓	✓		✓	✓	✓	✓
2.1.1 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเป็นรายบุคคล		✓	✓		✓	✓	✓	✓
2.1.2 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นลักษณะกลุ่ม ในการวัดผลรูปแบบการอภิปรายกลุ่ม		✓	✓		✓	✓	✓	✓
2.2 สถานการณ์การวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย	✓		✓		✓	✓	✓	
2.2.1 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อวัดผลทักษะ และ พัฒนาการของผู้เรียน				✓	✓	✓	✓	
2.2.2 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลในลักษณะคู่ เพื่อวัดผลการทำงานร่วมกันของผู้เรียน				✓	✓	✓	✓	
2.3 สถานการณ์การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย	✓		✓		✓	✓	✓	✓
2.3.1 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา		✓	✓		✓	✓		✓
2.3.2 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อวัดผลทัศนคติ และ เจตคติต่อรายวิชา		✓	✓		✓	✓		✓

จากตารางที่ 45 แสดงแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์
พื้นฐาน ด้านการจัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลรายวิชา ซึ่งจากผลการวิจัย
แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลทั้งรูปแบบการวัดผลรายบุคคล
และ การวัดผลเป็นกลุ่มนั้น เป็นสถานการณ์การวัดประเมินผลที่มีจุดประสงค์
ทางการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ**สถานการณ์การวัดประเมินผล
รายบุคคลนั้นเป็นการวัดผลที่ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล**
ซึ่งมีความเหมาะสมกับการวัดผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการวัดผลด้าน
พัฒนาการทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนรายบุคคล อีกทั้งความรู้ความเข้าใจ
รายบุคคลของผู้เรียน หรือแม้กระทั่งด้านความรับผิดชอบ และ ทศนคติของผู้เรียน
ต่อรายวิชา ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าการวัดผลเป็นรายบุคคลนี้ เหมาะสมกับการ
วัดผลสำหรับพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้
ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัย

ในการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอแนว
ทางการพัฒนาการวัดประเมินผลในส่วนของสถานการณ์ทางการวัดประเมินผล
จัดแบ่งตาม พฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านได้ดังนี้

สถานการณ์การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

1) สถานการณ์การวัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบความรู้
ความเข้าใจของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ใช้เป็นสถานการณ์การวัด
ประเมินผลสำหรับการสอบถาม การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบความรู้
ความเข้าใจของผู้เรียนในด้านการคิดวิเคราะห์ ความรู้ความจำ เช่น
หลักการในการใช้เครื่องดนตรี ลักษณะท่าทางการนั่งการวางมือ
โครงสร้างบันไดเสียง โครงสร้างคอร์ด เป็นต้น

2) สถานการณ์การวัดประเมินผลรายกลุ่ม เพื่อวัดผลรูปแบบการ
อภิปรายกลุ่ม เป็นสถานการณ์การวัดประเมินผลที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมี
โอกาสในการฝึกอภิปราย แสดงความคิดเห็น ทำงานทำเป็นกลุ่มคณะ
ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมกลุ่ม หรือ ร่วมชั้นเรียน สาระเนื้อหา
สำหรับสถานการณ์การวัดประเมินผลนี้ตัวอย่างเช่น การวิเคราะห์บท
เพลง การแสดงความคิดเห็น วิพากษ์ วิจารณ์การแสดงดนตรี เป็นต้น

สถานการณ์การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

1) สถานการณ์การวัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อวัดผลทักษะ และ
พัฒนาการของผู้เรียนในทักษะการปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นในสาระการเรียนรู้

ในเรื่องบันไดเสียง ทางเดินคอร์ด หรือ เทคนิคในบทเพลงต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะปฏิบัติที่ผู้สอนจำเป็นต้องดำเนินการวัดผลเป็นรายบุคคลนั่นเอง

2) การจัดสถานการณ์การวัดประเมินผลในลักษณะคู่ เพื่อวัดผลการทำงานร่วมกันของผู้เรียน เป็นอีกหนึ่งสถานการณ์การวัดประเมินผลในด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีนอกเหนือจากการวัดผลรายบุคคล เป็นสถานการณ์การวัดประเมินผลที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกัน เป็นต้น

สถานการณ์การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

1) การจัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา โดยสามารถกระทำได้โดยการเข้าชั้นเรียน การส่งงานของผู้เรียน เป็นต้น

2) การจัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อวัดทัศนคติ และ เจตคติต่อรายวิชาของผู้เรียน เพื่อวัดความพึงพอใจรายบุคคลของผู้เรียนที่มีต่อรายวิชานั้นเอง

จะเห็นได้ว่าสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นกลุ่มผู้เรียนนั้นมีความเหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย และ ทักษะพิสัย เว้นเพียงแต่พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย ที่ในการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดนี้มุ่งเน้น

วัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา และ ทัศนคติ เจตคติของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพราะฉะนั้นการวัดผลในลักษณะกลุ่มผู้เรียนจึงอาจไม่เหมาะสมกับการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย โดยสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นกลุ่มนี้เหมาะสมกับการวัดผลที่ต้องการความร่วมมือ ความสามัคคี และความสามารถในการทำงานร่วมกันในกลุ่มผู้เรียน ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ไม่ว่าจะเป็นการอภิปรายกลุ่ม การทำรายงานกลุ่ม เป็นต้น และในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติทักษะศึย์บอร์ดคู่

5.2.3. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์คพื้นฐาน ด้านการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลรายวิชา

ตารางที่ 46 แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์คพื้นฐาน ด้านเครื่องมือทางการวัดประเมินผล

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา	ที่มาของแนวทาง				การนำไปใช้		รูปแบบการนำไปใช้	
	ผู้สอน	ผู้วิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ		ครูฯ	ศิษย์ฯ	F	IN
			สอดคล้อง	เพิ่มเติม				
3.1 เครื่องมือการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย	✓		✓		✓	✓	✓	✓
3.1.1 แบบฝึกหัดเพื่อวัดผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนระหว่างเรียน			✓		✓	✓	✓	
3.1.2 ุปรค ประกอบภาระงานนอกชั้นเรียน เช่นรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี เป็นต้น		✓	✓		✓	✓	✓	
3.2 เครื่องมือการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย	✓	✓	✓		✓	✓	✓	
3.2.1 เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนของสาระการวัดประเมินผลตามขอบเขตที่กำหนดไว้			✓		✓	✓	✓	
3.2.2 ุปรค แบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric) เพื่อความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน	✓		✓		✓	✓	✓	
3.2.3 สมุดบันทึกการฝึกซ้อม และ พัฒนาการตนเอง (Learning contracts) เพื่อผู้เรียนได้ทำการประเมินตนเอง บันทึกการซ้อมความรับผิดชอบ และ ความขยันหมั่นเพียร				✓	✓	✓		✓
3.3 เครื่องมือการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้านจิตพิสัย	✓		✓		✓	✓	✓	
3.3.1 เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) เพื่อสำรวจความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียน อีกทั้งความตรงต่อเวลา				✓	✓	✓		✓
3.3.2 แบบสอบถาม ประกอบกับการสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด เพื่อสำรวจทัศนคติ และ เจตคติต่อรายวิชาของผู้เรียน				✓	✓	✓		✓

จากตารางที่ 46 แสดงแนวทางการวัดประเมินผลด้านการใช้เครื่องมือในการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน จากผลการนำเสนอสามารถสังเกตได้ว่าเครื่องมือการวัดประเมินผลที่แตกต่างกันนั้น มีจุดประสงค์ในการวัดประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันโดยเครื่องมือการวัดประเมินผลที่มีความเฉพาะเจาะจงพฤติกรรมการเรียนรู้คือ

เครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

1) **แบบฝึกหัด** หรือข้อทดสอบต่างๆ ในที่นี้อาจหมายรวมถึง สื่อการเรียนการสอนทางดนตรีประกอบเช่น กระดาษบรรทัด 5 เส้น หรือบทเรียนแบบฝึกหัดออนไลน์ เป็นต้น โดยลักษณะของแบบฝึกหัดประกอบการวัดผลในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่ดี สมควรเป็นแบบฝึกหัดในลักษณะของแบบฝึกหัดรูปแบบอัตนัย เพื่อวัดผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนได้ผลที่มีความเที่ยงตรง และ โปร่งใสมากที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ทั้งนี้ผู้สอนอาจพิจารณาใช้ข้อสอบหรือ แบบฝึกหัดที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับโดยทั่วถึงกันประกอบการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

2) **รูบรีค** ประกอบภาระงานนอกชั้นเรียน เช่น รายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี เพื่อให้ภาระงานนั้นๆมีเกณฑ์มาตรฐานในการจัดทำเป็นการสร้างความเที่ยงตรง ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนทุกคน

เครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ทักษะพิสัย

1) **เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)** ใช้เป็นเครื่องมือการวัดประเมินผลเพื่อช่วยในการตรวจสอบความครบถ้วนของสาระการวัดประเมินผล ในที่นี้สามารถใช้ประกอบการวัดประเมินผลทั้งในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย และ จิตพิสัย โดยเครื่องมือประเภทรายการที่นี้นั้น สมควรมีการระบุคะแนนของผู้เรียนประกอบในเครื่องมือการวัดประเมินผล ซึ่งเครื่องมือการวัดประเมินผลประเภทรายการ (Check List) นี้จะมีประสิทธิภาพสูงสุดได้ หากใช้ประกอบกับเครื่องมือการวัดประเมินผลรูบรีค

2) **รูบรีค** แบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric) ในที่นี้เสนอให้เป็นเครื่องมือการวัดประเมินผลประกอบกับเครื่องมือการวัดประเมินผลประเภทรายการ ทั้งนี้เครื่องมือประเภทรูบรีคนี้สามารถ-

สร้างความเที่ยงตรง และ ความโปร่งใสให้เกิดขึ้นในกระบวนการวัด ประเมินผลได้ อีกทั้งยังเปรียบเสมือนเกณฑ์การวัดประเมินผลที่มีการ กำหนดรายละเอียดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอให้ใช้ เครื่องมือประเภทรูบรีคแบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric) ทั้งนี้เพื่อความยืดหยุ่นของเกณฑ์การวัดประเมินผลที่สามารถ ปรับเปลี่ยนได้ตามบริบททางการเรียนการสอน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องตั้งอยู่บน พื้นฐานของความเหมาะสมด้วย

3) **สมุดบันทึกการฝึกซ้อม และ พัฒนาการตนเอง (Learning contracts)** ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินตนเองของผู้เรียน ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เพื่อผู้เรียนสามารถทำการบันทึกการ ซ้อมของตนเอง รวมทั้งมองเห็นพัฒนาการในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง โดย เครื่องมือประเภทสมุดบันทึกการฝึกซ้อมนี้ผู้เรียนยังสามารถกำหนด เป้าหมายของการฝึกซ้อมหรือการเรียนให้กับตนเองได้ เพื่อเป็นการสร้าง แรงผลักดัน แรงกระตุ้นให้เกิดขึ้น

เครื่องมือการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

1) **เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)** เพื่อสำรวจความ

รับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียน และ ความตรงต่อเวลา

2) **แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์** ในที่นี้แนะนำให้ เป็น เครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย เพื่อวัด ทศนคติ และ เจตคติของผู้เรียน โดยเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม แบบ สัมภาษณ์นี้จะได้มิติของคำตอบของผู้เรียนได้มาก ซึ่งเหมาะสมกับการวัด ทศนคติของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

เครื่องมือการวัดประเมินผลเพิ่มเติม เครื่องมือการวัด ประเมินผลเพิ่มเติมที่ผู้สอนอาจทำการพิจารณาใช้ในกระบวนการทางการ วัดประเมินผลของตนเอง อาจประกอบไปด้วย

1) **แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)** ในตอนปลายภาคการศึกษา เพื่อเป็นการรวบรวมผลงานของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นรายงาน กระดาษ แบบฝึกหัด โน้ตเพลง หรือแม้กระทั่งสมุดบันทึกการฝึกซ้อมของตนเอง ทั้งนี้เปรียบเสมือนเป็นผลงาน หรือการแสดงผลการศึกษาตลอดภาค การศึกษาให้เป็นที่เห็นประจักษ์โดยทั่วถึงกัน

2) **เครื่องบันทึกเสียง กล้องวิดีโอ** ซึ่งถือเป็นสื่อประกอบการวัด ประเมินผลอีกชนิดหนึ่ง ที่ช่วยบันทึกการแสดง การสอบในพฤติกรรมการ

เรียนรู้ด้านทักษะพิสัยของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อกำจัดตัวแปรที่ก่อให้เกิดความไม่ครอบคลุมและทั่วถึงของเกณฑ์การวัดประเมินผลออกไป ทั้งนี้ทั้งนั้นเครื่องบันทึกเสียง และ กล้องวิดีโอนอกจากเป็นเครื่องมือการวัดประเมินผลที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอนได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังเป็นผลตอบกลับทางการวัดผลให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะการบรรเลงของตนเอง เห็นถึงจุดแข็ง และ จุดที่ควรปรับปรุงของตนเอง ทั้งหมดนี้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการพัฒนาตนเองต่อไปอีกด้วย

--	--	--	--	--

5.2.4. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ด้านการวิธีการวัดและประเมินผลรายวิชา

ตารางที่ 47 แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ด้านวิธีการทางการวัดประเมินผล

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา	ที่มาของแนวทาง				การนำไปใช้		รูปแบบการนำไปใช้	
	ผู้สอน	ผู้ช่วยผู้สอน	ผู้เชี่ยวชาญ		ครู	ศิษย์	F	IN
			สอดคล้อง	เพิ่มเติม				
4.1 วิธีการวัดประเมินผลรายวิชาในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย	✓		✓		✓	✓	✓	✓
4.1.1. การสัมภาษณ์ สอบถาม เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในสาระการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนการสอน	✓		✓		✓	✓	✓	
4.1.2. การจัดการทดสอบเพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน	✓		✓		✓	✓	✓	
4.1.3. ภาระงานนอกชั้นเรียน เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น		✓	✓		✓	✓	✓	
4.2 วิธีการวัดประเมินผลรายวิชาในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย	✓		✓		✓	✓	✓	
4.2.1. การสังเกตทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดของผู้เรียน	✓		✓		✓	✓	✓	
4.2.2. การสังเกตการจัดการทดลองการสอน หรือ สถานการณ์จำลองทางการแสดงดนตรี เพื่อสังเกตทักษะการประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง	✓		✓		✓	✓	✓	
4.2.3. การสัมภาษณ์ สอบถามพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนการสอน เพื่อวัดผลทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน		✓	✓		✓	✓		✓
4.2.4. การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้น อาจกระทำโดยใช้วิธีการสังเกต ประกอบการสัมภาษณ์ สอบถามแสดงความคิดเห็น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับทราบความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปจากบุคคลรอบข้าง				✓	✓	✓		✓
4.3 วิธีการวัดประเมินผลรายวิชาในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย	✓		✓		✓	✓	✓	
4.3.1. การสังเกตความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน	✓		✓		✓	✓	✓	
4.3.2. การสัมภาษณ์ หรือ การสอบถามเพื่อวัดทัศนคติ เจตคติต่อรายวิชา		✓	✓		✓	✓		✓

จากตารางที่ 47 แสดงแนวทางการวัดประเมินผลด้านวิธีการในการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานด้านวิธีการทางการวัดและประเมินผล จากผลการนำเสนอแสดงให้เห็นว่าวิธีการในการวัดประเมินผลต้องมีความสอดคล้องกันกับเครื่องมือการวัดประเมินผล (ตารางที่ 46) เนื่องจากทั้งเครื่องมือการวัดประเมินผล และ วิธีการวัดประเมินผลที่มีความสอดคล้องกันนั้นจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ความเที่ยงตรง และ ความโปร่งใสให้กับการวัดประเมินผลได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นการวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ทำการวัดผลต้องมีความรู้ความเข้าใจทั้งเรื่องของเครื่องมือวัดประเมินผล และ วิธีการทางการวัดประเมินผล โดยผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอวิธีการวัดประเมินผลแบ่งตามพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

1) **วิธีการสัมภาษณ์ และ การสอบถาม** เพื่อวัดผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้จากทั้ง 3 ด้าน โดยการสัมภาษณ์ สอบถามนี้อาจใช้การวัดผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านจิตพิสัย และในส่วนของพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และ ทักษะพิสัยนั้นการใช้วิธีการสัมภาษณ์นั้นมักเป็นไปในรูปแบบของการวัดผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เพื่อวัดผลด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนระหว่างเรียนนั่นเอง

4) **การประเมินผลตนเอง การประเมินผลโดยเพื่อนร่วมชั้น**

3) **วิธีการจัดการทดสอบ** เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน โดยส่วนมากมักเป็นการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย วิธีการจัดการทดสอบนี้เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน โดยส่วนมากมักใช้ประกอบกับเครื่องมือประเภทแบบฝึกหัด หรือ ข้อสอบ

4) **ภาระงานนอกชั้นเรียน** เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่ผู้เรียน นอกเหนือจากการเรียนการสอน และ การวัดผลภายในชั้นเรียน ภาระงานนอกชั้นเรียนนี้อาจอยู่ในรูปแบบของการจัดทำรายงาน ประกอบการเข้าชมการแสดงดนตรี เป็นต้น

วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

1) **วิธีการสังเกต** ใช้กับการวัดผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เพื่อสังเกตพัฒนาการทางด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี ประเภทคีย์บอร์ดของผู้เรียน อีกทั้ง การสังเกตจากการทดลองการสอน หรือ สถานการณ์จำลองทางการแสดงดนตรีของผู้เรียน เพื่อสังเกตทักษะการประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงของผู้เรียน

2) **วิธีการสัมภาษณ์ และ การสอบถาม** ใช้ในการสอบถามถึงทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนการสอน เพื่อผู้สอนสามารถวางแผนการเรียนการสอน อีกทั้งการวัดประเมินผลของผู้เรียนได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน

เรียน (Self Assessment, Peer Assessment) ในพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านทักษะพิสัย เพื่อให้ได้มิติของการวัดผล ผลตอบกลับทางการเรียนการสอนของผู้เรียนที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

วิธีการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

1) การสังเกต เพื่อวัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน

2) การสัมภาษณ์ หรือ การสอบถาม เพื่อวัดทัศนคติ เจตคติ ต่อรายวิชา โดยการวัดผลด้านทัศนคติ เจตคตินี้ ไม่จำเป็นต้องเป็นการวัดผลแบบเป็นทางการ แต่การวัดผลด้านทัศนคตินี้ มีจุดประสงค์เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากที่สุดนั่นเอง

5.2.5. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน ด้านช่วงเวลาการวัดและประเมินผลรายวิชา

ตารางที่ 48 แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน ด้านช่วงเวลาการวัดประเมินผล

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา	ที่มาของแนวทาง				การนำไปใช้		รูปแบบการนำไปใช้	
	ผู้สอน	ผู้วิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ ชาญ สอดคล้อง	เพิ่มเติม	ครูฯ	ศิลปะฯ	F	IN
5.1 ช่วงเวลาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย				✓	✓	✓		✓
5.1.1 วัดประเมินผลก่อนเรียน เพื่อวัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน				✓	✓	✓		✓
5.1.2 วัดประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียน เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจ ทักษะการเชื่อมโยงความรู้ในสาระการเรียนรู้กับทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี	✓		✓		✓	✓	✓	✓
5.1.3 วัดประเมินผลในช่วงเวลาหลังเรียน เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ความรู้ความเข้าใจในสาระรายวิชาของผู้เรียน				✓	✓	✓	✓	✓
5.2 ช่วงเวลาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย		✓	✓		✓	✓		✓
5.2.1 วัดประเมินผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน		✓	✓		✓	✓		✓
5.2.2 วัดประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อสำรวจพัฒนาการของผู้เรียน	✓		✓		✓	✓	✓	
5.2.3 วัดประเมินผลหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ว่ามีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด	✓		✓		✓	✓	✓	
5.3 ช่วงเวลาการวัดประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย								✓
5.3.1 วัดประเมินผลก่อนเรียน เพื่อสำรวจเป้าหมายในการเรียนรายวิชา ประกอบกับทัศนคติในการเรียน				✓	✓	✓		
5.3.1. วัดประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียน เพื่อสำรวจความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน	✓		✓		✓	✓	✓	
5.3.2. วัดประเมินผลหลังเรียน เพื่อสำรวจทัศนคติ ตลอดจนการเรียนรู้				✓	✓	✓		✓

จากตารางที่ 48 แสดงแนวทางการวัดประเมินผลด้านช่วงเวลาในการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาระดับพื้นฐาน จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าช่วงเวลาการวัดประเมินผล แต่ละช่วงเวลานั้นมีจุดประสงค์ในการวัดผลที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ ช่วงเวลาก่อนเรียนมักเป็นการวัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน การวัดผลระหว่างเรียนมักเป็นการวัดพัฒนาการของผู้เรียน และ การวัดผลหลังเรียนมักเป็นการวัดผลที่ต้องการทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าตลอดการจัดการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนมีพัฒนาการไปมากน้อยเพียงใด ซึ่งการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่กระบวนการทางการวัดประเมินผลจะต้องทำการวัดประเมินผลอย่างครบถ้วนทั้ง 3 ช่วงเวลา และกระทำทั้ง 3 พฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อความเที่ยงตรงของผลการวัดประเมิน เนื่องจากการวัดผลทั้ง 3 ช่วงเวลามีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป อันจะช่วยให้ผู้สอนทราบถึงระดับทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน ระดับพัฒนาการของผู้เรียน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยทั้งหมดนี้จะช่วยให้ผู้สอนวางแผนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้สอนกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผล รวมทั้ง-

วิธีการวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยในความเป็นจริงแล้วการวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวัดประเมินผลทั้ง 3 ช่วงเวลา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้วัดประเมินผล ควรคำนึงถึงระยะเวลาอันจำกัด ของเวลาทางการเรียนการสอนด้วย การวัดผลที่ดีไม่ควรมีมากจนกระทบถึงกระบวนการทางการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลในด้านช่วงเวลาการวัดประเมินผลจำแนกตามพฤติกรรม การเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านไว้ดังนี้

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิ

พิสัย

1) การวัดประเมินผลก่อนเรียน เพื่อวัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ว่ามีความรู้ ความเข้าใจในหลักการในการปฏิบัติเครื่องดนตรี คีย์บอร์ดมากน้อยเพียงใด

2) การวัดประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจในทักษะการเชื่อมโยงความรู้ในสาระการเรียนรู้กับทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน

3) การวัดประเมินผลหลังเรียน เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนตลอดระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน

ของผู้เรียนตลอดการเรียนรูู้

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะ

พิสัย

1) การวัดประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

2) การวัดประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อสำรวจพัฒนาการของผู้เรียน

3) การวัดประเมินผลหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ว่ามีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

1) การวัดประเมินผลก่อนเรียน เพื่อสำรวจเป้าหมายในการเรียนการสอนรายวิชา ประกอบกับทัศนคติในการเรียน

2) การวัดประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อสำรวจความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน

3) การวัดประเมินผลหลังเรียน เพื่อตรวจสอบทัศนคติ เจตคติ

5.2.6. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ด้านขอข่ายสาระวัดและประเมินผลรายวิชา

ตารางที่ 49 แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ด้านขอข่ายสาระการวัดประเมินผล

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา	ที่มาของแนวทาง				การนำไปใช้		รูปแบบการนำไปใช้	
	ผู้สอน	ผู้วิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ		ครูฯ	ศิษย์ฯ	F	IN
			สอดคล้อง	เพิ่มเติม				
6.1 ขอข่ายสาระการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย 6.1.1 จัดกรเรียนการสอนในสาระกรเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความจำ การคิดวิเคราะห์ พื้นฐานทางทฤษฎี เช่น ทำทาง การนั่งการวางมือ โครสร้างบันไดเสียง, คอร์ด, ทริยแอด และอาจเพิ่มเติมในเรื่องคำศัพท์พื้นฐานทางดนตรี เป็นต้น	✓		✓		✓	✓	✓	✓
6.2 ขอข่ายสาระการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย 6.2.1 จัดกรเรียนการสอนในสาระกรเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดพื้นฐาน ตั้งแต่ทำทาง การนั่ง การวางมือที่ ถูกต้อง, การเล่นบันไดเสียง, ทริยแอด, คอร์ด, ทางเดินคอร์ดพื้นฐาน เป็นต้น 6.2.2 จัดกรเรียนการสอนเพิ่มเติมตามกลุ่มสาขาวิชาที่มีจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน คือ การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอนของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์	✓		✓		✓	✓	✓	
6.3 ขอข่ายสาระการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรเรียนรู้ด้านจิตพิสัย 6.3.1 วัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน 6.3.2 วัดผลด้านทัศนคติและเจตคติที่มีต่อรายวิชา	✓		✓		✓	✓	✓	
		✓	✓		✓	✓		✓

จากตารางที่ 49 แสดงขอบข่ายสาระเนื้อหารายวิชาที่ทำการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสาระเนื้อหาวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี (ศิลปกรรม, ศิลป, ดุริยางคศาสตร์) นั้นโดยรวมแล้วมีสาระเนื้อหาวิชาที่เหมือนกัน เนื่องจากรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน ลำดับที่ 1 นี้เปรียบเสมือนรายวิชาที่ช่วยปูพื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปต่อยอดความรู้ให้มีความเหมาะสมกับสาขาวิชาเอกของตนเองได้นั่นเอง โดยผู้วิจัยได้จำแนกสาระเนื้อหาวิชาตามพฤติกรรมการเรียนทั้ง 3 ด้านดังนี้

ขอบข่ายสาระเนื้อหาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย เป็นการจัดการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความจำ การคิด วิเคราะห์ พื้นฐานทางทฤษฎีดนตรี เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอสาระเนื้อหา ดังนี้ 1) ทำท่วงการนั่ง การวางมือ 2) โครงสร้างบันไดเสียง 3) โครงสร้างคอร์ด 4) โครงสร้างทริยแอด และ ผู้สอนสามารถพิจารณาเพิ่มสาระอื่นๆที่มีความเกี่ยวข้อง และ ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนได้ เช่น ศัพท์พื้นฐานทางดนตรี เป็นต้น

ขอบข่ายสาระเนื้อหาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เป็นการจัดการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางการปฏิบัติการบรรเลงคีย์บอร์ดพื้นฐาน ตั้งแต่ทำท่วงการนั่งและการวางมือที่ถูกต้อง การเล่นบันไดเสียง ทริยแอด คอร์ดทางเดินคอร์ดพื้นฐาน เป็นต้น โดยทั้งนี้ทั้งนั้นสาระเนื้อหาที่ผู้สอนทำการวัดประเมินผลจะต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอนของแต่ละสถาบัน ซึ่งมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับจำนวนรายวิชา เป็นต้น

ขอบข่ายสาระเนื้อหาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย เป็นการวัดประเมินผลทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยมักทำการวัดประเมินผลในด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้วิจัยได้นำเสนอให้ดำเนินการวัดผลด้านทัศนคติ และ เจตคติต่อรายวิชาของผู้เรียนเพิ่มเติมด้วย

โดยสาระเนื้อหาวิชาทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นสาระเนื้อหาวิชาที่สามารถใช้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ทั้งกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี โดยมีสาระเนื้อหาที่มีความแตกต่างกันระหว่าง 2 กลุ่มสาขาวิชานี้คือ

สาระด้านการใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน ซึ่งเป็นขอบเขตสาระเนื้อหา รายวิชาเฉพาะของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์นั่นเอง

สาระเนื้อหาด้านการใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน เป็นสาระ เนื้อหาเฉพาะของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ซึ่งเพิ่มเติมเข้ามาจากสาระเนื้อหาอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเล่นบันไดเสียง ทริยแอด คอร์ดต่างๆ ที่เป็นสาระเนื้อหาพร้อมระหว่างกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 2 กลุ่มสาขาวิชา โดยสารการใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอนนี้ เป็นสาระที่ว่าด้วยการนำ เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดนี้ไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ภายในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลจึงอาจมีความแตกต่างเพิ่มเติม กล่าวคืออาจมีการจัดสถานการณ์จำลองการจัดการ เรียนการสอนภายในชั้นเรียนให้กับผู้เรียน หรือแม้กระทั่งการปฏิบัติการ สอนจริง เพื่อวัดผลความสามารถในการประยุกต์ใช้สาระเนื้อหาวิชา กับ สถานการณ์จริงในการประกอบอาชีพของตนเอง ซึ่งรูปแบบการวัด ประเมินผลในสาระเนื้อหานี้สามารถทำได้ทั้งการวัดผลแบบเป็นทางการ และ ไม่เป็นทางการ โดยหากทำการวัดผลแบบเป็นทางการนั้น

ควรใช้เครื่องมือประเภทรายการ ประกอบกับ รูบริคในการวัดผล อีกทั้งยังสามารถกระทำได้โดยการวัดผลโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งอาจเป็นไปได้ใน รูปแบบของการวัดผลแบบไม่เป็นทางการนั่นเอง

โดยในการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการประเมินผลในเรื่อง ของขอบเขตสาระเนื้อหาวิชานี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นตัวอย่างเครื่องมือการ วัดผล ดังแสดงในภาคผนวก ญ

5.2.7. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐาน ด้านวิธีการสรุปผลการประเมินผลขั้นสุดท้าย

ตารางที่ 50 แสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐาน ด้านวิธีการสรุปผลการประเมินผลขั้นสุดท้าย

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา	ที่มาของแนวทาง				การนำไปใช้		รูปแบบการนำไปใช้	
	ผู้สอน	ผู้ช่วย	ผู้เชี่ยวชาญ		ครูฯ	ศิลาฯ	F	IN
			สอดคล้อง	เพิ่มเติม				
7.1 สรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายโดยใช้ระบบตัวอักษร หรือ สัญลักษณ์	✓		✓		✓	✓		✓
7.2 ในการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายควรระบุคะแนนดิบ หรือ ค่าคะแนนในรูปแบบร้อยละ เพื่อความชัดเจน และ โปร่งใสของการวัดประเมินผล		✓	✓		✓	✓		✓
7.3 ในการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายควรระบุจุดเด่น และสิ่งที่ควรพัฒนาของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ พัฒนาทักษะความรู้ความสามารถได้อย่างถูกต้อง		✓	✓		✓	✓		✓

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นถึงวิธีการสรุปผลการประเมินผลขั้นสุดท้ายที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและต่อยอดความรู้ของผู้เรียน การสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายที่สามารถสะท้อนผลการเรียนของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุม อีกทั้ง สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการในการพัฒนาตนเองต่อไป พร้อมทั้งทัศนคติที่ดีต่อรายวิชานั้นสามารถกระทำได้ โดยการระบุรายละเอียดของผลการประเมินไว้อย่างชัดเจน ประกอบกับการ-

สรุปผลการ-ประเมินในรูปแบบของสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ประกอบกับการระบุช่วงคะแนนดิบให้ผู้เรียนได้รับทราบ พร้อมทั้งรายละเอียดทางการวัดประเมินผลที่ครอบคลุม ทั้งจุดแข็งของผู้เรียน อีกทั้งจุดอ่อน ที่ควรพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขของผู้เรียน ทั้งหมดนี้เพื่อความโปร่งใส และการต่อยอดความรู้ของผู้เรียนในอนาคต

จากแนวทางที่ผู้วิจัยนำเสนอทั้ง 7 ด้านข้างต้นนี้ เป็นแนวทางในมุมมองกว้าง สำหรับการจัดการ วัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานลำดับที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของ สถาบันการศึกษาภาครัฐ ซึ่งในสถานการณ์การนำแนวทางการวัดประเมินผลข้างต้นนี้ไปใช้จริงนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ทำการวัดประเมินผลการเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบทางการวัด ประเมินผลเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน สถานการณ์ที่ เหมาะสมกับสาระที่จะทำการวัดประเมินผลนั้นๆ ตลอดจนช่วงเวลาการวัดประเมินผล เครื่องมือ วิธีการในการดำเนินการวัดและประเมินผล เป็นต้น ซึ่งแนวทางการวัดประเมินผลนี้สามารถนำไป ประยุกต์และปรับใช้ให้มีความเหมาะสมกับบริบททางการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาแต่ละ สถาบันที่มีความแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ผู้สอน จำนวนนักศึกษา หรือแม้กระทั่งในเรื่องของหน่วยกิต การเรียนการสอนตลอดจนกลุ่มสาขาวิชาที่เปิด การเรียนการสอน เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีสาระสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

3. เพื่อศึกษาสภาพการวัดและประเมินผลวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

4. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดผลและประเมินผลวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐาน และ นำเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1.4 ศึกษารายละเอียดของรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล ในด้านจำนวนรายวิชา และ หน่วยกิต จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ขอบเขตเนื้อหาสาระ สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

1.5 ศึกษาแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

1.6 ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ของ ซิกเซนทมีไฮล์ (Csikszentmihalyi, 1976)

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกลุ่มประชากรและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาศัลยกรรมพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 12 หลักสูตรจาก 10 สถาบันการศึกษา

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

2.3. อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาศัลยกรรมพื้นฐานที่ทำการสอนในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร (ข้อ 1) จำนวน 12 ท่าน

2.4. คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการวัดประเมินผลทักษะดนตรีโดยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 ท่านโดยมีเกณฑ์การเชิญผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1) เป็นผู้ที่จบการศึกษาด้านดนตรีศึกษา และ มีประสบการณ์ทางการสอนรายวิชาทางดนตรีศึกษามาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน

2) เป็นผู้ที่จบการศึกษาด้านการแสดงดนตรี และ มีประสบการณ์ทางการสอนรายวิชาเปียโน หรือเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

3.3 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศัลยกรรมพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

3.4 แบบประเมินคุณภาพของแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาศัลยกรรมพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

3.3 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐาน โดยลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นคำถามประเภทปลายเปิด (Open-ended Form) และ ปลายปิด (Closed Form) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขั้นที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และ ตรงตามเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสำรวจ

ขั้นที่ 4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และความตรงตามเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไข และ นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 แบบประเมินคุณภาพของแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ດพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) และ การวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ขั้นที่ 2 สร้างแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผลดนตรีโดยลักษณะของแบบประเมินแบ่งเป็นคำถามประเภทปลายเปิด (Open-ended Form) และ ปลายปิด (Closed Form) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมิน แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน ในหลักสูตร
ดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และ ข้อเสนอเพิ่มเติมต่อแนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา
ศึย์บอร์ตพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต
กรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ขั้นที่ 3 นำแบบประเมินไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุม ความ
ถูกต้อง และ ตรงตามเนื้อหา

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และ
ความตรงตามเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไข และ นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

4.8 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารดังนี้

4.1.1. หลักสูตรดนตรี จำนวนรายวิชา และ หน่วยกิตของวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน

4.1.2. ประมวลการสอนวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน

4.1.3. การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาอย่างไม่เป็นทางการ ในด้านของขอบเขต
สาระเนื้อหารายวิชา

4.9 สร้างแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานทั้ง 12
สถาบันการศึกษาเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.10 ดำเนินการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานทั้ง 12 สถาบันการศึกษา

4.11 รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและ
ประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน

4.12 ผู้วิจัยนำเสนอโครงร่างแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ต
พื้นฐาน จากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผลดนตรี และ ข้อมูลจากแบบสอบถาม
อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานทั้ง 11 หลักสูตร

4.13 นำแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตที่ได้นำเสนอ ส่ง
ผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการประเมินคุณภาพ และ ความเป็นไปได้

4.14ปรับปรุง และ วิเคราะห์ผลการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์
พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑล ชั้นสุดท้าย

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับ สมบูรณ์

5.4 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานมานำเสนอ
ในรูปแบบของตารางและความเรียง โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ

5.5 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ ข้อมูลที่ได้จาก
ทรงศนะจากผู้เชี่ยวชาญทางการวัดประเมินผลทักษะดนตรีทั้ง 5 ท่านมาวิเคราะห์ และ
สังเคราะห์ เนื้อหา จากนั้นนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

5.6 สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์
พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล สามารถสรุปผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการทั่วไปของรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญา ตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

1.1 การวิเคราะห์เอกสาร ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร จุดประสงค์ทางการเรียน
การสอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
จากประมวลการสอนและ การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนแบบไม่เป็นทางการ ตามหัวข้อดังนี้

1.1.1. มหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีเป็น
วิชาเอก อีกทั้งมีการเปิดการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน

1.1.2. สถานะรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี

1.1.3. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

1.1.4. ขอบเขตสาระเนื้อหา

1.1.5. สื่อการเรียนการสอน

1.1.6. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

1.2 การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้สอนวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม Microsoft Excel นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียงดังหัวข้อต่อไปนี้

1.2.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2.2 สภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

1.2.3 ความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะสำหรับการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ

1.3 การวิเคราะห์แบบประเมินคุณภาพของแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิจัยเป็นแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการทั่วไปของรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

การศึกษาสภาพทั่วไปของรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานสามารถสรุปผลการวิจัยออกได้เป็น 3 ตอน จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือ 1.1) การวิเคราะห์เอกสาร ซึ่งได้แก่การศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงประมวลรายวิชา 1.2) การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้สอนรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน และ 1.3) การวิเคราะห์แบบประเมินคุณภาพของแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

1.1 การวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis)

1.1.1 มหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีเป็นวิชาเอก อีกทั้งมีการเปิดการเรียนการสอนในรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

จากการศึกษาเอกสารด้านหลักสูตรประกอบด้วยประมวลรายวิชาของมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นกลุ่มประชากรพบว่า มีมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีเป็นวิชาเอกทั้งสิ้น 15 หลักสูตรการศึกษา จาก 11 สถาบันการศึกษามีมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 12

หลักสูตรการศึกษา จาก 10 สถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน (รายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลแสดงในภาคผนวก ข)

1.1.2 สถานะรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี

จากการศึกษาเอกสารด้านหลักสูตร ประมวลการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานของมหาวิทยาลัยในกลุ่มประชากร พบว่า รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานเป็นวิชาที่ถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรดนตรีส่วนใหญ่มีสถานะเป็นรายวิชาบังคับ โดยส่วนมากมีค่าน้ำหนักของหน่วยกิตที่ 2 หน่วยกิตต่อ 1 รายวิชา

1.1.3 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

จากการศึกษาประมวลการสอน และ การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานเบื้องต้นพบว่า จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนรายโดยหลักแล้วมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดพื้นฐานได้ อีกทั้งมีความรู้ความเข้าใจในหลักการพื้นฐานของการใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด

1.1.4 ขอบเขตสาระเนื้อหา

ขอบเขตสาระเนื้อหารายวิชาที่สถาบันการศึกษาทุกสถาบันกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาประกอบไปด้วย ท่าทางการนั่งและการวางมือ บันไดเสียง ทางเดินคอร์ด การอ่านโน้ต และ เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น

1.1.5 สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนที่ผู้สอนใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานนั้นเป็นไปในรูปแบบของเอกสารประกอบการเรียนเป็นรายหัวข้อสาระการเรียนรู้เป็นส่วนใหญ่

1.1.6 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพบว่าการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่นั้นดำเนินไปในรูปแบบกลุ่มใหญ่

1.2 การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้สอนวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

1.2.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานนั้นส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาที่จบการศึกษาสูงสุดคือสาขาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ สาขาการ แสดงดนตรี โดยอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีเครื่องดนตรีเอกเป็นเครื่องเปียโน

1.2.2 สภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

1.2.2.1 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน นั้น ผู้สอนในสถาบันการศึกษาทุกท่านให้ความสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย และ จิตพิสัย ควบคู่กันไป คือมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการบรรเลงศึย์บอร์ดเบื้องต้น ได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านโน้ต การฝึกบันไดเสียง และ เพื่อให้ผู้เรียนเล็งเห็นถึงคุณค่าความสำคัญของ รายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่มีต่อการศึกษา การต่อยอดความรู้ทางดนตรีตามสาขาวิชาชีพของตนเอง

1.2.2.2 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

สถานการณ์ทางการวัดและการประเมินผลพบว่าผู้สอนรายวิชา ศึย์บอร์ดพื้นฐานในสถาบันศึกษาภาครัฐทั้งหมดได้จัดสถานการณ์ทางการเรียนการสอนให้กับ ผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยส่วนมากทำการจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับทักษะความรู้เดิม

1.2.2.3 เครื่องมือการวัดประเมินผล

ผู้สอนในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานใช้เครื่องมือประเภทแบบฝึกหัดใน การวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เครื่องมือประเภทแบบบันทึกรายการในการ ประเมินผลพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย และ จิตพิสัย

1.2.2.4 วิธีการวัดประเมินผล

ผู้สอนในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานมีวิธีการในการวัดประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยโดยการสัมภาษณ์ วิธีการสังเกตทักษะการ บรรเลงเครื่องดนตรีสำหรับพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย และวิธีการสังเกตความรับผิดชอบความตรงต่อ เวลาของผู้เรียนในการวัดประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย

1.2.2.5 ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในพฤติกรรมกร เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนั้น ผู้สอนส่วนใหญ่ดำเนินการวัดประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียนซึ่งเป็นการ

วัดประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) ดำเนินการวัดประเมินทักษะการปฏิบัติ คีย์บอร์ดในช่วงเวลาระหว่างเรียน และดำเนินการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยในช่วงเวลาว่างเรียน

1.2.2.6 ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล

ขอบเขตของสาระการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันการศึกษาของรัฐในพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ผลการสำรวจพบว่า

1) ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยที่ผู้สอนในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานกำหนดให้เป็นสาระการเรียนการสอนมากที่สุดคือ สาระการเรียนรู้เรื่องโครงสร้างบันไดเสียง โครงสร้างทริยแอด ท่าทางการนั่งและการวางมือ โครงสร้างคอร์ด คำศัพท์ดนตรี และ การประพันธ์เพลงเบื้องต้น ตามลำดับ

2) ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยที่ผู้สอนในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานกำหนดให้ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนมากที่สุดมีทั้งหมด 3 สาระการเรียนรู้ด้วยกันคือ ท่าทางการนั่งการวางมือ การอ่านโน้ต และ เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้นในทั้ง 11 สถาบันการศึกษา และสาระการเรียนรู้ที่ถูกกำหนดสอนน้อยที่สุดคือการใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอนใน 3 สถาบันการศึกษา

3) ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยพบว่าผู้สอนส่วนมาก ดำเนินการวัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา จากการเข้าเรียน

1.2.2.7 วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

วิธีการตัดสินผลการวัดประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้ายพบว่า

1) การกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้ายนั้นพบว่าผู้สอนส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียน อีกทั้งผู้เรียนมีโอกาสรับทราบเกณฑ์การวัด

2) เกณฑ์การสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายผู้สอนส่วนใหญ่ใช้ระบบการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายในระบบอิงเกณฑ์ โดยลักษณะการสรุปผล พบว่าผู้สอนทั้ง 11 สถาบันการศึกษาใช้ระบบสัญลักษณ์ A B C D ในการเสนอผลการประเมินผลการเรียนให้กับผู้เรียน แต่ไม่ได้ระบุรายละเอียดของผลการวัดและประเมินผลการเรียนรายวิชาไว้ในใบแสดงผลการเรียน

1.2.3 ความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะสำหรับการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์
พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ

1.2.3.1. ความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคในการจัดการวัดประเมินผล
รายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานจำนวน 11 ท่านพบว่า ปัญหา
และอุปสรรคที่เกิดขึ้นประกอบไปด้วยความขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอนการวัดประเมินผล
ความขาดแคลนบุคลากร อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน อีกทั้งระยะเวลาทางการเรียนการ
สอนที่มีจำกัด

1.2.3.2. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานที่มีต่อแนว
ทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในกระบวนการทางการวัดประเมินผลรายวิชา ประกอบไป
ด้วย เพิ่มจำนวนหน่วยกิต หรือ จำนวนชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติการให้มากขึ้น ประกอบกับสมควรมีการ
สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีศึกษาศาสตร์ หรือ
การบำรุงรักษาเครื่องดนตรี ห้องซ้อมดนตรีเป็นต้น อีกทั้ง การรับบุคลากร อาจารย์ผู้สอนเพิ่ม และ
สุดท้ายคือ สมควรเพิ่มจำนวนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน

1) ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้สอนที่มีต่อกระบวนการจัดการวัด
ประเมินผลที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนการสอน และ การสอบอีก
ทั้งนี้ทัศนคติที่ดีตลอดกระบวนการทางการวัดประเมินผลผู้สอนส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการ
พูดคุยแสดงความใกล้ชิด และความเป็นกันเองให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ไม่กำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผล
ที่ตายตัว และ การจัดการวัดประเมินผลตามพัฒนาการ และ พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน อีกทั้งมี
การแจกแจงเกณฑ์การวัดประเมินผลตั้งแต่ต้นภาคการศึกษา

1.3 การวิเคราะห์แบบประเมินคุณภาพของแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชา
ศึกษาศาสตร์พื้นฐานจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผลดนตรีจำนวน 5 ท่าน

1.3.1 จุดประสงค์การเรียนการสอน

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและ
ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับได้แก่

4. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 (IOC=1.0)

5. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาระรายวิชาคีย์บอร์ด เช่นโครงสร้างคอร์ด เป็นต้น โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 (IOC=1.0)

6. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานเข้ากับรายวิชาทางด้านทฤษฎีดนตรีได้ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 (IOC=1.0)

จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนด้านทักษะพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับ 1.0 ทั้ง 2 ข้อ (IOC=1.0) คือ

3. ผู้เรียนสามารถบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นได้ เช่น การอ่านโน้ต การเล่นบันไดเสียง เป็นต้น

4. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ และ ต่อยอดความรู้จากรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานตามกลุ่มสาขาวิชาเอกของตนเองได้

จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนด้านจิตพิสัยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 (IOC=1.0) ว่า ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานที่มีต่อการศึกษาดนตรี และสาขาวิชาชีพของตนเอง

1.3.2 สถานการณ์ในการวัดประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 (IOC=1.0) ในพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านว่าควรจัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคลเพื่อวัดผลด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติ อีกทั้งความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา ทศนคติและเจตคติในการเข้าชั้นเรียน

1.3.3 เครื่องมือการวัดประเมินผล

เครื่องมือการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 (IOC=1.0) คือการวัดประเมินผลโดยใช้แบบฝึกหัดประกอบ เกณฑ์การพิจารณาผลคะแนนประเภทบูรปริค

เครื่องมือการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 (IOC=1.0) คือการวัดประเมินผลโดยใช้เครื่องมือ

ประเภทรายการ (Check List) ประกอบด้วย รูบรีคแบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric)

เครื่องมือการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องที่ระดับ 0.8 (IOC=1.0) คือการวัดประเมินผลโดยใช้เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)

1.3.4 วิธีการวัดประเมินผล

วิธีการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 คือวิธีการสัมภาษณ์เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจระหว่างเรียน การทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจระหว่างเรียน และ ภาระงานเพิ่มเติม เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นความกระตือรือร้นของผู้เรียน

วิธีการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเรียงตามลำดับได้แก่

3. การสอบถามพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อกำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมในการวัดประเมินผลต่อไป และ การสังเกตการบรรเลงคีย์บอร์ดเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 (IOC=1.0)

4. การสังเกต การจัดการทดลองการสอนหรือสถานการณ์ทางการแสดงดนตรี เพื่อวัดผลด้านการประยุกต์ใช้ทักษะกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.8 (IOC=1.0)

วิธีการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.4 (IOC=1.0) คือการสังเกตความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน และการสัมภาษณ์ สอบถามเพื่อวัดเจตคติและทัศนคติของผู้เรียน โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรคำนึงถึงระยะเวลาในการวัดประเมินผลที่อาจต้องใช้เวลามากจนเกินไป

1.3.5 ช่วงเวลาการวัดประเมินผล

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องที่ระดับ 1.0 ว่าควรดำเนินการวัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยระหว่างเรียน เพื่อทดสอบความเข้าใจ ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ระหว่างทักษะการปฏิบัติ และ ทฤษฎีดนตรี

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย รายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเรียงตามลำดับได้แก่

3. การวัดประเมินผลก่อนเรียนที่ระดับความสอดคล้อง 0.8 (IOC=1.0) เพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

4. การวัดประเมินผลระหว่างเรียน และ หลังเรียน ที่ระดับความสอดคล้อง 1.0 (IOC=1.0) เพื่อตรวจสอบ และ วัดผลพัฒนาการของผู้เรียน

ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 (IOC=1.0) ว่าควรดำเนินการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านจิตพิสัยในช่วงเวลาระหว่างเรียนเพื่อสำรวจความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา

1.3.6 ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล

ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผลที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุดคือ

ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 (IOC=1.0) ในการจัดสาระการเรียนรู้เรื่อง วิธีการบรรเลงเปียโนเบื้องต้น ท่าทางการนั่งและการวางมือ โครงสร้างคอร์ด บันไดเสียง ทริยแอด และ คอร์ด อีกรหัสคำศัพท์พื้นฐานทางดนตรี สำหรับพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลด้านทักษะพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.6 (IOC=1.0) ในการจัดสาระการเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติเรื่อง ท่าทางการนั่งการวางมือ การเล่นบันไดเสียง ทริยแอด คอร์ดพื้นฐาน ทางเดินคอร์ด การอ่านโน้ต และ การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน เทคนิคพื้นฐาน การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน

ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลด้านจิตพิสัย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 0.6 (IOC=1.0) ในการวัดผลความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา และทัศนคติ เจตคติต่อรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

1.3.7 วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้ายผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า

วิธีการสรุปผลการประเมินผลด้านขั้นสุดท้าย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ระดับ 1.0 ว่าการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย ควรทำในระบบตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ประกอบกับการระบุช่วงคะแนนดิบควบคู่ เพื่อความชัดเจนของผลการประเมิน อีกทั้งควรมีการระบุจุดเด่นและสิ่งที่ควรพัฒนาต่อไปให้ผู้เรียนได้รับทราบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ได้อย่างถูกต้อง

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิจัยเป็นแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลจำแนกได้เป็น 7 หัวข้อหลักด้วยกันคือ 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน 2) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล 3) เครื่องมือการวัดประเมินผล 4) วิธีการวัดประเมินผล 5) ช่วงเวลาการวัดประเมินผล 6) ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผล และ 7) วิธีการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 หลักการในการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันการศึกษาภาครัฐ

การนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึง หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวัดและประเมินผลในระดับอุดมศึกษา ประกอบกับ บริบททางการเรียนการสอน การดำเนินการวัดและประเมินผลในสังคมไทย โดยหลักการและทฤษฎีดังกล่าวนี้ ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วนด้วยกันคือ

2.1.1 หลักการ และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1.1 ทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment Theory)

2.1.1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)

2.1.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และ แบบสอบถาม

2.1.1.1 การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

2.1.1.2 แบบประเมินคุณภาพผลการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผลทักษะปฏิบัติดนตรี จำนวน 6 ท่าน

โดยการพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันการศึกษาภาครัฐที่ผู้วิจัยนำเสนอนี้ ประกอบไปด้วย 7 ส่วนด้วยกัน ดังนี้

1. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน
2. สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
3. เครื่องมือการวัดประเมินผล
4. วิธีการวัดประเมินผล
5. ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
6. ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล
7. วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

2.2 แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันการศึกษาภาครัฐ

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันการศึกษาภาครัฐในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผล 2 แนวทางด้วยกัน คือ

2.2.1 แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันการศึกษาภาครัฐ สำหรับกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์

2.2.2. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานสำหรับกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

โดยทั้ง 2 รูปแบบผู้วิจัยได้แบ่งรายละเอียดออกเป็น 7 ด้านด้วยกันคือ 1) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน 2) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล 3) เครื่องมือการวัดประเมินผล 4) วิธีการวัดประเมินผล 5) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล 6) ขอบข่ายของสาระการวัดประเมินผล 7) วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

โดยผู้วิจัยนำเสนอเป็นความเรียงแสดงแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานสำหรับทั้ง 2 กลุ่มสาขาวิชาโดยแสดงผลการวิจัยของกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 2 กลุ่มสาขาวิชาพร้อม

กันในส่วนที่ผลการวิจัยมีความคล้ายคลึง หรือ เหมือนกัน และแสดงผลการวิจัยแยกตามกลุ่มสาขาวิชา ในกรณีที่ผลการวิจัยมีความแตกต่างกัน ประกอบกับที่มาของแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผล รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำเสนอตัวอย่างของแบบการวัดประเมินผลรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐานนำเสนอในภาคผนวก ญ ซึ่งแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ด พื้นฐานที่ผู้วิจัยนำเสนอในครั้งนี้นั้น ผู้ที่สนใจในการนำผลการวิจัยไปทดลองใช้ หรือใช้ในสถานการณ์ ทางการวัดประเมินผลจริง ควรทำการพิจารณาทำความเข้าใจถึงความเหมาะสม ปรับและประยุกต์ใช้ ให้มีความเหมาะสมกับบริบททางการเรียนการสอน สภาพการวัดประเมินผลของตนเองต่อไป

2.2.1. ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน

ทั้งสองกลุ่มสาขาวิชามีแนวทางเดียวกันคือ

2.2.1.1 จุดประสงค์การเรียนการสอนในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ประกอบไปด้วย 1) ควรให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด 2) ควรให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาระพื้นฐานในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน และ 3) ควรให้ผู้เรียน สามารถประยุกต์สาระเนื้อหาที่ได้ศึกษาเข้ากับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรีได้

2.2.1.2 จุดประสงค์การเรียนการสอนในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ประกอบไปด้วย 1) ควรให้ผู้เรียนมีทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นที่ดี เช่น การอ่านโน้ต การฝึก ไส้บันไดเสียง เป็นต้น 2) ควรให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปใช้ต่อยอดทักษะความรู้ ความ เข้าใจ ตามสาขาวิชาเอกของตนเองได้ และ 3) ควรให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางการปฏิบัติคีย์บอร์ด พื้นฐานไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนได้

2.2.1.3 จุดประสงค์การเรียนการสอนในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านจิตพิสัย คือ ควรให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ที่มีต่อการศึกษา การต่อยอด ความรู้ด้านดนตรี ตามสาขาวิชาซีพของตนเอง

2.2.2. ด้านการจัดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลรายวิชา

2.2.2.1 สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านพุทธิ พิสัยควรประกอบไปด้วย 1) สถานการณ์การวัดประเมินผลรายบุคคล สำหรับการทดสอบความรู้ความ เข้าใจของผู้เรียน และ 2) สถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นลักษณะกลุ่ม ในการวัดผลรูปแบบการ อภิปรายกลุ่ม

2.2.2.2 สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยควรประกอบไปด้วย 1) สถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อวัดผลทักษะ และพัฒนาการของผู้เรียน และ 2) สถานการณ์การวัดประเมินผลในลักษณะคู่ หรือ กลุ่ม เพื่อวัดผลการทำงานร่วมกันของผู้เรียน

2.2.2.3 สถานการณ์ทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยควรประกอบไปด้วย 1) จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา และ 2) จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อวัดผลทัศนคติ และ เจตคติต่อรายวิชา

2.2.3. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ด้านการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลรายวิชา

ผู้วิจัยขอเสนอชนิดของเครื่องมือการประเมิน พร้อมกับแนวทางการประเมิน ดังนี้

2.2.3.1 เครื่องมือทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยประกอบไปด้วย

- 1) แบบฝึกหัดเพื่อวัดผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน
- 2) รุบริค ประกอบภาระงานนอกชั้นเรียน เช่นรายงานการเข้าชมการ

แสดงดนตรี เป็นต้น

2.2.3.2 เครื่องมือทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

1) เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนของสาระการวัดประเมินผลตามขอบเขตที่กำหนดไว้

2) รุบริค แบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric) เพื่อความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน

3) สมุดบันทึกการฝึกซ้อม และ พัฒนาการตนเอง (Learning contracts) เพื่อผู้เรียนได้ทำการประเมินตนเอง บันทึกการซ้อม ความรับผิดชอบ และ ความขยันหมั่นเพียร

2.2.3.3 เครื่องมือทางการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

1) เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) เพื่อสำรวจความ
รับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียน อีกทั้งความตรงต่อเวลา

2) แบบสอบถามประกอบกับการสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด เพื่อ
สำรวจทัศนคติ และ เจตคติต่อรายวิชาของผู้เรียน

2.2.4. ด้านการวิธีการวัดและประเมินผลรายวิชา

ผู้วิจัยขอนำเสนอวิธีการวัดประเมินผลพร้อมกับแนวทางการวัดประเมินผล ดังนี้

2.2.4.1 วิธีการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้
ด้านพุทธิพิสัย ประกอบไปด้วย

1) การสัมภาษณ์ สอบถาม เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในสาระการ
เรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนการสอน

2) การจัดการทดสอบเพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน

3) ภาระงานนอกชั้นเรียน เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นให้เกิดความ
กระตือรือร้น

2.2.4.2 วิธีการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้
ด้านทักษะพิสัย ประกอบไปด้วย

1) การสังเกตทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดของผู้เรียน

2) การสังเกตการจัดการทดลองการสอน หรือ สถานการณ์จำลอง
ทางการแสดงดนตรี เพื่อสังเกตทักษะการประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความ
เป็นจริง

3) การสัมภาษณ์ สอบถามพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการ
จัดการเรียนการสอน เพื่อวัดผลทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน

4) การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้น อาจกระทำโดย
ใช้วิธีการสังเกต ประกอบการสัมภาษณ์ สอบถามแสดงความคิดเห็น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับ
ทราบความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปจากบุคคลรอบข้าง

2.2.4.3 วิธีการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้
ด้านจิตพิสัย ประกอบไปด้วย

1) การสังเกตความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน

2) การสัมภาษณ์ หรือ การสอบถามเพื่อวัดทัศนคติ เจตคติต่อรายวิชา

2.2.5. ด้านช่วงเวลาการวัดและประเมินผลรายวิชา

2.2.5.1 ช่วงเวลาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐานในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ที่ควรกระทำคือ 1) วัดประเมินผลในช่วงเวลาก่อนเรียน เพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน 2) วัดประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียน เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจทักษะการเชื่อมโยงความรู้ในสาระการเรียนรู้กับทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี และ 3) วัดประเมินผลในช่วงเวลาหลังเรียนเพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจในสาระเนื้อหาารายวิชาว่าผู้เรียนมีพัฒนาการไปมากน้อยเพียงใด

2.2.5.2 ช่วงเวลาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐานในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ที่ควรกระทำคือ 1) วัดประเมินผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน 2) วัดประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อสำรวจพัฒนาการของผู้เรียน และ 3) วัดประเมินผลหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ว่ามีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด

2.2.5.3 ช่วงเวลาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐานในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย ที่ควรกระทำคือ 1) วัดประเมินผลในช่วงเวลาก่อนเรียนเพื่อสำรวจเป้าหมายในการเรียนรายวิชา ทัศนคติ และ เจตคติก่อนเรียนของผู้เรียน 2) วัดประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียนเพื่อสำรวจความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน และ 3) วัดประเมินผลหลังเรียน เพื่อสำรวจทัศนคติ ตลอดการเรียนรู้

2.2.6. ด้านขอบข่ายสาระวัดและประเมินผลรายวิชา

2.2.6.1 ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐานในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ประกอบไปด้วยท่าทางการนั่ง การวางมือ โครสร้างบันไดเสียง คอร์ด ทริยแอด และอาจเพิ่มเติมในเรื่องคำศัพท์พื้นฐานทางดนตรี เป็นต้น

2.2.6.2 ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐานในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ประกอบไปด้วยท่าทางการนั่ง การวางมือที่ถูกต้อง การใช้นิ้วเล่นบันไดเสียง การกดทริยแอด การเล่นคอร์ด ทางเดินคอร์ดพื้นฐาน เป็นต้น และในส่วนของสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่เป็นสาระการเรียนรู้เฉพาะกลุ่มสาขาวิชาที่มีจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน คือ การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอนของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์

2.2.6.3 ขอบข่ายสาระการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในพฤติกรรม การเรียนรู้ด้านจิตพิสัย ควรประกอบไปด้วย 1) วัดผลด้านความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลาในการ เข้าชั้นเรียน และ 2) วัดผลด้านทัศนคติและเจตคติที่มีต่อรายวิชา

2.2.7. ด้านวิธีการสรุปผลการประเมินผลขั้นสุดท้าย

2.2.7.1 สรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายโดยใช้ระบบตัวอักษร หรือ สัญลักษณ์

2.2.7.2 การสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายควรระบุคะแนนดิบ หรือ ค่าคะแนน ในรูปแบบร้อยละ เพื่อความชัดเจน และ โปร่งใสของการวัดประเมินผล

2.2.7.3 การสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายควรระบุจุดเด่น และสิ่งที่ควรพัฒนา ของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ พัฒนาทักษะความรู้ความสามารถได้อย่างถูกต้อง

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชา ศึย์บอร์ดพื้นฐาน สามารถอภิปรายผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการทั่วไปของรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิจัยเป็นแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ด พื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการทั่วไปของรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญา ตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

1.1. การอภิปรายผลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

จากผลการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีนั้นมีทั้งหมด 15 หลักสูตร จาก 13 สถาบันการศึกษา มี สถาบันการศึกษาจำนวน 12 หลักสูตรจาก 10 สถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชา ศึย์บอร์ดพื้นฐาน แสดงถึงการให้ความสำคัญในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานของสถาบันการศึกษาภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานของสถาบันการศึกษาที่ มีการเปิดการเรียนการสอน รายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานตั้งแต่จำนวน 1-4 ตัว อีกทั้งยังสอดคล้องกับสถานะรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

ที่จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สถาบันการศึกษาทั้ง 12 หลักสูตรนั้นจัดรายวิชาอยู่ในหมวดรายวิชา บังคับถึง 7 หลักสูตรการศึกษา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น 4 สถาบันการศึกษาที่ไม่ได้จัดให้รายวิชาคีย์บอร์ด พื้นฐานเป็นรายวิชาบังคับนั้น ก็ได้ทำการจัดให้อยู่ในหมวดหมู่วิชาบังคับเลือก ซึ่งนิสิต นักศึกษาทุกคน ที่ศึกษาในหลักสูตรดนตรีจะต้องได้รับการจัดการเรียนการสอนนั่นเอง แต่เมื่อพิจารณาหน่วยกิต ประกอบด้วย จะเห็นได้ชัดว่า จำนวนหน่วยกิตของทั้ง 12 สถาบันการศึกษานั้นมีสถาบันการศึกษาอยู่ 4 สถาบันการศึกษาที่กำหนดหน่วยกิตการเรียนการสอนในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานไว้เพียง 1 หน่วย กิตเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนดำเนินการเรียนการสอนพร้อมกัน ทั้งชั้นเรียนในจำนวน 7 สถาบันการศึกษา ทั้งๆที่เป็นรายวิชาด้านการปฏิบัติ อีกทั้งการเลือกใช้สื่อการเรียน การสอนที่ผู้สอนส่วนใหญ่เลือกใช้สื่อในรูปแบบของเอกสารประกอบการเรียน แทนหนังสือ หลักสูตรสำหรับคีย์บอร์ดพื้นฐาน เนื่องจากหากมีการนำหนังสือหลักสูตรสำหรับคีย์บอร์ดพื้นฐานเข้า มาใช้ประกอบการเรียนการสอน ในระยะเวลาเพียง 1 หน่วยกิตอาจทำให้ไม่สามารถจัดการเรียน การสอนได้ครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนการสอนที่กำหนดไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหาใน เรื่องของระยะเวลาในการเรียนการสอน และ การทำการวัดประเมินผลที่ไม่เพียงพอต่อจำนวน นักศึกษา ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปในหัวข้อที่ 1.2

จากที่ได้กล่าวมาแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของจำนวนหน่วยกิตต่อรายวิชา ซึ่ง จำนวนหน่วยกิตต่อรายวิชานี้เป็นสิ่งที่กำหนดระยะเวลาในการศึกษา ซึ่งหากมีจำนวนที่น้อยเกินไปจะ ส่งผลให้เกิดประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน นั่นก็คือการเรียนการสอนรายวิชาเกิดความไม่ ครอบคลุมในจุดประสงค์การเรียนการสอนขึ้น ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เต็ม ประสิทธิภาพตรงตามจุดประสงค์การเรียนการสอน ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงควรมีการพิจารณา พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดเพิ่มเติม อาจอยู่ในรูปแบบของการปรับเพิ่ม จำนวนหน่วยกิต หรือ การปรับเพิ่มจำนวนรายวิชา เป็นต้น

1.2. การอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษาสภาพทั่วไปของการวัดประเมินผลรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐาน

1.2.1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 72.73 จากจำนวนผู้สอนทั้งหมด ซึ่งแสดงถึงความรู้ความสามารถของผู้สอนรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐานที่มีในสาขาวิชาทางดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับสาขาวิชาที่ผู้สอนศึกษาที่ส่วนใหญ่เน้นจบ

การศึกษาในสาขาวิชาดนตรีศึกษา และการแสดงดนตรีในจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 36.36 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.72 จากสาขาวิชาทางการศึกษาทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาถึงเครื่องดนตรีเอกของอาจารย์ผู้สอนแล้วกลับพบว่า มีอาจารย์ผู้สอนที่ไม่ได้จบการศึกษาด้านการบรรเลงเปียโนโดยตรงถึงร้อยละ 36.36 หรือ 4 ท่านจากอาจารย์ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดจำนวน 11 ท่านซึ่งแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหาความขาดแคลนบุคลากรทางการเรียนการสอนในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ซึ่งจากการวิเคราะห์แบบการสัมภาษณ์ พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่ไม่ได้จบทางด้านแสดงเครื่องดนตรีเปียโนโดยตรงนั้น มีแนวโน้มในการกำหนดขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ไม่ครบถ้วนตามจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้สอนที่จบการศึกษาด้านการแสดงเครื่องดนตรีเปียโนโดยตรงนั้นน่าจะมีประสิทธิภาพในการสอนวิชานี้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกำหนดขอบเขตสาระรายวิชา การคัดเลือกสื่อทางการเรียนการสอน เป็นต้น

จากที่ได้กล่าวมาแสดงให้เห็นถึง ประเด็นปัญหาที่สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลประสบ คือ ความขาดแคลนบุคลากรผู้สอนที่จบการศึกษาโดยมีเครื่องมือเอกเป็นเครื่องดนตรีเปียโนโดยตรง มาทำหน้าที่ในการสอนวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ซึ่งสาเหตุดังกล่าวอาจเกิดขึ้นมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น งบประมาณที่สนับสนุนด้านบุคลากรทางการศึกษา ประกอบกับภาระงานที่มีมากของอาจารย์เครื่องมือเอกเปียโนที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาเครื่องมือเอกเปียโนอยู่แล้ว ทำให้บุคลากรในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานกลายเป็นหน้าที่ของคณาจารย์ที่มีเครื่องมือเอกเป็นเครื่องดนตรีชนิดอื่นนอกเหนือออกไปจากเครื่องคีย์บอร์ดโดยตรง

ซึ่งในอนาคตหากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานยังคงดำเนินไปโดยไม่มีการพัฒนา หรือการสนับสนุนทางด้านบุคลากรที่เพียงพอต่อความต้องการ อาจส่งผลถึง ทศนคติ เจตคติที่ดีต่อรายวิชาของผู้เรียน ความไม่ให้ความสำคัญต่อรายวิชา ซึ่งถือเป็นเรื่องน่าเสียดายเพราะรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานนั้นสามารถเป็นพื้นฐานในการต่อยอดความรู้ในสายงานอีกมากมายในการประกอบอาชีพในอนาคตของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการประพันธ์เพลง การสอนดนตรีตามโรงเรียน การบันทึกเสียง เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาที่ควรให้การสนับสนุนทั้งงบประมาณด้านบุคลากร อุปกรณ์ทางการเรียนการสอน อาคารและสถานที่ให้มีความชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างทัศนคติ และ เจตคติที่ดี ให้กับผู้เรียน อีกทั้งมาตรฐานที่ดีมีประสิทธิภาพ และความน่าเชื่อถือให้กับการศึกษาของประเทศไทย

1.2.2. ความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะสำหรับการวัดและประเมินผลรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ

จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้สอนนั้นมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น อีกทั้งผลการวิจัยที่ค้นพบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการขาดแคลนบุคลากรผู้สอน จำนวนหน่วยกิต ระยะเวลาการเรียนการสอนที่มีน้อยทำให้ การวัดประเมินผล อีกทั้งขอบเขตสาระ เนื้อหารายวิชา ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น ครบถ้วน และ มีประสิทธิภาพมากเพียงพอ ซึ่งจากประเด็นปัญหาเหล่านี้ ส่งผลต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ กล่าวคือภายในระยะเวลาอันจำกัดในกระบวนการทางการเรียนการสอน อีกทั้งความขาดแคลนบุคลากรทำให้ผู้สอนนั้นมีเวลาไม่เพียงพอต่อการเตรียมการเรียนการสอนให้กับทุกรายวิชาที่รับผิดชอบได้อย่างครบถ้วน ทั้งๆที่รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน หรือแม้กระทั่งรายวิชาทางทักษะปฏิบัติอื่นๆนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจในตัวผู้เรียนแต่ละคน การดำเนินการเรียนการสอน การวัดประเมินผลนั้นสมควรกระทำโดยละเอียด มีการกำหนดกลุ่มผู้เรียนแบ่งตามระดับทักษะความรู้ความสามารถของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และยังเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับการเรียนรู้ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ที่ผู้วิจัยยึดเป็นแนวทางในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดในครั้งนี้ เพราะฉะนั้นหากสถาบันการศึกษาให้การสนับสนุนทั้งในเรื่องของงบประมาณ การว่าจ้างบุคลากรผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาวิชาเข้ามาเพิ่มเติม เพื่อการดำเนินการทางการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

จากที่ผู้วิจัยได้อภิปรายผลไปในข้อที่ 1.2.1 และ 1.2.2 แสดงให้เห็นถึงสภาพรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในปัจจุบันว่าควรมีการพัฒนากระบวนการทางการวัดและประเมินผลในหลายๆด้านดังต่อไปนี้

- 1) ผู้สอน สถาบันอุดมศึกษาควรจัดผู้สอนที่จบการศึกษาเครื่องดนตรีให้ตรงกับรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน เพื่อความครบถ้วนของเนื้อหาสาระรายวิชา อีกทั้งควรจัดผู้สอนให้ตรงตามกลุ่มสาขาวิชา เพื่อความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างกลุ่มสาขาวิชาทางครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรทางสายอาชีพดนตรี

2) องค์ประกอบทางการวัดและประเมินผล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเครื่องมือ วิธีการ ช่วงเวลา และขอบข่ายสาระเนื้อหาการวัดผลรายวิชา ควรมีความสอดคล้องซึ่งกันและกันและ จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน เหมาะสมกับกลุ่มสาขาวิชา

3) วิธีการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย ควรเป็นตัดสินผลการประเมิน ตามกลุ่มทักษะความสามารถเดิมของผู้เรียน อีกทั้งควรเป็นการตอบกลับผลการเรียนรู้ที่มีข้อมูลตอบ กลับมากเพียงพอให้ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดความรู้ ศึกษาต่อได้อย่างถูกต้อง

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิจัยเป็นแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล

2.1 สาระของแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตร ดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

แนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานที่ผู้วิจัยนำเสนอไปนั้น ประกอบด้วย องค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบด้วยกันคือ จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน สถานการณ์ ทางการวัดประเมินผล เครื่องมือ วิธีการ ช่วงเวลาการวัดประเมินผล ขอบข่ายเนื้อหาสาระการวัด ประเมินผล และ วิธีการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย ซึ่งทั้ง 7 องค์ประกอบนี้ประกอบไปด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ครบถ้วนทั้งด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัย ซึ่งในการวัดประเมินผล ปัจจุบันนั้นพบว่า มุ่งเน้นการวัดประเมินผลแบบเป็นทางการเฉพาะด้านทักษะพิสัยเท่านั้นที่มีความ ครอบคลุมครบถ้วนตามขอบเขตสาระเนื้อหา แต่จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และ จิตพิสัยนั้น กลับถูกละเลยไปในบางขอบเขตสาระ จึงทำให้ผู้เรียนมุ่งให้ความสำคัญกับทักษะการปฏิบัติเพียงอย่าง เดียวเท่านั้น ในขณะที่ทักษะทางการคิดวิเคราะห์ถูกละเลยไปเป็นการจำเสียส่วนมาก ซึ่งในความเป็น จริงแล้ว การวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านควรได้รับการวัดประเมินผลอย่าง ครบถ้วนสาระเนื้อหา แต่ในสัดส่วนที่มีความแตกต่างกันออกไป อีกทั้งยังควรมีความชัดเจนในเรื่อง ของเกณฑ์การวัดประเมินผล เพื่อความโปร่งใส ความเที่ยงตรงของผลการประเมิน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เกณฑ์การวัดประเมินผลควรมีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งสอดคล้อง กับทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อีกทั้งบริบท สภาพ ปัจจุบันทางการเรียนการสอน ซึ่งสามารถกระทำได้โดยการใช้เครื่องมือการวัดประเมินผลแบบรูปรีด ประเภท เกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเกณฑ์การให้คะแนนสมควร

มีความสอดคล้องกับกลุ่มสาขาวิชาไม่ว่าจะเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

2.2 การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายในรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่ผู้วิจัยนำเสนอในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอหลักการและตัวอย่างเครื่องมือเกี่ยวกับการนำเสนอผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายให้แก่ผู้เรียน โดยประกอบไปด้วย แบบแสดงผลการประเมิน แบบแสดงข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้ เนื่องจากผลการสำรวจสภาพการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายยังคงเป็นไปในรูปแบบการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นในการประเมินผลเพื่อการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุง พัฒนาศักยภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว การประเมินผลที่ดีควรเป็นการประเมินผล (Assessment) ที่มุ่งเน้นในการนำเสนอข้อเด่นและควรพัฒนา ปรับปรุงของผู้เรียน อีกทั้งข้อมูลในการพัฒนาตนเองให้กับผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานพร้อมทั้งตัวอย่างเครื่องมือในการดำเนินการวัดประเมินผลและนำเสนอผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายไว้ในงานวิจัยครั้งนี้ ด้วยเห็นว่า จะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการวัดประเมินผลในรายวิชาทางดนตรี ซึ่งเป็นรายวิชาทางการปฏิบัติที่จำเป็นจะต้องมีการพัฒนา ต่อยอดความรู้ของผู้เรียนอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลในครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาที่มีลักษณะการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนการสอนแบบต่อเนื่อง เนื่องจากหลักการในการนำเสนอผลการตัดสินการประเมินผลขั้นสุดท้ายในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้เกิด การต่อยอดความรู้ การพัฒนาตนเองของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนการสอนแบบต่อเนื่องได้เป็นอย่างดี

2.3 ด้านความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานไปใช้

ความคิดเห็นของผู้วิจัยและจากการศึกษาจากแบบประเมินคุณภาพผลการวิจัยคาดว่าแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานนั้น มีความเป็นไปได้ที่จะสามารถนำไปใช้ในสภาพการวัดประเมินผลปัจจุบัน เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดทำตัวอย่างของแบบประเมินผลการ

เรียนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่มีความเหมาะสมตามกลุ่มสาขาวิชา ทั้งกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี เพื่อเป็นตัวอย่างในการ นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนการสอน การวัดประเมินผลในแต่ละ สถาบัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรศึกษาวิธีการวัดประเมินผล อีกทั้ง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ ทฤษฎีการวัด ประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ก่อนนำแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลไปใช้ เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการวัด ประเมินผลได้อย่างตรงจุดมุ่งหมายของทฤษฎีที่ผู้วิจัยกำหนดไว้
2. ผู้สอนควรทำการประยุกต์แนวทางการวัดประเมินผลที่ผู้วิจัยนำเสนอในครั้งนี้ให้เหมาะสมกับ สภาพ และ บริบททางการเรียนการสอน อีกทั้ง ทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนแต่ละคน
3. ผู้สอนควรกำหนดขอบเขตเนื้อหาสาระในการเรียนการสอน และ การวัดประเมินผลให้มีความครบถ้วน และ เหมาะสมกับปัจจัยแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นลักษณะกลุ่มสาขาวิชา จำนวนหน่วยกิต เวลาเรียน และ จำนวนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันไปตามแต่ละสถาบันการศึกษา
4. ผู้สอนควรกำหนดแนวทางการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลาย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นควรอยู่บน พื้นฐานความเป็นไปได้ในสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลจริง ควรมีความยืดหยุ่นในกระบวนการวัด ประเมินผล อย่างเช่นด้านช่วงเวลาการวัดประเมินผล วิธีการ เครื่องมือการวัดประเมินผลที่อาจเป็นไปได้ทั้งการวัดประเมินผลแบบเป็นทางการ และ การวัดประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ เป็นต้น
5. ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยนี้สามารถนำไปปรับใช้ได้กับการจัดการเรียนการสอนรายบุคคล หรือ การเรียนการสอนตามโรงเรียนสอนพิเศษทางดนตรี โดยการกำหนดเกณฑ์การวัดผลแบบไม่เป็น ทางการขึ้น เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อนำผลการประเมินนั้นไปปรับใช้กับการจัดการ เรียนการสอนของผู้เรียนต่อไปได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ผู้วิจัยนำเสนอในครั้งนี้ ไปทดลองใช้เพื่อประเมินผลแนวทางการวัดและประเมินผลถึงความเหมาะสม และ ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

2. ควรมีการทำวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานอย่างครอบคลุม ทั้งด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน การกำหนดกรอบเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอน การกำหนดรูปแบบวิธีการสอน และ การดำเนินการวัดและประเมินผล ตามกลุ่มสาขาวิชาทั้งสายครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ศึกษาธิการกระทรวง, 2549. *หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา*. กรุงเทพมหานคร.

ศึกษาธิการกระทรวง, 2553. *หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา (ฉบับที่4)*. กรุงเทพมหานคร.

ศึกษาธิการกระทรวง, 2554. *มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขา*

ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี). กรุงเทพมหานคร.

กิตติธัช สำเภาทอง, กรกฎาคม 2555. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สัมภาษณ์

คณะครุศาสตร์. 2552. *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.

คณะดุริยางคศาสตร์. 2548. *หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี มหาวิทยาลัย*

ศิลปากร

คณะมนุษยศาสตร์. 2554. *หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก*

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์. 2549. *หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี*

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

คณะศิลปกรรมศาสตร์. 2551. *หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล*

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศิลปกรรมศาสตร์. 2555. *หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*

ครรชิต สุวภาคย์รังสี. 2546. *การศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติกีตาร์ในสถาบัน*

ราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ชนิดา ตั้งเดชะหิรัญ. กรกฎาคม 2555. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. สัมภาษณ์.

ณรุทธ์ สุทนต์จิตต์. 2544. *พฤติกรรมการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะ

ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 3 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. *ประวัติศาสตร์ชาติดนตรีศึกษา*. [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา:

[http://www.edu.chula.ac.th/musiced/pdf/pdf \[2555, พฤษภาคม 19\]](http://www.edu.chula.ac.th/musiced/pdf/pdf [2555, พฤษภาคม 19])

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2555. *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 9.

กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรงค์วัฒน์. กรกฎาคม 2555. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สัมภาษณ์.

ทิตนา แคมมณี. 2553. *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 13

นันทิ เชียงชนะนา. 2550. *การสังเคราะห์งานวิจัยทางดนตรีศึกษา: การวิเคราะห์ทฤษฎีและการ*

วิเคราะห์เนื้อหา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤมล สร้อยพวง. 2551. *การศึกษากระบวนการวัดผลและประเมินผลสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ดนตรี)*

ของครูระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. วิทยาลัย

ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2545. *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, สมสุข อีระพิจิตร และ วัชณีย์ เชาว์ดำรงค์. 2552. *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ*

ระดับอุดมศึกษา ของประเทศไทย: จากทฤษฎีสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2

เพ็ญมา ณ เณ. กรกฎาคม 2555. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน มหาวิทยาลัยรังสิต.

สัมภาษณ์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล*

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาดุริยางคศาสตร์สากล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

- วรรณดา ตันเทียว. 2553. *การศึกษาสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน ประเภทวิชาศิลปกรรม ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- วาสนา ประवालพุกษ์. 2544. *คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเรื่อง หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 1*
- ศจี จิระโร. 2551. *การประยุกต์ใช้วิธีการประเมินการปฏิบัติงานสำหรับประเมินสมรรถนะของผู้ ประเมินภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อต่ออายุการรับรอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สมพงษ์ วงศ์ดี. *ประวัติความเป็นมาของเปียโน. [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา:*
<http://www.sompongwongdee.com/home/books/lesson1/lesson1-1.pdf>
 [2555, มกราคม 19]
- สมศักดิ์ ภู่วิภาตวรรณ. 2544. *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2*
- สุมิตา อังศวานนท์.กรกฎาคม 2555. *อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศิษย์บอร์ดพื้นฐาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สัมภาษณ์.*
- เสาวพงศ์ ยมาพัฒน์. 2550. *การศึกษาองค์ประกอบและรูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ โดยเครื่องมือ บาลานซ์ สกอร์การ์ด: กรณีศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552. *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. กรุงเทพมหานคร.*
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551-2554). [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา:*
http://www.mua.go.th/~bpps/developplan/download/higher_edu_plan/PlanHEdu10_2551-2554.pdf [2555, กรกฎาคม 7]

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. การพัฒนามาตรฐานและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา: <http://jatuporn.ucoz.com/blog/2012-06-15-43> [16 มกราคม 2555]
- หอม คลายานนท์. 2534. หลักการพื้นฐานของหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 1
- อมรรัตน์ สร้อยสังวาล. 2551. การพัฒนาวิธีการประเมินเชิงวินิจฉัยโดยประยุกต์ใช้โมเดลลำดับขั้นของคุณลักษณะและการทดสอบแบบปรับเหมาะโดยใช้คอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Abeles, H.F., Hoffer, Charles R. and Koltman, Robert H. 1995. *Foundations of Music Education*. 2nd ed. New York: Schirmer Books.
- Angelo, T.A. and Cross, K.P. *Classroom Assessment Techniques: A Handbook for College Teachers*. 2nd. USA: Jossey-Bass
- Antmann, M.D., 2007. *Assessment and Grading in The Beginning band classroom*. Master's Thesis, Department of Music, Faculty of Music Education, The Florida State University College of Music.
- Barkley, M., 2006. *Assessment of The National Standards For Music Education: a Study of Elementary General Music Teacher Attitudes and Practice*. Master's Thesis, Department of Music, Graduate School, Graduate School of Wayne State University.
- Bloom & Krathwohl, 1956. *Taxonomy of Educational Objectives, the classification of educational goals – Handbook I: Cognitive Domain*. New York: McKay.
- Csikszentmihalyi, 1990. *Flow the psychology of optimal experience*. 1st Ed. USA: HarperCollins Publishers.

- Duncan, S.A., 2009. *Assessment Practices of String Teachers*. Master's Thesis, Department of Music, Faculty of Music Education, University of Miami
- Getzels, J.W., and Csikszentmihalyi, M. 1976. *The Creative Vision: A Longitudinal Study of Problem Finding in Art*. 1st Ed. Canada: John Wiley & Sons, Inc.
- Jackson, 2004. *Flow Scales Manual*. 1st Ed. USA: Publishers graphic
- Music Educators National Conference. 1996. *Performance Standards for Music*. America: USA.
- Norrington, D.M., 2006. *Instrumental Music Instruction, Assessment, and The Block Schedule*. Master's Thesis, Department of Music, Faculty of Graduate School, Southern Illinois University at Carbondale
- O'Malley and V. Pierce, 1996. *Authentic Assessment for English Language Learners: Practical Approaches for Teachers*. Addison-Wesley educational publishers.
- O'Neill, S. 2011. *Flow Theory and the Development of Musical Performance Skill*. *Bulletin of the Council for Research in Music Education*, No. 141, The 17th International Society for Music Education: ISME Research Seminar, University of Illinois Press
- Mihaly Csikszentmihalyi. *School of behavioral & organizational sciences Claremont graduate university*. [Online]. 2012. Available from: <http://www.cgu.edu/pages/4751.asp> [2012, October 26]
- Sheridan, M., and Byrne C., 2002. *Ebb and flow of assessment in music*. *Cambridge Journals* 19:2 : 135-143
- Snyder, C.R., Lopez, S.J. 2002. *Handbook of Positive Psychology*. 1st Ed. USA: Oxford University Press.
- Tyler, R.W., 1970. *Basic principle of curriculum and instruction*. University of Chicago. USA: University of Chicago Press.

- Wrigley Bama, W.M., 2005. *Improving Music Performance Assessment*. Doctoral dissertation, Department of Philosophy within the School of Curriculum, Teaching and Learning, Faculty of Education, Griffith University
- Wiggins,G. 1989. *A True test: Toward more authentic and equitable assessment, Educational Leadership*. USA: Phi Della Kappa International.
- Zais, R.S. 1976. *Curriculum principles and foundations*. Kent state university: Crowell.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ก

คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร. คณิตา อุทัยสุข
คณะกรรมการภายนอก	ดร.ชนิดา ตังเดชะหิรัญ

ภาคผนวก ข

แสดงสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ภาคผนวก ข

แสดงสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1. หลักสูตรศึกษาศาสตร / ครุศาสตร์บัณฑิต

- 1.1. หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 1.2. หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 1.3. หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 1.4. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. หลักสูตรที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

2.1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

- 2.1.1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2.1.2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 2.1.3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- 2.1.4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 2.1.5 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2.2. หลักสูตรศิลปบัณฑิต / ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

- 1.1. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 1.2. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 1.3. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.4. หลักสูตรศิลปบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี

2.3. หลักสูตรดุริยางคศาสตร์ / ดนตรีบัณฑิต

2.3.1. หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

2.3.2. หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ค

รายชื่อมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับ
ปริญญาตรีของ สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ภาคผนวก ค

รายชื่อมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี
ระดับปริญญาตรีของ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. หลักสูตรศึกษาศาสตร์ / ครุศาสตร์บัณฑิต

1.1. หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สาขาวิชาดนตรีศึกษา
- สาขาวิชาการสอนดนตรีสากล
- สาขาวิชาการสอนดนตรีไทย

1.2. หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- วิชาเอกดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา: ดนตรีไทย)
- วิชาเอกดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา: ดนตรีสากล)

1.3. หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

- สาขาวิชาศิลปกรรมศึกษา (ดนตรีศึกษา: ดนตรีตะวันตก, ดนตรีไทย)

3. หลักสูตรที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

2.1. หลักสูตรศิลปศาสตร

2.1.6 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- สาขาวิชาดนตรีตะวันตก

2.1.7 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

- สาขาวิชาดนตรีสากล

2.1.8 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

- แขนงวิชาดนตรีสากล

2.1.9 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

- สาขาวิชาดนตรีตะวันตก

2.1.10 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏพระนคร

- สาขาวิชาดนตรีตะวันตก

2.2. หลักสูตรศิลปบัณฑิต / ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

1.1. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

1.2. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
สุนันทา

- สาขาวิชาดนตรี แขนงวิชาดนตรีตะวันออก

2.3. หลักสูตรดุริยางคศาสตร์ / ดนตรีบัณฑิต

2.3.3. หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

- แขนงวิชาดนตรีปฏิบัติ
- แขนงการประพันธ์เพลง
- แขนงดนตรีแจ๊ส
- แขนงดนตรีไทยและตะวันออก
- แขนงวิชาดนตรีศึกษา (ไทย-สากล)
- แขนงดนตรีสมัยนิยม
- แขนงเทคโนโลยีดนตรี (ไทย-สากล)
- แขนงวิชาธุรกิจดนตรี (ไทย-สากล)
- แขนงวิชาละครเพลง

2.3.4. หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

- สาขาวิชาการแสดงดนตรี

ภาคผนวก ง
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ภาคผนวก ง1

แนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

กับ การวัดประเมินผลดนตรี

การประเมินตามสภาพจริงเป็นวิธีการประเมินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการวัด ประเมินผลทางการเรียนการสอนออกมา โดยเป็นวิธีการวัดและประเมินผลที่เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาส แสดงออกถึงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ ทั้งกระบวนการ (Process) และ ผลผลิต (Product) และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังเป็นการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกผ่านทางการปฏิบัติ ทักษะ(Performance) มากกว่าการวัดประเมินผลการเรียนรู้แบบเก่าที่มักเป็นการประเมินผลด้าน ความรู้ความจำเสียเป็นส่วนใหญ่ (สมศักดิ์ ภู่วิภาตวรรณ, 2544) อีกทั้งการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริงนี้ยังเป็นการวัดประเมินผลที่องค์ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นจุดประสงค์ ทางการเรียนการสอน สาระการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์ทางการเรียนรู้ จะต้องมีความ สอดคล้อง และ สัมพันธ์กัน ซึ่งต่างจากการวัดและประเมินผลแบบเดิมที่ผู้สอนมักทำการวัด ประเมินผล แยกออกมาจากกระบวนการทางการเรียนและการสอน

4.4.1 หลักการ และ ปรัชญาของการวัดประเมินผลตามสภาพจริง

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง หรือ การวัดประเมินผลแนวใหม่นั้น เป็น ทฤษฎีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมพฤติกรรมทางการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านคือ พฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัยควบคู่กันไป ซึ่งเป็นการปรับปรุงการวัดประเมินผลแบบดั้งเดิม ที่มุ่งเน้นเพียงการวัดประเมินผลด้านพุทธิพิสัยเพียงอย่างเดียวให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ ธรรมชาติของการเรียนการสอนดนตรีที่เป็นศาสตร์สาขาที่โดดเด่นทางด้านทักษะปฏิบัติ การวัดและ ประเมินผลตามสภาพจริงจึงมีความเหมาะสมในการนำมาประยุกต์ใช้กับกระบวนการทางการเรียน การสอนรายวิชาทางทักษะดนตรีได้เป็นอย่างดี โดยการวัดประเมินผลตามสภาพจริงนี้มีลักษณะสำคัญ คือ

1) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการวัดประเมินผลที่ใช้เทคนิค วิธีการ และ เครื่องมือทางการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมทางการ เรียนรู้ของผู้เรียนได้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านของพฤติกรรมทางการเรียนรู้

2) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด อีกทั้งรวมถึงการแสดงออกทั้งความรู้และความสามารถของผู้เรียนในสถานการณ์ที่ถูกต้องให้เหมือนกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวันมากที่สุด

3) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงนั้นจะประกอบด้วยการจัดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการดำเนินชีวิตประจำวันให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุด หรือในบางกรณีอาจเป็นการวัดและประเมินผลจากสถานการณ์จริงเลยก็ได้ เช่น การเข้าชมการแสดงดนตรี หรือการขึ้นแสดงดนตรีตามกิจกรรม งานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น

4) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางการวางแผน (Cooperative Planning) และทักษะการแก้ปัญหา (Problem-Solving) ซึ่งเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน

5) การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงเกี่ยวข้องกับการบูรณาการศาสตร์สาขา และ พฤติกรรมทางการเรียนรู้ต่างๆ เข้าหากันซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการดำเนินชีวิตประจำวัน มิใช่เป็นการยึดเหี้ยมความรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนมากกว่าการศึกษาเพื่อตอบโจทย์ชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้น

6) มุ่งเน้นทั้งกระบวนการ และ ผลผลิต การวัดและประเมินตามสภาพจริงจึงกระทำในช่วงเวลาที่หลากหลาย เพื่อวัดผลกระบวนการการเกิดซึ่งพฤติกรรมทางการเรียนรู้ที่ต้องการ

7) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลที่สามารถตรวจสอบที่มาที่ไปของผลการวัดและประเมินได้ สามารถอธิบายถึงเหตุ และ ผล ความเป็นมาของผลการตัดสินนั้นๆ ได้

8) ผลการวัดและประเมินตามสภาพจริง สามารถนำมาวิเคราะห์ และ วิเคราะห์ได้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากการวัดและประเมินผลที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของการตัดสินค่านั้นๆ ได้

9) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีจุดมุ่งหมายในการให้ข้อมูลตอบกลับทางการศึกษาแก่ผู้เรียน เพื่อผู้เรียนสามารถนำไปเป็นแนวทางในศึกษาหาความรู้ที่กว้างขวางมาก

ยิ่งขึ้น ฉะนั้นจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจึงไม่ได้อยู่ที่การจัดลำดับช่วงคะแนน หรือ จัดกลุ่มผู้เรียนแต่อย่างใด

10) การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลร่วมกับผู้สอน มีอิสระทางความคิดซึ่งกันและกัน ซึ่งผู้เรียนมีสิทธิในการรับรู้เกณฑ์การประเมินผล เพื่อสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาหาความรู้ในกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง

4.1.2 ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง

ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงสามารถจำแนกได้เป็น 4 ลักษณะดังนี้

1) การปฏิบัติในสภาพจริง (Performance in the Field) การประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการประเมินที่ออกแบบขึ้นเพื่อประเมินทักษะปฏิบัติในสภาพจริง หรือ สภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งการประเมินนี้หมายถึงรวมถึงภาระงาน ที่นอกเหนือจากการสอบอีกด้วย โดยการประเมินผลตามสภาพจริงนี้ต้องขึ้นอยู่กับพื้นฐานของ การประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งการประเมินผลตามสภาพจริงยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน กล่าวคือ ความถนัด ความสนใจ และ พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นต้น

2) เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน (Criteria) เกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงต้องเป็นเกณฑ์ที่สามารถประเมินแก่นแท้ของจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างครอบคลุม ตรงประเด็น เพราะฉะนั้นเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจึงไม่ควรเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ถูกกำหนดมาไว้อย่างตายตัว หรือสร้างขึ้นจากผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้นเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงจึงมีความยืดหยุ่นสูง และสามารถสะท้อนมุมมองที่หลากหลายของเกณฑ์หนึ่งๆได้ มากกว่าสะท้อนให้เห็นถึงความหมายและการตีความเกณฑ์นั้นๆเพียงด้านเดียว อีกทั้งเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงยังต้องเป็นเกณฑ์การประเมินที่สามารถเปิดเผย และเผยแพร่ให้ผู้เรียนได้รับรู้ เนื่องจากการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงควรสร้างมาจากการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

3) การประเมินตนเอง (Self-Assessment) การประเมินตามสภาพจริงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการปฏิบัติกิจกรรมจริงในชีวิตประจำวัน การประเมินผลตามสภาพจริงจึง

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการประเมินตนเอง เพื่อสามารถตรวจสอบพัฒนาการ ความก้าวหน้า และ จุดบกพร่องในการปฏิบัติกิจกรรม หรือ การเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง

4) การนำเสนอผลงาน เนื่องจากการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเน้น กระบวนการด้านทักษะปฏิบัติ เพราะฉะนั้นการประเมินในตอนท้ายจึงมักอยู่ในรูปแบบของการ นำเสนอผลงานของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง พัฒนาไปจาก ตอนต้นก่อนการจัดการเรียนการสอนให้ปรากฏได้

4.1.3 การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ การวัดประเมินผลทางดนตรี

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมาเป็น แนวทางในการศึกษาวิจัย โดยสามารถประยุกต์ ใช้แนวทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง กับ การวัดประเมินผลทางดนตรีได้ดังนี้

สรุปการประยุกต์ใช้แนวทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงกับการวัดประเมินผลทางดนตรี

การวัดประเมินผลตามสภาพจริง	การวัดประเมินผลตามสภาพจริง กับการวัดประเมินผลทางดนตรี
1) เน้นผลผลิตของการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ สามารถอธิบายและชี้แจงที่มาที่ไปของกระบวนการในการปฏิบัติงานนั้นๆได้	1) ผู้เรียนสามารถอธิบายถึงกระบวนการทางการ ฝึกซ้อม เทคนิคการฝึกซ้อมบทเพลงได้โดยไม่จำเป็นต้อง ตรงตามหลักการทฤษฎี
2) ผู้เรียนสามารถรู้เกณฑ์การวัดประเมินผลล่วงหน้า เพื่อฝึกฝนการวางแผนการปฏิบัติงานของผู้เรียน	2) ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลแต่ละ ครั้งเพื่อสามารถวางแผนการฝึกซ้อม และ การแสดงให้ เป็นลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3) ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิบัติงานไปสภาพความเป็นจริง หรือ สภาพแวดล้อมที่ถูกจัดให้มีความใกล้เคียง กับความเป็นจริงมากที่สุด	3) การวัดประเมินผลโดยการกำหนดภาระงานการ แสดงดนตรีให้กับผู้เรียนตามงานเทศกาล หรือกิจกรรม ต่างๆ เพื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ทักษะความสามารถใน สถานการณ์จริง
4) ลักษณะงานการวัดและประเมินผลมีความซับซ้อน ทำทายความสามารถของผู้เรียน	4) การกำหนดภาระงานในรูปแบบของการจัดแสดง ดนตรีโดยอาศัยทักษะหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นการ บริหารจัดการ การคำนวณงบประมาณ เป็นต้น มา ประกอบการปฏิบัติภาระงาน โดยภาระงานนี้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีโอกาสในการประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ที่ได้ศึกษา มาอย่างสร้างสรรค์

สรุปการประยุกต์ใช้แนวทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงกับการวัดประเมินผลทางดนตรี
(ต่อ)

การวัดประเมินผลตามสภาพจริง	ประยุกต์ใช้กับการวัดประเมินผลทางดนตรี
5) ภาระงาน และ เกณฑ์ การวัดประเมินผลถึงแม้มีความซับซ้อนแต่ยังคงอยู่บนหลักการที่ยึดถือเป็นแนวทาง	5) ถึงแม้ภาระงานจะมีความท้าทาย และ ซับซ้อนที่สูง แต่ในกระบวนการวัดและประเมินผลยังคงต้องอยู่บนหลักการและแนวทางที่กำหนดไว้ เพื่อให้เครื่องมือการวัดและประเมินผลมีความเที่ยง และ ความตรง อีกทั้งอยู่ในขอบเขตของจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน เช่น จุดประสงค์การเรียนรู้ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะทางการแสดงดนตรีที่สามารถออกไปประกอบอาชีพนักดนตรีอาชีพได้ ถึงแม้ภาระงานที่ได้รับมอบหมายจะเป็นการจัดการแสดงดนตรี แต่ขอบเขตการวัดและประเมินผลยังคงอยู่ที่การแสดงดนตรีเป็นหลัก
6) ความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน และ ผู้สอนในการดำเนินการวัดและประเมินผล	6) การกำหนดภาระงานที่ผู้เรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น และออกแบบภาระงาน ทางดนตรีอาจอยู่ในรูปแบบของการคัดเลือกบทเพลงสอบของผู้เรียน โดยครูผู้สอนทำหน้าที่กำหนดกรอบการเลือกบทเพลงเป็นแนวทางเพื่อให้อยู่ในขอบเขตของจุดประสงค์การเรียนการสอนนั้นๆ
7) ข้อมูลตอบกลับที่ระบุข้อเด่น และ ข้อด้อยของผู้เรียน	7) ข้อมูลตอบกลับทางการวัดประเมินที่ระบุรายละเอียดของผลคะแนนเพื่อผู้เรียนสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะของตนได้อย่างถูกต้อง และ ตรงจุดด้อยของตนเอง

สามารถสรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงนั้น สามารถส่งเสริมพฤติกรรมทางการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยได้เป็นอย่างดี เนื่องจากลักษณะของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงนั้นมุ่งเน้นให้ในกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ผ่านทางกิจกรรม ทักษะปฏิบัติต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนการสอนดนตรีโดยตรง เนื่องจากการเรียนการสอนดนตรีนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความชำนาญในทักษะเครื่องดนตรีของตนเอง ผู้วิจัยจึงนำแนวทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมาเป็นแนวทางหลักในการศึกษาวิจัยเรื่องการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาคีตย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลต่อไป

ภาคผนวก ง2

ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้สามารถสรุปได้ทั้งหมด 9 มิติการเรียนรู้ด้วยกัน แต่ละขั้นตอนของการเรียนรู้ต่างมีประเด็น และ ปัจจัยด้านบวกที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดที่แตกต่างกันออกไป ดังสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1) ความสมดุลระหว่างความท้าทาย และ พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน (Challenge-Skill Balance) ความสมดุลนี้จะผันแปรตามทัศนคติความเข้าใจตนเองของผู้เรียนแต่ละคน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะมีเกณฑ์การตัดสินความสามารถของตนเอง และ ระดับความท้าทายที่สามารถรับได้แตกต่างกันออกไป ซึ่งทักษะที่เชื่อมโยงไปยังความท้าทายของผู้เรียนนั้นโดยมากมักไม่ใช่ทักษะที่ผู้เรียนมีอยู่จริง แต่จะเป็นระดับทักษะที่ผู้เรียน "คิดว่า" ตนเองมี เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะกระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสดงทักษะจริงของผู้เรียนออกมาอย่างเต็มศักยภาพ โดยข้อสำคัญของการกระตุ้นให้มีการแสดงศักยภาพที่แท้จริงนี้ต้องมีความสอดคล้องกับระดับความท้าทายที่ต้องมีมากกว่าทักษะของผู้เรียน ไม่เช่นนั้นการแสดงออกถึงศักยภาพของผู้เรียนตลอดจนความต้องการในพัฒนาตนเองก็จะไม่เกิดขึ้น เนื่องจากความท้าทายที่อาจเปลี่ยนแปลงไปเป็นความเบื่อหน่าย หรือ ความท้อแท้ไป ดังนั้นความเชื่อมโยงระหว่างระดับความท้าทายและทักษะนั้นจะต้องมีความยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

2) ความตระหนักรู้ในการทำกิจกรรม (Merging of Action and Awareness) คือการที่ผู้เรียนมีความรู้สึกผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่ทำอยู่ และไม่ได้มองกระบวนการทางการเรียนว่าเป็นกระบวนการที่แยกออกจากการปฏิบัติกิจกรรมหนึ่งๆในชีวิตประจำวัน แต่การปฏิบัติกิจกรรมทางการเรียนการสอนเป็นการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากจิตใต้สำนึก กล่าวคือการผลิตระหว่างร่างกาย และ จิตใจในกระบวนการทางการเรียนการสอน ซึ่งในมิติของการเรียนการสอนคนตรีนั้นหมายถึงความสามารถในการผสมผสานระหว่าง การเคลื่อนไหว สภาวะอารมณ์ เทคนิคการบรรเลงต่างๆเข้าหากัน ซึ่งการตระหนักรู้นี้จะเกิดขึ้นเองไม่ได้ แต่ต้องขึ้นอยู่กับมิติอื่นๆในลำดับขั้นการเรียนรู้อื่นๆด้วย ได้แก่ ความมีสมาธิการจดจ่อกับกิจกรรมที่ทำ, ความสมดุลระหว่างความท้าทายและทักษะ, เป้าหมายที่ชัดเจน, การได้มาซึ่งข้อมูลตอบกลับ และ การลืมตระหนักรู้ถึงตัวตน

3) เป้าหมายที่ชัดเจน (Clear Goals) หรืออาจเปรียบได้กับการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งการมีเป้าหมายที่แน่นอนนี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมี

สติ และ สมาธิ จดจ่อกับกิจกรรมที่กำลังปฏิบัติ เพราะการมีเป้าหมายที่ชัดเจนนั้นเป็นเสมือนเส้นชัย หรือจุดสิ้นสุดของการเรียนการสอนในมิติหนึ่งๆ เพื่อเริ่มต้นใหม่ในมิติที่สูงขึ้น ซึ่งการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนนี้เป็นเหมือนคำถามที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะกระบวนการทางการคิด วิเคราะห์ และวางแผนว่าในการทำกิจกรรมหนึ่งๆนั้น ทำไปเพื่ออะไร ให้ได้มาซึ่งสิ่งใด และ การที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นควรมีขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร

4) ความเข้าใจในการประเมินตนเอง (Unambiguous Feedback) ในกระบวนการทางการเรียนการสอน การทำกิจกรรมหนึ่งๆของผู้เรียนแต่ละคนมักจะมีการวัดประเมินผลกิจกรรมที่ตนเองทำอยู่ตลอดเวลา โดยการประเมินตนเองของผู้เรียนนี้จะไปในลักษณะของการประเมินโดยใช้จิตใจในการตัดสินใจ การแสดงออกของตนเอง รวมถึงสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยผลของการประเมินตนเองที่ออกมาจะช่วยทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้เสมอว่าตนเองกำลังทำอะไร และเรียนรู้ทักษะการคิดวิเคราะห์ว่าผลการประเมินที่ออกมานี้สามารถนำไปใช้ปรับปรุง พัฒนา หรือ ต่อยอดความรู้ด้านใดต่อไปได้บ้าง ซึ่งความเข้าใจในการประเมินตนเองนี้มีความสัมพันธ์กับมิติของการมีเป้าหมายที่ชัดเจน เนื่องจากทั้ง 2 มิติเป็นเหมือนการถาม ตอบ คำถามซึ่งกันและกัน โดยการเข้าใจการประเมินตนเองเป็นข้อมูลตอบกลับว่าสิ่งที่กำลังปฏิบัติอยู่นั้น เกี่ยวเนื่อง สัมพันธ์ สอดคล้อง อย่างถูกทางตามที่ได้กำหนดเป้าหมายไว้หรือไม่ หรือในบางกรณี อาจประเมินตนเองนี้อาจทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้ถึงขีดความสามารถ หรือปัจจัยแวดล้อมอื่นๆที่ส่งผลให้อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายที่กำหนดไว้แต่แรกก็เป็นได้

5) สติ และ สมาธิตลอดกระบวนการเรียนรู้ (Total Concentration on the Task at Hand) ความมีสติ จะให้ผู้เรียนมีสมาธิ ตระหนักรู้ถึงการประกอบกิจกรรมของตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะสามารถตัดปัจจัย ตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องแต่สามารถมีผลกระทบต่อจิตใจของผู้เรียนได้ ออกจากกระบวนการทางการเรียนรู้ ซึ่งการมีสติ และ สมาธิตลอดกระบวนการเรียนรู้นี้จะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อผู้เรียน ผู้เรียนผ่านด่านของมิติ ด้านความสมดุลระหว่างทักษะและความท้าทาย การมีเป้าหมายที่ชัดเจน และ ความเข้าใจในการประเมินตนเองมาและสามารถผสมผสานมิติเหล่านี้ให้มีความเชื่อมโยงเข้าหากันได้

6) การควบคุมตนเอง (Sense of Control) หรือความสามารถในการรับมือกับกิจกรรม หรือปัญหาที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน การควบคุมตนเองในมิตินี้เน้นหมายถึง ความสามารถในการ

รับมือ ควบคุมกระบวนการทางการเรียนให้สามารถเกิด 9 มิติในทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้ได้โดยธรรมชาติ ผลของการควบคุมตนเองในมิตินี้จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นในเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่างๆที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการทางการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ความไม่หวั่นเกรงต่อความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้น เพื่อสามารถตรงเข้าหาเป้าหมายของตนเองได้โดยสำเร็จลุล่วง อย่างไรก็ตามการควบคุมตนเองนี้สมควรเกิดขึ้นอย่างสมดุล ไม่มาก หรือ ไม่น้อยเกินไป เนื่องจากหากผู้เรียนกำหนดกฎเกณฑ์ให้กับตนเองมีความเชื่อมั่นมากจนเกินไป อาจก่อให้เกิดความเครียด หรือ ความเบื่อหน่าย ความไม่กระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมได้ เนื่องจากมีความเชื่อมั่นสูงว่าสามารถกระทำได้ในระยะเวลาอันจำกัด และสุดท้ายอาจก่อให้เกิดเป็นความกังวลขึ้นก็เป็นได้ โดยการควบคุมตนเองในมิตินี้ควรมีความยืดหยุ่นอยู่พอสมควร หากพบเจอข้อจำกัดบางอย่างที่อาจส่งผลให้ต้องมีการลดเป้าหมายลงมา หรือพบเจอบางสิ่งที่อาจส่งผลให้ต้องมีการเพิ่มระดับของเป้าหมายให้มากยิ่งขึ้น ความยืดหยุ่นในการควบคุมตนเองนี้จะส่งผลให้กระบวนการทางการเรียนรู้สามารถปรับเปลี่ยนตามบริบทที่เหมาะสม ไม่ส่งผลเสียต่อกระบวนการทางการเรียนรู้ โดยการควบคุมตนเองนี้เป็นมิติที่มีความสัมพันธ์กับความสมดุลระหว่างความท้าทาย และทักษะนั่นเอง

7) การลืมนั่นตัวตน (Loss of Self-Consciousness) คือช่วงเวลาของการปฏิบัติกิจกรรมที่ผู้เรียนลืมนั่นตัวตน ทักษะหลักเกณฑ์ ข้อบังคับที่ได้ทำการศึกษาเล่าเรียนมา และแม้กระทั่งลืมนั่นถึงเป้าหมาย และ ผลที่ตามมาจากการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งการลืมนั่นตนเองในมิตินี้จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถผสานตนเองเข้ากับกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ได้อย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งยังเป็นมิติที่ช่วยให้ผู้เรียนตัดปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกด้านลบต่อการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆออกไป เหลือเพียงแต่กระบวนการในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆอย่างอิสระเท่านั้น

8) การส่งผ่านเวลา (Transformation of Time) การส่งผ่านเวลาในมิตินี้คือระดับของความจดจ่อในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมหนึ่งๆอยู่ จนกระทั่งอาจมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปเร็ว หรือ ช้าเกินไป อย่างไรก็ตาม มิติด้านเวลานี้ถือว่าส่งผลกระทบน้อยที่สุดในบรรดา 9 มิติ ต่อลำดับขั้นการเรียนรู้

9) การเรียนรู้จากประสบการณ์โดยอัตโนมัติ (Autotelic Experience) คือลำดับขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ในทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้เป็นมิติของ

กระบวนการทางการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติโดยอัตโนมัติ กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงบทบาทของกิจกรรมที่กระทำอยู่เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พื้นฐานของลำดับชั้นการเรียนรู้นี้ ก็คือการเรียนรู้โดยธรรมชาติที่เกิดขึ้นเองอัตโนมัติ กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงบทบาทของกิจกรรมที่กระทำอยู่ให้เกิดทักษะทางการเรียนรู้ กลายมาเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นตามธรรมชาตินั่นเอง ตัวอย่างเช่นการเริ่มหัดอ่านโน้ตดนตรีในช่วงแรกเป็นกระบวนการที่ช่วยสร้างทักษะการอ่านโน้ตดนตรีที่ดีให้กับผู้เรียน แต่เมื่อสามารถอ่านโน้ตได้อย่างชำนาญแล้วนั้นทักษะการอ่านโน้ตได้เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติขึ้นเอง เช่นการประพันธ์เพลง การแกะเพลง เป็นต้น ซึ่งการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยอัตโนมัตินี้เปรียบเสมือนเป็นผลลัพธ์ของทั้ง 8 มิติที่ในตอนต้นของลำดับชั้นการเรียนรู้ กล่าวคือผู้เรียนจะไม่รับรู้ถึงความสนุกจนกว่าลำดับชั้นการเรียนรู้จะจบลง จากนั้นผู้เรียนจะตระหนักรู้ว่าตลอดกระบวนการทางการเรียนรู้ที่ผ่านมาตนเองมีการพัฒนาไปในทิศทางที่มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ จากนั้นจึงเกิดความรู้สึกซาบซึ้ง และ สนุกไปกับการเรียนรู้เองโดยอัตโนมัติ

สามารถสรุปได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้เป็นลำดับชั้นการเรียนรู้ที่ถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อกระบวนการทางการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยโดยเฉพาะ ซึ่งสามารถสรุปความเชื่อมโยงเข้ากับการวัดและประเมินผลทางดนตรีได้ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

สรุปความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้รู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) กับการวัดและประเมินผลทางดนตรี

ลำดับ ที่	ทฤษฎีการเรียนรู้รู้อย่าง ราบรื่น (Flow Theory)	ความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้รู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) กับการวัดและประเมินผลทางดนตรี
1	Challenge-Skill Balance	การวัดประเมินผลทางดนตรีที่ดีควรมีการกำหนดภาระหน้าที่ หรือ เกมที่ในการสอบที่มีค่านึงถึงทักษะความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้เกณฑ์การวัดและประเมินผล หรือภาระงานที่กำหนดนั้นไม่ยาก หรือ ง่ายจนเกินไปซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้น และ ท้อแท้ ตลอดทั้งกระบวนการทางการเรียนการสอนได้
2	Merging of Action and Awareness	การวัดประเมินผลทางดนตรีที่ดีควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าการวัดประเมินผลทางดนตรีและการวัดประเมินผลนั้นดำเนินควบคู่กันไปโดยตลอด โดยกระบวนการวัดและประเมินผลอาจมีการกำหนดเป็นการวัดประเมินผลหลักที่ผู้เรียนต้องผ่านตามเกณฑ์นั้นๆ และการวัดประเมินผลแบบไม่เป็นทางการซึ่งมีความยืดหยุ่นสูง และเป็นเสมือนข้อมูลตอบกลับทางการเรียนการสอนมากกว่าการตัดสินค่าคะแนน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าการวัดประเมินผลกับการเรียนการสอนนั้นดำเนินควบคู่กันไปอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่แยกจากกันอย่างเด็ดขาด ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย ปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพยิ่งขึ้น
3	Clear Goals	การมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ทางกรวัดประเมินผลนั้นสามารถกระทำได้ โดยการร่วมกันกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผล การเผยแพร่หลักการคร่าวๆ ของการวัดประเมินผลให้ผู้เรียนได้รับรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตระหนักถึงจุดมุ่งหมายทางการเรียนการสอนในรายวิชานั้นๆ ได้ว่ามีแนวทางอย่างไร (Kivy, 1995)
4	Unambiguous Feedback	ความเข้าใจในการประเมินตนเองมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการวัดและการประเมินผลทางดนตรี ซึ่งสามารถกระทำได้โดย การฝึกฝนให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ร่วมคิดวิเคราะห์ผลการปฏิบัติของตนเองว่าเป็นอย่างไร และ สมควรดำเนินการพัฒนา หรือปรับปรุงสิ่งใดต่อไป การประเมินตนเองนี้บางครั้งอาจกระทำได้โดยผนวกกับความคิดเห็นของครูผู้สอนเพื่อตัดตัวแปรความลำเอียงออกไป
5	Total Concentration on the Task at Hand	ความมีสติตระหนักรู้ตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอนนั้น การวัดและประเมินผลสามารถส่งเสริมมีติดนี้ได้จากการเผยแพร่เกณฑ์ค่าน้ำหนักคะแนนการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนได้รับรู้ ตัวอย่างเช่นการให้คะแนนความตั้งใจในขณะที่ทำการเรียนการสอน หรือการพัฒนาทักษะจากการบรรเลงเพลงเป็นลำดับๆ ที่อาจสรุปอ้างอิงได้ว่าผู้เรียนมีความตั้งใจ ในการฝึกซ้อมจึงทำให้พัฒนาการลำดับต่อลำดับนั้นเกิดขึ้นอย่างชัดเจน เป็นต้น

ลำดับ ที่	ทฤษฎีการเรียนรู้ อย่าง ราบรื่น (Flow Theory)	ความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้ อย่างราบรื่น (Flow Theory)กับการวัดและประเมินผลทางดนตรี
6	Sense of Control	ความสามารถในการควบคุมตนเอง อาจเกิดขึ้นสืบเนื่องจากผลของการวัดประเมินผล ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในศักยภาพของตนเอง แต่ทั้งนี้ทั้งนี้ข้อมูลตอบกลับทางการวัดและประเมินผลก็จำเป็นต้องมีการระบุรายละเอียดที่ผู้เรียนสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดความรู้ต่อไปได้ด้วยเช่นกัน เพื่อให้เกิดความสมดุลซึ่งกันและกันระหว่างทักษะความรู้เดิม และ ความท้าทายในกระบวนการทางการวัดและประเมินผล ซึ่งในมิตินี้ สัมพันธ์กับการวัดประเมินผลในอีกด้านหนึ่งคือ การวัดประเมินผลที่ดีควรมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อปรับทางการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกผ่อนคลายไม่ตึงเครียดจนเกินไป แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีความท้าทายให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไป
7	Loss of Self- Consciousness	การลืมเลือนตนเองในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมอาจเกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลได้ในมุมของการกำหนดจุดประสงค์ทางการวัดประเมินผล การกำหนดแนวทาง วิธีการและเครื่องมือ โดยเฉพาะเกณฑ์และค่าน้ำหนัก และ สถานการณ์ทางการวัดและประเมินผล บริบททางการวัดและประเมินผลต่างๆที่สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด
8	Transformation of Time	การวัดประเมินผลทางดนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับระยะเวลา ช่วงเวลา โดยเฉพาะการวัดประเมินผลทักษะดนตรี ที่ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีหนึ่งๆ ต่างต้องอาศัยเวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น มิติของเวลานี้อาจประยุกต์กับการวัดประเมินผลโดยใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผล เช่นการแสดงดนตรีเดี่ยวของผู้เรียนโดยกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำไว้ที่ 1 ชั่วโมง เป็นต้น แต่ทั้งนี้ทั้งนี้ระยะเวลาที่ใช้เป็นปัจจัยในการวัดประเมินผลสมควรมีความเหมาะสม ไม่น้อย ไม่มากจนเกินไป และ ควรมีความสัมพันธ์กับระดับความท้าทายความสามารถของผู้เรียน และ จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนอีกด้วย
9	Autotelic Experience	การวัดประเมินผลทางดนตรีที่ดี ในขั้นสุดท้ายสมควรเป็นการวัดประเมินผลที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษาไปต่อยอดความรู้เองได้ โดยการวัดประเมินผลทำหน้าที่เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการในการต่อยอดความรู้ และ พัฒนาตนเองตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน โดยการให้ข้อมูลตอบกลับทางการเรียนการสอนอยู่เป็นระยะ กระทำได้ในลักษณะของการวัดผล เก็บคะแนนระหว่างเรียน และ ผลการตัดสินในการวัดครั้งหนึ่งๆควรมีการตอบกลับให้ผู้เรียนได้รับรู้ ไม่เพียงแต่เป็นระบบตัวเลขเท่านั้น แต่ควรมีการวิเคราะห์ และอธิบายผลการประเมินนั้นๆพอสังเขปเพื่อผู้เรียนสามารถนำผลการประเมินนั้นๆเป็นข้อมูลในการพัฒนาตนเองได้อย่างถูกต้อง เป็นต้น

ภาคผนวก จ

แบบบันทึกข้อมูลรายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่
เปิดการเรียนการสอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี
จำแนกตามลักษณะกลุ่มสาขาวิชา

ภาคผนวก จ

แบบบันทึกข้อมูลรายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐาน

ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี จำแนกตามลักษณะกลุ่มสาขาวิชา

ครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี		
	ศิลปศาสตร์	ศิลป/ศิลปกรรมศาสตร์	ดนตรี/ ดุริยางคศาสตร์
4) หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	6) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	3) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3) หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล
5) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	7) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	4) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	4) หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
6) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	8) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม		
	9) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม		
	10) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร		

กลุ่มสาขาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี		
	ศิลปศาสตร์	ศิลปกรรมศาสตร์	ดุริยางคศาสตร์
2.ลักษณะกลุ่มสาขาวิชา			
<p>1. จัดการศึกษาศาสตร์ทางดนตรี ทั้งแง่มุมของดนตรีศึกษา และ การแสดงดนตรี</p> <p>2. การจัดการศึกษา ศาสตร์ทางการศึกษาประกอบด้วย ศาสตร์ทางดนตรีไม่ว่าจะเป็น จิตวิทยาการเรียนรู้ การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรและการสอน เป็นต้น</p>	<p>1. มุ่งเน้นการจัดการศึกษาทางศาสตร์ บริสุทธิ์ ทางดนตรี เพื่อผู้เรียนสามารถนำทักษะความรู้ที่ได้ศึกษาไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้อย่างเหมาะสมกับบริบททางสังคมไทย</p>	<p>1. มุ่งเน้นการจัดการศึกษาศาสตร์เชิงประยุกต์ เพื่อผู้เรียนสามารถนำทักษะความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพได้อย่างสร้างสรรค์ และ เหมาะสมกับบริบททางสังคมไทย</p>	<p>1. มุ่งเน้นการจัดการศึกษาในบริบทของนักดนตรีอาชีพ ทั้งทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี การประพันธ์เพลง ธุรกิจดนตรี และสาขาวิชาเอกอื่นๆ ที่เปิดการเรียนการสอน เพื่อผลิตนักดนตรีอาชีพที่มีประสิทธิภาพสู่สังคมไทย</p>

กลุ่มสาขาครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี		
	ศิลปศาสตร์	ศิลปกรรมศาสตร์	ดุริยางคศาสตร์
3. หน่วยกิต			
ไม่ต่ำกว่า 150 หน่วยกิต	ไม่ต่ำกว่า 120 หน่วยกิต	ไม่ต่ำกว่า 120 หน่วยกิต	ไม่ต่ำกว่า 120 หน่วยกิต
4. ระยะเวลาการศึกษา			
1. ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษาในกรณี ลงทะเบียนเรียน เต็มเวลา 2. ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 15 ปีการศึกษาในกรณี ลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา	1. ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 8 ปี การศึกษาในกรณีลงทะเบียนเรียน เต็มเวลา 2. ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 12 ปี การศึกษาในกรณีลงทะเบียนเรียนไม่ เต็มเวลา	1. ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 8 ปี การศึกษาในกรณีลงทะเบียนเรียน เต็มเวลา 2. ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษาในกรณีลงทะเบียน เรียนไม่เต็มเวลา	1. ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษาในกรณี ลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา 2. ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษาในกรณี ลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา
5. การรับรองจากองค์กรวิชาชีพ			
ต้องได้รับการรับรองวิชาชีพจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ในที่นี้คือ ครุสภา	ไม่ได้มีการกำหนดให้มืองค์กรวิชาชีพ รับรอง	ไม่ได้มีการกำหนดให้มืองค์กรวิชาชีพ รับรอง-	ไม่ได้มีการกำหนดให้มืองค์กร วิชาชีพรับรอง

ภาคผนวก ฉ

แบบกรอกข้อมูลประกอบการวิเคราะห์เอกสาร (ข้อมูลเบื้องต้น รายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน)

ภาคผนวก ฉ

แบบกรอกข้อมูลประกอบการวิเคราะห์เอกสาร (ข้อมูลเบื้องต้น รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน)

1. กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ / ครุศาสตร์บัณฑิต

รายชื่อมหาวิทยาลัย	ชื่อวิชา (ไทย)	ชื่อวิชา (อังกฤษ)	สถานะรายวิชา	จำนวน หน่วยกิต	ขอบเขตรายวิชา								หมายเหตุ
					การดูแลรักษาเครื่อง ดนตรี	การวางมือ	ท่าทางการนั่ง และ การวางมือ	บันไดเสียง	ทริลแอด	ทางเดินคอร์ด	การอ่านโน้ต	เทคนิคเบื้องต้น	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ดนตรีศึกษา, การสอนดนตรี สากล, การสอนดนตรีไทย)	คีย์บอร์ด 1	Keyboard I	วิชาเลือก, วิชาบังคับ	2 (1-2-3)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	รายวิชาบังคับ เลือก
2. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (วิชาเอกดุริยางคศิลป์ ดนตรี ศึกษา: ดนตรีไทย / สากล)	คีย์บอร์ด	Keyboard	วิชาเอกบังคับ	1 (1-1)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน สมเด็จเจ้าพระยา	คีย์บอร์ด	Keyboard	วิชาบังคับ	2	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	-

2. กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

2.1 หลักสูตรศิลปศาสตร

รายชื่อมหาวิทยาลัย	ชื่อวิชา (ไทย)	ชื่อวิชา (อังกฤษ)	สถานะรายวิชา	จำนวน หน่วยกิต	ขอบเขตรายวิชา								หมายเหตุ
					การตั้งดนตรี เครื่องดนตรี	และการวางมือ	ท่าทางการนั่ง	บันไดเสียง	ทฤษฎี	ทางเดินคอร์ด	การอ่านโน้ต	เทคนิคเบื้องต้น	
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ดนตรีตะวันตก)	เปียโน เบื้องต้น I	Beginning Piano I	วิชาเฉพาะเลือก	1 (0-2-1)		✓	✓	✓	✓	✓	✓		รายวิชาบังคับ เลือก (สัมภาษณ์)
2. มหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม (ดนตรีสากล)	เปียโน พื้นฐาน 1	Piano Basic I	วิชาเลือก	2 (0-4-2)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
3. มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐม (ดนตรีสากล)	ปฏิบัติ คีย์บอร์ด 1	Keyboard I	วิชาบังคับ ปฏิบัติ	3 (0-6-3)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน สมเด็จพระเจ้าพระยา (ดนตรี ตะวันตก)													
5. มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนคร (ดนตรีตะวันตก)	เปียโนขั้น พื้นฐาน 1	----- -----	วิชาบังคับ	2 (0-4)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		

2.2. หลักสูตรศิลป และ ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

รายชื่อมหาวิทยาลัย	ชื่อวิชา (ไทย)	ชื่อวิชา (อังกฤษ)	สถานะ รายวิชา	จำนวน หน่วยกิต	ขอบเขตรายวิชา								หมายเหตุ
					การดูแลรักษาเครื่องดนตรี	การวางมือ	ท่าทางการนั่ง และ บันไดเสียง	ทฤษฎี	ทางเดินคอร์ด	การอ่านโน้ต	เทคนิคเบื้องต้น	ประกอบการสอน	
1. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ดนตรีสากล)	เปียโนในฐานะทักษะดนตรี รอง 1	Secondary Piano I	วิชาเฉพาะ	2 (1-2)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		-
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ดนตรีตะวันตก)	ทักษะคีย์บอร์ด สำหรับการประพันธ์ 1	Keyboard Skill for Music Composition1	วิชาเลือก	2 (0-4-0)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		-

หลักสูตรดนตรี / ดุริยางคศาสตรบัณฑิต

รายชื่อมหาวิทยาลัย	ชื่อวิชา (ไทย)	ชื่อวิชา (อังกฤษ)	สถานะรายวิชา	หน่วยกิต	ขอบเขตรายวิชา								หมายเหตุ
					การใช้อุปกรณ์ เครื่องดนตรี	การดูแลรักษา และการวางมือ	ท่าทางการนั่ง	บันไดเสียง	ทฤษฎีเบื้องต้น	ทางเดินคอร์ด	การอ่านโน้ต	เทคนิคเบื้องต้น	
1. มหาวิทยาลัยมหิดล (แขนงวิชาดนตรีปฏิบัติ, การ ประพันธ์เพลง, ดนตรีแจ๊ส ฯลฯ)	ทักษะ คีย์บอร์ด 1	-	วิชาพื้นฐาน	1 (0-2-1)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		-
2. มหาวิทยาลัยศิลปากร (สาขาวิชาการแสดงดนตรี, ดนตรีแจ๊ส)	คีย์บอร์ด พื้นฐาน 1	Basic Keyboard I	วิชาเลือกเสรี	1 (0-2-1)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		แนะนำ นักศึกษาทุก คนลงเรียน (สัมภาษณ์)

ภาคผนวก ข

แบบบันทึกประกอบการวิเคราะห์ เนื้อหา และ ขอบเขตรายวิชาศิษย์บอร์ด
ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ภาคผนวก ข

แบบบันทึกประกอบการวิเคราะห์ เนื้อหา และ ขอบเขตรายวิชาคีย์บอร์ด

ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1. สารเนื้อหาการเรียนการสอน ประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

- 1.1. [ ] ท่าทางการนั่ง [ ] การวางมือ [ ] การวางเท้าที่ padle ([ ] ใช้ [ ] ไม่ใช่)
- 1.2. [ ] การอ่านโน้ต [ ] Sight reading
- 1.3. [ ] Scale ..... Sharp ..... Flat ..... octave [ ] Separate hand [ ] Two hands together
- [ ] Major [ ] minor [ ] Harmonic [ ] Melodic
- [ ] Parallel motion.....Octave [ ] Contrary Motion.....Octave
- [ ] Chromatic.....Octave
- 1.4. [ ] การย้ายบันไดเสียงในการเล่นคีย์บอร์ด

2. สื่อประกอบการเรียนการสอน

- 2.1 [ ] บทเพลงแบบฝึกหัด
- [ ] Hanon [ ] Czerny [ ] etc. ....
- 2.2 [ ] บทเพลง.....บท
- [ ] Classic [ ] Jazz [ ] Pop
- [ ] Key.....Sharp ..... Flat
- [ ] finger position [ ] Free
- [ ] Improvisation

3. รูปแบบการเรียนการสอน

- 3.1 [ ] Individual study [ ] Group Study

4. จุดประสงค์รายวิชา (เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในทักษะพื้นฐานสามารถนำไปต่อยอดความรู้ได้, เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ประกอบการสอนคีย์บอร์ดเบื้องต้นในการประกอบอาชีพได้)

.....

.....

.....

.....

5. เนื้อหารายวิชาที่เรียนมาทั้งหมด เน้นเรื่องใดเป็นสำคัญ หรือ ทุกเรื่องมีความสำคัญเท่าเทียมกันเนื่องจาก
เป็นพื้นฐานในการต่อยอดความรู้

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ

เครื่องมือประกอบการวิจัย

แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศิษย์บอร์ตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี
ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การนำเสนอแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินผลวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี
ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผู้วิจัย

นางสาว อภิษฐา เชาว์อรัญญ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.ตนิญา อุทัยสุข

ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี
ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล**

**เรื่อง การนำเสนอแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินผลวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี
ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**

คำชี้แจง

1. ผู้ให้ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ชุดนี้ คือ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

2. แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี โดยแบ่งออกเป็น

- 2.1 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน
- 2.2 ขอบข่าย และ คำนวณน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล
- 2.3 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 2.4 เครื่องมือการวัดประเมินผล
- 2.5 วิธีกรวัดประเมินผล
- 2.6 ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 2.7 วิธีการสรุปผลการประเมิน ผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผู้วิจัย

นางสาว อภิษฐา เชาวร์ธัญ

นิสิตปริญญาโท ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์
การนำเสนอแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี
ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1.	ชื่อ-นามสกุล	
2.	การศึกษาระดับปริญญาตรี (สถาบัน/สาขา)	
	การศึกษาระดับปริญญาโท (สถาบัน/สาขา)	
	การศึกษาระดับปริญญาเอก (สถาบัน/สาขา)	
	อื่นๆ (ระบุ)	
	เครื่องดนตรีเอก	
3.	สถาบันการศึกษาที่สังกัด	
	คณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา	
4.	รายวิชาชีพบอร์ดที่รับผิดชอบ	

ตอนที่ 2 รายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี

2.1 จุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชาตามหลักสูตรการเรียนการสอนระบุไว้หรือไม่ (รายวิชาลำดับที่ 1 เท่านั้น)

1.	จุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชาตามหลักสูตรการเรียนการสอนระบุไว้หรือไม่
2.	จุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชาตามธรรมชาติของอาจารย์ควรมีลักษณะอย่างไร
3.	ในสถานการณ์การเรียนการสอนจริงสามารถจัดการเรียนการสอนได้ครบสาระการเรียนรู้ตามที่จุดประสงค์ระบุไว้หรือไม่
4.	จุดประสงค์การเรียนการสอนได้ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านด้านใดบ้าง (ทักษะการบรรเลง, การคิดวิเคราะห์ และ เจตคติ) / มุ่งเน้นให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านใดเป็นพิเศษหรือไม่?

2.2 ขอบข่ายและค่าน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล

1. ขอบเขตเนื้อหาวิชาประกอบด้วยสาระการเรียนการสอนในเรื่องใดบ้าง

[ ]วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี

[ ] การดูแลรักษา   [ ] การทำความสะอาด   [ ] อื่นๆ (ระบุ).....

[ ] ทำทางการนั่งและการวางมือ

[ ] ตำแหน่งการนั่ง   [ ] ตำแหน่งการวางมือ   [ ] ตำแหน่งการวางเท้า

[ ] บันไดเสียง

[ ] Scale   [ ] Arpeggio   [ ] Chromatic
[ ] Major   [ ] minor   [ ] Harmonic   [ ] Melodic
[ ] Parallel   [ ] Contrary   [ ] โครงสร้างของบันไดเสียง (วิธีการสร้างบันไดเสียงในคีย์อื่นๆนอกเหนือบทรเรียน)

[ ] ทริยแอด

[ ] Major   [ ] minor   [ ] Augmented   [ ] diminished

[ ] โครงสร้างทริยแอดแต่ละชนิด

[ ] ทางเดินคอร์ด   [ ] คอร์ด

[ ] ทางเดินคอร์ดเบื้องต้น I - IV - V - I   [ ] อื่นๆ (ระบุ).....   [ ] โครงสร้างทางเดินคอร์ด (ระบุ).....

[ ] การอ่านโน้ต   [ ] การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน

[ ] เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น

[ ] legato   [ ] staccato   [ ] fingering/hands position   [ ] Dynamic   [ ] Continuatively   [ ] Pedal

[ ] อื่นๆ (ระบุ).....

[ ] การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน

[ ] อื่นๆ.....

2.2 ขอบข่ายและค่านำหน้าของสาระการวัดประเมินผล	
1.	<p>ลำดับความสำคัญสาระเนื้อหาสาระจากขอบเขตรายวิชา</p> <p>1..... 5.....</p> <p>2..... 6.....</p> <p>3..... 7.....</p> <p>4..... 8.....</p>
2.	<p>จากขอบเขตสาระการเรียนรู้ในรายวิชาที่ยอมรับพื้นฐานท่านได้ดำเนินการวัดประเมินผลรายวิชาในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านใดบ้าง และ ในสาระใดบ้าง?</p> <p>[ ]พุทธิพิสัย ระบุรายละเอียด.....</p> <p>[ ]ทักษะพิสัย ระบุรายละเอียด.....</p> <p>[ ]จิตพิสัย ระบุรายละเอียด.....</p> <p>ท่านได้มุ่งเน้นทำการวัดประเมินผลรายวิชาในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านใดเป็นพิเศษหรือไม่?</p> <p>[ ]พุทธิพิสัย(การคิดวิเคราะห์,ความรู้ความจำ ฯลฯ) [ ]ทักษะพิสัย(การบรรเลง,การอ่านโน้ตแบบฉบับพลัน ฯลฯ)</p> <p>[ ]จิตพิสัย(เจตคติ, ทศนคติ ต่อรายวิชา ต่อการบรรเลงเครื่องดนตรี)</p>
4.	<p>ในกระบวนการทางการวัดและประเมินผลท่านมีการจัดกลุ่มผู้เรียนแยกตามระดับทักษะของผู้เรียนหรือไม่</p>

หมายเหตุ

1. เครื่องมือ คือ สิ่งที่ใช้แล้วได้เป็น ตัวเลขคะแนนออกมา
2. วิธีการ คือ กระบวนการที่ทำหรือสื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ วิธีที่ใช้ แต่ไม่สามารถได้คะแนนออกมาเป็นตัวเลขได้
3. การวัดผลแบบเป็นทางการ (f) คือ การวัดผลโดยให้คะแนน และสามารถเอาไปตัดเกรดได้
4. การวัดผลแบบไม่เป็นทางการ (i) คือ การวัดผลโดยที่ไม่ได้นำมาคิดเป็นคะแนนเป็นตัวเลข หรือ เป็นองค์ประกอบในการช่วยเอาไปตัดเกรดได้
5. Rubric (Holistic rubrics) คือเกณฑ์การวัดประเมินผลแบบบูรณาการแบบกว้างๆ เป็นการสร้างเกณฑ์ในการใช้คะแนนแบบกว้างๆในภาพรวมมากกว่าส่วนย่อย
6. Rubric (Analytic rubrics) คือเกณฑ์การวัดประเมินผลแบบบูรณาการที่มีการกำหนดเกณฑ์ไว้อย่างละเอียด ครอบคลุมส่วนย่อยทุกส่วน

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา

ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			หมายเหตุ	
			ทดสอบ	สังเกต (F/I)	สัมภาษณ์ (o/e)	สอบถาม	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน
1.	การดูแลรักษาเครื่องดนตรี	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																	
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ตัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่มใหม่)																	
		จิตพิสัย (การรับรู้, การตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การสร้างลักษณะนิสัย)																	

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา

ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			รายละเอียด/หมายเหตุ	
			ทดสอบ	สังเกต (F/I)	สัมภาษณ์ (o/e)	สอบถาม	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน
2.	ทำทานการนั่งและการวางมือ	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																	
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ตัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่มใหม่)																	
		จิตพิสัย (การรับรู้, การตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การสร้างลักษณะนิสัย)																	

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา																					
ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			รายละเอียด/หมายเหตุ			
			ทดสอบ	สังเกต (F/I)	สัมภาษณ์ (o/e)	สอบถาม	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน		
3.	บันไดเสียง	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																			
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ดัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่มใหม่)																			
		จิตพิสัย (การรับรู้, การตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การสร้างลักษณะนิสัย)																			

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา

ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			รายละเอียด/หมายเหตุ	
			ทดสอบ	สังเกต (Fr)	สัมภาษณ์ (o/e)	ทดสอบ	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน
4.	ทฤษฎีแอด	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																	
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ดัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่ม ใหม่)																	
		จิตพิสัย (การรับรู้, การ ตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การ สร้างลักษณะนิสัย)																	

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา

ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			รายละเอียด/หมายเหตุ			
			ทดสอบ	สังเกต (F/I)	สัมภาษณ์ (o/e)	สอบถาม	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน		
5.	ทางเดินคอร์ด	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																			
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ดัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่มใหม่)																			
		จิตพิสัย (การรับรู้, การตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การสร้างลักษณะนิสัย)																			

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา

ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			รายละเอียด/หมายเหตุ			
			ทดสอบ	สังเกต (Fr)	สัมภาษณ์ (o/e)	ทดสอบ	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน		
6.	การอ่านโน้ต	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																			
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ดัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่มใหม่)																			
		จิตพิสัย (การรับรู้, การตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การสร้างลักษณะนิสัย)																			

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา

ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			รายละเอียด/หมายเหตุ			
			ทดสอบ	สังเกต (F/I)	สัมภาษณ์ (o/e)	ทดสอบ	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน		
7.	การอ่านโน้ตแบบฉบับพลัน	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																			
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ดัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่มใหม่)																			
		จิตพิสัย (การรับรู้, การตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การสร้างลักษณะนิสัย)																			

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา

ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			รายละเอียด/หมายเหตุ			
			ทดสอบ	สังเกต (F/I)	สัมภาษณ์ (o/e)	สอบถาม	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน		
8.	เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																			
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ดัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่ม ใหม่)																			
		จิตพิสัย (การรับรู้, การ ตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การ สร้างลักษณะนิสัย)																			

2.3, 2.4, 2.5, 2.6 กระบวนการทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน จำแนกตามขอบเขตเนื้อหารายวิชา

ลำดับ	สาระการเรียนรู้	ลำดับชั้น	วิธีการวัดประเมินผล					เครื่องมือการวัดประเมินผล					สถานการณ์		ช่วงเวลาการวัดประเมินผล			รายละเอียด/หมายเหตุ	
			ทดสอบ	สังเกต (F/I)	สัมภาษณ์ (o/e)	ทดสอบ	ทดลอง	อื่นๆ	ข้อสอบ (o/e)	Rubric (h/a)	Rating Scale	Checklist	อื่นๆ	กลุ่ม	เดี่ยว	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน		หลังเรียน
9.	การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	พุทธิพิสัย (ความรู้ความจำ, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, วิเคราะห์, สังเคราะห์, ประเมินค่า)																	
		ทักษะพิสัย (การรับรู้, ตระเตรียม, ตอบสนองตาม คำชี้แนะ, สร้างกลไก, ตอบสนองต่อสิ่งที่ซับซ้อน, ดัดแปลงให้เหมาะสม, ริเริ่มใหม่)																	
		จิตพิสัย (การรับรู้, การตอบสนอง, การเกิดค่านิยม, การจัดระบบคุณค่า, การสร้างลักษณะนิสัย)																	

ตอนที่ 2 รายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี (ต่อ)	
2.7 วิธีการสรุปผลการประเมิน ผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย	
1.	ในกระบวนการวัดประเมินผลรายวิชา ผู้เรียนมีโอกาสได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการกำหนดวิธีการ หรือเกณฑ์ในการวัดประเมินผลหรือไม่? อย่างไร?
2.	ผู้เรียนมีโอกาสได้รับทราบรายละเอียดในการวัดประเมินผลก่อนการวัดประเมินผลจริงหรือไม่/ในช่วงเวลาใด (ต้นภาคการศึกษา, ก่อนการวัดประเมินผลรายครั้ง, ไม่มีโอกาสได้ทราบรายละเอียด)
3.	เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน ผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้ายในรายวิชา มีลักษณะอย่างไร ☐ ประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ ☐ ประเมินผลแบบอิงกลุ่ม
4.	การสรุปผลการประเมิน ผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้ายในรายวิชา มีลักษณะอย่างไร ☐ ระบุเป็นสัญลักษณ์การวัดประเมินผล (A B C D F, 0 1 2 3 4) ☐ ระบุเป็นระดับคะแนนในรูปแบบของตัวเลข ☐ ระบุเป็นช่วงระดับคะแนน ☐ อื่นๆ(ระบุ).....
5.	ในการสรุปผลการประเมิน ผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย ท่านมีการระบุรายละเอียดของผลการประเมินหรือไม่? อย่างไร? ☐ ไม่มีการระบุรายละเอียดผลการประเมิน แต่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าพบเพื่อตรวจสอบผลการประเมินโดย ☐ เปิดเผยข้อมูลหรือรายละเอียดการวัดประเมินผลให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้อย่างเปิดเผย ☐ เปิดเผยข้อมูลหรือรายละเอียดการวัดประเมินผลให้ผู้เรียนที่สนใจสามารถตรวจสอบได้ ☐ มีการระบุรายละเอียดผลการประเมินไว้ในใบรายงานผลการเรียนรู้ โดย ☐ ระบุรายละเอียดพอสังเขปของระดับเกรด หรือสัญลักษณ์ของผลการประเมินนั้นๆ (ควรปรับปรุง, ปานกลาง, ดีมาก) ☐ ระบุรายละเอียดของระดับเกรด หรือสัญลักษณ์ของผลการประเมินพร้อมคำอธิบาย (ปานกลาง หมายถึง...) ☐ ระบุรายละเอียดของระดับเกรด หรือสัญลักษณ์ของผลการประเมินพร้อมคำอธิบายอย่างครบถ้วน ครอบคลุมตาม ขอบเขตสาระการเรียนรู้ รายละเอียด..... ☐ ระบุรายละเอียดของระดับเกรด หรือสัญลักษณ์ของผลการประเมินพร้อมคำอธิบายอย่างครบถ้วน ครอบคลุมตาม ขอบเขตสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งคำแนะนำในการพัฒนาด้าน..... ☐ อื่นๆ(ระบุ).....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในทัศนะของท่านการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในปัจจุบันประสบกับปัญหา หรืออุปสรรค ในเรื่องใดบ้าง/ เพราะเหตุใด?

จากปัญหาและอุปสรรคในการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานตามทัศนะของท่าน สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร?

ตามทัศนะของท่านการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานในหลักสูตรสายวิชาชีพดนตรี และ หลักสูตรครุศาสตร์ มีความแตกต่างกันอย่างไร? เพราะเหตุใด?

ตามทัศนะของท่านการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานที่เหมาะสม และสอดคล้องกับหลักสูตรสาย (วิชาชีพดนตรี/ครุศาสตร์) สมควรมีลักษณะอย่างไร? เพราะเหตุใด?

ตามทัศนะของท่านการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานที่มุ่งเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมหรือหาความรู้เพิ่มเติมควรมีลักษณะอย่างไร? ตัวอย่าง?

ตามทัศนะของท่านการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษา การฝึกซ้อม หรือการสอบควรมีลักษณะอย่างไร? ตัวอย่าง?

ท่านมีความคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนากระบวนการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์พื้นฐานเพิ่มเติมจากข้อคำถามข้างต้นหรือไม่? อย่างไร?

ภาคผนวก ฅ

เครื่องมือประกอบการวิจัย

แบบประเมินประสิทธิภาพผลการวิจัย เรื่อง การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล
รายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การนำเสนอแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี
ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผู้วิจัย

นางสาว อภิชฐา เชาว์อรัญ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.ตนิญา อุทัยสุข

ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินคุณภาพผลการวิจัย
สำหรับ คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการวัดประเมินผลทักษะดนตรี
เรื่อง
การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาคีตย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี
ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมินคุณภาพผลการวิจัย

แบบประเมินคุณภาพผลการวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาคีตย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล เพื่อนำข้อมูลที่ได้สรุปเป็นแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาคีตย์บอร์ดโดยมีเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพผลการวิจัยดังนี้

- 1) สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชาคีตย์บอร์ดพื้นฐานในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ทั้งกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี
- 2) สอดคล้องกับทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow theory) ดังนี้

- ✓ การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย(ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี, การประยุกต์ใช้เครื่องดนตรีตามสาขาวิชาซีพของตน)
- ✓ ความหลากหลายของเครื่องมือ วิธีการในการวัดและประเมินผล
- ✓ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
- ✓ ความท้าทายในกระบวนการวัดและประเมินผล
- ✓ ทักษะที่ดีตลอดกระบวนการวัดและประเมินผลของผู้เรียน

ทั้งนี้ผู้วิจัยขอความกรุณาผู้เชี่ยวชาญทุกท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ครบทุกคำถาม รวมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

และสุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

แบบประเมินคุณภาพผลการวิจัยฉบับนี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญและ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 แบบประเมินคุณภาพแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาคีตย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

2.1 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

2.2 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

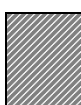
- 2.3 เครื่องมือการวัดประเมินผล
- 2.4 วิธีการวัดประเมินผล
- 2.5 ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 2.6 ขอบข่าย และ คำนวณน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล
- 2.7 วิธีการสรุปผลการประเมินปลายภาค

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สัญลักษณ์พิเศษในแบบประเมินคุณภาพผลการวิจัย

หมายถึง **ข้อค้นพบ**ที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานทั้ง 12 หลักสูตร ซึ่ง **สอดคล้องกับทฤษฎี**การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ/หรือ การเรียนรู้แบบราบรื่น

หมายถึง **ข้อเสนอแนะ**เพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อค้นพบ ซึ่งก่อให้เกิดความ **สอดคล้องเพิ่มเติม**กับทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ/หรือ การเรียนรู้แบบราบรื่น

- A หมายถึง ทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic assessment)
- F หมายถึง ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)
- 1 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย
  - 2 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
  - 3 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยมุ่งเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย
  - 4 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยมุ่งเน้นให้เกิดความท้าทายขึ้นกับผู้เรียน
  - 5 หมายถึง หลักการการวัดประเมินผลโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีตลอดกระบวนการ วัดและประเมินผล

*หมายเหตุ ทั้งนี้ทั้งนั้นแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่ผู้วิจัยนำเสนอในครั้งนี้ หมายรวมถึงทั้ง การวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ(การวัดประเมินผลที่นำผลการวัดมาทำการคิดค่าคะแนนเพื่อตัดสินผลการเรียนขั้นสุดท้าย) และ การวัดประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (การวัดประเมินผลที่ไม่ได้นำผลการวัดมาทำการคิดค่าคะแนนเพื่อตัดสินผลการเรียนขั้นสุดท้าย)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง โปรดกรอข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ		
1.	ชื่อ-สกุล	
2.	เพศ	[ ]ชาย [ ]หญิง
3.	อายุ	.....ปี
4.	วุฒิการศึกษา	[ ]ปริญญาตรี
		วิชาเอก.....คณะ.....
		มหาวิทยาลัย.....ประเทศ.....
		[ ]ปริญญาโท
		วิชาเอก.....คณะ.....
		มหาวิทยาลัย.....ประเทศ.....
		[ ]ปริญญาเอก
		วิชาเอก.....คณะ.....
มหาวิทยาลัย.....ประเทศ.....		
5.	ตำแหน่งปัจจุบัน	
	สังกัดคณะ	
	สาขา	
6.	รายวิชาที่รับผิดชอบ	1)
		2)
		3)
7.	ประสบการณ์สอน	[ ]น้อยกว่า 5 ปี [ ]5-10 ปี [ ]10-15 ปี [ ]มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 แบบประเมินคุณภาพแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์คพื้นฐานในหลักสูตรคณตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

คำชี้แจง โปรคทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคุณภาพตามความคิดเห็นของท่าน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบของ ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ค่าคะแนน	ความหมาย
1)	+1	แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาศึย์บอร์คที่ผู้วิจัยนำเสนอสอดคล้องกับทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น
2)	0	ไม่แน่ใจว่าแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลที่ผู้วิจัยนำเสนอสอดคล้องกับทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น
3)	-1	แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลที่ผู้วิจัยนำเสนอไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น

ตัวอย่าง

ข้อค้นพบ	ทฤษฎีอ้างอิง					ข้อเสนอแนะ	ทฤษฎีอ้างอิง					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/เพิ่มเติม						
	A		F		อื่นๆ		A		F		อื่นๆ	+1	0	-1							
	1	2	3	4			5	1	2	3						4	5				
1. วัดประสงคการเรียนการสอน																					
1.1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการบรรเลงคีย์บอร์คเบื้องต้น						คงเดิม								✓							
1.2. ประยุกต์ใช้กับรายวิชาด้านทฤษฎีดนตรีได้						เพิ่มประยุกต์ใช้กับรายวิชาดนตรีอื่นๆ เช่นการประพันธ์เพลง											✓				, เข้า ้ช้กับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรี

คำอธิบาย จากตัวอย่างข้อ 1 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว้ว่าวัดประสงคข้อ 1.1 มีความสอดคล้องกับ Flow theory ในด้านพฤติกรรมด้านทักษะการปฏิบัติสมควรกำหนดเป็นจุดประสงคการเรียน

จากตัวอย่างข้อที่ 2 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 0 หมายความว่า ท่านไม่แน่ใจว่า การประยุกต์ใช้กับรายวิชาด้านทฤษฎีดนตรีได้ และเพิ่มเติมในเรื่องของการประยุกต์กับวิชาเฉพาะดนตรีอื่นๆนั้นมีความสอดคล้องกับ TQF หรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และ Authentic Assessment ด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือไม่ และท่านมีข้อคิดเห็นว้ว่าไม่ควรนำมากำหนดเป็นจุดประสงคการเรียนรายวิชาศึย์บอร์คพื้นฐาน

2.1 ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน

ข้อค้นพบ	ทฤษฎีอ้างอิง					ข้อเสนอแนะ	ทฤษฎีอ้างอิง					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/เพิ่มเติม
	A		F		อื่นๆ		A		F		อื่นๆ	+1	0	-1	
	1	2	3	4			5	1	2	3					
วัตถุประสงค์ด้านความรู้, ความเข้าใจ															
1) มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด						TQF	คงเดิม								
2) มีความรู้ความเข้าใจในสาระรายวิชาคีย์บอร์ด เช่น โครงสร้างคอร์ด เป็นต้น						TQF	คงเดิม								
3) ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้กับรายวิชาด้านทฤษฎีดนตรีได้						TQF	คงเดิม								
วัตถุประสงค์ด้านทักษะการปฏิบัติ															
4) สามารถบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นได้ เช่น การอ่านโน้ต บันไดเสียง							คงเดิม								
5)							5) เพิ่มประยุกต์ใช้และต่อยอดความรู้ตามสาขาวิชาเอกของตนเอง								
วัตถุประสงค์ด้านทัศนคติ															
6) เห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชาที่มีต่อการศึกษาดนตรี และสาขาวิชาชีพของตน							คงเดิม								
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม															

2.2 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

ข้อค้นพบ	ทฤษฎีอ้างอิง					ข้อเสนอแนะ	ทฤษฎีอ้างอิง					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/เพิ่มเติม
	A		F		อื่นๆ		A		F		อื่นๆ	+1	0	-1	
	1	2	3	4			5	1	2	3					
สถานการณ์วัดประเมินผลด้านความรู้, ความเข้าใจ															
1) จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคลเพื่อทดสอบความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนต่อสาระเนื้อหาในรายวิชา						จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลในลักษณะกลุ่ม ในกรณีการวัดผลโดยวิธีการกำหนดชิ้นงานเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมให้มีการคิดวิเคราะห์ อภิปรายร่วมกันในกลุ่มผู้เรียน									
สถานการณ์วัดประเมินผลด้านทักษะการปฏิบัติ															
2) จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคลเพื่อสังเกตพัฒนาการ ทักษะการปฏิบัติ เครื่องดนตรีของผู้เรียนเป็นรายบุคคล						คงเดิม									
สถานการณ์วัดประเมินผลด้านทัศนคติ															
3) จัดสถานการณ์ทางการวัดประเมินผลเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บข้อมูล ทัศนคติ เจตคติของผู้เรียน						คงเดิม									
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม															

2.3 เครื่องมือการวัดประเมินผล

ข้อค้นพบ	ทฤษฎีอ้างอิง					ข้อเสนอแนะ	ทฤษฎีอ้างอิง					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/เพิ่มเติม
	A		F		อื่นๆ		A		F		อื่นๆ	+1	0	-1	
	1	2	3	4			5	1	2	3					
เครื่องมือวัดประเมินผลด้านความรู้, ความเข้าใจ															
1) <u>แบบฝึกหัด</u> เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจระหว่างเรียน						เพิ่ม <u>รูปрик ประกอบ ภาระงาน</u> นอกชั้นเรียน เช่นรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี เพื่อวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงความรู้ในบทเรียนกับการปฏิบัติจริง									
เครื่องมือวัดประเมินผลด้านทักษะการปฏิบัติ															
2) <u>เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)</u> เพื่อตรวจสอบการวัดผลตามขอบเขตที่กำหนดไว้						คงเดิม									
3) <u>รูปริก</u> เพื่อความเที่ยงตรงในการวัดผล						เพิ่ม <u>รูปริกแบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง (Holistic Rubric)</u> เพื่อความยืดหยุ่น สามารถปรับได้ตามความเหมาะสม									
เครื่องมือวัดประเมินผลด้านทัศนคติ															
4) <u>เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)</u>						คงเดิม									
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม															

2.4 วิธีการวัดประเมินผล

ข้อค้นพบ	ทฤษฎีอ้างอิง					ข้อเสนอแนะ	ทฤษฎีอ้างอิง					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/เพิ่มเติม
	A		F		อื่นๆ		A		F		อื่นๆ	+1	0	-1	
	1	2	3	4			5	1	2	3					
วิธีการวัดประเมินผลด้านความรู้, ความเข้าใจ															
1) สัมภาษณ์, สอบถาม เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจระหว่างเรียน						คงเดิม									
2) ทดสอบ เพื่อทดสอบความเข้าใจระหว่างเรียน						เพิ่ม ภาระงานนอกชั้นเรียน เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น									
วิธีการวัดประเมินผลด้านทักษะการปฏิบัติ															
3) สังเกต การบรรเลงคีย์บอร์ดเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน						เพิ่ม สอบถามพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อความยืดหยุ่นของเกณฑ์การวัดประเมิน									
4) สังเกต การจัดการทดลองการสอน หรือสถานการณ์ทางการแสดงดนตรี เพื่อวัดผลด้านการประยุกต์ใช้ทักษะกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง						คงเดิม									
วิธีการวัดประเมินผลด้านทัศนคติ															
5) สังเกต ความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา						เพิ่ม การสัมภาษณ์เพื่อวัดเจตคติต่อรายวิชา									
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....															

2.5 ช่วงเวลาการวัดประเมินผล

ข้อค้นพบ	ทฤษฎีอ้างอิง					ข้อเสนอแนะ	ทฤษฎีอ้างอิง					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/เพิ่มเติม
	A		F		อื่นๆ		A		F		อื่นๆ	+1	0	-1	
	1	2	3	4			5	1	2	3					
ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านความรู้, ความเข้าใจ															
1) <u>ระหว่างเรียน</u> เพื่อทดสอบความเข้าใจ เชื่อมโยงความรู้กับทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี						คงเดิม									
ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านทักษะการปฏิบัติ															
2) <u>ระหว่างเรียน</u> เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน						เพิ่ม การสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน									
3) <u>หลังเรียน</u> เพื่อวัดผลว่าผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด						คงเดิม									
ช่วงเวลาการวัดประเมินผลด้านทัศนคติ															
4) <u>ระหว่างเรียน</u> เพื่อสำรวจความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา						คงเดิม									
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....															

2.7 วิธีการสรุปผลการประเมินปลายภาค

ข้อค้นพบ	ทฤษฎีอ้างอิง					ข้อเสนอแนะ	ทฤษฎีอ้างอิง					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะในการแก้ไข/เพิ่มเติม		
	A		F				อื่นๆ	A		F			อื่นๆ	+1		0	-1
	1	2	3	4	5			1	2	3	4	5					
2) สรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายในระบบตัวอักษรหรือสัญลักษณ์						เพิ่ม การระบุช่วงค่าคะแนนดิบ ควบคู่กับระบบตัวอักษร เช่น A (91%) ระดับคะแนน=ดีมาก เป็นต้น เพื่อความชัดเจนของผลการประเมิน											
3)						3) ระบุจุดเด่น และ สิ่งทีผู้เรียนควรทำการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ได้อย่างถูกทาง											
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....																	
.....																	
.....																	
.....																	

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและ ข้อเสนอแนะที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล
รายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.1 ความคิดเห็น

ด้านความเป็นไปได้ในการปรับใช้กับสถานการณ์จริง.....

.....
.....
.....

อื่นๆ.....

.....
.....
.....
.....

3.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ญ
ตัวอย่างคู่มือการวัดและประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี
ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

คู่มือการวัดและประเมินผลรายวิชาศิลปะเบื้องต้นในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี
ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

คู่มือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

คู่มือการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐฉบับนี้ เป็นเอกสารที่ได้สรุปและเรียบเรียงจากการศึกษาเอกสารและผลการวิจัย เรื่อง การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ กระบวนการวัดประเมินผลเกิดความสะดวกรวดเร็วในการนำไปใช้ ซึ่งแนวทางการวัดประเมินผล รายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานในคู่มือฉบับนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมาจากผลการวิจัย ทั้งสภาพการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตในปัจจุบัน อีกทั้งความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะจากทั้ง อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานจำนวน 11 ท่าน และ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัด ประเมินผลดนตรีจำนวน 5 ท่านด้วยกัน

เนื้อหาสาระในคู่มือฉบับนี้ ประกอบด้วยคำชี้แจงในการใช้คู่มือ รวมถึง หลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน รายละเอียดการดำเนินการวัดและ ประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐาน แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 3 ด้าน พร้อมทั้งตัวอย่างเครื่องมือประกอบการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตพื้นฐาน โดยคู่มือการดำเนินการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานนี้จะเป็นเอกสารที่มีประโยชน์ ต่อทั้งผู้สอน และ ผู้เรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวัดประเมินผล การเตรียมตัวในการเรียน การสอน การฝึกฝนพัฒนาทักษะของผู้เรียน โดยหากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนว ทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตพื้นฐานในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

อภิษฐา เชาว์อรัญญ์

เมษายน 2556

คำชี้แจงในการใช้คู่มือ

คู่มือการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน ฉบับนี้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการนำไปใช้ประกอบกระบวนการวัดประเมินผลรายวิชา เพื่อให้กระบวนการวัดประเมินผลรายวิชา มีความครอบคลุมตามจุดประสงค์การเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งมีความเที่ยงและความตรงตามเนื้อหา โปร่งใสตลอดกระบวนการทางการวัดและประเมินผลรายวิชา โดยรูปแบบการนำเสนอสาระ เนื้อหาภายในคู่มือ เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จากผลการวิจัยทั้งจากการสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานทั้ง 11 ท่าน และ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดประเมินผล ดนตรีอีกจำนวน 5 ท่านอีกทั้งเอกสารวิชาการ หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงนำเสนอเป็น รูปแบบคู่มือประกอบการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. คำชี้แจงในการใช้คู่มือ เป็นการชี้แจงในการนำคู่มือการวัดประเมินผลฉบับนี้ไปใช้ ได้แก่ ความเป็นมาของคู่มือ เนื้อหาสาระต่างๆภายในคู่มือ ตลอดจนคำแนะนำในการใช้คู่มือให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด และ ข้อจำกัดของคู่มือการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน

2. หลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน คือการ นำเสนอหลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดประเมินผลในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการ ปฏิบัติ โดยในที่นี่ประกอบไปด้วยทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)

3. รายละเอียดการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน คือ ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางการบริหารจัดการการวัดประเมินผลรายวิชาเพื่อให้การวัดประเมินผลดำเนินการเป็นไปตาม แผนการที่วางไว้อย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดรายละเอียดต่างๆเอาไว้ไม่ว่าจะเป็น 1) ข้อมูลทั่วไป 2) จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ 3) ลักษณะการดำเนินการ 4) การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน 5) แผนการวัดประเมินผล 6) ตำราเรียนที่ใช้ประกอบการวัดประเมินผล และ 7) การประเมินและ ปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

4. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลตามพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือแนวทางใน การพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานโดยนำเสนอจำแนกตามพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน โดยแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลประกอบไปด้วย 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน 2) สถานการณ์การวัดประเมินผล 3) เครื่องมือการวัดประเมินผล 4) วิธีการวัดประเมินผล 5) ช่วงเวลา

การวัดประเมินผล 6) ขอบข่ายสาระเนื้อหาการวัดประเมินผล และ 7) วิธีการตัดสินผลการประเมิน
ขั้นสุดท้าย

5. ตัวอย่างเครื่องมือประกอบการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน คือ
ตัวอย่างเครื่องมือการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานอันประกอบไปด้วย 1) รายงานภาระงาน
เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน 2) เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) 3) รุบรีค เกณฑ์แบบกว้าง (Holistic
Rubric) 4) สมุดบันทึกการฝึกซ้อม การพัฒนาตนเอง (Learning Contracts) 5) แบบสังเกตแบบ
ลำดับคะแนน (Rating Scale) สำหรับผู้สอน 6) แบบสอบถามแบบลำดับคะแนน (Rating Scale)
สำหรับผู้เรียน 7) ใบแสดงผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย

6. แหล่งอ้างอิง/แหล่งข้อมูล คือการนำเสนอแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการจัดทำคู่มือ
ประกอบการวัดประเมินผลในครั้งนี้ โดยผู้ที่สนใจสามารถศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียด หรือ ประเด็น
ต่างๆ ซึ่งปรากฏอยู่ทั้งหนังสือ ตำราเรียน และ งานวิจัย

อย่างไรก็ตาม คู่มือฉบับนี้เป็นเพียงเอกสารที่สรุปและเรียบเรียงเนื้อหา สาระเกี่ยวกับการ
วัดประเมินผลรายวิชาเท่านั้น ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้วิจัยไม่สามารถรับรองได้ว่า ผู้สอนที่นำคู่มือฉบับนี้ไปใช้จะ
สามารถดำเนินการวัดประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ได้
ทั้งหมด สิ่งสำคัญในการใช้คู่มือฉบับนี้คือ ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
ในหลักการทางการวัดประเมินผล วิธีการ เครื่องมือ แนวทางการวัดประเมินผลที่มีความทันสมัยอยู่
ตลอดเวลา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	241
คำชี้แจงในการใช้คู่มือ.....	242
สารบัญ.....	244
ตอนที่ 1 หลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน.....	245
ตอนที่ 2 รายละเอียดการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน.....	251
ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลตามพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน.....	259
ตอนที่ 4 ตัวอย่างเครื่องมือประกอบการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ด พื้นฐาน.....	264
แหล่งอ้างอิง/แหล่งข้อมูล.....	285

ตอนที่ 1

หลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน

การวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความครอบคลุมในจุดประสงค์การเรียนการสอนอย่างครอบคลุม อีกทั้งควรเป็นปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการต่อยอดความรู้ต่อไป โดยการวัดและการประเมินผลทางดนตรีที่ตีนั้นควรมีแนวทางการวัดประเมินผลที่หลากหลาย ทั้งด้านเครื่องมือ วิธีการ ช่วงเวลาทางการวัดและการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการวัดประเมินผลไม่ควรเป็นการตัดสิน จัดอันดับผลการเรียนของผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่การวัดประเมินผลที่ดีควรเป็นข้อมูลตอบกลับพัฒนาการทางการเรียนการสอนของผู้เรียน ให้ผู้สอนสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาตนเองต่อไปได้ โดยการวัดประเมินผลตามหลักการข้างต้นนี้สามารถกระทำได้โดยการใช้เครื่องมือการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการ และ ช่วงเวลาการวัดประเมินผลที่มีความแตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน อีกทั้งการวัดและประเมินผลที่ดียังสมควรเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองนั้น สามารถเกิดขึ้นได้จากหลายๆปัจจัยด้วยกัน หนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของผู้เรียนนั้นคือระดับความท้าทายที่สัมพันธ์กับทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) (Getzels and Csikszentmihalyi, 1976) ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทั้ง การวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้เป็นทฤษฎีที่ช่วยส่งเสริมให้การวัดประเมินผลดำเนินไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

1. ทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นวิธีการประเมินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการวัดประเมินผลทางการเรียนการสอนออกมา โดยเป็นวิธีการวัดและประเมินผลที่เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกถึงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ ทั้งกระบวนการ (Process) และ ผลผลิต (Product) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งยังเป็นการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกผ่านทางปฏิบัติทักษะ (Performance) มากกว่าการวัดประเมินผลผลการเรียนรู้ที่มักเป็นการประเมินผล

ด้านความรู้ความจำเสียเป็นส่วนมาก (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรธน์, 2544; O'Malley, 1996; Wiggins, 1989)

โดยการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) มีลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงสามารถจำแนกได้เป็น 4 ลักษณะดังนี้

1) การปฏิบัติในสภาพจริง (Performance in the Field) การประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการประเมินที่ออกแบบขึ้นเพื่อประเมินทักษะปฏิบัติในสภาพจริง หรือสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งการประเมินนี้หมายรวมถึงภาระงาน ที่นอกเหนือจากการสอบอีกด้วย โดยการประเมินผลตามสภาพจริงนี้ต้องยึดอยู่บนพื้นฐานของ การประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งการประเมินผลตามสภาพจริงยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน กล่าวคือ ความสนใจ และ พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นต้น

2) เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน (Criteria) เกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงต้องเป็นเกณฑ์ที่สามารถประเมินแก่นแท้ของจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างครอบคลุม ตรงประเด็น เพราะฉะนั้นเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจึงไม่ควรเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ถูกกำหนดมาไว้อย่างตายตัว หรือสร้างขึ้นจากผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้นเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงจึงมีความยืดหยุ่นสูง และสามารถสะท้อนมุมมองที่หลากหลายของเกณฑ์หนึ่งๆได้ มากกว่าสะท้อนให้เห็นถึงความหมายและการตีความเกณฑ์นั้นๆเพียงด้านเดียว อีกทั้งเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงยังต้องเป็นเกณฑ์การประเมินที่สามารถเปิดเผย และเผยแพร่ให้ผู้เรียนได้รับรู้

3) การประเมินตนเอง (Self-Assessment) การประเมินตามสภาพจริงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการปฏิบัติกิจกรรมจริงในชีวิตประจำวัน การประเมินผลตามสภาพจริงจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการประเมินตนเอง เพื่อสามารถตรวจสอบพัฒนาการ ความก้าวหน้า และจุดบกพร่องในการปฏิบัติกิจกรรม หรือ การเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง

4) การนำเสนอผลงาน เนื่องจากการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเน้นกระบวนการด้านทักษะปฏิบัติ เพราะฉะนั้นการประเมินในตอนท้ายจึงมักอยู่ในรูปแบบของการนำเสนอผลงานของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง พัฒนาไปจากตอนต้นก่อนการจัดการเรียนการสอนให้ปรากฏได้

2. ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นี้ได้รับการคิดค้น ศึกษาวิจัยโดย ซิกเซนตมีไฮล์ (Csikszentmihalyi, 1976) นักจิตวิทยาชาวฮังการี ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางด้าน การศึกษาเพื่อความสุขสนาน และ ความคิดสร้างสรรค์ โดยทฤษฎีที่ซิกเซนตมีไฮล์คิดค้น และเป็น ที่รู้จักแพร่หลายมากที่สุดคือ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) (School of behavioral & oranizational sciences Claremont graduate university, 2012 : ออนไลน์) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ ได้รับการคิดค้นจากประเด็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาลำดับขั้นในการเรียนรู้ของพฤติกรรม ด้านทักษะพิสัย กระบวนการศึกษาวิจัยได้ทำการศึกษากันผ่านการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยผล การศึกษาลำดับขั้นในการเรียนรู้ได้ค้นพบว่าในการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยนั้น ปัจจัยด้านบวกที่ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นคือเรื่องของความ สนุกสนาน ทักษะที่ดีต่อการเรียนรู้ อีกทั้งเรื่องของความท้าทาย ซึ่งสัมพันธ์กับประสบการณ์ทักษะ ความรู้เดิมของผู้เรียนเข้ามาเกี่ยวข้อง (Snyder and Lopez, 2002)

ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) และการเรียนรู้ ทางดนตรีนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน หากแปลความหมายของคำว่า *Flow* ตามพจนานุกรมจะ ได้ความหมายที่สื่อถึงความสิ้นไหล ซึ่งการแสดงทางดนตรีนั้น สิ่งสำคัญอันดับต้นคือการแสดงที่มี ความต่อเนื่อง สิ้นไหลตลอดการแสดง หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ได้ ระบุไว้ว่าการเรียนรู้ในขั้นเริ่มแรกนั้นจะเกิดขึ้นพร้อมๆกับความเครียดในการทำความรู้จักกับสิ่งใหม่ๆ จากนั้นหากได้รับสิ่งเร้าที่ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการทางการเรียนรู้ที่ดีแล้วนั้น ความรู้สึกสนุกสนาน ทักษะที่ดี ความต้องการในการต่อยอดความรู้ เป็นต้น (Csikszentmihalyi, 1976, 1990 อ้างถึงใน Wrigley, 2005) สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเป็นปัจจัยลำดับต่อๆมาตามลำดับขั้นการเรียนรู้โดยเฉพาะการ เรียนรู้ด้านทักษะพิสัย โดยปัจจัยต่าง ๆ นั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงซึ่งกันและกันตลอดกระบวนการ ทางการเรียนรู้ โดยลำดับขั้นการเรียนรู้อย่างราบรื่น ประกอบด้วยมิติทางการเรียนรู้ 9 มิติการเรียนรู้ ด้วยกัน (Jackson, 2004) (รายละเอียดทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) แสดงแนบท้าย ในภาคผนวก ง ภายในเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์)

จากหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) นั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกหลักการ และ ประเด็นที่มีความน่าสนใจ และ มีความสัมพันธ์กับรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานออกทั้งหมด 2 ประเด็นการศึกษาด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

1) ความท้าทายซึ่งสัมพันธ์กับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ความสมดุลนี้จะผันแปรตามทัศนคติความเข้าใจตนเองของผู้เรียนแต่ละคน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะมีเกณฑ์การตัดสินความสามารถของตนเอง และ ระดับความท้าทายที่สามารถรับได้แตกต่างกันออกไป ซึ่งทักษะที่เชื่อมโยงไปยังความท้าทายของผู้เรียนนั้นโดยมากมักไม่ใช่ทักษะที่ผู้เรียนมีอยู่จริง แต่จะเป็นระดับทักษะที่ผู้เรียน "คิดว่า" ตนเองมี เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะกระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสดงทักษะจริงของผู้เรียนออกมาอย่างเต็มศักยภาพ โดยข้อสำคัญของการกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพที่แท้จริงออกมานั้นต้องมีความสอดคล้องกับระดับความท้าทาย

2) ทัศนคติที่ดีตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล นอกจาก ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) จะให้ความสำคัญกับระดับความท้าทายที่ต้องเกิดขึ้นอย่างสมดุลกับทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนแล้วนั้น ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) ยังได้ระบุไว้ว่าตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลนั้นยังจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องมีทัศนคติที่ดีตลอดกระบวนการทางการเรียนรู้ ถึงจะถือว่าประสบความสำเร็จถึงลำดับขั้นสูงสุดของทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory)

โดยคู่มือประกอบการวัดประเมินผลฉบับนี้ได้ทำการวิเคราะห์ และ สังเคราะห์หลักการแนวทางการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) มาทั้งหมด 5 หลักการด้วยกันดังต่อไปนี้

1) มุ่งเน้นการแสดงผลออกซึ่งพฤติกรรมของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ซึ่งนับได้ว่าเป็นรากฐานของการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ด ซึ่งหมายถึงการมุ่งเน้นนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยเป็นสำคัญ (สังเคราะห์จากทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น)

2) มุ่งเน้นความหลากหลายขององค์ประกอบทางการวัดประเมินผล คือในการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัยนั้นสิ่งที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นเป็นลำดับต่อมาคือ องค์ประกอบทางการวัดและประเมินผลที่มีหลากหลายเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอนของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา สารระเนื้อหาการวัดประเมินผล อีกทั้ง ความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน เป็นต้น (สังเคราะห์จากทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น)

3) มุ่งเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งต้องคำนึงถึงทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน พัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เนื่องจากการเรียนการสอนในรายวิชาชีพบอร์ดพื้นฐาน

นี่เป็นการปฏิบัติเครื่องดนตรีรายบุคคล การวัดผลจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนเพื่อผลการวัดประเมินที่ออกมาตรงตามสภาพความเป็นจริง (สังเคราะห์จากทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง)

4) มุ่งเน้นความท้าทาย ซึ่งเป็นหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) เป็นปัจจัยหลักของการนำเสนอแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานในครั้งนี ความท้าทายนี้ต้องมีความสอดคล้องกันกับระดับความสามารถทักษะเดิมของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ความลื่นไหลหรือ Flow เกิดขึ้นในกระบวนการทางการวัดประเมินผล (สังเคราะห์จากทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น)

5) มุ่งเน้นทัศนคติ และ เจตคติที่ดีตลอดกระบวนการวัดประเมินผล เป็นปัจจัยลำดับสูงสุด อีกทั้งเป็นปัจจัยหลักอีกปัจจัยหนึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นให้เกิดขึ้นในกระบวนการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน ทัศนคติที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นการกำจัดความรู้สึกด้านลบ ที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียด กัดดัน ออกไปจากกระบวนการทางการวัดและประเมินผล (ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น)

จากหลักการทั้ง 5 ข้อข้างต้นนี้ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ออกมาจากทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) สามารถแสดงให้เห็นชัดเจนดังภาพต่อไปนี้

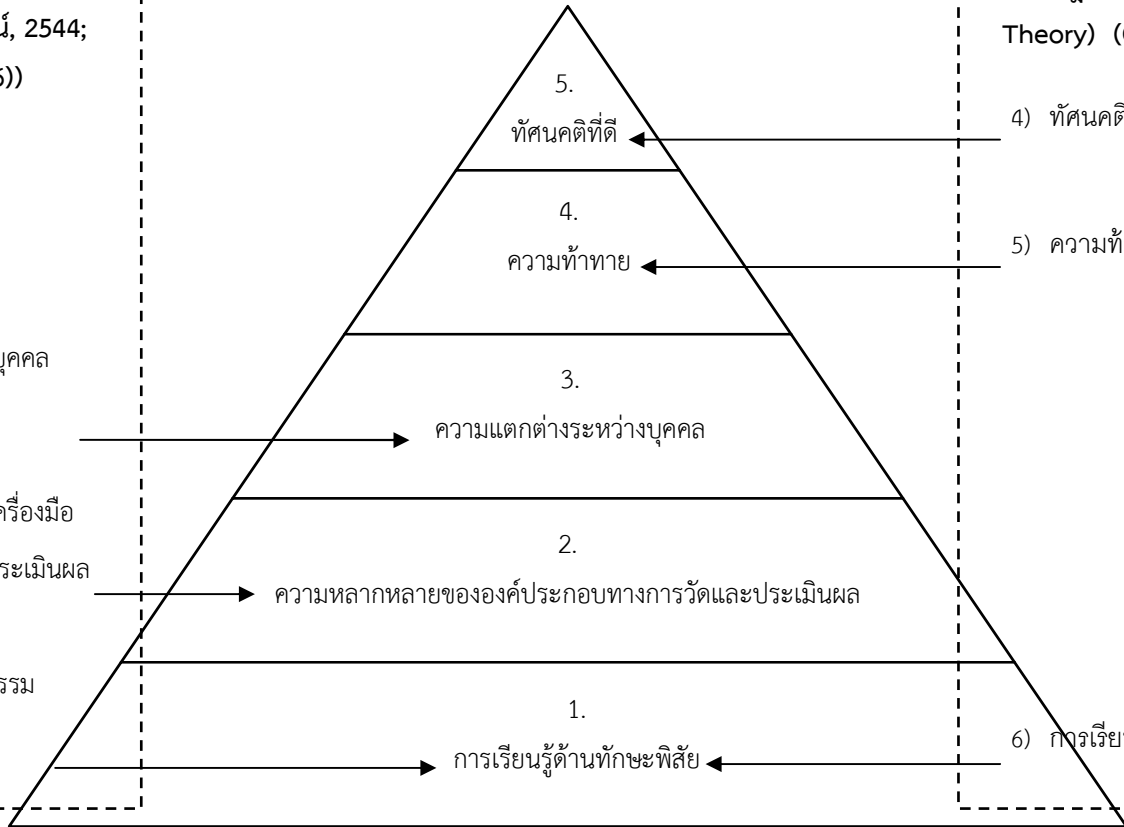

ทฤษฎีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง
(สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544;
O'Malley, 1996))

8) ความแตกต่างระหว่างบุคคล

9) ความหลากหลายของเครื่องมือ
วิธีการ ในการวัดและประเมินผล

11) มุ่งเน้นการแสดงผลพฤติกรรม

ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (Flow Theory) (Csikszentmihalyi, 1976)

4) ทักษะที่ดี

5) ความท้าทาย

6) การเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ตอนที่ 2

รายละเอียดการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานตามมาตรฐานกรอบ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

รายละเอียดการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานตามมาตรฐานกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) นี้คือข้อมูลสำหรับการนำไปปฏิบัติการบริหารจัดการทางการวัดประเมินผลของรายวิชาเพื่อให้กระบวนการทางการวัดประเมินผลมีความสอดคล้องและเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนการสอนที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ ซึ่งรายละเอียดของรายวิชานี้จะกำหนดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และ องค์ประกอบ กระบวนการทางการวัดประเมินผลต่างๆ รวมทั้งยังกำหนดแนวทางการวัดประเมินผล และ คุณลักษณะอื่นๆที่ผู้เรียนพึงได้รับการปลูกฝังให้เกิดขึ้นในกระบวนการทางการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) โดยรายละเอียดการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานตามมาตรฐานกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) นี้ประกอบไปด้วยรายละเอียดทั้งหมด 7 รายละเอียดด้วยกันคือ

1. ข้อมูลทั่วไป คือ ข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชาซึ่งประกอบไปด้วย รหัสและชื่อรายวิชา จำนวนหน่วยกิต หลักสูตรประเภทวิชา ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน ภาคการศึกษาและ ชั้นปีที่เรียน รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน สถานที่เรียน และ วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด
2. จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ คือ จุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนว่ามุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับความรู้ สารเนื้อหาใดบ้างในการเรียนการสอน
3. ลักษณะการดำเนินการ คือ รายละเอียดในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วยคำอธิบายรายวิชา ระยะเวลาการจัดการเรียนการสอนรายสัปดาห์ และการแบ่งเวลาให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าพบปรึกษาอาจารย์ประจำรายวิชา
4. พัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ รายละเอียดทางพัฒนาการด้านต่างๆที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการจัดการศึกษา ซึ่งพัฒนาการผลการเรียนรู้ของผู้เรียนประกอบไปด้วย 5 ด้านด้วยกันคือ คุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5. แผนการวัดประเมินผล คือ รายละเอียดของการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชา อันประกอบไปด้วย ช่วงเวลาการดำเนินการวัดประเมินผล สารการวัดประเมินผล รูปแบบการวัดประเมินผล และ เครื่องมือ/วิธีการวัดประเมินผล

6. ตำราเรียนที่ใช้ประกอบการวัดประเมินผล คือ สื่อการเรียนการสอน เอกสาร ตำรา วิชาการที่ผู้สอนจัดทำมาใช้ประกอบในการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลรายวิชา

7. การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา คือ การกำหนดกลยุทธ์ในการประเมินผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ซึ่งในการกำหนดกลยุทธ์ในการประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชานี้ จะประกอบไปด้วย กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยผู้เรียน กลยุทธ์การประเมินการสอน การปรับปรุงการสอน การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในรายวิชา การดำเนินการทบทวน และการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

โดยทั้ง 7 องค์ประกอบดังที่ได้กล่าวข้างต้นนี้แสดงรายละเอียดในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

- 1) รหัส และ ชื่อรายวิชา : คีย์บอร์ดพื้นฐาน
- 2) จำนวนหน่วยกิต : 2 (1-2-3)
- 3) หลักสูตรประเภทของรายวิชา : ครุศาสตรบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต ศิลปศาสตรบัณฑิต ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ดุริยางคศาสตรบัณฑิต ดนตรีบัณฑิต
- 4) ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน : นางสาวอภิษฐา เชาว์อรัญ
- 5) ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน : เปิดสอนภาคการศึกษาต้น ชั้นปีที่ 2
- 6) รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisites) : ไม่มี
- 7) รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) : ไม่มี
- 8) สถานที่เรียน : ห้องปฏิบัติการดนตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 9) วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด : 17 เมษายน พ.ศ.2556

2. จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจทั้งในทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด ตามขอบเขตสาระเนื้อหาที่กำหนดไว้ อีกทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน

หลังเรียนจบรายวิชานี้แล้ว ผู้เรียนสามารถ

1) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนด้านพุทธิพิสัย

- ผู้เรียนสามารถอธิบายหลักการพื้นฐานการโน้ตเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดได้ ทั้งวิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี องค์ประกอบ การทำงานของเครื่องดนตรี ทำทางการนั่งการวางมือที่ถูกต้อง

- ผู้เรียนสามารถอธิบายสาระพื้นฐานในรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานได้ เช่น การสร้างบันไดเสียงตามโครงสร้างที่ถูกต้อง เป็นต้น

- ผู้เรียนสามารถประยุกต์สาระเนื้อหาที่ได้ศึกษาเข้ากับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรีได้ เช่น การเปลี่ยนบันไดเสียง การฟังเสียงคอร์ดเมเจอร์ และ ไมเนอร์ เป็นต้น

2) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วย

- ผู้เรียนสามารถบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้นได้ เช่น การอ่านโน้ต การฝึกไล่บันไดเสียง การบรรเลงบทเพลง เป็นต้น

- ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปใช้ต่อยอดทักษะความรู้ ความเข้าใจ ตามสาขาวิชาเอกของตนเองได้ เช่น การใช้เครื่องดนตรีในการวอร์มเสียงของนักร้อง เป็นต้น

- ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางการปฏิบัติคีย์บอร์ดพื้นฐานไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนได้

3) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนด้านจิตพิสัย ประกอบด้วย

- ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของรายวิชา ที่มีต่อการศึกษา การต่อยอดความรู้ด้านดนตรี ตามสาขาวิชาชีพของตนเอง

3. ลักษณะการดำเนินการ

1) คำอธิบายรายวิชา : ความรู้ความเข้าใจในเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดเบื้องต้น การดูแล รักษาเครื่องดนตรี ทำทางการนั่งการวางมือที่ถูกต้อง การเชื่อมโยงความรู้ทางทักษะการปฏิบัติกับหลักการทางทฤษฎี โครงสร้างบันไดเสียง โครงสร้างคอร์ด เป็นต้น รวมทั้ง พื้นฐานทางการ

บรรเลงเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด การอ่านโน้ตจากบรรทัด 5 เส้นคู่ การอ่านโน้ตแบบจับพลัน การบรรเลงบันไดเสียง เมเจอร์ ไมเนอร์ ไม่เกิน 4 ชาร์พ 4 แฟล็ต ทางเดินคอร์ด ตลอดจนเทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น

2) จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย/ปฏิบัติ	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
30 ชั่วโมง	ตามความต้องการของนิสิตรายบุคคล	ไม่มี	3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์

3) จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นิสิตเป็นรายบุคคล

- นักศึกษานัดเวลาพบอาจารย์ล่วงหน้า ตามเวลาที่ได้นัดหมาย
- อาจารย์ผู้สอนจัดเวลาให้คำปรึกษานิสิตเป็นรายบุคคล / รายกลุ่มตามความต้องการ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (เฉพาะผู้ที่ต้องการ)

ต้องการ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (เฉพาะผู้ที่ต้องการ)

4. การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

การพัฒนาผลการเรียนในกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มุ่งหวัง

1) คุณธรรม จริยธรรม

- คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน : ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีวินัย จรรยาบรรณวิชาชีพ

- วิธีการสอน : ภาระงานนอกชั้นเรียน การอภิปรายกลุ่ม

- วิธีการประเมินผล : พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน และ การส่งงานที่ได้รับมอบหมายให้ตรงเวลา มีการอ้างอิงอย่างถูกต้องและเหมาะสมภายในภาระงาน การประเมินตนเอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียนตามความเป็นจริง ตรงไปตรงมา

2) ความรู้

- ความรู้ที่ผู้เรียนต้องได้รับ : ความรู้ความเข้าใจในเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดเบื้องต้น การดูแล รักษาเครื่องดนตรี ทำทางการนั่งการวางมือที่ถูกต้อง การเชื่อมโยงความรู้ทางทักษะการปฏิบัติกับหลักการทางทฤษฎี โครงสร้างบันไดเสียง โครงสร้างคอร์ด เป็นต้น รวมทั้ง

พื้นฐานทางการบรรเลงเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด การอ่านโน้ตจากบรรทัด 5 เส้นคู่ การอ่านโน้ตแบบ
ฉับพลัน การบรรเลงบันไดเสียง เมเจอร์ ไมเนอร์ ไม่เกิน 4 ชาร์พ 4 แฟล็ต ทางเดินคอร์ด ตลอดจน
เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น

- วิธีการสอน : บรรยายร่วมกับการปฏิบัติเครื่องดนตรี การแสดงบทบาทใน
สถานการณ์จำลอง

- วิธีการวัดประเมินผล : การทดสอบก่อน ระหว่าง และ หลังเรียน ด้วยการ
ทดสอบภาคปฏิบัติ และ การทดสอบปากเปล่า ประกอบการทำแบบสอบถาม

3) ทักษะทางปัญญา

- ทักษะทางปัญญา : พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยง
ความรู้ บูรณาการความรู้จากต่างรายวิชา การคิดอย่างเป็นระบบ

- วิธีการสอน : การอภิปรายกลุ่ม การตอบคำถามประกอบการเรียน
ภาคปฏิบัติ การสะท้อนความคิด

- วิธีการวัดประเมินผล : การสอบระหว่างเรียน และ หลังเรียน โดยการ
สอบถาม สัมภาษณ์ ประกอบแบบฝึกหัดภายในชั้นเรียน

4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ : มีทักษะในการ
สร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน, แสดงความเป็นผู้นำ ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ
และ มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ฝึกซ้อมด้วยตนเอง ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จภายใน
ระยะเวลาที่กำหนด

- วิธีการสอน : การบรรเลงคีย์บอร์ดกลุ่ม หรือ คู่ การอภิปรายกลุ่ม โดยการ
มอบหมายภาระงานนอกชั้นเรียน

- วิธีการวัดประเมินผล : การประเมินตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

5) ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี : ทักษะ
การสื่อสาร ทั้งการพูด การฟัง การเขียน การบรรเลงเครื่องดนตรี โดยการตอบข้อซักถามภายในชั้น
เรียน ทักษะการสืบค้นข้อมูล หาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต การนำเสนอรายงานโดยใช้
เทคโนโลยีที่เหมาะสม

- 3) การปรับปรุงการสอน
  - การจัดสัมมนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อร่วมกันหาแนวทางหรือวางแผนการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชา
  - การวิจัยในชั้นเรียน
- 4) การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา
คณะกรรมการในสาขาวิชาตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบกับเครื่องมือรายละเอียดการวัดประเมินผลของผู้สอน
- 5) การดำเนินการทบทวน และการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา
ปรับปรุงประมวลรายวิชาทุกปีตามข้อมูล สถิติผลการวัดประเมินผลการเรียนทั้งหมด ประกอบกับผลการสัมมนาการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3

แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลตามพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน

ในการดำเนินการวัดประเมินผลที่มุ่งเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีสมควรเป็นการดำเนินการวัดประเมินผลที่ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านอย่างครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี และ ทักษะคติเจตคติต่อการเรียนการสอน โดยในกระบวนการวัดประเมินผลที่ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านนี้สมควรดำเนินการวัดประเมินผลในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน มีรูปแบบการวัดประเมินผลที่หลากหลาย อีกทั้ง ควรความหลากหลายของวิธีการ และ เครื่องมือการวัดประเมินผล ซึ่งเครื่องมือการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลายนั้นประกอบไปด้วย

1. สมุดบันทึกการฝึกซ้อม การพัฒนาตนเอง (Learning Contracts)
2. เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)
3. รูบริค เกณฑ์แบบกว้าง (Holistic Rubric)
4. แบบสังเกตแบบลำดับคะแนน (Rating Scale)
5. แบบสอบถามแบบลำดับคะแนน (Rating Scale)
6. แบบทดสอบ
7. รายงาน ภาระงานเพิ่มเติม
8. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)

โดยเครื่องมือการวัดประเมินผลที่กล่าวมาข้างต้นนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยวิธีการวัดประเมินผลที่มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับเครื่องมือการวัดประเมินผลนั้นๆ เพื่อส่งเสริมกระบวนการทางการวัดประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ โดยวิธีการทางการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลายและช่วยส่งเสริมให้เครื่องมือการวัดประเมินผลเกิดประสิทธิภาพสูงสุคนั้นประกอบไปด้วย

1. การสังเกต (อาจใช้สื่อประกอบเช่น เครื่องบันทึกเสียง กล้องวิดีโอ เป็นต้น)
2. การสัมภาษณ์ การอภิปรายในชั้นเรียน
3. การแสดงดนตรี (ทั้งในชั้นเรียน และ นอกชั้นเรียน)
4. การทดสอบ
5. การจัดสถานการณ์จำลอง
6. การประเมินตนเอง

7. การประเมินโดยเพื่อนในชั้นเรียน

โดยในขั้นตอนการตัดสินผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย ผู้สอนสามารถดำเนินการรวบรวมผลงานของผู้เรียนตลอดภาคการศึกษาออกมาในรูปแบบของแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ซึ่งแฟ้มสะสมผลงานนี้จะทำหน้าที่รวบรวมผลงานในรายวิชาทั้งหมดของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น เอกสารประกอบการเรียน รายงาน บันทึกการฝึกซ้อม แบบการประเมินตนเอง รายการแสดงดนตรี แบบวัดทัศนคติต่อรายวิชา เป็นต้น

จากกลยุทธ์ทางการวัดประเมินผลดังกล่าวข้างต้นนี้ หากทำการจำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 3 ด้าน ไม่ว่าจะเป็น พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัยแล้วนั้น จะสามารถแสดงรายละเอียดแนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลรายวิชาศิษย์บอร์ด์พื้นฐานได้ตามองค์ประกอบทางการวัดประเมินผลทั้ง 7 ด้าน คือ 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน 2) สถานการณ์การวัดประเมินผล 3) เครื่องมือการวัดประเมินผล 4) วิธีการวัดประเมินผล 5) ช่วงเวลาการวัดประเมินผล 6) ขอบข่ายสาระเนื้อหาการวัดประเมินผล และ 7) วิธีการสรุปผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย ได้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

สาระการวัดประเมินผล	สถานการณ์ การวัด ประเมินผล	รูปแบบการ วัดประเมินผล	เครื่องมือ / วิธีการวัด ประเมินผล
การวัดประเมินผลก่อนเรียน			
1. ความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับเครื่องดนตรี 2. ลักษณะทางกายภาพในการเล่นเครื่องดนตรีประเภท คีย์บอร์ด 3. โครงสร้างบันไดเสียง 4. โครงสร้างทริยแอด 5. การประพันธ์เพลงเบื้องต้น (ทางเดินคอร์ด) 6. การอ่านโน้ต 7. หลักการในการใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	การวัด ประเมินผล รายบุคคล	Informal	- การ สัมภาษณ์ / สอบถาม - Check List
การวัดประเมินผลระหว่างเรียน			
1. ความรู้ความเข้าใจในสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 สาระ คือ 1) วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี 2) ทำทางการนั่ง และการวางมือ 3) บันไดเสียง 4) ทริยแอด 5) คอร์ด 6) การอ่านโน้ต 7) เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น 8) การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	การวัด ประเมินผล รายบุคคล / การอภิปราย กลุ่ม	Formal/ Informal	- การ สัมภาษณ์ / สอบถาม - การ ทดสอบ
การวัดประเมินผลหลังเรียน			
1. ความรู้ความเข้าใจในสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 สาระ คือ 1) วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี 2) ทำทางการนั่ง และการวางมือ 3) บันไดเสียง 4) ทริยแอด 5) คอร์ด 6) การอ่านโน้ต 7) เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น 8) การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	การวัด ประเมินผล รายบุคคล	Formal/ Informal	- การ สัมภาษณ์ / สอบถาม - การ ทดสอบ

2. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

สาระการวัดประเมินผล	สถานการณ์ การวัด ประเมินผล	รูปแบบการ วัด ประเมินผล	เครื่องมือ / วิธีการวัด ประเมินผล
การวัดประเมินผลก่อนเรียน			
1. ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีในสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 สาระ คือ 1) วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี 2) ท่าทางการนั่งและการวางมือ 3) บันไดเสียง 4) ทริยแอด 5) คอร์ด 6) การอ่านโน้ต 7) เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น 8) การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	การวัด ประเมินผล รายบุคคล	Informal	-การสังเกต -การสัมภาษณ์ - Check List
การวัดประเมินผลระหว่างเรียน			
1. ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีในสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 สาระ คือ 1) วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี 2) ท่าทางการนั่งและการวางมือ 3) บันไดเสียง 4) ทริยแอด 5) คอร์ด 6) การอ่านโน้ต 7) เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น 8) การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	การวัด ประเมินผล รายบุคคล / การอภิปราย กลุ่ม	Formal/ Informal	-การสังเกต -การสัมภาษณ์ -การประเมิน ตนเอง -Check List -Holistic Rubric -สมุดบันทึกการ ฝึกซ้อม
การวัดประเมินผลหลังเรียน			
1. ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีในสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 สาระ คือ 1) วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี 2) ท่าทางการนั่งและการวางมือ 3) บันไดเสียง 4) ทริยแอด 5) คอร์ด 6) การอ่านโน้ต 7) เทคนิคการบรรเลงเบื้องต้น 8) การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน	การวัด ประเมินผล รายบุคคล	Formal	-การสังเกต -การสัมภาษณ์ -Check List -Holistic Rubric

3. แนวทางการพัฒนาการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

จุดประสงค์การเรียนการสอน คือ

สาระการวัดประเมินผล	สถานการณ์ การวัด ประเมินผล	รูปแบบการ วัด ประเมินผล	เครื่องมือ / วิธีการวัด ประเมินผล
การวัดประเมินผลก่อนเรียน			
1. ทักษะคิดต่อรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน 2. ความคาดหวังต่อรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐาน	การวัด ประเมินผล รายบุคคล	Informal	- การสัมภาษณ์ - Check List - แบบสอบถาม
การวัดประเมินผลระหว่างเรียน			
1. ความรับผิดชอบ / ตรงต่อเวลา 2. ทักษะคิดต่อรายวิชา	การวัด ประเมินผล รายบุคคล	Formal/ Informal	- การสังเกต - การสัมภาษณ์ - Check List - แบบสอบถาม
การวัดประเมินผลหลังเรียน			
1. ทักษะคิดต่อรายวิชา	การวัด ประเมินผล รายบุคคล	Informal	- การสัมภาษณ์ - Check List - แบบสอบถาม

ตอนที่ 4

ตัวอย่างเครื่องมือประกอบการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน

ตัวอย่างเครื่องมือประกอบการดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานในคู่มือฉบับนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านอย่างครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็น เครื่องมือวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัย โดยผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างเครื่องมือการวัดประเมินผลทั้งหมด 7 รูปแบบด้วยกัน ซึ่งสามารถจำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ดังนี้

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

1. การเข้าชมการแสดงดนตรี และ รายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี
2. แบบฝึกหัด / ข้อสอบ

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

1. เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) ประกอบการสังเกตทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน
2. รูบรีค เกณฑ์แบบกว้าง (Holistic Rubric) ประกอบการวัดประเมินผลควบคู่กับเครื่องมือประเภทรายการในทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน
3. สมุดบันทึกการฝึกซ้อม การพัฒนาตนเอง (Learning Contracts)

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

1. แบบสังเกตแบบลำดับคะแนน (Rating Scale) สำหรับผู้สอน
2. แบบสอบถามแบบลำดับคะแนน (Rating Scale) สำหรับผู้เรียน

ใบแสดงผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย

ตัวอย่างเครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

1. การเข้าชมการแสดงดนตรี และ รายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี

การเข้าชมการแสดงดนตรี และ รายงานการเข้าชมการแสดงดนตรีนี้เป็นเครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ ความรู้ความจำ ความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งการเข้าชมการแสดงดนตรี และ รายงานการเข้าชมการแสดงดนตรีนี้ผู้สอนสามารถนำไปใช้ประกอบการวัดประเมินผลได้ทั้งในช่วงเวลาระหว่างเรียนเป็นการเก็บคะแนน หรือ อาจประยุกต์ใช้เป็นรูปแบบของการวัดผลหลังเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนการสอนในรายวิชา คีย์บอร์ดพื้นฐานก็สามารถทำได้ โดยการเข้าชมการแสดงดนตรี และ รายงานการเข้าชมการแสดงดนตรีนี้อาจประกอบไปด้วยสาระที่มีความหลากหลาย เช่น การแสดงดนตรี การสัมมนาทางดนตรี เป็นต้น ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้สอนในการกำหนดภาระงานนั้นๆ ในคู่มือฉบับนี้จะยกตัวอย่าง เครื่องมือ 2 รายการด้วยกัน อันประกอบไปด้วย ตารางบันทึกการเข้าชมการแสดงดนตรี / สัมมนาทางดนตรี และ เกณฑ์การประเมินผลรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรีของผู้เรียน ซึ่งเนื้อหาภายในเล่มรายงานจะประกอบไปด้วยทักษะการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นต้น

1.1 ตารางบันทึกการเข้าชมการแสดงดนตรี / สัมมนาทางดนตรี

ลำดับที่	รายการ	เวลา/สถานที่ ที่เข้าชม	ลายเซ็น/ตราประทับ
1.	ครุศาสตร์ คอนเสิร์ต ครั้งที่33	19.00-20.00 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
2.	การสัมมนา หลักการสอนเปียโนผู้ใหญ่ โดย ผศ.ดร. ภาวไล ตันจันทร์พงษ์	09.00-13.00 หอประชุมแห่งชาติสิริกิตต์	
3.			
4.			

ตารางบันทึกการเข้าชมการแสดงดนตรี / สัมมนาทางดนตรีนี้ มีไว้เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน โดยผู้สอนอาจกำหนดจำนวนครั้ง และ หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการเข้าชมการแสดงดนตรี หรือ การเข้าร่วมการสัมมนาทางดนตรีให้แก่ผู้เรียนได้ตามความเหมาะสม โดยทั้งหมดนี้ผู้สอนสามารถกำหนดภาระงานเพิ่มเติม อาจในรูปแบบของรายงานแสดงการวิเคราะห์สิ่งที่ได้รับจากการเข้าชมการแสดงดนตรี หรือ การเข้าร่วมสัมมนา เป็นต้น โดยมีผู้สอนอาจกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

1.2. เกณฑ์การประเมินผลรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี / สัมมนาทางดนตรี

ลำดับ	รายการ	ค่าคะแนน	หมายเหตุ
1.	ส่วนหน้าของเล่มรายงาน	2 คะแนน	
	- หน้าปก / คำนำ / สารบัญ โดยมีการอ้างอิงรายละเอียดของกิจกรรมที่เข้าร่วมอย่างครบถ้วน สิ่งที่ต้องระบุภายในส่วนหน้าของเล่มรายงานคือ ✓ ชื่อการแสดงดนตรี หรือ หัวข้อการสัมมนาที่เข้าร่วมไว้อย่างถูกต้อง ✓ ชื่อผู้แสดง/ ผู้นำการสัมมนา	1 คะแนน 1 คะแนน	-
2.	ส่วนเนื้อหาของเล่มรายงาน	15 คะแนน	
	แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาตามรายการต่อไปนี้ - วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างสาระการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน เปรียบเทียบกับ สภาพการแสดงหรือการสัมมนาที่ได้พบเห็นในความเป็นจริงตามหัวข้อต่อไปนี้ ✓ ทำทางการนึ่งการวางมือของผู้แสดง ✓ ลักษณะการจัดการแสดง เวที ✓ บทเพลงที่ใช้ประกอบการแสดง ความต่อเนื่อง ลักษณะของบทเพลง ✓ ทำทางการบรรเลงบทเพลงของผู้แสดง ลักษณะการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นตลอดการแสดง ✓ มารยาทการเข้าชมดนตรีของผู้เข้าชม	1-3 คะแนน 1-3 คะแนน 1-3 คะแนน 1-3 คะแนน 1-3 คะแนน	จากค่าคะแนนของแต่ละส่วนเนื้อหาที่กำหนดไว้ ผู้เรียน จะต้องมีการวิเคราะห์ให้เห็นถึงการเปรียบเทียบทางหลักการ ทฤษฎีที่ได้ศึกษากับสิ่งที่พบเห็น(1 คะแนน) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบสิ่งที่ได้พบเห็นกับการฝึกซ้อม การบรรเลงเครื่องดนตรีของตนเอง (1 คะแนน) หากผู้เรียนไม่ได้มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้เรียนจะได้เพียงค่าคะแนนสิ่งที่พบเห็นของแต่ละหัวข้อสาระเนื้อหา (1 คะแนน)
3.	ส่วนหลังของเล่มรายงาน	3 คะแนน	
	- แสดงการอ้างอิงหลักการทฤษฎีที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์เนื้อหาสาระภายในเล่มรายงาน - มีการเขียนอ้างอิงตามหลักการอ้างอิงที่ถูกต้อง	2 คะแนน 1 คะแนน	-

เกณฑ์การประเมินผลรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี / สัมมนาทางดนตรี นี้สามารถนำไปใช้ประกอบกับรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรีได้ เพื่อประสิทธิภาพในการวัดประเมินผลที่มีความเที่ยงตรง สามารถตรวจสอบที่มาที่ไปของคะแนนการวัดประเมินผลได้อย่างโปร่งใส

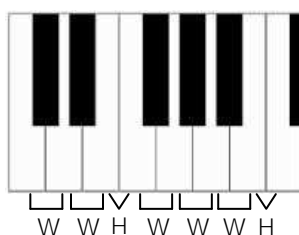
2. แบบฝึกหัด / ข้อสอบ

แบบฝึกหัด หรือ ข้อสอบประกอบการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนี้สามารถนำไปปรับใช้กับการวัดประเมินผลในช่วงเวลาทั้งก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน และ หลังเรียนเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยเครื่องมือวัดประเมินผลประเภทแบบฝึกหัด และ ข้อสอบนี้ ผู้สอนสามารถออกแบบได้ทั้งในรูปแบบของข้อสอบอัตนัย และ ประนัย โดยมีสัดส่วนแตกต่างกันไปตามบริบท สภาพแวดล้อมทางการวัดประเมินผลของแต่ละสถานศึกษา ในคู่มือฉบับนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างข้อสอบทั้งแบบประนัย และ อัตนัย ทั้งหมด 4 รูปแบบด้วยกัน ซึ่งสามารถจำแนกตามลักษณะของแบบทดสอบได้ดังนี้

ข้อสอบอัตนัย หรือ ข้อสอบประเภทเลือกตอบ โดยมากมักใช้ในการวัดประเมินผลด้านความรู้ความจำของผู้เรียน ไม่มุ่งเน้นการคิดวิเคราะห์มากนัก เครื่องมือการวัดประเมินผลประเภทนี้อาจอยู่ในรูปแบบของ

1) ข้อสอบประเภทเลือกตอบ โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามและมีตัวเลือกให้ผู้เรียนเลือกตอบตัวเลือกที่คิดว่าถูกต้อง หรือมีความถูกต้องมากที่สุด ตัวอย่างข้อสอบรายวิชาศึย์บอร์ດพื้นฐานประเภทเลือกตอบอาจมีลักษณะดังนี้

คำถาม : โครงสร้างบันไดเสียงต่อไปนี้เป็นโครงสร้างของบันไดเสียงชนิดใด

ก. Major Scale

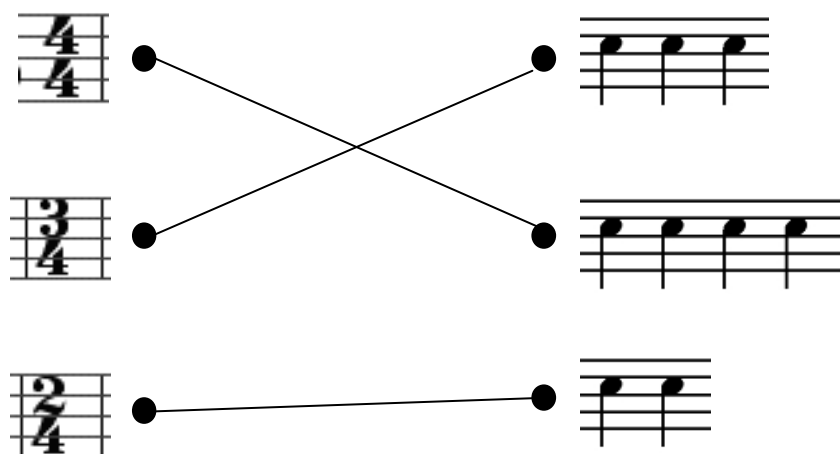
ข. natural minor scale

ค. harmonic minor scale

ง. melodic minor scale

2) ข้อสอบประเภทจับคู่ โดยมีลักษณะเป็นตัวเลือกหลายๆตัวเลือกให้ผู้เรียนเลือกจับคู่ตัวเลือกที่มีความสอดคล้องกันมากที่สุด ตัวอย่างข้อสอบรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานประเภทจับคู่อาจมีลักษณะดังต่อไปนี้

คำถาม : จงจับคู่สัญลักษณ์ดนตรี ให้ตรงตามความหมายที่ถูกต้อง

ข้อสอบปรนัย หรือ ข้อสอบประเภทบรรยาย เติมคำ โดยมากมักใช้ในการวัดประเมินผลด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน เครื่องมือการวัดประเมินผลประเภทนี้อาจอยู่ในรูปแบบของ

1) ข้อสอบประเภทเติมคำ โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามที่เว้นช่องว่างให้ผู้เรียนตอบส่วนที่ขาดหายไป หรือ อาจอยู่ในรูปแบบของการตอบข้อคำถามสั้นๆ ไม่มุ่งเน้นการบรรยายหรืออธิบายมากนัก ตัวอย่างข้อสอบรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐานประเภทเติมคำนี้อาจมีลักษณะดังต่อไปนี้

คำถาม : จงเติมชื่อคอร์ดในช่องว่างให้ถูกต้อง

2) ข้อสอบบรรยาย หรือ อธิบาย โดยมีลักษณะเป็นข้อความให้ผู้เรียนมีโอกาสได้คิด วิเคราะห์สาระเนื้อหา มากกว่ามุ่งเน้นที่ด้านความรู้ ความจำเพียงอย่างเดียว ตัวอย่างข้อสอบรายวิชา คีร์บอร์ตพื้นฐานประเภทบรรยายนี้อาจมีลักษณะดังต่อไปนี้

คำถาม : 1) อธิบายวิธีการ / หลักการในการดูแล และ เก็บรักษาเครื่องดนตรี คีร์บอร์ตที่ถูกต้องมาพอสังเขป

2) สรุปประโยชน์ของการศึกษารายวิชาคีร์บอร์ตพื้นฐานที่มีต่อการฝึกซ้อม การเรียน หรือ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับสายอาชีพ หรือ เครื่องดนตรีเอกของตนเอง

จากตัวอย่างข้อสอบวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยดังที่ได้เสนอไปข้างต้นนั้น เป็นเพียงตัวอย่าง แนวทางในการจัดทำข้อสอบวัดประเมินผล เท่านั้นโดยผู้สอนสามารถนำแนวทางดังกล่าวนี้ไปประยุกต์และปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับบริบททางการเรียนการสอนของตนเอง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เครื่องมือ รูปแบบวิธีการออกข้อสอบสมควรมีความหลากหลายเพื่อการวัด ประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างเครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

เครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยนี้ประกอบไปด้วย เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) ใช้ประกอบกับเครื่องมือประเภทรูบรีคเกณฑ์แบบกว้าง (Holistic Rubric) เพื่อให้กระบวนการวัดประเมินผลเกิดความโปร่งใส และ ความเที่ยงตรงในเกณฑ์ การวัดประเมินผลมากที่สุด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการเลือกใช้เครื่องมือประเภทรูบรีคเกณฑ์แบบกว้างนี้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในกระบวนการทางการวัดและประเมินผลที่มีความแตกต่างระหว่างผู้เรียนค่อนข้างมาก นั้นเอง

1. เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)

แบบวัดประเมินผลทักษะการปฏิบัติเปียโน (ศิลปกรรมศาสตร์, ศิลปศาสตร์ และ ดุริยางคศาสตร์)

เครื่องมือวัดผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน						คะแนนรวม (100)
ผู้เรียน.....เลขประจำตัวนักศึกษา.....						.....
เทคนิคการบรรเลง	ดี (7-10 เปอร์เซ็นต์)		พอใช้ (3-6 เปอร์เซ็นต์)		ควรปรับปรุง (0-2 เปอร์เซ็นต์)	
	ดีมาก (9-10%)	ดี (7-8%)	ดีพอใช้ (5-6%)	พอใช้ (3-4%)	อ่อน (1-2%)	ควรปรับปรุง (0)
1. การนั่ง การวางมือ / เท้า : ตำแหน่งการนั่ง การวางมือ/เท้า (10 คะแนน)						
2. บันไดเสียง (Scale) : Major, minor ไม่เกิน 4 ซาร์พ 4 แฟล็ต (20 คะแนน)						
3. ทริยแอด / คอร์ด : Major, minor root position (10 คะแนน)						
4. ทางเดินคอร์ด : I - IV - V7 จากบันไดเสียงไม่เกิน 4 ซาร์พ 4 แฟล็ต (10 คะแนน)						
5. การอ่านโน้ต : ในบันไดเสียงไม่เกิน 4 ซาร์พ 4 แฟล็ต (10 คะแนน)						
6. การอ่านโน้ตแบบจับพลัน : ในบันไดเสียงไม่เกิน 4 ซาร์พ 4 แฟล็ต (10 คะแนน)						
บทเพลง	ดี (7-10 เปอร์เซ็นต์)		พอใช้ (3-6 เปอร์เซ็นต์)		ควรปรับปรุง (0-2 เปอร์เซ็นต์)	
	ดีมาก (9-10%)	ดี (7-8%)	ดีพอใช้ (5-6%)	พอใช้ (3-4%)	อ่อน (1-2%)	ควรปรับปรุง (0)
1. โน้ต : ความถูกต้องของโน้ต (10 คะแนน)						
2. จังหวะ : อัตราจังหวะคงที่ (5 คะแนน)						
3. ความต่อเนื่อง : ความต่อเนื่องตลอดทั้งบทเพลง (5 คะแนน)						
4. ลักษณะเสียง : ตั้ง-เบา ชัดเจน ความชัดเจนของตัวโน้ตที่บรรเลง (5 คะแนน)						
5. Articulation : Legato, Staccato ชัดเจน (3 คะแนน)						
6. การแสดงออกทางอารมณ์ : การเคลื่อนไหว เสียงดนตรี (2 คะแนน)						

แบบวัดประเมินผลทักษะการปฏิบัติเปียโน (ครูศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์)

ผู้เรียน.....เลขประจำตัวนักศึกษา.....ชั้นปี.....						คะแนนรวม (100)
เทคนิคการบรรเลง	ดี (7-10 เปอร์เซ็นต์)		พอใช้ (3-6 เปอร์เซ็นต์)		ควรปรับปรุง (0-2 เปอร์เซ็นต์)	
	ดีมาก (9-10%)	ดี (7-8%)	ดีพอใช้ (5-6%)	พอใช้ (3-4%)	อ่อน (1-2%)	ควรปรับปรุง (0)
1. การนั่ง การวางมือ / เท้า : ตำแหน่งการนั่ง การวางมือ/เท้า (10 คะแนน)						
2. บันไดเสียง (Scale) : Major, minor ไม่เกิน 4 ซาร์ฟ 4 แฟล็ต (20 คะแนน)						
3. ทริยแอด / คอร์ด : Major, minor root position (10 คะแนน)						
4. ทางเดินคอร์ด : I - IV - V7 จากบันไดเสียงไม่เกิน 4 ซาร์ฟ 4 แฟล็ต (10 คะแนน)						
5. การอ่านโน้ต : ในบันไดเสียงไม่เกิน 4 ซาร์ฟ 4 แฟล็ต (10 คะแนน)						
6. การใช้เครื่องดนตรีประกอบการสอน : การอธิบาย การสาธิตตัวอย่าง (5 คะแนน)						
บทเพลง	ดี (7-10 เปอร์เซ็นต์)		พอใช้ (3-6 เปอร์เซ็นต์)		ควรปรับปรุง (0-2 เปอร์เซ็นต์)	
	ดีมาก (9-10%)	ดี (7-8%)	ดีพอใช้ (5-6%)	พอใช้ (3-4%)	อ่อน (1-2%)	ควรปรับปรุง (0)
1. โน้ต : ความถูกต้องของโน้ตที่บรรเลง (10 คะแนน)						
2. การร้องโน้ต : ความถูกต้องของเสียง การร้องในขณะที่บรรเลง (5คะแนน)						
3. จังหวะ : อัตราจังหวะคงที่ (5 คะแนน)						
4. ความต่อเนื่อง : ความต่อเนื่องตลอดทั้งบทเพลง (5 คะแนน)						
5. ลักษณะเสียง : ตั้ง-เบา ชัดเจน ความชัดเจนของตัวโน้ตที่บรรเลง (5 คะแนน)						
6. Articulation : Legato, Staccato ชัดเจน (3 คะแนน)						
7. การแสดงออกทางอารมณ์ : การเคลื่อนไหว เสียงดนตรี (2 คะแนน)						

เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) ดังที่ได้นำเสนอไปข้างต้นนั้น เป็นเครื่องมือประกอบการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย โดยผู้สอนสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ได้กับทั้งการวัดประเมินผลในช่วงเวลาก่อนเรียน และ หลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลการวัดประเมินว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางการปฏิบัติเครื่องดนตรีไปมากน้อยเพียงใด โดยในการนำไปประยุกต์ใช้นั้น ผู้สอนสามารถเพิ่มเติม หรือ ตัดทอนเนื้อหาสาระในการวัดประเมินผล อีกทั้งค่าน้ำหนักของคะแนนตามสาระการประเมินผล ตามความเหมาะสมของแต่ละสถาบันการศึกษา เพื่อให้การวัดประเมินผลเกิดความสอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนมากที่สุด

2. ระบุโรค เกณฑ์แบบกว้าง (Holistic Rubric)

เกณฑ์การวัด ประเมินผล	ดี (7-10 เปอร์เซ็นต์)		พอใช้ (3-6 เปอร์เซ็นต์)		ควรปรับปรุง (0-2 เปอร์เซ็นต์)	
	ดีมาก (9-10%)	ดี (7-8%)	ดีพอใช้ (5-6%)	พอใช้ (3-4%)	อ่อน (1-2%)	ควรปรับปรุง (0)
คำจำกัดความ	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้องทั้งหมด มีความต่อเนื่องของจังหวะตลอดการบรรเลงอีกทั้ง ความถูกต้องของตัวโน้ต เสียงที่แสดงมีความชัดเจน สื่อสารความรู้สึกผ่านบทเพลงได้อย่างดีเยี่ยม	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้อง มีความต่อเนื่อง ความถูกต้อง ตลอดทั้งบทเพลง เสียงที่แสดงออกมามีความชัดเจน ทั้งหมด สื่อสารความรู้สึกผ่านบทเพลงได้อย่างดีเยี่ยม	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ถูกต้อง มีความต่อเนื่อง ถูกต้อง ในบทเพลง อีกทั้งเสียงที่แสดงออกมามีความชัดเจน เกือบทั้งหมด สามารถสื่อสารความรู้สึกผ่านบทเพลงได้ดี	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ มีความต่อเนื่อง ถูกต้องในบทเพลง เสียงที่แสดงออกมามีความชัดเจน	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ ความต่อเนื่อง ถูกต้องในบทเพลง มีปรากฏให้เห็น เสียงที่แสดงออกยังคงปรากฏความชัดเจน	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ แต่ขาดความต่อเนื่อง ถูกต้อง และชัดเจน ในการบรรเลงเครื่องดนตรี
คำอธิบายเกณฑ์การวัดประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติเครื่องดนตรี ทำทางการนั่ง หลังตรง ห่างจากเปียโนพอสมควร ข้อมืออยู่ระดับเดียวกับมือและแขน - ความต่อเนื่อง จังหวะคงที่ตลอดการบรรเลง - ความถูกต้อง การบรรเลงโน้ตทุกตัวมีความถูกต้องทั้งหมด - ความชัดเจนของเสียง ความชัดเจนของเสียงตัวโน้ตทุกตัวที่บรรเลง - สื่อสารความรู้สึก ลักษณะเสียงตั้ง-เบา และ Articulation ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> มี ข้อบกพร่องจากเกณฑ์การวัดประเมินผลบ้าง แต่ในจำนวนไม่มาก โดยความต่อเนื่อง ความชัดเจน และความถูกต้องยังคงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน การสื่อสารความรู้สึก ลักษณะเสียงตั้ง-เบา และ Articulation มีข้อบกพร่องปรากฏให้เห็น แต่ยังคงความชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> มีข้อบกพร่องจากเกณฑ์การวัดประเมินผลปรากฏให้เห็นเป็นระยะตลอดทั้งบทเพลง แต่ยังสามารถควบคุมให้การแสดงดำเนินไปจนจบอย่างราบรื่น การสื่อสารความรู้สึก ลักษณะเสียงตั้ง-เบา มีข้อบกพร่องปรากฏให้เห็น เป็นตลอดทั้งบทเพลง แต่ยังคงสามารถสื่อสารกับผู้ฟังได้ 	<ul style="list-style-type: none"> มีข้อบกพร่องจากเกณฑ์การวัดประเมินผลปรากฏต่อเนื่องทั้งการแสดง ความต่อเนื่อง ความชัดเจน และความถูกต้อง ปรากฏอยู่จำนวนไม่มาก ผู้เล่นมีการหยุดเล่น หรือ ย่ำโน้ต ตลอดการบรรเลง 2-3 ครั้ง การสื่อสารความรู้สึกลักษณะเสียงตั้ง-เบา มีข้อบกพร่องปรากฏให้เห็น แต่ยังคงสามารถสื่อสารกับผู้ฟังได้ 	<ul style="list-style-type: none"> มีข้อบกพร่องจากเกณฑ์การวัดประเมินผลปรากฏต่อเนื่องทั้งการแสดง ความต่อเนื่อง ความชัดเจน และความถูกต้อง ปรากฏประปราย ผู้เล่นมีการหยุดเล่น หรือ ย่ำโน้ต ตลอดการบรรเลง การสื่อสารความรู้สึก ลักษณะเสียงตั้ง-เบา มีความชัดเจนน้อย ถึง ไม่ปรากฏให้เห็นตลอดทั้งบทเพลง 	<ul style="list-style-type: none"> มีข้อบกพร่องจากเกณฑ์การวัดประเมินผลปรากฏทั้งบทเพลง ความต่อเนื่อง ความชัดเจน และความถูกต้องปรากฏในจำนวนน้อยมาก ถึง ไม่มีเลย ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารความรู้สึก ทั้งลักษณะเสียงตั้ง-เบา และ Articulation ให้เข้าถึงผู้ฟังได้ตลอดการบรรเลง

เครื่องมือการวัดประเมินผลประเภทรูบรีคเกณฑ์แบบกว้าง (Holistic Rubric) ดังที่ได้
นำเสนอไปข้างต้นนี้ เป็นเกณฑ์ประกอบการประเมินผลที่สามารถใช้ร่วมกับเครื่องมือประเภทรายการ
(Check List) ที่ใช้วัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยได้ทั้งในช่วงเวลาก่อน และ
หลังเรียน โดยผู้สอนสามารถแก้ไขเกณฑ์การวัดประเมินผลได้ตามความเหมาะสมกับบริบททางการ
เรียนการสอนของแต่ละสถาบันการศึกษา

3. สมุดบันทึกการฝึกซ้อม การพัฒนาตนเอง (Learning Contracts)

สมุดบันทึกการฝึกซ้อมนี้ เป็นเครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสในการประเมินตนเอง อีกทั้งผู้สอนยังได้ทำการวัดประเมินผลถึงความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมของผู้เรียนอีกด้วย โดยสมุดบันทึกการฝึกซ้อมนี้ อาจเป็นได้ทั้งการวัดประเมินผลแบบเป็นทางการ และการวัดประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ ประกอบการวัดประเมินผลในช่วงเวลาการวัดประเมินผลระหว่างเรียน ซึ่งผู้สอนสามารถจัดทำออกมาในรูปแบบของตารางลำดับค่าคะแนน (Rating Scale) เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการวัดประเมินผลของผู้เรียนนั่นเอง

แบบการประเมินการฝึกซ้อมสำหรับผู้เรียน

ลำดับที่	รายการ	ดีมาก (4)	ดี (3)	ปานกลาง (2)	ควรปรับปรุง (1)
1.	ท่าทางการนั่งการวางมือ -นั่งหลังตรง -ไหล่ไม่ยก ไม่เกร็ง -การวางมือ ข้อมื่อยกสูงจากแป้นเปียโน				
2.	บันไดเสียง -ความถูกต้องของตัวโน้ต -ความถูกต้องของการใช้นิ้ว				
3.	ทริยแอด -ความถูกต้องของตัวโน้ตภายในทริยแอด				
4.	คอร์ด/ทางเดินคอร์ด -ความถูกต้องของตัวโน้ตภายในคอร์ด -ความต่อเนื่องในการเปลี่ยนคอร์ด				
5.	การอ่านโน้ต -ความถูกต้องในการอ่าน/บรรเลงตัวโน้ตในบทเพลง				
6.	บทเพลง -ความต่อเนื่องในการบรรเลงบทเพลง -ความดัง+เบาภายในบทเพลง -ความชัดเจนในการควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) -การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านทางบทเพลง				

ตัวอย่างเครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

เครื่องมือการวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยนี้ประกอบไปด้วย เครื่องมือประเภทแบบสังเกตแบบลำดับคะแนนสำหรับผู้สอน และ สำหรับผู้เรียน โดยสามารถใช้ เครื่องมือประกอบการดำเนินการวัดประเมินผลได้ทั้งในช่วงเวลาก่อนเรียน และ หลังเรียนเพื่อนำผล การวัดประเมินที่ได้มาเปรียบเทียบ ให้เห็นถึงความแตกต่างในด้านทัศนคติต่อรายวิชาของผู้เรียน ระหว่างก่อน และ หลังการจัดการเรียนการสอน ประกอบกับแบบสอบถามคำถามปลายเปิดเพื่อให้ได้ มติของเจตคติต่อรายวิชามากยิ่งขึ้น และในส่วนของกรวัดประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิต พิสัยในช่วงเวลาระหว่างเรียนนั้น ผู้สอนสามารถนำตัวอย่างเครื่องมือดังที่ผู้วิจัยนำเสนอต่อไปนี้ไป ประยุกต์ ปรับใช้ให้มีความเหมาะสมกับบริบททางการวัดประเมินผล ไม่ว่าจะเป็นจำนวนผู้เรียนที่มาก น้อยต่างกันของแต่ละสถาบันการศึกษา จำนวนผู้สอนที่ต่างกันของแต่ละสถาบันการศึกษา เพื่อให้ กระบวนการวัดประเมินผลมีความเหมาะสมกับบริบททางการเรียนการสอนที่แตกต่างกันมากที่สุด

1. แบบสังเกตแบบลำดับคะแนน (Rating Scale) สำหรับผู้สอน

แบบสังเกตแบบลำดับคะแนน (Rating Scale) สำหรับผู้สอนนี้เป็นเครื่องมือการวัด ประเมินผลสำหรับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย สำหรับการสังเกตทัศนคติ เจตคติของผู้เรียนจาก สิ่งที่ผู้เรียนแสดงออกภายในชั้นเรียน โดยเครื่องมือแบบสังเกตลำดับคะแนนสำหรับผู้สอนนี้ต้องมี ความคล่องตัวในการนำไปใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนผู้เรียนที่มีมากต่อชั้นเรียน

แบบสังเกตแบบลำดับคะแนน (Rating Scale) สำหรับผู้สอน

ชื่อ-สกุล	ความมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม อภิปรายภายในชั้นเรียน			ความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม ภายในชั้นเรียน		
	ดีมาก	พอใช้	ปรับปรุง	ดีมาก	พอใช้	ปรับปรุง
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						

โดยการวัดประเมินผลข้างต้นนี้ผู้สอนสามารถกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลได้เป็นรายครั้ง โดยไม่ควรคำนึงถึงคุณภาพของคำตอบมากกว่าความต้องการมีส่วนร่วมในการอภิปราย ตอบคำถามภายในชั้นเรียน

2. แบบสอบถาม สำหรับผู้เรียน

แบบสอบถาม สำหรับผู้เรียนนี้ จะประกอบไปด้วยแบบสอบถามประเภทคำถามปลายเปิด เพื่อวัดผลด้านทัศนคติ เจตคติต่อรายวิชา ในช่วงเวลาก่อนเรียน ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ถึงความคาดหวังต่อรายวิชา โดยแบบประเมินเจตคติก่อนเรียนนี้ผู้สอนจะได้ข้อมูลตอบกลับทางการเรียนการสอนถึงเป้าประสงค์ เป้าหมายในการเรียนของผู้เรียน ประกอบกับแบบสอบถามแบบลำดับคะแนน และ คำถามปลายเปิดในช่วงเวลาหลังการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชา อีกทั้งแสดงความคิดเห็นว่าตนเองได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนการสอนตามที่ได้คาดหวังไว้ในตอนเริ่มแรกหรือไม่

2.1 แบบสอบถามวัดทัศนคติ เจตคติต่อรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน (ก่อนเรียน)

แบบสอบถามวัดทัศนคติ เจตคติต่อรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน (ก่อนเรียน)	
ชื่อ.....นามสกุล.....รหัสนิต.....ชั้นปี.....	
รายวิชา...ศึย์บอร์ดพื้นฐาน....	
1. ความมุ่งหวังในการเรียนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน	....
2. อุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อการเรียนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน	....
3. ระหว่างการเรียนการสอนหากเกิดอุปสรรค หรือ ปัญหาในการเรียนรู้ บุคคลที่นึกคิดว่าขอความช่วยเหลือ	....
4. ผลตอบกลับ / สิ่งตอบแทนที่คาดหวังต่อการเรียนรายวิชาศึย์บอร์ดพื้นฐาน	....

2.2 แบบสอบถามวัด ทักษะคิด และ เจตคติต่อรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานของผู้เรียน (หลังเรียน)

แบบสอบถามวัดทัศนคติ เจตคติต่อรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน (หลังเรียน)	
รายวิชา...ศึย์บอร์ตพื้นฐาน.....	
ชื่อ.....นามสกุล.....วันที่.....	
ตอนที่ 1	
<p>วิธีการทำ : เติมตัวเลข 1, 2 และ 3 ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าข้อทั้ง 10 ข้อ</p> <p style="text-align: center;">1=น้อย 2=ปานกลาง 3=มาก</p>	
1.	☐ ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ทางการเรียนรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน
2.	☐ รายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานมีความสำคัญต่อรายวิชาทางทฤษฎีดนตรี, การประพันธ์เพลง, ประวัติศาสตร์ดนตรี
3.	☐ รายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานมีความสำคัญต่อทักษะปฏิบัติอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง
4.	☐ รายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานมีความสำคัญต่อการศึกษาในสาขาวิชาชีพของนิสิตในอนาคต เช่น การสอน การประพันธ์เพลง การบันทึกเสียง การแสดงดนตรี การวอร์มเสียง เป็นต้น
5.	☐ ผู้เรียนมีความรู้สึกอยากเรียน รอให้ถึงเวลาในการเรียนรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน
6.	☐ ตลอดกระบวนการทางการเรียนการสอน ผู้เรียนรู้สึกสนุก เพลิดเพลิน และได้ความรู้จากการเรียนรายวิชา
7.	☐ ตลอดระยะเวลาการเรียนการสอนผู้เรียนมีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอน
8.	☐ อาจารย์ผู้สอนให้ความดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง สามารถปรึกษา ขอคำแนะนำเกี่ยวกับรายวิชาได้เป็นอย่างดี
9.	☐ หากมีการเปิดรายวิชาต่อจากรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน ผู้เรียนจะทำการเลือกศึกษา
10.	☐ ผู้เรียนจะนำทักษะความรู้ที่ได้จากการศึกษารายวิชาไปต่อยอดความรู้ต่อไป
ตอนที่ 2	
1.	<p>ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ในการเรียนรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานตามที่ตั้งใจไว้มากน้อยเพียงใด / อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
2.	<p>ในกระบวนการเรียนการสอนเปิดปัญหาและอุปสรรคต่อผู้เรียนอย่างไร / ใครเป็นผู้คำปรึกษาและหาหนทางแก้ไขร่วมกับผู้เรียน</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ใบแสดงผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย

เครื่องมือการวัดประเมินผลประเภทใบแสดงผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย เป็นข้อมูลตอบกลับทางการเรียนการสอนของผู้เรียน โดยทำการระบุรายละเอียดช่วงของคะแนน พร้อมทั้งคำอธิบายประกอบผลการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลตอบกลับทางการเรียนการสอนนี้ไปพัฒนาตนเองต่อไปได้ในอนาคต

ใบแสดงผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้ายนี้จะประกอบไปด้วย

- 7.1 แบบแสดงผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย
- 7.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการนำผลการวัดประเมินผลไปใช้
- 7.3 คำอธิบายระดับทักษะของผู้เรียน

แบบแสดงผลการตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย

ผู้เรียน.....เลขประจำตัวนักศึกษา.....ชั้นปี.....		เครื่องมื่อวัดผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐาน	B 77 คะแนน
เทคนิคการบรรเลง	คะแนน	คำชี้แจง	
1. การนั่ง การวางมือ / เท้า : ตำแหน่งการนั่ง การวางมือ/เท้า	7/10	ท่าทางการนั่งการวางมือสามารถทำได้ดี ถูกต้องตามหลักทางกายภาพ แต่ในขณะที่บรรเลงนิสิตมีอากรยกไหล่ และข้อมื้อมต่ำกว่าช่วงแขน ปรากฏให้เห็นตลอดเพลง	
2. บันไดเสียง (Scale) : Major, minor ไม่เกิน 4 ชาร์พ 4 แฟล็ต	20/20	นิสิตสามารถบรรเลงบันไดเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งตัวโน้ต และ การใช้นิ้วทั้งหมด	
3. ทริยแอด / คอร์ด : Major, minor root position	8/10	นิสิตสามารถเล่นทริยแอด และ คอร์ดได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด แต่มีการหยุดคิดหรือคิดผิดบ้างในบางครั้ง เช่นการเล่นคอร์ด Cm เป็นต้น	
4. ทางเดินคอร์ด : I - IV - V7 จากบันไดเสียงไม่เกิน 4 ชาร์พ/แฟล็ต	8/10	นิสิตสามารถเล่นทางเดินคอร์ดได้ถูกต้องทั้งหมด แต่มีบางครั้งที่เกิดความสับสนในคอร์ด IV และ V7	
5. การอ่านโน้ต : ในบันไดเสียงไม่เกิน 4 ชาร์พ 4 แฟล็ต	8/10	นิสิตสามารถอ่านโน้ตจากแบบฝึกหัดที่ได้ได้อย่างถูกต้องเกือบทั้งหมด แต่เกิดความสับสนบ้างในช่วงเสียงโน้ตที่ต่ำเกิน middle C ลงไป	
6. การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน : ในบันไดเสียงไม่เกิน 4 ชาร์พ 4 แฟล็ต	7/10	นิสิตสามารถบรรเลงบทเพลงจากการอ่านโน้ตแบบฉับพลันได้ดี มีตัวโน้ต และ จังหวะผิดบ้างเล็กน้อยในช่วงต้นบทเพลง ถึงกลางบทเพลง	
บทเพลง	คะแนน	คำชี้แจง	
1. โน้ต : ความถูกต้องของโน้ต (10 คะแนน)	8/10	นิสิตสามารถบรรเลงบทเพลงโดยมีความถูกต้อง และ ความชัดเจนของโน้ตที่กดปรากฏให้เห็นตลอดทั้งบทเพลง มีจุดบกพร่องให้เห็นบ้างเล็กน้อยในช่วงกลางบทเพลง	
2. จังหวะ : อัตราจังหวะคองที่ (5 คะแนน)	3/5	นิสิตสามารถบรรเลงบทเพลงได้โดยมีอัตราจังหวะที่พอดีกับบทเพลง มีความคงที่ให้เห็นเกือบตลอดทั้งบทเพลง มีอัตราจังหวะที่ช้าลงปรากฏให้เห็นบ้างในช่วงโน้ตเซบ็ต 1 ขึ้นตอนกลางของบทเพลง	
3. ความต่อเนื่อง : ความต่อเนื่องตลอดทั้งบทเพลง (5 คะแนน)	3/5	นิสิตสามารถบรรเลงบทเพลงได้อย่างต่อเนื่องทั้งบทเพลงมีหยุด หรือสะดุด ย้าโน้ตในตอนกลางบทเพลงในช่วงที่เป็นโน้ต เซบ็ต 1 ขึ้นให้เห็นตลอดช่วงกลางเพลง	
4. ลักษณะเสียง : ดัง-เบา ชัดเจน ความชัดเจนของตัวโน้ตที่บรรเลง (5 คะแนน)	3/5	นิสิตสามารถแสดงออกถึงความดัง-เบาของเสียงได้ชัดเจน โดยมีเพียงในตอนเริ่มต้นและตอนจบของบทเพลงที่ลักษณะเสียงดังและเบาของโน้ตไม่ปรากฏ	
5. Articulation : Legato, Staccato ชัดเจน (3 คะแนน)	1/3	นิสิตสามารถบรรเลง Articulation ได้เพียงในตอนเริ่มต้นของบทเพลง	
6. การแสดงออกทางอารมณ์ : การเคลื่อนไหว เสียงดนตรี (2 คะแนน)	1/2	นิสิตมีการเคลื่อนไหวประกอบการแสดงได้เป็นอย่างดี แต่ยังไม่สามารถสื่อสารความรู้สึกผ่านบทเพลงได้ชัดเจน เนื่องจากองค์ประกอบหลายองค์ประกอบไม่ว่าจะเป็น Articulation ลักษณะเสียงดังเบา และ ความต่อเนื่องเป็นต้น	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการนำผลการวัดประเมินผลไปใช้

เทคนิคการบรรเลง	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
1. การนั่ง การวางมือ / เท้า	การนั่ง การวางมือ และตำแหน่งการวางเท้าที่ดีในการเล่นเปียโน ผู้เรียนไม่ควรเกร็งช่วงแขนด้านบนมากจนเกินไป ในการฝึกซ้อมผู้เรียนสมควรผ่อนคลายกล้ามเนื้อช่วงแขนเพื่อลดอาการเกร็งและ ปวด อีกทั้งลักษณะของข้อมือที่ยกสูงขนานกับระดับแขนจะช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติได้ดี และยังช่วยลดอาการเกร็งของกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดีอีกด้วย
2. บันไดเสียง (Scale)	การบรรเลงบันไดเสียงจัดได้ว่าเป็นทั้งพื้นฐานในการบรรเลงบทเพลงระดับสูง การวิเคราะห์เพลง อีกทั้งยังเป็นแบบฝึกหัดเรื่องความคล่องตัวของนิ้วมือได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการบรรเลงบันไดเสียงเป็นอย่างดี ขึ้นต่อไปผู้เรียนควรทำการฝึกซ้อมบันไดเสียงให้ครบถ้วนทุกคีย์ และ ฝึกเทคนิคการเล่นทั้งแบบเสียงยาว (legato) และเสียงสั้น (staccato) ต่อไป
3. ทริยแอต / คอร์ด	การพัฒนาการบรรเลงทริยแอตและคอร์ดของผู้เรียนสามารถทำได้โดยการฝึกการคิด วิเคราะห์ และทำความเข้าใจโครงสร้างคอร์ด เพื่อใช้ประกอบการบรรเลงจริงที่มีประสิทธิภาพและความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคล่องตัวในการบรรเลงมากยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนสามารถหาเพลงสมัยนิยม (pop) มาเป็นบทเพลงประกอบการฝึกซ้อมได้อีกด้วย
4. ทางเดินคอร์ด	
5. การอ่านโน้ต	การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตและการอ่านโน้ตแบบฉับพลันของผู้เรียน สามารถพัฒนาได้โดยการฝึกอ่านโน้ตเปียโนควรวลระกฤษแจเสียง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของตัวโน้ต อีกทั้งยังช่วยให้
6. การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน	ผู้เรียนเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนมีความคล่องแล้วในการอ่านโน้ตมากเพียงพอแล้วจึงปรับวิธีการฝึกซ้อมเป็นการอ่านโน้ตพร้อมๆกันทั้ง 2 ฤกษ์เสียง
บทเพลง	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
1. โน้ต	การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตของผู้เรียนสามารถดำเนินการได้โดยการฝึกอ่านโน้ตที่ละเอียดถี่ถ้วนแจเสียง จากนั้นจึงปรับเปลี่ยนเป็นอ่าน 2 ฤกษ์เสียงพร้อมกันเมื่อมีความพร้อมแล้ว อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถหาบทเพลงที่ตนเองฝึกซ้อมมาฟังเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย เมื่อผู้เรียนมีการเล่นผิดตัวโน้ตจะช่วยให้ผู้เรียนทราบได้ว่าตนเองเล่นผิดที่ใด
2. จังหวะ	ทักษะการบรรเลงของผู้เรียนในเรื่องของอัตราจังหวะนั้น ในขั้นเริ่มแรกการฝึกซ้อมบทเพลงผู้เรียนสมควรฝึกซ้อมในอัตราจังหวะที่มีความเร็วไม่มากนักเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของตัวโน้ตและ เพื่อให้เกิดความคงที่ของจังหวะตลอดทั้งบทเพลง หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนสามารถบรรเลงได้อย่างคล่องแล้วจึงค่อยๆปรับเพิ่มอัตราความเร็วขึ้นตามความเหมาะสม
3. ความต่อเนื่อง	ความต่อเนื่องของบทเพลงเป็นผลสืบเนื่องมาจากอัตราจังหวะที่เหมาะสมของบทเพลงเป็นปัจจัยหลัก โดยในกรณีของผู้เรียนผู้เรียนสามารถพัฒนาความต่อเนื่องในการบรรเลงบทเพลงได้จากการเริ่มบรรเลงในอัตราจังหวะที่ช้าและค่อยๆปรับเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมเมื่อมีความคล่องแล้วมากเพียงพอแล้ว อีกทั้ง ในการฝึกซ้อมผู้เรียนสมควรแบ่งบทเพลงออกเป็นช่วงย่อยๆ และทำการฝึกซ้อมทีละส่วนเพื่อตรวจสอบความต่อเนื่องของบทเพลง อีกทั้งยังช่วยในการปรับแก้ส่วนที่เป็นอุปสรรคในการบรรเลงได้อย่างเฉพาะเจาะจง
4. ลักษณะเสียง	ลักษณะเสียงที่บรรเลงเป็นสิ่งที่จะช่วยเพิ่มความสนใจให้กับบทเพลงได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้โดยการแบ่งการฝึกซ้อมออกเป็นช่วงย่อยๆ ฝึกซ้อมแยกส่วนที่มีความแตกต่างของ
5. Articulation	ลักษณะเสียงอย่างชัดเจน เช่น เครื่องหมายครีเดนโด (crescendo) เป็นต้น อีกทั้งการฟังบทเพลงจากผู้เล่นมืออาชีพยังช่วยในการทำความเข้าใจถึงลักษณะเสียงของบทเพลงได้เป็นอย่างดี
6. การแสดงออกทางอารมณ์	การแสดงออกทางอารมณ์ผ่านท่าร่างกายขณะทำการบรรเลงเครื่องดนตรีเป็นปัจจัยภายนอกที่ช่วยส่งเสริมให้การถ่ายทอดอารมณ์เป็นไปได้อย่างชัดเจน โดยการแสดงออกทางอารมณ์ผ่านทางร่างกายนั้นสมควรมีความสอดคล้องซึ่งกันและกันกับลักษณะเสียงที่เกิดขึ้นจริงในการบรรเลง การแสดงออกของผู้เรียนสามารถพัฒนาได้หลายรูปแบบ ทั้งจากการฟังเพลงทำความเข้าใจบทเพลง ไม่เกร็งหรือประหม่าจนเกิดความเครียดมากเกินไปในขณะบรรเลง และ การเข้าชมการแสดงดนตรี การดูการแสดงของนักดนตรีอาชีพ หรือนักดนตรีท่านอื่นๆยังสามารถเป็นแบบอย่างในการเลือกปฏิบัติให้เกิดความเหมาะสมกับตัวของผู้เรียนเองได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

คำอธิบายระดับทักษะของผู้เรียน

เกรด / ระดับคะแนน	คำอธิบาย
A = 90-100 คะแนน	(ดีเลิศ) ผู้เรียนมีระดับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดระดับพื้นฐานในระดับดีเยี่ยม ไม่ว่าจะเป็นการอ่านโน้ต การฝึกไล่บันไดเสียง คอร์ด ทริยแอด และ ทางเดินคอร์ด อีกทั้งมีทักษะในการคิด วิเคราะห์ประยุกต์ใช้ทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดกับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรีได้อย่างดีเยี่ยม มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน สามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดขั้นสูงต่อไปได้ในอนาคต
B+ = 85-89 คะแนน	(ดีมาก) ผู้เรียนมีระดับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดระดับพื้นฐานในระดับดีเยี่ยม ทั้งการอ่านโน้ต การฝึกไล่บันไดเสียง คอร์ด ทริยแอด และ ทางเดินคอร์ด อีกทั้งมีทักษะทางการคิด วิเคราะห์ประยุกต์ใช้ทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดกับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรีได้เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน โดยหากผู้เรียนทำการฝึกซ้อมอยู่เป็นประจำ มีสติตลอดการบรรเลง การศึกษา ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดต่อไปได้ในอนาคต
B = 75-84 คะแนน	(ดี) ผู้เรียนมีระดับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดระดับพื้นฐานในระดับดี ไม่ว่าจะเป็นการอ่านโน้ต การไล่บันไดเสียง คอร์ด ทริยแอด และ ทางเดินคอร์ด อีกทั้งมีทักษะทางการคิด วิเคราะห์ประยุกต์กับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรี มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน โดยผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดโดยทำการฝึกซ้อมเป็นประจำ ทั้งพื้นฐานการเล่นบันไดเสียง ทางเดินคอร์ด และ การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน เพื่อสามารถต่อยอดความรู้เข้าสู่การบรรเลงคีย์บอร์ดขั้นสูงต่อไปได้ในอนาคต
C+ = 70-74 คะแนน	(ดีพอใช้) ผู้เรียนมีระดับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดระดับพื้นฐานในระดับดีพอใช้ ทั้งการอ่านโน้ต การไล่บันไดเสียง คอร์ด ทริยแอด และ ทางเดินคอร์ด อีกทั้งมีทักษะทางการคิด วิเคราะห์ ประยุกต์กับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรี มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน โดยผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยทำการฝึกซ้อมเป็นประจำ โดยเน้นที่ทเพลงแบบฝึกหัดhanon การไล่บันไดเสียงต่างๆ เมื่อสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วแล้วผู้เรียนสามารถเริ่มฝึกซ้อมการจับคอร์ด ทางเดินคอร์ด ต่อไป

คำอธิบายระดับทักษะของผู้เรียน (ต่อ)

เกรด / ระดับคะแนน	คำอธิบาย
C = 60-69 คะแนน	(พอใช้) ผู้เรียนมีระดับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดพื้นฐานในระดับพอใช้ โดยผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้น โดยการฝึกซ้อมเป็นประจำ ทั้งบันไดเสียง แบบฝึกหัด และ บทเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการบรรเลง ประกอบกับฝึกทักษะทางการคิดวิเคราะห์ ฟังเสียงที่ได้จากการบรรเลงเพื่อประยุกต์ใช้กับรายวิชาทางทฤษฎีดนตรีได้ต่อไป
D+ = 55-59 คะแนน	(ค่อนข้างอ่อน) ผู้เรียนมีระดับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดพื้นฐานในระดับต้น ซึ่งผู้เรียนสมควรทำการพัฒนาทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดพื้นฐานของตนเองต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการอ่านโน้ต การฝึกไล่บันไดเสียงโดยเริ่มจากบันไดเสียง C major และบันไดเสียงที่มีรูปแบบการใช้นิ้วเหมือนกัน พัฒนาไปจนถึงบันไดเสียง minor และทางเดินคอร์ดต่างๆ รวมถึงแบบฝึกหัดและเพลงระดับขั้นต้น
D = 50-54 คะแนน	(อ่อน) ผู้เรียนมีระดับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดพื้นฐานในระดับต้น ซึ่งผู้เรียนสมควรทำการพัฒนาทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดพื้นฐานของตนเองต่อไป โดยเริ่มฝึกซ้อมตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นท่าทางการนั่ง การวางมือและเท้า ให้ถูกต้องตามหลักการทางกายภาพ การจำตำแหน่งการวางมือและโน้ตต่างๆ จากนั้นจึงเริ่มพัฒนาไปสู่การบรรเลงบันไดเสียง บทเพลงแบบฝึกหัดระดับขั้นต้นต่อไป
F = 0-49 คะแนน	(ควรปรับปรุง) ผู้เรียนมีระดับทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดพื้นฐานในระดับอ่อน ซึ่งผู้เรียนสมควรปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพัฒนา ปู่พื้นฐานทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดต่อไป

แหล่งอ้างอิง / แหล่งข้อมูล

ภาษาไทย

- ครรชิต สุภาภักย์รังสี. 2546. *การศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติกีตาร์ในสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2544. *พฤติกรรมการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 3 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2554. *สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [ออนไลน์]*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: ณรุทธ์ สุทธจิตต์. เข้าถึงได้จาก: <http://www.edu.chula.ac.th/musiced/pdf/ประวัติสาขาวิชาดนตรีศึกษา.pdf> [2555, พฤษภาคม 19]
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2555. *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล สร้อยพวง. 2551. *การศึกษาระบบการวัดผลและประเมินผลสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ดนตรี) ของครูระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2545. *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2
- วาสนา ประवालพฤษ์. 2544. *คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเรื่องหลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 1
- สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ. 2544. *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2
- หอม คลายานนท์. 2534. *หลักการพื้นฐานของหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 1

ภาษาอังกฤษ

- Abeles, H.F., Hoffer, Charles R. and Koltman, Robert H. 1995. *Foundations of Music Education*. 2nd ed. New York: Schirmer Books.
- Antmann, M.D., 2007. *Assessment and Grading in The Beginning band classroom*. Master's Thesis, Department of Music, Faculty of Music Education, The Florida State University College of Music.
- Barkley, M., 2006. *Assessment of The National Standards For Music Education: a Study of Elementary General Music Teacher Attitudes and Practice*. Master's Thesis, Department of Music, Graduate School, Graduate School of Wayne State University.
- Csikszentmihalyi, M., 1990. *Flow the psychology of optimal experience*. 1st Ed. USA: HarperCollins Publishers.
- Getzels, J.W., and Csikszentmihalyi, M. 1976. *The Creative Vision: A Longitudinal Study of Problem Finding in Art*. 1st Ed. Canada: John Wiley & Sons, Inc.
- Jackson, 2004. *Flow Scales Manual*. 1st Ed. USA: Publishers graphic
- Music Educators National Conference. 1996. *Performance Standards for Music*. America: USA.
- Norrington, D.M., 2006. *Instrumental Music Instruction, Assessment, and The Block Schedule*. Master's Thesis, Department of Music, Faculty of Graduate School, Southern Illinois University at Carbondale
- O'Neill, S. 2011. *Flow Theory and the Development of Musical Performance Skill*. *Bulletin of the Council for Research in Music Education*, No. 141, University of Illinois Press
- Tyler, R.W., 1970. *Basic principle of curriculum and instruction*. University of Chicago. USA: University of Chicago Press.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอภิษฐา เซาร์อรัญ เกิดเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2531 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีการศึกษา 2553 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสาขาวิชาดนตรีศึกษาศาคริชาติลปะดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย